

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
UNIVERSITY OF PIRAEUS

ΣΧΟΛΗ: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ: ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Μεταπτυχιακός Φοιτητής

Χαράλαμπος Ι. Μίχος

ΑΜ: 1826

Μεταπτυχιακή Διατριβή Θέμα:

«Τα όργανα της Πτώχευσης»

Επιβλέπουσα Καθηγήτρια:

Δρ. Αριστέα Σινανιώτη

ΑΘΗΝΑ 2021

Τα όργανα της Πτώχευσης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

(περιλαμβάνεται ως ξεχωριστή (βελτιωμένη) σελίδα στο σώμα της διπλωματικής εργασίας)

«Δηλώνω υπεύθυνα ότι η διπλωματική εργασία για τη λήψη του μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών του Πανεπιστημίου Πειραιώς, στη Λογιστική και Έλεγχο Επιχειρήσεων και Δημοσίων Οργανισμών με τίτλο

Τα όργανα της Πτώχευσης

Έχει συγγραφεί από εμένα αποκλειστικά και στο σύνολό της. Δεν έχει υποβληθεί ούτε έχει εγκριθεί στο πλαίσιο κάποιου άλλου μεταπτυχιακού ή προπτυχιακού τίτλου σπουδών, στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, ούτε είναι εργασία ή τμήμα εργασίας ακαδημαϊκού ή επαγγελματικού χαρακτήρα.

Δηλώνω επίσης υπεύθυνα ότι οι πηγές στις οποίες ανέτρεξα για την εκπόνηση της συγκεκριμένης διπλωματικής εργασίας, αναφέρονται στο σύνολό τους, κάνοντας πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Υπογραφή Μεταπτυχιακού φοιτητή/τριας

Όνοματεπώνυμο Μίχου Μίχου

Ημερομηνία 17-6-2021

Περίληψη

Η επιχείρηση σε παγκόσμιο επίπεδο πάντα θα έχει τον φόβο της Πτώχευσης. Για τον λόγο αυτό αποτελεί βασική ανάγκη να μελετήσουμε ποια είναι η διαδικασία και τα όργανα της πτώχευσης. Πώς μπορεί μία εταιρία που ακμάζει τα προηγούμενα χρόνια, να οδηγηθεί με στατιστική ακρίβεια σε μία φθίνουσα πορεία, η οποία θα έχει ως οριστικό τέλος την Πτώχευσή. Ποιες είναι οι διαδικασίες που προβλέπονται με βάσεις του τελευταίου νόμου για την Πτώχευση στην Ελλάδα; Πώς μπορούν τα όργανα που εμπλέκονται να μετριάσουν κατά το δυνατόν τις αρνητικές συνέπειες της Πτώχευσης κυρίως για τους εργαζομένους και να διασφαλιστούν τα δεδουλευμένα τους; Παράλληλα πώς μπορεί να διαγνωστεί αν η εν λόγω επιχείρηση είναι πραγματικά σε κατάσταση Πτώχευσης, αν μπορεί η κατάσταση αυτή να εξυγιανθεί ή αν η εταιρία οδεύει στην Πτώχευση με δόλο προκειμένου να επωφεληθεί από δάνεια που έχει λάβει, να καρπωθεί κρατικά χρήματα χωρίς να υπάρχει καμία συνέπεια στην μη αποπληρωμή τους. Στο πρώτο μέρος της εργασίας ορίζουμε την έννοια της πτώχευσης τις προϋποθέσεις για να κηρυχθεί μια επιχείρηση σε πτώχευση και τέλος ποιες είναι οι αιτίες απόρριψης της πτώχευσης Στο δεύτερο κεφάλαιο παρουσιάζουμε και αναλύουμε τους λόγους τους οποίους μια επιχείρηση βρέθηκε σε αυτό το σημείο. Στη συνέχεια στο Τρίτο κεφάλαιο παραθέτουμε τους πτωχευτικούς κώδικες των νόμων 3388/2007 και 4446/2016. Στο κύριο μέρος της διπλωματικής παρουσιάζουμε και αναλύουμε τα όργανα της πτώχευσης Και στο τελευταίο κεφάλαιο κάνουμε μια μικρή αναφορά σε εταιρείες οι οποίες δεν κατάφεραν και βρέθηκαν στην διαδικασία της πτώχευσης.

Λέξεις Κλειδιά: Νόμος 3388/2007, Νόμος 4446/2016, πτώχευση, πτωχευτικός κώδικας, αποπληρωμή δανείων, όργανα πτώχευσης

Abstract

Business worldwide will always have the fear of Bankruptcy. For this reason it is a basic need to study what is the process and the organs of bankruptcy. How can a company that has flourished in recent years, be led with statistical accuracy to a declining course, which will have as its final end Bankruptcy. What are the procedures provided under the latest Bankruptcy Laws in Greece? How can the institutions involved mitigate as much as possible the negative consequences of Bankruptcy, especially for employees, and secure their earnings? At the same time, how can it be diagnosed if the company in question is really in a state of bankruptcy, if this situation can be remedied or if the company is going to bankruptcy in order to benefit from loans it has taken, to reap state money without any consequences in their non-repayment? In the first part of the work we define the concept of bankruptcy, the conditions for declaring a company bankrupt and finally what the reasons for the rejection of bankruptcy are. In the second part we present and analyze the reasons why a company was found at this point. Then in the Third Chapter we quote the bankruptcy codes of laws 3388/2007 and 4446/2016. In the main part of the diploma we present and analyze the organs of bankruptcy. And in the last chapter we make a small reference to companies that did not succeed and found themselves in the process of bankruptcy.

Keywords: Law 3388/2007, Law 4446/2016, bankruptcy, bankruptcy code, loan repayment, bankruptcy factors

© Χαράλαμπος Μίχος, 2021
Αθήνα
xarris1q3@gmail.com

Σε εκείνους που μου στάθηκαν
δίπλα μου στα δύσκολα,
αποτρέποντας τη συναισθηματική μου
πτώχευση

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ενασχόληση μου με τη λογιστική ήταν ένας σημαντικός στόχος στη ζωή μου. Στο πεδίο αυτό προσπάθησα να εμβαθύνω τις γνώσεις μου μέσα από το συγκεκριμένο μεταπτυχιακό πρόγραμμα. Επιστέγασμα των μέχρι τώρα γνώσεων μου είναι το συγκεκριμένο πόνημα, το οποίο ευελπιστώ να αποτελέσει εφαλτήριο για κάτι μεγαλύτερο επιστημονικό επίτευγμα στο μέλλον ή ως βάση για την έρευνα και τη μελέτη άλλων επιστημών πάνω σε αντίστοιχα ερευνητικά πεδία.

Στο ταξίδι αυτό είχα μέντορες την καθηγήτρια και επιβλέπουσά μου Δρ. Αριστέα Σινανιώτη, της οποίας οι συμβουλές ήταν καταλυτικές για την επιτυχή ολοκλήρωση της συγκεκριμένης διατριβής. Στη συνέχεια θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένειά μου που πάντα με στηρίζει σε κάθε μου βήμα.

Ευελπιστώ το επιστημονικό μου αυτό βήμα να είναι πηγή σημαίνουσας σημασίας για το πεδίο της χρηματοοικονομικής επιστήμης.

15 Ιουνίου 2021

X.I.M.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη, Λέξεις Κλειδιά.....	2
Abstract, Keywords.....	3
Πρόλογος	7
Συνομογραφίες.....	10
Εισαγωγή:	12
A. Ιστορική Αναδρομή της Διαδικασίας Πτώχευσης	11
B. Δομή της εργασίας.....	16
Κεφάλαιο Α: Πτώχευση εταιρειών.....	18
1.1.Τι ορίζεται ως Πτώχευση;.....	18
1.2.Προϋποθέσεις και διαδικασία κήρυξης Πτώχευσης.....	22
1.3.Αιτίες και λόγοι Απόρριψης της Πτώχευσης.....	24
Κεφάλαιο Β: Παράγοντες και αιτίες της Επιχειρηματικής «Πτώσης».....	26
Κεφάλαιο Γ: Ο πτωχευτικός Κώδικας 3388/2007 και ο Νόμος 4446/2016.....	32
Κεφάλαιο Δ: Όργανα της Πτώχευσης.....	36
4.1 Πτωχευτικό Δικαστήριο.....	38
4.2.Εισηγητής.....	39

Τα όργανα της Πτώχευσης

4.3 Σύνδικος.....	40
4.4 Συνέλευση Πιστωτών.....	41
4.5 Επιτροπή Πιστωτών.....	42
4.6 Ζημία πιστωτών.....	43
Κεφάλαιο Ε: Χαρακτηριστικά Παραδείγματα Μεγάλων Ελληνικών Επιχειρήσεων που Πτώχευσαν.....	44
5.1.1. Προμηθευτική /Μαρινόπουλος.....	44
5.1.2. Όμιλος Πετρετάκις.....	50
5.1.3. Sprider Store.....	53
5.1.4. Folli Follie.....	55
5.2. Σύγκριση Εταιρειών: Ομοιότητες Διαφορές.....	57
Συμπεράσματα.....	59
Επίλογος.....	61
Βιβλιογραφία.....	62
Ελληνική Βιβλιογραφία.....	63
Παράρτημα.....	65

Συντομογραφίες

Α.Ε. Ανώνυμη Εταιρία ΔΕΕ Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιριών (περιοδικό)

Α.Κ. Αστικός Κώδικας

Α.Π. Άρειος Πάγος

αποφ. Απόφαση

αρ. άρθρο

Αρμ. Αρμενόπουλος(νομικό περιοδικό)

βλ. βλέπε

Γ.Ε.ΜΗ. Γενικό Εμπορικό Μητρώο

ΓΟΣ Γενικοί Όροι Συναλλαγών

ΔΕΕ Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιριών (περιοδικό)

Δ/ΝΗ Δικαιοσύνη (νομικό περιοδικό)

εδ. εδάφιο

ΕΕμπΔ Επιθεώρηση Εμπορικού Δικαίου(νομικό περιοδικό)

ΕμπΝ ή ΕΝ Εμπορικός Νόμος

επ. επόμενα

Τα όργανα της Πτώχευσης

ΕπισκΕΔ Επισκόπηση Εμπορικού Δικαίου(νομικό περιοδικό)

κ.λ.π. και λοιπά πολλά

ΚΠολΔ Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας

ΝοΒ Νομικό Βήμα

ΝΟΜΟΣ Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών “ΝΟΜΟΣ”

Ν.Π.Δ.Δ. Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου

Ν.Π.Ι.Δ. Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου

ν. ή Ν. νόμος

όπ.π. όπως παραπάνω

παρ. παράγραφος

περ. περίπτωση

Π.Ι. Πιστωτικό Ίδρυμα

ΠτΚ Πτωχευτικός Κώδικας

π.χ. παραδείγματος χάριν

σ. σελίδα

ΧρΙΔ Χρονικά Ιδιωτικού Δικαίου

ΦΕΚ Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης

ΦΠΑ Φόρος Προστιθέμενης Αξίας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Α) Η ιστορική αναδρομή της διαδικασίας Πτώχευσης

Το πλαίσιο που καθορίζει τις παραμέτρους και τους νομικούς κανόνες με βάση τους οποίους ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο βρίσκεται σε κάποια δυσμενή οικονομική κατάσταση είναι ή οφείλει να είναι θεσμοθετημένο ή να υφίσταται μέσα σε αδιαμφισβήτητους κανόνες σε κάθε κράτος που θεωρείται και είναι σύγχρονο και πολιτισμένο. Όλοι αυτοί οι κανόνες αποτελούν τον Πτωχευτικό Κώδικα που διέπει τις συγκεκριμένες λειτουργίες ενός κράτους.

Στην αρχαία Ελλάδα το 600 π.Χ. οι φτωχοί Αθηναίοι έχουν να αντιμετωπίσουν τους σκληρούς νόμους του Δράκοντα που οδηγούσαν πολλούς μικροκαλλιεργητές σε πτώχευση και στη μετατροπή του από ελεύθερους σε δούλους. Επειδή οι μικροκαλλιεργητές και οι εκτήμοροι¹ δεν είχαν χρήματα για να μπορέσουν να αγοράσουν εργαλεία και τα απαιτούμενα για την καλλιέργεια των χωραφιών τους προσέφευγαν σε δάνεια. Πολλές φορές ως εγγύηση έβαζαν όχι μόνο τα χωράφια τους αλλά και τον ίδιο τους τον εαυτό, «δανεισμός επί σώμασι»². Δυστυχώς, η αδυναμία

¹ «Εκτήμοροι»: χωρικοί που νοίκιαζαν εκτάσεις πλουσίων και δεν μπορούσαν να αποπληρώσουν τους γαιοκτήμονες. Kurt von Fritz, «The Meaning of Ekthmoros», *The American Journal of Philology*, Vol. 61, No. 1, (1940), 54-61, esp. 54, DOI: 10.2307/291435, <https://www.jstor.org/stable/291435>

² Αριστοτέλης, *Αθηναίων Πολιτεία*, 1:2. Πλούταρχος, *Βίοι Παράλληλοι: Σόλων*, 13:2.

Τα όργανα της Πτώχευσης

τους να ανταποκριθούν στην αποπληρωμή του ποσού των δανείων αλλά και των δυσβάστακτων τόκων τους μετέτρεπε σε δούλους. Αυτό άλλαξε με τη νομοθεσία του Σόλωνα και μάλιστα με το νόμο της Σεισάχθειας που απαγόρευσε να δανείζονται οι μικροκαλλιεργητές και οι εκτήμοροι με εγγύηση τον ίδιο τους τον εαυτό, δηλαδή την προσωπική τους ελευθερία³.

Αργότερα, στην Ιταλία και συγκεκριμένα στη Ρώμη την εποχή του δωδεκάδελτου⁴ μπορεί κάποιος να βρει και κάποια άλλα δείγματα πτώχευσης οφειλέτη από μία συλλογική κίνηση όλων των δανειστών του. Αυτό είχε ως στόχο όχι μόνο τον ίδιο τον οφειλέτη αλλά και την περιουσία του. Φυσικά, στο γεγονός αυτός πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο δανειστής –πιστωτής είχε δικαίωμα «κυριαρχίας» στον ίδιο τον οφειλέτη είτε στερώντας του την ελευθερία και

³ Πλούταρχος, *Βίοι Παράλληλοι: Σόλων*, 23.2.

⁴ «Δωδεκάδελτος Νόμος (ca. 450 π.Χ.) Ο Δωδεκάδελτος Νόμος (Lex duodecim tabularum) αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα νομοθετικά μνημεία, όχι μόνο αυτής της περιόδου αλλά σύνολης της ιστορίας του Ρωμαϊκού Κράτους. Είναι αποτέλεσμα έντονων κοινωνικών ανακατατάξεων και αποτελεί τον πρώτο ψηφισμένο νόμο, που ως ιδιαίτερα μακρόβιος (από τα μέσα του 5ου π.Χ. αιώνα ως τουλάχιστον τον 6ο μ.Χ. αιώνα) θεωρήθηκε ως η βάση της περαιτέρω ανάπτυξης του δικαίου. Μετά από δέκα σχεδόν έτη αγώνων των πληβείων εναντίον των πατρικίων, οι πληβείοι κατορθώνουν, να αναθέσουν οι πατρικοί σε μία δεκαμελή επιτροπή (δεκανδρία) την καταγραφή και κωδικοποίηση του έως τότε άγραφου εθιμικού δικαίου. Κατά την παράδοση, η επιτροπή αυτή συνέταξε κώδικα νόμων, που χαραχθηκε σε δέκα δέλτους και κυρώθηκε από την λοχίτιδα συνέλευση, ενώ το επόμενο έτος συγκροτήθηκε πάλι δεκαμελής επιτροπή με τη συμμετοχή και πληβείων, η οποία συμπλήρωσε τον κώδικα με διατάξεις καταχωρισμένες σε άλλες δύο δέλτους· έτσι, το συνολικό νομοθέτημα ονομάστηκε Δωδεκάδελτος Νόμος. Σχετικά με τη δημιουργία αυτού του νόμου αναφέρεται μία αξιωματική παράδοση, ότι δηλ. για τη σύνταξη του η δεκανδρία εμπνεύστηκε από μία πρεσβεία Ρωμαίων, που είχαν αποσταλεί στην Ελλάδα με σκοπό να μελετήσουν τους νόμους του Σόλωνα και άλλες ελληνικές νομοθεσίες. Η επαλήθευση, βέβαια, αυτής της μαρτυρίας καθίσταται δύσκολη αλλά δεν αποκλείει ολοκληρωτικά την ελληνική επίδραση επί του Δωδεκάδελτου Νόμου. Η σύνταξη του Δωδεκάδελτου Νόμου, σε κάθε περίπτωση, αποτέλεσε μια σημαντική νίκη των πληβείων, καθότι το πρώτο αυτό γραπτό κείμενο δέσμευσε τους πατρικούς υπάτους κατά την άσκηση της δικαστικής εξουσίας τους. Μέχρι τότε οι ύπατοι ως δικαστές εφαρμόζαν ανεξέλεγκτα τους υπάρχοντες εθιμικούς κανόνες, πράγμα που οι πληβείοι κατήγγελλαν ως αυθαιρεσία σε βάρος τους. Τώρα πια ο Δωδεκάδελτος Νόμος κείται υπεράνω των υπάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να εφαρμόζουν αυτό το γραπτό νομοθετικό κείμενο. Έτσι, η καταγραφή του νόμου αποτέλεσε και την αρχή του τέλους της αποκλειστικής γνώσης του δικαίου από τους πατρικούς ποντίφικες. Οι πατρικοί, βέβαια, δεν υποχώρησαν άνευ ανταλλαγμάτων: εξακολούθησε ο αποκλεισμός των πληβείων από το υπατικό αξίωμα, ενώ με μία –όπως την καταγγέλλει μεταγενέστερα ο Κικέρων (De re publica, 2.63) ως «απανθρωπότατη διάταξη»–, δεν επιτράπηκε ο γάμος μεταξύ πατρικίων και πληβείων, με σκοπό να παραμείνει η πατρικιακή αριστοκρατία μία συμπαγής ομάδα εξουσίας με κλειστές τις πύλες της στους πληβείους (η διάταξη ωστόσο αυτή καταργήθηκε μέσα σε σύντομο χρόνο με ψήφισμα του 445 π.Χ.). Η περιπτώσιολογία των ρυθμίσεων είναι το αξιοσημείωτο χαρακτηριστικό του περιεχομένου αυτής της πρώιμης κωδικοποίησης. Ειδικότερα, ως προς την απονομή της δικαιοσύνης διαγράφονται με τις ρυθμίσεις του Δωδεκάδελτου Νόμου οι βασικές περιπτώσεις χορήγησης ενδίκου βοηθήματος (αγωγής), ώστε ο δικαστής να υποχρεούται στην έναρξη της διαδικασίας και στην διεξαγωγή της δίκης. Ως προς το ιδιωτικό δίκαιο, ο 79 Δωδεκάδελτος Νόμος περιλαμβάνει ρυθμίσεις που αφορούν το οικογενειακό, το εμπράγματο, το ενοχικό (κυρίως αδικπραξίες) και το κληρονομικό δίκαιο. Τέλος, στο δημόσιο δίκαιο, όχι πια οι ύπατοι αλλά η λοχίτιδα συνέλευση θα διαθέτει την αρμοδιότητα επιβολής της θανατικής ποινής, ενώ διατηρείται και η ισχυρή εξουσία των δημάρχων». Ε. Παπαγιάννη, «Ιστορία του Δικαίου» 15 Δεκεμβρίου 2015, σ. 78-79, https://repository.kallipos.gr/bitstream/11419/5276/1/07_ch5_Istoria_Dikaiou.pdf (Ημ. Ανάκτησης 13 Μαρτίου 2020)

Τα όργανα της Πτώχευσης

μετατρέποντας τον σε δούλο είτε στερώντας του ακόμα και την ίδια του τη ζωή. Άλλωστε ο δανειστής είχε δικαίωμα ακόμα και να σκοτώσει τον οφειλέτη είτε να του δημιουργήσει κάποια σημαντική αναπηρία, κόβοντας ακόμα και κάποια μέλος του σώματός του, π.χ. χέρι ή πόδι⁵.

Στη Βυζαντινή αυτοκρατορία τα πράγματα αλλάζουν άρδην με την επίδραση του Χριστιανισμού. Η χριστιανική διδασκαλία απαγορεύει το δανεισμό με τόκο και καταδικάζει την διαδικασία του πλουτισμού κάποιου με χρήση ή κατάχρηση τοκισμού. Στη συνέχεια δεν δέχεται το να υπάρχουν δούλοι, που προήλθαν από χρέη αλλά και γενικότερα οποιασδήποτε μορφής δούλων⁶.

Στην περίοδο του Μεσαίωνα, η πτώχευση αρχίζει να συνδέεται με το εμφανιζόμενο εθιμικό ή γραπτό εμπορικό δίκαιο, δια μέσου των θέσμιων των πόλεων και των συντεχνιών των διαφόρων ευρωπαϊκών χωρών με πρωταγωνιστή την περιοχή της Ιταλίας. Αυτό συμβαίνει, γιατί πολλά από τα θέματα που αφορούν στο εμπορικό δίκαιο και στην πτώχευση έχουν τις ρίζες τους στο ρωμαϊκό δίκαιο που πρόσφερε τα πρότυπα για την διαμόρφωσή τους, αυτό συνέβη και όσον αφορά την πτώχευση.

Η Ρέα Καγιαδάκη υπογραμμίζει: «Στην Ελλάδα ίσχυσε το τρίτο βιβλίο του Code de Commerce «περί πτωχεύσεων και χρεοκοπίας» μέχρι της 13ης Δεκεμβρίου 1878, οπότε αντικαταστήθηκε από το νόμο ΨΛΣΤ'/1878. Εκτός της Γαλλικής, πρότυπο του νέου νόμου υπήρξε η Ιταλική και η Βελγική νομοθεσία. Άλλες ουσιώδεις διατάξεις επέφερε ο νόμος ΓΦΟΔ'/1910 της 22/24 Φεβρουαρίου και ο νόμος 1189/38, ιδίως όμως ο αναγκαστικός νόμος 635/37 «περί διατάξεων τινών πτωχευτικού δικαίου» διατάξεις πτωχευτικού δικαίου υπάρχουν και στον Αστικό Κώδικα, τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και σε νεότερους νόμους. Η ανάγκη αναθεώρησης της πτωχευτικής νομοθεσίας διαπιστώθηκε νωρίς, έχουν δε καταρτιστεί κατά καιρούς δύο σχέδια πτωχευτικών κωδικών, του έτους 1924 και του έτους 1970»⁷.

Φυσικά, καταλυτικό ρόλο στο θέμα της πτώχευσης με βάση τα ελληνικά δεδομένα αποτελεί ο νόμος 1386/1983. Αν και ο συγκεκριμένος νόμος δεν επέφερε πολύ σημαντικές μεταβολές ως προς το πτωχευτικό δίκαιο, δεδομένου ότι αποσκοπούσε στην εφαρμογή μιας συγκεκριμένης ακολουθίας για την αναδιοργάνωση των επιχειρήσεων, εντούτοις υπήρξε ένα σημαντικό πρώτο βήμα.

⁵ Όπ.π.

⁶ Γ. Μαντζαρίδης, «Ο τόκος κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας», *Σύναξη* 129 (2014), σ. 1-12.

⁷ Ρ. Καγιαδάκη, *Πώς οδηγείται ο έμπορος στη πτώχευση – έννοια πτώχευσης – συνέπειες πτώχευσης πώς και πότε μπορεί να γίνει η αποκατάσταση του πτωχού*, Πρέβεζα 2006, σ. 4.

Τα όργανα της Πτώχευσης

Σύντομα αποδείχθηκε με σοβαρές ελλείψεις και αντικαθίσταται με το νόμο 1892/1990. Στο κοντινό μέλλον ακολούθησε μία σειρά τροποποιήσεων που έγιναν από διάφορους νόμους σχετικά με τις προβληματικές επιχειρήσει και προστέθηκαν νέες μέθοδοι που αφορούσαν την εξυγίανση των επιχειρήσεων.

Έτσι, οι σύγχρονες νομοθεσίες στο ελληνικό δίκαιο που είχαν δεχθεί επίδραση από το δίκαιο των διαφόρων αναπτυγμένων δυτικών χωρών όρισαν ως βάση τον πτωχευτικό κώδικα, δηλαδή ένα «ενιαίο σύστημα πτώχευσης και αναδιοργάνωσης με απώτερο σκοπό την ικανοποίηση των πιστωτών, με δύο βασικούς τρόπους: είτε μέσω της ρευστοποίησης της περιουσίας το οφειλέτη είτε μέσω της συνέχισης της λειτουργίας της επιχείρησης του οφειλέτη»⁸.

Φτάνοντας στο σήμερα, θα εξετάσουμε τις διάφορες νομοθετικές παραμέτρους που αφορούν στην πτώχευση μέσα στο κυρίως μέρος της συγκεκριμένης διατριβής

⁸ Ι. Γ. Καραγεώργου, *Πρόβλεψη της πτώχευσης στις επιχειρήσεις με μεθόδους Data Mining*, μ.δ. (αδημοσίευτη), Πάτρα: Πανεπιστήμιο Πατρών -Σχολή Θετικών Επιστημών-Τμήμα Μαθηματικών Πολυτεχνική Σχολή-Τμήμα Η/Υ και Πληροφορικής, 2019, σ. 49

B) Η δομή της μεταπτυχιακή διατριβής μας.

Η επιλογή του συγκεκριμένου θέματος της εργασίας μας έγινε κατόπιν παρότρυνσης της επιβλέπουσας καθηγήτριάς μας Δρ. Αριστέας Σινανιώτη. Άλλωστε μετά τη μνημονιακή κρίση, το θέμα της Πτώχευσης των Εταιριών βρίσκεται καθημερινά στο προσκήνιο των οικονομικών ειδήσεων και αποτελεί έναν φόβο πολλών εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα, μήπως χάσουν την δουλειά τους και εγκλωβιστούν στα φάσμα της ανεργίας αλλά παράλληλα μήπως χάσουν και τα δεδουλευμένα τους που σε κάποιες περιπτώσεις αγγίζουν κάποιες χιλιάδες ευρώ.

Η εν λόγω εργασία χωρίζεται σε πέντε κεφάλαια. Στην Εισαγωγή γίνεται μία ιστορική αναδρομή της διαδικασίας Πτώχευσης, ώστε να κατανοηθεί η διαδικασία αυτή και από άτομα που δεν ανήκουν στους διάφορους οικονομικούς τομείς. Στη συνέχεια της Εισαγωγής παρουσιάζουμε τη δομή της Εργασίας.

Συγκεκριμένα, το πρώτο κεφάλαιο που τιτλοφορείται: «Πτώχευση εταιρειών», υποδιαιρείται σε τρεις ενότητες. Στις υποενότητες αυτές εξετάζεται τι είναι η πτώχευση, ποιες οι προϋποθέσεις και διαδικασία κήρυξης της και ποιες οι αιτίες και οι λόγοι που συνάδουν προκειμένου να απορριφθεί μία αίτηση πτώχευσης.

Το δεύτερο κεφάλαιο φέρει τον τίτλο: «Παράγοντες και αιτίες της Επιχειρηματικής «Πτώσης»», δηλαδή αναλύουμε λανθασμένες ενέργειες και λανθασμένο στρατηγικό σχεδιασμό της οιασδήποτε εταιρίας που οδηγείται στην

Τα όργανα της Πτώχευσης

πτώχευση. Στο κεφάλαιο τρίτο παρουσιάζονται και αναλύονται οι κώδικες πτώχευσης σύμφωνα με τους νόμους 3388/2007 και ο 4446/2016.

Το τέταρτο κεφάλαιο φέρει ως τίτλο: «Όργανα της Πτώχευσης». Το κεφάλαιο υποδιαιρείται σε έξι υποενότητες στις οποίες παρουσιάζονται αναλυτικά τα εκάστοτε όργανα, όπως το Πτωχευτικό Δικαστήριο, ο Εισηγητής κλπ.. Τέλος το πέμπτο κεφάλαιο έχει ως γενικό τίτλο: «Χαρακτηριστικά Παραδείγματα Μεγάλων Ελληνικών Επιχειρήσεων που Πτώχευσαν» και υποδιαιρείται σε πέντε υποενότητες στις οποίες εξετάζονται οι εταιρίες: Προμηθευτική-Μαρινόπουλος, Όμιλος Πετζετάκης, Sprider Store, Folli Follie. Στην τελευταία υποενότητα γίνεται μία σύγκριση των ανωτέρω εταιριών που κατέληξαν στην Πτώχευση. Τέλος, γίνεται η σύγκριση των εταιρειών, παρουσιάζοντας τα στοιχεία που υπήρχαν κοινά ή όχι στην πορεία τους προς την Πτώχευση.

Η εργασία μας ολοκληρώνεται με τα συμπεράσματα και τον επίλογο που δίνουμε ένα μικρό έναυσμα για πώς θα μπορούσε να αξιοποιηθεί η συγκεκριμένη διατριβή από κάποιον άλλον ή και από εμάς σε περαιτέρω έρευνα. Τέλος παρατίθενται, η βιβλιογραφία, πηγές, ελληνική, ξενόγλωσση βιβλιογραφία και διαδικτυακή αλλά και το Παράρτημα

Κεφάλαιο Α: Πτώχευση εταιρειών

1.1. Τι ορίζεται ως Πτώχευση;

Η πτώχευση είναι δύσκολο να αποδοθεί με έναν και μόνο ορισμό, γι' αυτό και στη διεθνή αρθρογραφία επικρατεί ένα ευρύ σύνολο ορισμών που προσπαθεί να ερμηνεύσει την έννοια της πτώχευσης. Σύμφωνα με τους Γαγάνη, Δούμπο και Ζοπουνίδη (2006)⁹, μετά από μια εκτεταμένη έρευνα στη διεθνή βιβλιογραφία διαπιστώθηκε πως οι ερευνητές στις μελέτες τους για την πρόβλεψη της πτώχευσης έχουν χρησιμοποιήσει διάφορες έννοιες προκειμένου να προσεγγίσουν το πρόβλημα της πτώχευσης. Μερικές από αυτές είναι η αφερεγγυότητα¹⁰ (insolvency), η αποτυχία (failure), η αθέτηση υποχρεώσεων προς τους πιστωτές (default)¹¹ και γενικότερα η

⁹ Χ. Γαγάνης, Π. Χρυσοβαλάντης, Μ. Δούμπος, Κ. Ζοπουνίδης, *Συστήματα Πρόγνωσης της Χρηματοοικονομικής Αποτυχίας. Η ελληνική εμπειρία*, (Αθήνα: εκδ. Κλειδάριθμος, 2006), σ. 10-15.

¹⁰ Αθ. Δ. Παΐζη, Η "πιθανότητα αφερεγγυότητας" ως προϋπόθεση υπαγωγής στη διαδικασία εξυγίανσης - Μια πρώτη ερμηνευτική προσέγγιση, ΔΕΕ 2016, 8, ο οποίος επιχείρησε μια συγκριτική μελέτη μεταξύ του πλαισίου του ελληνικού δικαίου και του γαλλικού δικαίου, στο οποίο χρησιμοποιούνταν ήδη η έννοια της πιθανότητας αφερεγγυότητας.

¹¹ Κ. Ε. Χαρδαλούπας, *Μέτρηση φερεγγυότητας και πρόβλεψη πτώχευσης*, Αθήνα 2018, σ. 23. Χ. Γαγάνης, Π. Χρυσοβαλάντης, Μ. Δούμπος, Κ. Ζοπουνίδης, *Συστήματα Πρόγνωσης της Χρηματοοικονομικής Αποτυχίας. Η ελληνική εμπειρία*, (Αθήνα: εκδ. Κλειδάριθμος, 2006), σ. 16: «Ωστόσο, θα πρέπει να αναφερθεί ότι δεν υπάρχει μια απόλυτη σύμπτωση των απόψεων και όχι σπάνια χρησιμοποιούνται ο ένας αντί του άλλου. Ο Altman (1983) αναφέρει ότι ο όρος αποτυχία (failure), υπό οικονομική έννοια, σημαίνει ότι η απόδοση των επενδεδυμένων κεφαλαίων μιας επιχείρησης είναι συστηματικά χαμηλότερη από την επιτυγχανόμενη απόδοση σε συναφείς

Τα όργανα της Πτώχευσης

χρηματοοικονομική δυσχέρεια (financial distress)¹². Παρόλο που αυτές οι έννοιες έχουν χρησιμοποιηθεί σε πολλές μελέτες, οι περισσότεροι ερευνητές όπως ο Altman (1968)¹³, οι Altman, Haldeman και Narayanan (1977)¹⁴, ο Ohlson (1980)¹⁵, οι Gloubos και Γραμματικός (1984)¹⁶ κ.ά., όρισαν την αποτυχία σύμφωνα με την νομική της έννοια, δηλαδή «την κήρυξη της επιχείρησης σε πτώχευση που επέρχεται με απόφαση των δικαστικών αρχών, σύμφωνα πάντα με την ισχύουσα νομοθεσία κάθε χώρας».

Ειδικότερα, η Πτώχευση αποτελεί μία έννομη κατάσταση, στην οποία εμπλέκεται το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο που έχει την εμπορική ιδιότητα ή ασκεί εμπορία και σταματήσει να πληρώνει τα όποια ληξιπρόθεσμα χρέη του, ύστερα από δικαστική απόφαση. Ειδικότερα θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η πτώχευση μιας επιχείρησης ή μίας εταιρείας δεν αποτελεί κεραυνό εν αιθρία ούτε εμφανίζεται

επενδύσεις. Ενώ, χαρακτηρίζει την αποτυχία υπό νομική έννοια (legal failure) ως την κατάσταση κατά την οποία μια επιχείρηση δεν είναι πλέον σε θέση να ανταποκριθεί στις δικαστικά επιδιώξιμες απαιτήσεις των πιστωτών της. Η έννοια αφερεγγυότητα (insolvency) παρουσιάζει μια πιο αποδεκτή προσέγγιση ως κατάσταση κατά την οποία μια επιχείρηση δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις ληξιπρόθεσμες και απαιτητές υποχρεώσεις της, με τα άμεσα διαθέσιμα χρηματικά της μέσα, συνεπώς ο όρος υποδηλώνει έλλειψη ρευστότητας (Γκινόγλου, 1994). Σε καθεστώς αφερεγγυότητας μπορεί να περιέλθει μια επιχείρηση και εξαιτίας της κακής διαχείρισης των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού. Η έννοια της χρηματοοικονομικής αποτυχίας (financial distress) αποδίδεται σε μια επιχείρηση όταν το κόστος του κεφαλαίου από ένα επενδυτικό σχέδιο υπερβαίνει την επιτυγχανόμενη απόδοση της. Εάν η έννοια της αφερεγγυότητας έχει το στοιχείο της γενικότητας (δεν είναι επιλεκτική αλλά καθολική) και της μονιμότητας (παρατεταμένο χρονικό διάστημα) τότε μπορεί να ταυτιστεί με την πτώχευση. Τέτοια χρόνια κατάσταση υπάρχει όταν οι υποχρεώσεις της επιχείρησης υπερβαίνουν τα διαθέσιμα της και την αναμενόμενη καθαρή αγοραία αξία των ενεργητικών της στοιχείων, όταν δηλαδή η επιχείρηση έχει αρνητική καθαρή θέση.

¹² «Financial distress is a condition in which a company or individual cannot generate revenue or income because it is unable to meet or cannot pay its financial obligations. This is generally due to high fixed costs, illiquid assets, or revenues sensitive to economic downturns. Ignoring the signs of financial distress can be devastating for a company. There may come a time when severe financial distress cannot be remedied because the company or individual's obligations are too high and cannot be paid, and there is just not enough revenue to offset the debt. If this happens, bankruptcy may be the only option», W. Kenton, «Financial Distress», *Investopedia*, 27 May 2019, https://www.investopedia.com/terms/f/financial_distress.asp. P. K. Coats, and L. F. Fant., «Recognizing financial distress patterns using a neural network tool», *Financial Management* (1993), 142-155, esp. 148. H., Frydman., E. I. Altman and D-L. Kao, «Introducing recursive partitioning for financial classification: the case of financial distress», *Journal of Finance* ((1985) 269-291, esp. 271.

¹³ E. I. Altman, «Financial ratios, discriminant analysis and the prediction of corporate bankruptcy», *The Journal of Finance*, vol. 23, no. 4 (1968), p. 589-609, <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/j.1540-6261.1968.tb00843.x>

¹⁴ E. I., Altman, R. G., Haldeman, & P. Narayanan, «ZETA Analysis: A New Model to Identify Bankruptcy Risk of Corporations», *Journal of Banking and Finance*, vol. 1, (1977). p. 29-54, esp. p. 30, [https://doi.org/10.1016/0378-4266\(77\)90017-6](https://doi.org/10.1016/0378-4266(77)90017-6)

¹⁵ J. A. Ohlson, «Financial Ratios and the Probabilistic Prediction of Bankruptcy», *Journal of Accounting Research*, Vol. 18, No. 1. (Spring, 1980), p. 109-131, esp. 118.

¹⁶Θ. Γραμματικός, G. Gloubos, «Predicting bankruptcy of industrial firms in Greece», *Journal of economics and business* Vol.34, No.3-4, (1984) p.421-443, esp. 427.

Τα όργανα της Πτώχευσης

απρόσμενα. Αντίθετα, είναι μια διαδικασία η οποία στηρίζεται σε διάφορα στάδια και πραγματοποιείται μετά την ολοκλήρωση όλων των σταδίων αυτών¹⁷.

Επιπροσθέτως, πριν μία επιχείρηση οδηγηθεί στην πτώχευση, υπάρχουν σαφείς ενδείξεις που προμηνύουν το άδοξο τέλος της επιχείρησης, δηλαδή την πτώχευσή της ή τη χρεοκοπία της. Συγκεκριμένα, η αδυναμία πληρωμής του οφειλέτη συνάγεται είτε από ρητή δήλωσή του (π.χ. από επιστολές προς τους πιστωτές) είτε, συνηθέστερα, από εξωτερικά γεγονότα (λ.χ. ακάλυπτες επιταγές, παθητικοί ισολογισμοί, κλείσιμο καταστημάτων, οφειλές μισθών και μη πληρωμή δόσεων δανείων κ.λπ.)¹⁸. Τα στοιχεία αυτά οφείλουν να είναι αδιαμφισβήτητα και πρέπει να στηρίζονται σε σχετική έρευνα για την επιχείρηση, ώστε να εξετάζουν αν πρόκειται για προσωρινή ή κυρίως μόνιμη αδυναμία πληρωμών των υποχρεώσεων της εκάστοτε επιχείρησης. Επιπλέον, θα πρέπει να εξετάζεται η αδυναμία των πληρωμών στο σύνολο του όγκου των χρεών και των διαφόρων υποχρεώσεων και όχι σε επιμέρους ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις. Φυσικά, η αδυναμία πληρωμών μεγάλων και τακτικών οφειλών, όπως είναι οι δόσεις τραπεζικών δανείων, η καταβολή μισθών και ασφαλιστικών εισφορών δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την κήρυξη πτώχευσης. Έτσι τα ικανά ηγετικά και διοικητικά στελέχη μπορούν να δουν τα σημάδια της μελλοντικής καταστροφής της εταιρείας και παράλληλα να μπορέσουν να δώσουν την καθοριστική μάχη για την αποκατάσταση της επιχείρησης με σκοπό την προσωρινή ή ολοκληρωτική αποφυγή της οποιασδήποτε χρεοκοπίας της¹⁹.

Αυτοί που έχουν το νόμιμο δικαίωμα να ζητήσουν από το δικαστήριο να λάβει την απόφαση ότι η εταιρεία πρέπει να μπει σε διαδικασία πτώχευσης είναι: α) τα πρόσωπα στα οποία χρωστάει χρήματα η εταιρεία (δανειστές) ή β) η ίδια η εταιρεία, σύμφωνα με το νόμο. Ο δικαστής εξετάζει αν συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις της πτώχευσης, δηλαδή η πτωχευτική ικανότητα του οφειλέτη (εμπορική ιδιότητα) και η παύση πληρωμών (μόνιμη αδυναμία εξυπηρέτησης οφειλών)²⁰.

Συγκεκριμένα σύμφωνα με τα ανωτέρω συνάγουμε το συμπέρασμα ότι η πτώχευση με βάση τους ελληνικούς νόμους αποτελεί την τελική πράξη μίας διαδρομής που ολοκληρώνεται στα δικαστήρια (τυπική προϋπόθεση). Η παύση

¹⁷ Ινστιτούτο Εργασίας ΓΕΣΕΕ, «Εργασιακά Θέματα. Πτώχευση των επιχειρήσεων και οι επιπτώσεις στις εργασιακές σχέσεις», Οκτώβριος 2016, σ. 3.

¹⁸ Οπ.π., σ. 4

¹⁹ Οπ.π., σ. 3

²⁰ Ινστιτούτο Εργασίας ΓΕΣΕΕ, «Εργασιακά Θέματα. Πτώχευση των επιχειρήσεων και οι επιπτώσεις στις εργασιακές σχέσεις», Οκτώβριος 2016, σ. 3.

Τα όργανα της Πτώχευσης

πληρωμών βασίζεται στις σχετικές δικαστικές αποφάσεις που λειτουργούν καταλυτικά στο να καθορισθούν τα επιπλέον στοιχεία, ώστε να δικαιολογείται πλήρως η κήρυξη πτώχευσης²¹. Συγκεκριμένα, οι διαδικασίες της πτώχευσης οφείλει να στηριχθεί στο Ν. 3599/2007 (ΦΕΚ Α' 176/1.8.2007), ο οποίος τροποποιήθηκε από το Ν. 4446 (ΦΕΚ Α' 240/22.12.2016)

Εν κατακλείδι, ένας αυστηρά νομικός ορισμός της πτώχευσης μπορεί να μην ταιριάζει απόλυτα από χρηματοοικονομικής άποψης. Γι' αυτό τον λόγο υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός μελετών, στις οποίες η έννοια της πτώχευσης ορίζεται λαμβάνοντας υπόψη τόσο την οικονομική όσο και την νομική έννοια της χρηματοοικονομικής αποτυχίας. Κάποιοι από τους μελετητές που χρησιμοποίησαν έναν πιο ευρύ ορισμό της πτώχευσης ήταν ο Beaver (1966)²², ο Deakin (1972)²³, ο Edmister (1972)²⁴ και πολλοί άλλοι. Για παράδειγμα ο Beaver (1966), όρισε την αποτυχία ως «μια κατάσταση που περιγράφεται με ένα από τα παρακάτω γεγονότα: οργανισμό που υπάγεται σε κατάσταση νομικής πτώχευσης, μη καταβολή μερίσματος προνομιούχων μετοχών, αδυναμία εξόφλησης ομολογιακού δανείου και το τραπεζικό άνοιγμα»²⁵. Αξίζει να σημειωθεί ότι λόγω της μη ύπαρξης ενός συγκεκριμένου ορισμού της πτώχευσης, έχουν δημιουργηθεί δυσκολίες στη σύγκριση των διαφόρων μοντέλων πρόβλεψης της πτώχευσης. Ενώ ως κατακλείδα θα μπορούσαμε να πούμε ότι η έκδοση Διατάγματος Πτώχευσης γίνεται αποκλειστικά εναντίον αφερέγγυων φυσικών προσώπων.

²¹ Ο. Μπαλάσκα, *Η καταδολίευση δανειστών συγκριτικά με το θεσμό της πτωχευτικής ανάκλησης*, Θεσσαλονίκη, χ.χ., σ. 27. Δ. Σπ. Ψυχομάνης, *Πτωχευτικό Δίκαιο & Δίκαιο ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων*, Στ' έκδοση, Αθήνα: εκδ. Σάκκουλας 2015, σ. 32. 2015.

²² W.H. Beaver, «Financial Ratios as Predictors of Failure», *Journal of Accounting Research*, 4 (1966), p. 71-111, esp. p. 75. L.-J. Ko, E. J. Blocher, P. P. Lin, «Prediction of Corporate Financial Distress: An Application of the Composite Rule Induction System», *The International Journal of Digital Accounting Research*, Vol. 1, No. 1 (1966), p. 69-85, esp. 71. J. A. Ohlson, «Financial ratios and the probabilistic prediction of bankruptcy», *Journal of Accounting Research* (1980), 109-131 esp. 112.

²³ E. A. Deakin, «Discriminant Analysis of Predictors of Business Failure», *Journal of Accounting Research*, 10, (1972), p. 167-179, esp. 168, <http://dx.doi.org/10.2307/2490225>

²⁴ R.O. Edmister, *Financial ratios as discriminant predictors of small business failure*, doctorate thesis 1972, <https://doi.org/10.1111/j.1540-6261.1972.tb00633.x>, p. 21. E. J. Altman, «Financial ratios, discriminant analysis and the prediction of corporate bankruptcy», *Journal of Finance* (1968), p. 589-609, esp. 593.

²⁵ W.H. Beaver, «Financial Ratios as Predictors of Failure», *Journal of Accounting Research*, 4 (1966), p. 71-111, esp. p. 72.

1.2. Προϋποθέσεις και διαδικασία κήρυξης Πτώχευσης

Μέχρι το 2007 που συντάχθηκε ο Πτωχευτικός Κώδικας (3588/2007)²⁶, η πτώχευση ρυθμιζόταν με διάφορους νόμους του Εμπορικού Δικαίου²⁷. Σύμφωνα με αυτόν, πτώχευση είναι η νομική διαδικασία, η οποία κηρύσσεται με δικαστική απόφαση, αφορά οφειλέτες που είναι νομικά πρόσωπα που είτε ασκούν εμπορική δραστηριότητα ή επιδιώκουν οικονομικό σκοπό, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις των πιστωτών τους, όταν περιέρχονται σε αδυναμία πληρωμών προς τρίτους²⁸.

Σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν εν συνόψει στην προηγούμενη υποενότητα οι προϋποθέσεις κήρυξης πτώχευσης, είναι αφενός ο οφειλέτης να είναι νομικό πρόσωπο με εμπορική δραστηριότητα ή επιδίωξη οικονομικού σκοπού, ακόμη κι αν

²⁶ Ν.3588/2007: Πτωχευτικός κώδικας, ΦΕΚ 153/Α'/10-07-2007, Αιτιολογική Έκθεση ΚΝοΒ 55, σ. 1556-1557. Όπως, ο Ν.3588/2007 ισχύει σήμερα μετά τις τελευταίες τροποποιήσεις που του επέφεραν οι νόμοι 4013/2011, 4055/2012 και 4072/2012. Άρθρο 1 του ΠτΚ, σκοπός της πτώχευσης: Η πτώχευση αποσκοπεί στη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών του οφειλέτη με τη ρευστοποίηση της περιουσίας του ή με άλλο τρόπο που προβλέπεται από σχέδιο αναδιοργάνωσης και ιδίως με τη διατήρηση της επιχείρησής του.

²⁷ «Πτωχευτικό Δίκαιο», <https://siamakis-lawyers.gr/practice/%CF%80%CF%84%CF%89%CF%87%CE%B5%CF%85%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C-%CE%B4%CE%AF%CE%BA%CE%B1%CE%B9%CE%BF/> (Ημ. Ανάκτησης 5 Ιουνίου 2020)

²⁸ Ν.3588/2007: Πτωχευτικός κώδικας, ΦΕΚ 153/Α'/10-07-2007

Τα όργανα της Πτώχευσης

δεν έχει εμπορική δραστηριότητα, αφετέρου η παύση πληρωμών, δηλαδή την αδυναμία εκπλήρωσης οικονομικών υποχρεώσεων του οφειλέτη να είναι γενική και μόνιμη²⁹. Τη διαδικασία της πτώχευσης μπορεί να αιτηθεί ο οφειλέτης ακόμη και στην περίπτωση επικείμενης αδυναμίας πληρωμής, ενώ στην περίπτωση πραγματικής αδυναμίας υποχρεούται σε αυτή. Το πτωχευτικό δικαστήριο, το οποίο είναι πολυμελές πρωτοδικείο στην προκειμένη περίπτωση κηρύσσει την πτώχευση στον τόπο, που ο οφειλέτης ασκεί τα συμφέροντά του³⁰.

Την έναρξη της διαδικασίας πτώχευσης, μπορούν επίσης να αιτηθούν πιστωτές με έννομο συμφέρον, καθώς και ο εισαγγελέας Πρωτοδικών, όταν συντρέχει λόγος δημόσιου συμφέροντος. Η αίτηση γίνεται απορριπτέα, όταν η ρευστοποιήσιμη περιουσία του οφειλέτη, δεν επαρκεί για την κάλυψη των εξόδων που προκύπτουν από τη πτωχευτική διαδικασία, ή εάν αποδειχθεί ότι το δικαίωμα αίτησης ασκήθηκε με καταχρηστικό σκοπό³¹.

Η διαδικασία της πτώχευσης ξεκινάει με την κατάθεση της αίτησης. Κατόπιν το δικαστήριο ορίζει εισηγητή δικαστή και σύνδικο και διατάσσεται η σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας³². Ο σύνδικος είναι υπεύθυνος για τη διατήρηση της ασφάλειας, της αξίας και τη διοίκηση της πτωχευτικής περιουσίας. Στη συνέχεια της διαδικασίας, ο οφειλέτης παρέχει στο σύνδικο κάθε πληροφορία σχετική με την πτωχευτική περιουσία και τη γενική οικονομική κατάσταση, καθώς και αναλυτικό κατάλογο με το σύνολο των πιστωτών και των υποχρεώσεων της εταιρίας. Ο σύνδικος προβαίνει σε έλεγχο όλων των υποχρεώσεων και των απαιτήσεων και εξετάζει οποιαδήποτε περίπτωση αντιρρήσεων, ενώπιον του δικαστή³³. Έπειτα μαζί με τον οφειλέτη καταρτίζουν ένα σχέδιο αναδιοργάνωσης, στο οποίο περιγράφεται ο τρόπος και ο χρόνος ικανοποίησης των πιστωτών και η εξασφάλισή τους. Εφόσον το σχέδιο γίνει αποδεκτό, το δικαστήριο το επικυρώνει³⁴. Πολύ συχνά όμως δε γίνεται άμεσα αποδεκτό από το σύνολο των πιστωτών, στην

²⁹ Ινστιτούτο Εργασίας ΓΕΣΣΕΕ, «Εργασιακά Θέματα. Πτώχευση των επιχειρήσεων και οι επιπτώσεις στις εργασιακές σχέσεις», Οκτώβριος 2016, σ. 3.

³⁰ Δ. Σπ. Ψυχομάνης, *Πτωχευτικό Δίκαιο & Δίκαιο ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων*, Στ' έκδοση, Αθήνα: εκδ. Σάκκουλας 2015, σ. 34. Α. Κοτσίρη, *Πτωχευτικό Δίκαιο*, Σακκουλάς 2011, σ.

³¹ Ν. 4013/2011 (ΦΕΚ Α 204/15-09-2011)

³² «Πτωχευτικό Δίκαιο», <https://siamakis-lawyers.gr/practice/%CF%80%CF%84%CF%89%CF%87%CE%B5%CF%85%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C-%CE%B4%CE%AF%CE%BA%CE%B1%CE%B9%CE%BF/> (Ημ. Ανάκτησης 5 Ιουνίου 2020)

³³ Όπ.π.

³⁴ Όπ.π.

οποία περίπτωση συνέρχεται η «ένωση πιστωτών» και ο σύνδικος είναι υποχρεωμένος να διεξάγει ρευστοποίηση, εκκαθάριση και διανομή της πτωχευτικής περιουσίας. Τέλος λογοδοτεί στη συνέλευση πιστωτών ώστε να κλείσει η διαδικασία³⁵.

1.3. Αιτίες και λόγοι Απόρριψης της Πτώχευσης

Στο άρθρο 6 του νόμου 3588/2007 του Πτωχευτικού Κώδικα ορίζονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες η αίτηση για πτώχευση απορρίπτεται. Το Πτωχευτικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο για την εξέταση της αίτησης ώστε να αποφανθεί αν υπάρχει κόλλημα ή όχι³⁶. Η απόφαση του δικαστηρίου μπορεί να είναι απορριπτική όταν σύμφωνα με την εξέταση καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις ή ότι αποδεδειγμένα η πτωχευτική περιουσία δεν επαρκεί ή τέλος ότι η άσκηση του δικαιώματος γίνεται καταχρηστικά. Συγκεκριμένα για να καταλήξει το Πτωχευτικό Δικαστήριο στο γεγονός ότι δεν συντρέχουν ουσιαστικές 7 προϋποθέσεις θα πρέπει, συνοπτικά, να μην αναγνωρίσει τη πτωχευτική ικανότητα του αιτούντα ή, όπως περιγράφηκε σε προηγούμενες παραγράφους, να μην έχει γίνει παύση πληρωμών ή πράξη απόδειξης της οικονομικής αδυναμίας του οφειλέτη³⁷.

Οι τρεις αυτές προϋποθέσεις είναι οι βασικές και η μη ύπαρξη κάποιας εκ των τριών οδηγεί αυτόματα στην απόρριψη της αίτησης. Επίσης, για να γίνει δεκτή η αίτηση θα πρέπει να αποδειχθεί ότι η περιουσία του οφειλέτη επαρκεί για την κάλυψη των διαδικαστικών εξόδων, δηλαδή ουσιαστικά να έχει επαρκή άμεσα

³⁵ Όπ.π.

³⁶ Ν.3588/2007: Πτωχευτικός κώδικας, ΦΕΚ 153/Α' /10-07-2007, Αιτιολογική Έκθεση ΚΝοΒ 55, σ. 1556-1557.

³⁷ Όπ.π.

Τα όργανα της Πτώχευσης

ρευστοποιήσιμη περιουσία³⁸. Τέλος σχετικά με τη τρίτη περίπτωση απόρριψης της αίτησης η οποία , όπως αναφέρθηκε, είναι η καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος, αφορά την αποφυγή καταχρηστικών μεθόδων των οφειλετών κατά τις οποίες χρήσης του δικαιώματος έχει σκοπό το ατομικό συμφέρον του οφειλέτη ή δεν πραγματοποιείται για λόγους που δεν έχουν σχέση με την πτώχευση³⁹.

Ο Πτωχευτικός Κώδικας είναι η κατάληξη πολλών προσπαθειών από εβδομηκονταετίας και πλέον για αναμόρφωση του πτωχευτικού δικαίου. Αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά νομοθετικά έργα για τον εκσυγχρονισμό του δικαίου μας και την παράλληλη πορεία του με τις σύγχρονες νομοθεσίες. Ο Πτωχευτικός Κώδικας εισάγει νέες ρυθμίσεις στο πτωχευτικό δίκαιο. Καταργεί την πτωχευτική νομοθεσία των άρθρων 525 έως 707 του Εμπορικού Νόμου και του α.ν. 635/1937, καθώς και την εξυγιαντική διαδικασία που εισήγαγε ο ν.1892/1990 με τα άρθρα 44-46γ, με τις τροποποιήσεις τους. Αποσκοπώντας στην εισαγωγή ενός σύγχρονου νομοθετήματος απαλλαγμένου από αρχαϊσμούς, προσαρμοσμένου στη σύγχρονη κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα, απλουστευμένου, αλλά ουσιαστικού και προσανατολισμένου στην οικονομική λογική και στη λεγόμενη «κοινωνική ειρήνη», δηλαδή στις «κοινωνικές ανάγκες» που προκύπτουν από την πτώχευση, ο νέος Κώδικας ευθυγραμμίστηκε με τις σύγχρονες κατευθύνσεις των λεγόμενων κωδίκων αφερεγγυότητας. Τέλος με το ν.3588/2007 εισάγεται στο ένατο κεφάλαιο ρύθμιση για την απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου⁴⁰.

³⁸ Όπ.π.

³⁹ Όπ.π.

⁴⁰ Όπ.π.

Κεφάλαιο Β:

Παράγοντες και αιτίες της Επιχειρηματικής «Πτώσης»

Ο Κ. Πατατούκας υπογραμμίζει ότι: «Σύμφωνα με έρευνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το 50% των μικρομεσαίων επιχειρήσεων πτωχεύουν κατά τα πρώτα πέντε χρόνια της λειτουργίας τους. Φαίνεται ξεκάθαρα ότι η πτώχευση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων δημιουργεί κατασπατάληση πόρων σε ατομικό και εθνικό επίπεδο. Όμως και οι λεγόμενες μεγάλες επιχειρήσεις πτωχεύουν, και πολλές φορές με καταστροφικές συνέπειες για τους μετόχους, τους δανειστές και τους εργαζόμενους»⁴¹.

Η πορεία μιας επιχείρησης μπορεί να χαρακτηριστεί είτε από επιτυχή κατεύθυνση είτε από αποτυχία, λόγω της ύπαρξης αβεβαιότητας. Τα στατιστικά

⁴¹ Κ. Πατατούκας, «Επιχείρηση: Συμπτώματα και αιτίες που καθορίζουν και οδηγούν στην πτώχευσή της», *Accountancy Greece 31*, accountancygreece.gr/επιχείρηση-συμπτώματα-και-αιτίες-που/ (Ημ. Ανάκτησης 2 Ιουνίου 2020).

Τα όργανα της Πτώχευσης

στοιχεία σχετικά με την έναρξη νέων επιχειρήσεων δείχνουν πως το 85-90% των νέων μικρών επιχειρήσεων αποτυγχάνουν⁴².

Οι σημαντικότεροι λόγοι αποτυχίας των επιχειρήσεων είναι⁴³:

- Η διευθυντική ανεπάρκεια,
- Η οικονομική ανεπάρκεια και
- Οι εξωτερικοί παράγοντες

Οι μικρές επιχειρήσεις όσο και οι μεγάλες εταιρείες επιτυγχάνουν ή αποτυγχάνουν στο επιχειρηματικό περιβάλλον και δρουν ουσιαστικά, χωρίς φυσικά η επιτυχία ή η αποτυχία τους να σχετίζεται σε μεγάλο βαθμό από το ευρύτερο οικονομικό κλίμα⁴⁴. Το επίπεδο επιχειρηματικότητας, οι στρατηγικές διαχείρισης, οι οργανωτικές κουλτούρες, το επίπεδο των οικονομικών αλλά και η ποικιλία των προκλήσεων, που αντιμετωπίζει η επιχείρηση, είναι ανάμεσα στους σημαντικότερους παράγοντες καθορισμού της επιτυχίας της ή αποτυχίας της. Ανάμεσα στα πιο κοινά λάθη που κάνουν οι ιδιοκτήτες μιας επιχείρησης είναι η υποτίμηση του κόστους έναρξης της επιχείρησης καθώς και η μη άρτια πρόβλεψη του κόστους της λειτουργίας της⁴⁵.

Κάποια από τα κόστη εκκίνησης είναι προβλέψιμα, όπως το κόστος ενοικίασης ή αγοράς ενός νέου κτιρίου ή η εκμίσθωση του εξοπλισμού. Ωστόσο, άλλες δαπάνες είναι λιγότερο εύκολο να τις προβλέψει κανείς και σε αυτό το σημείο οι περισσότερες επιχειρήσεις αποτυγχάνουν⁴⁶. Έτσι, το κόστος που συνδέεται με την απόκτηση και τη διατήρηση πελατών δεν είναι πάντα προβλέψιμο. Επιπλέον, η αποχώρηση κάποιου σημαντικού υπαλλήλου ή στελέχους, ή μια διαφωνία με έναν επιχειρηματικό εταίρο, μπορεί να αφήσει την εταιρεία σε δεινή κατάσταση. Η επιχειρηματική αποτυχία μπορεί επίσης να προέλθει από την μη κατάλληλη διαχείριση μέσα στο εργασιακό περιβάλλον⁴⁷.

⁴² S.. Patel, S. J. Morreale, A. Panagopoulou, H. Bailey, N. J. Robinson, F. V. Paladino, D. Margaritoulis, and J. R. Spotila, «Changepoint analysis: A new approach for revealing animal movements and behaviors from satellite telemetry data» *Ecosphere* 6(12) (2015), article 291, p. 1-13, <http://dx.doi.org/10.1890/ES15-00358.1>

⁴³ Όπ.π.

⁴⁴ D.J. Storey, *Understanding the Small Business Sector*. 1st Edn., Routledge, London, (1994), p. 57. T. Tofan, «The role of marketing in the development of small business». *Public Administration*, Vol. 1, No 97, (2018), p. 81-83, esp. 83. P. Weber, L. A Geneste, & J. Connell, «Small business growth: strategic goals and owner preparedness», *Journal of Business Strategy*, vol. 36 No 3 (2015) p. 30-36, esp. 33. I. Worthington, & C. Britton, *The business environment*, ErgoBooks, (Richmont 2007), p. 27.

⁴⁵ Σ. Κορδονούρης, *Διαμόρφωση αποτελεσματικής στρατηγικής στη σύγχρονη επιχείρηση*, Πειραιάς 2018, σ. 60-63.

⁴⁶ Όπ.π.

⁴⁷ Όπ.π.

Τα όργανα της Πτώχευσης

Για τον εκάστοτε ιδιοκτήτη θεωρείται σημαντικό να καταλάβει τα ζητήματα που αφορούν το σύνολο των θέσεων εργασίας και τις λειτουργίες μέσα στην οργάνωση, γεγονός που θα επιτρέψει στον ιδιοκτήτη της επιχείρησης να παρέμβει εάν και όταν είναι απαραίτητο⁴⁸. Άλλοι λόγοι αποτυχίας μπορεί να είναι ο θάνατος του ιδιοκτήτη, η μη ικανοποιητική οικονομική απόδοση, το κόστος ευκαιρίας, οι απώλειες στους πιστωτές που επιφέρουν παύση των λειτουργιών της επιχείρησης, η πτώχευση κ.α. Όλα τα παραπάνω επιφέρουν οικονομικό, κοινωνικό και ψυχολογικό κόστος στον επιχειρηματία λόγω της αποτυχίας⁴⁹.

Ειδικότερα, μπορεί να ειπωθεί ότι οι αιτίες της εταιρικής πτώχευσης είναι επτά, οι οποίες υπερτερούν στις περισσότερες περιπτώσεις των εταιρικών πτωχεύσεων. Συγκεκριμένα οι παράγοντες αυτοί είναι: 1. Κακή διοίκηση ή κακή διαχείριση, 2. η υπερβολική επέκταση, 3. ο ανεπαρκής οικονομικός έλεγχος, 4. Υψηλές δαπάνες, 5. τα υψηλά κόστη, 6. η εμφάνιση νέου ισχυρού ανταγωνιστή, και 7. τέλος οι απρόβλεπτες αλλαγές στη ζήτηση και οργανωτική αδράνεια.

Μερικοί, αν όχι όλοι, αυτοί οι παράγοντες διαμορφώνουν την κατάσταση της εταιρικής πτώχευσης. Για παράδειγμα, η δύσκολη κατάσταση που βρέθηκε η εταιρεία πρόσφατα η εταιρεία ρούχων Brooks Brothers οφείλεται στα υψηλά ενοίκια και στα υψηλά μεροκάματα που έδινε σε εκείνους που έραβαν τα συγκεκριμένα ρούχα. Από την άλλη στον ελλαδικό χώρο το κλείσιμο των εκπαιδευτηρίων Ζηρίδη και η πιθανή πτώχευσή του οφείλεται στην κακοδιαχείριση των εσόδων αλλά και ο ανεπαρκής έλεγχος του κράτους σε μία επιχείρηση που είχε δάνεια και ενώ κέρδιζε χρήματα δεν έκανε αποπληρωμή δανείων.

Αναλυτικά θα αναφερθούμε στα εξής:

1. Κακή διοίκηση ή κακή διαχείριση: «Η κακή διοίκηση ή κακή διαχείριση καλύπτει ένα πλήθος γεγονότων και καταστάσεων, τα οποία κυμαίνονται από την απόλυτη ανικανότητα και παραμέληση των βασικών δραστηριοτήτων της επιχείρησης έως και τον ανεπαρκή αριθμό καλών διευθυντών ή γενικότερα των προϊσταμένων»⁵⁰.

⁴⁸ R. Mason, R. Mann, K. Dickel, and R. Mockler, *Strategic Management: a methodological approach*, 4th Edition, (Reading Mass: Addison-Wesley 1994), p. 38.

⁴⁹ K. Lauver and A. Kristof-Brown, «Distinguishing between Employees' Perceptions of Person–Job and Person–Organization Fit». *Journal of Vocational Behavior*, vol. 59 No 3 (2001), p. 454-470, esp. 462.

⁵⁰ Κ. Πατατούκας, «Επιχείρηση: Συμπτώματα και αιτίες που καθορίζουν και οδηγούν στην πτώχευσή της», *Accountancy Greece 31*, accountancygreece.gr/επιχείρηση-συμπτώματα-και-αιτίες-που/ (Ημ. Ανάκτησης 2 Ιουνίου 2020).

Τα όργανα της Πτώχευσης

Είναι πολύ επιβλαβές η διοίκηση να ασκείται από ένα άτομο γιατί έτσι μπορεί να χαθεί ο έλεγχος και 30 επιπλέον υπάρχει και η δυσκολία να βρεθούν και να αναλυθούν όλες οι πτυχές του κάθε προβλήματος⁵¹. Ένας άλλος λόγος, είναι η κακή συνεργασία έλλειψη ειλικρίνειας και επικοινωνίας μεταξύ των στελεχών διοίκησης υψηλόβαθμων και χαμηλόβαθμων. Η Επιχείρηση πρέπει να έχει ενεργά μέλη με διοικητικές ικανότητες και διαφόρων ειδικοτήτων ώστε να καλύπτονται πλήρως όλες οι δραστηριότητες της επιχείρησης⁵².

Ένας άλλος λόγος είναι η λανθασμένη αντιπροσώπευση της χρηματοδοτικής λειτουργίας. Χρειάζεται σωστός έλεγχος των βασικών δεικτών και καλή οικονομική διαχείριση. Σημαντικός είναι ο ρόλος του διευθύνοντος συμβούλου⁵³. Είναι καλό αυτό το πρόσωπο να μην είναι και πρόεδρος, για να υπάρχει λογοδοσία του διευθύνοντος συμβούλου σε κάποιον άλλο και έτσι να έχουμε έλεγχο και διαφάνεια⁵⁴. Χαρακτηριστική περίπτωση πτώχευσης από κακή διοίκηση είναι η περίπτωση των υπεραγορών Ατλάντικ.

2. Υπερβολική επέκταση: Οι στρατηγικές της υπερβολικής επέκτασης συχνά ενέχουν γρήγορη επέκταση και εκτεταμένη διαφοροποίηση (διασπορά)⁵⁵. Μεγάλο μέρος αυτής της διαφοροποίησης τείνει να είναι κακώς σχεδιασμένο και προσθέτει λίγη αξία σε μια επιχείρηση. Οι συνέπειες της υπερβολικής διαφοροποίησης περιλαμβάνουν απώλεια ελέγχου και αδυναμία αντιμετώπισης των συνθηκών ύφεσης. Επιπλέον, οι εταιρείες που επεκτείνονται ταχέως τείνουν να χρηματοδοτούν τις δραστηριότητές τους μέσω δανεισμού, αναλαμβάνοντας κάποιες φορές μεγάλο χρέος⁵⁶. Οι δυσμενείς οικονομικές συνθήκες μπορούν να περιορίσουν την ικανότητα μιας επιχείρησης να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του χρέους της και μπορεί να τη φέρει σε δύσκολη οικονομική θέση⁵⁷. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της εταιρείας Glou και Bodyline.

3. Ανεπαρκής χρηματοοικονομικός έλεγχος: «Η πιο συνηθισμένη μορφή των ανεπαρκών οικονομικών ελέγχων είναι η αδυναμία εκχώρησης ευθύνης

⁵¹ Ε. Γιαλιτάκη, *Η επίδραση της Οικονομικής κρίσης στην πτώχευση Ιστορικών Επιχειρήσεων*, Χανιά 2017, σ. 29-30.

⁵² Οπ.π., σ. 30

⁵³ Οπ.π.

⁵⁴ Οπ.π.

⁵⁵ Κ. Πατατούκας, «Επιχείρηση: Συμπτώματα και αιτίες που καθορίζουν και οδηγούν στην πτώχευσή της», *Accountancy Greece 31*, accountancygreece.gr/επιχειρηση-συμπτώματα-και-αιτίες-που/ (Ημ. Ανάκτησης 2 Ιουνίου 2020).

⁵⁶ Οπ.π.

⁵⁷ Οπ.π.

Τα όργανα της Πτώχευσης

σε βασικούς φορείς λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο του οργανισμού, π.χ. Διοικητικό Συμβούλιο. Η έλλειψη λογοδοσίας για τις οικονομικές συνέπειες των ενεργειών τους μπορεί να ενθαρρύνει τους μεσαίου επιπέδου διευθυντές να απασχολούν υπερβολικό προσωπικό και να ξοδεύουν πόρους πέραν του αναγκαίου για τη μέγιστη αποτελεσματικότητα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η γραφειοκρατία μπορεί να μεγαλώσει σε υπέρμετρο βαθμό και το κόστος να βγει εκτός ελέγχου»⁵⁸. Χαρακτηριστική περίπτωση ανεπαρκούς χρηματοοικονομικού ελέγχου υπήρξε η εταιρεία Foli Folie.

4. Υψηλές δαπάνες: «Οι ανεπαρκείς έλεγχοι μπορούν να οδηγήσουν σε υψηλό κόστος. Εκτός όμως από αυτό το γεγονός, η πιο συνηθισμένη αιτία μιας επιχείρησης με υψηλό κόστος είναι η χαμηλή παραγωγικότητα της εργασίας. Το γεγονός αυτό μπορεί να προέρχεται από πρακτικές που επιβάλλονται από τα συνδικάτα (όπως στην περίπτωση της αυτοκινητοβιομηχανίας και της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα). Επίσης η αποτυχία της διοίκησης να επενδύσει σε νέες τεχνολογίες. Επιπλέον άλλη μια αιτία είναι η αποτυχία να πραγματοποιηθούν οικονομίες κλίμακας λόγω του χαμηλού μεριδίου αγοράς»⁵⁹.

5. Νέος ανταγωνισμός: «Ο ανταγωνισμός στις καπιταλιστικές οικονομίες είναι μια διαδικασία που χαρακτηρίζεται από τη συνεχή εμφάνιση νέων εταιρειών που προωθούν νέους τρόπους επιχειρηματικής δραστηριότητας. Τα τελευταία χρόνια, λίγες βιομηχανίες και λίγες καθιερωμένες στην αγορά εταιρείες έχουν απαλλαγεί από την ανταγωνιστική πρόκληση ενός ισχυρού νέου ανταγωνισμού. Πράγματι, πολλές εγκατεστημένες επιχειρήσεις αποτυγχάνουν ή αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα επειδή δεν ανταποκρίθηκαν αρκετά γρήγορα σε τέτοιες απειλές. Ο ισχυρός νέος ανταγωνισμός αποτελεί κεντρική αιτία της πτώσης των εταιρειών»⁶⁰.

Η IBM είχε πληγεί από τον ισχυρό νέο ανταγωνισμό εταιρειών που κατασκεύαζαν προσωπικούς υπολογιστές. Επίσης η εταιρεία Sears είχε πληγεί από ισχυρό νέο ανταγωνισμό από εκπτωτικά και εξειδικευμένα καταστήματα, ενώ η εταιρεία Xerox αντιμετώπισε ισχυρό νέο ανταγωνισμό από την Ιαπωνία και ιδιαίτερα από την Canon και Ricoh⁶¹. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, η «κυρίαρχη» εταιρεία

⁵⁸ Όπ.π.

⁵⁹ Κ. Πατατούκας, «Επιχείρηση: Συμπτώματα και αιτίες που καθορίζουν και οδηγούν στην πτώχευσή της», *Accountancy Greece* 31, accountancygreece.gr/επιχείρηση-συμπτώματα-και-αιτίες-που/ (Ημ. Ανάκτησης 2 Ιουνίου 2020).

⁶⁰ Όπ.π.

⁶¹ Όπ.π.

δεν κατάφερε να εκτιμήσει τη δύναμη του νέου ανταγωνισμού, με καταστροφικές συνέπειες γι' αυτές τις εταιρείες⁶².

6. Απρόβλεπτες μεταβολές της ζήτησης: «Οι απρόβλεπτες μεταβολές της ζήτησης μπορούν να προκληθούν από σημαντικές αλλαγές στην τεχνολογία, τις οικονομικές ή πολιτικές συνθήκες και τα κοινωνικά και πολιτιστικά πρότυπα. Παρότι οι αλλαγές αυτές μπορούν να ανοίξουν ευκαιρίες στην αγορά για νέα προϊόντα, απειλούν επίσης την ύπαρξη πολλών κατεστημένων επιχειρήσεων που απαιτούν αναδιάρθρωση»⁶³.

Το κλασικό παράδειγμα είναι σαφώς η αύξηση της τιμής του πετρελαίου του ΟΠΕΚ το 1973, η οποία, μεταξύ άλλων, έπληξε τη ζήτηση για αυτοκίνητα, μονάδες κεντρικής θέρμανσης πετρελαίου και πολλά προϊόντα που είχαν ως πρώτη ύλη το πετρέλαιο, όπως π.χ. τα πλαστικά. Ομοίως, η κατάρρευση της τιμής του πετρελαίου από το 1983-1986 κατέστρεψε πολλές εταιρείες γεώτρησης πετρελαίου και τις ανάγκασε να λάβουν μέτρα δραστικής αναδιάρθρωσης. Χαρακτηριστική είναι και η περίπτωση των κέντρων ομορφιάς και αδυνατίσματος *bodyline*. «Το πρώτο *Bodyline* ξεκίνησε τη λειτουργία του στις 14 Σεπτεμβρίου του 1968. Ήταν η εποχή που το πρότυπο της «γεμάτης» καλλονής παραχωρούσε τα σκήπτρα στην Τούιγκι. Τα αδύνατα αλλά γυμνασμένα μοντέλα ήταν πια *in*, ενώ η επιστήμη τόνιζε τη σχέση υγείας και λεπτής σιλουέτας. Ετσι, τα *Bodyline* του κ. Λέοντα Λεβή σημείωσαν τεράστια επιτυχία. Όλα αυτά μέχρι που η κρίση οδήγησε τους Έλληνες σε πιο φυσικές δίαιτες⁶⁴, ενώ οι γιατροί και οι γυμναστές τόνιζαν ότι σημαντικό είναι η γυμναστική σε συνδυασμό με τη σωστή διατροφή.

7. Οργανωτική αδράνεια: «Η εμφάνιση ισχυρού νέου ανταγωνισμού και απρόβλεπτων μεταβολών της ζήτησης ενδέχεται να μην αρκεί για να προκαλέσει κατάρρευση των εταιρειών. Αυτό που επίσης συνυπάρχει είναι ότι η εταιρεία ανταποκρίνεται αργά σε τέτοιες αλλαγές, τόσο του εξωτερικού όσο και του εσωτερικού περιβάλλοντος, δηλαδή η οργανωτική αδράνεια ξεχωρίζει ως ένας σημαντικός λόγος για τον οποίο οι εταιρείες είναι συχνά τόσο αργές στο να ανταποκρίνονται στις νέες συνθήκες ανταγωνισμού»⁶⁵.

⁶² Όπ.π.

⁶³ Όπ.π.

⁶⁴ Κ. Πατατούκας, «Επιχείρηση: Συμπτώματα και αιτίες που καθορίζουν και οδηγούν στην πτώχευσή της», *Accountancy Greece* 31, accountancygreece.gr/επιχείρηση-συμπτώματα-και-αιτίες-που/ (Ημ. Ανάκτησης 2 Ιουνίου 2020).

⁶⁵ Όπ.π

Τα όργανα της Πτώχευσης

Το φαινόμενο της πτώχευσης των επιχειρήσεων συνδέεται άρρηκτα με το οικονομικό σύστημα, καθώς επηρεάζεται από παράγοντες που δρουν εντός και εκτός της επιχείρησης⁶⁶. Το φαινόμενο της πτώχευσης των επιχειρήσεων είναι βασικά κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα, διότι επηρεάζει τους εργαζόμενους, τους μετόχους, τους πιστωτές και άλλες ομάδες, αλλά και άλλες επιχειρήσεις, με καταστροφικές πολλές φορές συνέπειες⁶⁷.

Στη χρηματοοικονομική επιστήμη έχουν αναπτυχθεί υποδείγματα που χρησιμοποιούν ποσοτικές και ποιοτικές μεταβλητές, με τη βοήθεια σύγχρονων τεχνικών της στατιστικής και της επιχειρησιακής έρευνας⁶⁸, έτσι ώστε να λαμβάνονται καλύτερες αποφάσεις για τις εν λόγω επιχειρήσεις, τα οποία λειτουργούν ως συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης και διάγνωσης του φαινομένου της πτώχευσης, όχι μόνο από ορκωτούς ελεγκτές λογιστές αλλά και από μετόχους, από στελέχη, και ρυθμιστικές αρχές⁶⁹.

Κεφάλαιο Γ: Ο πτωχευτικός Κώδικας 3388/2007 και ο Νόμος 4446/2016

Ο πτωχευτικός Κώδικας 3588/2007

Σκοπός της πτώχευσης σύμφωνα με το άρθρο 1 του πτωχευτικού Κώδικα 3588/2007: «Η πτώχευση αποσκοπεί στη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών του οφειλέτη με τη ρευστοποίηση της περιουσίας του ή με άλλο τρόπο που προβλέπεται από σχέδιο αναδιοργάνωσης και ιδίως με τη διατήρηση της επιχείρησής του»⁷⁰.

Μέχρι το έτος 2007 η διαδικασία της πτώχευσης περιγραφόταν στο Ελληνικό Εμπορικό Δίκαιο, όπως και σε κάποιους συμπληρωματικούς κανόνες στο Αστικό Δίκαιο. Την 16 Σεπτεμβρίου 2007 στη Βουλή των Ελλήνων ψηφίστηκε νόμος, υπ' αριθμόν 3588/2007, που αποτελεί το νομικό πλαίσιο στον οποίο

⁶⁶ Οπ.π

⁶⁷ Οπ.π

⁶⁸ Οπ.π

⁶⁹ Οπ.π

⁷⁰ kodiko.gr/nomologia/document_navigation/11715/nomos-3588-2007

Τα όργανα της Πτώχευσης

εντάσσεται η διαδικασία πτώχευσης φυσικών και νομικών προσώπων. Έτσι επισημαίνεται στην κείμενη νομοθεσία ότι βασικός σκοπός πτώχευσης είναι αρχικά η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών του οφειλέτη. Αυτό θα εξασφαλιστεί με τη ρευστοποίησης της περιουσίας του οφειλέτη ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο που προβλέπεται από το σχέδιο αναδιοργάνωσης και κυρίως με τη διατήρηση της επιχείρησής του⁷¹. Επιπλέον, στην παρούσα νομοθεσία λήφθηκαν υπ' όψιν οι άξονες κάθε πτωχευτικής διαδικασίας εδράζονται κατά βάση στην ικανοποίηση των πιστωτών, την προστασία των θέσεων εργασίας αλλά και την διάσωση της επιχειρηματικότητας, σε μία σύνθεση σκοπών και μέσων που τίθεται στην υπηρεσία του μείζονος έννομου αγαθού, δηλαδή της θεραπείας του δημοσίου συμφέροντος και της εθνικής οικονομίας⁷².

Σε αυτή την παράμετρο προσπάθησε να δώσει μία ξεκάθαρη απάντηση το νέο πτωχευτικό δίκαιο (νόμος 3588/2007). Παράλληλα συνέχισε την ύπαρξη των διαφόρων παραδοσιακών δεσμών, όπως του Εισηγητή Δικαστή της πτώχευσης, του Συνδίκου-διαχειριστή της πτωχευτικής περιουσίας και της Συνελεύσεως των Πιστωτών. Στη συνέχεια προσπάθησε να αξιοποιήσει πάνω σε μία νέα λογική τα άρθρα 44-46α του Ν.1892/1990. Επιπλέον φρόντισε να παραμείνουν αναλλοίωτες βασικές συνιστώσες της πτώχευσης, όπως ενδεικτικά τις υποκειμενικές, δηλαδή την εμπορική ιδιότητα του πτωχού και τις αντικειμενικές, δηλαδή την παύση των πληρωμών, τις προϋποθέσεις κήρυξης της πτώχευσης και την αναστολή των ατομικών καταδιώξεων των πτωχών⁷³. Συγχρόνως απένειμε ad hoc θεσμικές αρμοδιότητες σε όργανα όπως το Πτωχευτικό Δικαστήριο, την Επιτροπή Πιστωτών και τον μεσολαβητή στην διαδικασία συνδιαλλαγής δίνοντας τη δυνατότητα τα πράγματα να περιβάλλονται όσο γίνεται από πιο αντικειμενικές καταστάσεις⁷⁴.

Ο Νόμος 3588/2007, με τον οποίο κυρώθηκε ο Πτωχευτικός Κώδικας, έχει ισχύ σε επιχειρήσεις που πτώχευσαν από τις 16 Σεπτεμβρίου 2007 και μετέπειτα. Εδώ, περιγράφει και καθορίζει με κάθε λεπτομέρεια τα στάδια της πτωχευτικής διαδικασίας που θα πρέπει να ακολουθηθούν τόσο για τα φυσικά όσο και για τα νομικά πρόσωπα. Με το πέρασμα των χρόνων και τις μεταβολές που έχουν σημειωθεί λόγω κοινωνικοοικονομικών και πολιτικών συνθηκών, εμφανίστηκε η

⁷¹ «Βασικές καινοτομίες του νέου πτωχευτικού κώδικα», *Capital*, <https://www.capital.gr/nomika-themata/454119/basikes-kainotomies-tou-neou-ptoxeutikou-kodika> (Ημ. Ανάκτησης 7 Ιουνίου 2020)

⁷² Όπ.π.

⁷³ Όπ.π.

⁷⁴ kodiko.gr/nomologia/document_navigation/11715/nomos-3588-2007

Τα όργανα της Πτώχευσης

ανάγκη για εκσυγχρονισμό των διαδικασιών που διέπουν την πτώχευση. Η ανάγκη αυτή οδήγησε στη σύνταξη και κατάρτιση του Νέου Πτωχευτικού Κώδικα⁷⁵. Ο Νέος Πτωχευτικός Κώδικας είναι πλέον πιο απλοποιημένος, χωρίς την περίπλοκη ορολογία του Εμπορικού Νόμου.

Έτσι, ο Ν. 3588/2007 μέσω των άρθρων 44-46γ και τις μετέπειτα τροποποιήσεις του, αντικατέστησε τους προϊσχύοντες νόμους.

Οι στόχοι που θέτει ο Ν. 3588/2007 αφορούν:

- τη μεγιστοποίηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, εφόσον αυτό είναι επωφελές για τους πιστωτές.
- την εξισορρόπηση μεταξύ της εκκαθάρισης της πτωχευτικής περιουσίας και της αναδιαμόρφωσης και αναδιοργάνωσης της επιχείρησης του οφειλέτη
- την ικανοποίηση των πιστωτών που έχουν την ίδια θέση ισότιμα
- πρόληψη της πτώχευσης και του πρώιμου διαμελισμού του ενεργητικού του οφειλέτη
- τη θέσπιση μιας προβλέψιμης και διαφανούς διαδικασίας
- την αποτροπή της κατάχρησης της εφαρμογής του θεσμού αυτού ιδίως όταν η αίτηση κήρυξης γίνεται με δόλιο τρόπο.

Οι βασικοί άξονες του Νέου Πτωχευτικού

1. Η αναβάθμιση του ρόλου των πιστωτών
2. Η σύμμετρη ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών μέσω της πτωχευτικής περιουσίας ή του σχεδίου αναδιοργάνωσης
3. Η επίσπευση των διαδικασιών που πρέπει να εφαρμοστούν για τη ρευστοποίηση της περιουσίας του οφειλέτη και των διαδικασιών της διανομής της πτωχευτικής περιουσίας του, τα οποία επιτυγχάνονται με την άμεση έναρξη της εκκαθάρισης, εφόσον φυσικά περατωθεί ο έλεγχος των πιστωτών.

Σημαντικό στον κώδικα αυτό είναι η αναφορά τα προληπτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να αποτελέσουν τροχοπέδη για μία πιθανή πτώχευση. Συγκεκριμένα το Άρθρο Πρώτο – Άρθρο 103 Προληπτικά μέτρα (ν. 3588/2007) τονίζεται:

1. Με την απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου για το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης ή με απόφαση του προέδρου του που λαμβάνεται κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον και δικάζεται με τη διαδικασία των

⁷⁵ Ι. Γ. Καραγεώργου, *Πρόβλεψη πτωχεύσεων επιχειρήσεων με μεθόδους Data Mining*, δ.δ., Πάτρα 2019, σ. 47-48.

Τα όργανα της Πτώχευσης

ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να αναστέλλονται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης εν όλω ή εν μέρει τα ατομικά μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της περιουσίας του οφειλέτη⁷⁶. Η αναστολή καταλαμβάνει τις υποχρεώσεις του οφειλέτη που είχαν γεννηθεί πριν από την υποβολή της αίτησης για το άνοιγμα διαδικασίας εξυγίανσης, το δικαστήριο όμως ή κατά περίπτωση ο πρόεδρος δύναται σε εξαιρετικές περιπτώσεις να επεκτείνει την αναστολή και σε νεότερες απαιτήσεις. Κατά τη διάρκεια της αναστολής αναστέλλεται η παραγραφή κατά το άρθρο 255 του Αστικού Κώδικα⁷⁷.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο ή κατά περίπτωση ο πρόεδρός του δύναται επίσης με την ίδια διαδικασία να διατάζει και οποιοδήποτε άλλο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 10 προληπτικά μέτρα και ιδίως την παράταση προθεσμιών καταβολής υποχρεώσεων του οφειλέτη, την απαγόρευση πράξεων του οφειλέτη που υπερβαίνουν την τακτική διαχείριση ή ορισμένο ποσό, καθώς και την απαγόρευση του συμψηφισμού και της καταγγελίας συμβάσεων από τρίτους. Τα προληπτικά μέτρα όμως δεν θίγουν τα δικαιώματα από συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας κατά την έννοια του άρθρου 2 ν. 3301/2004 ή από ρήτρα εκκαθαριστικού συμψηφισμού κατά την έννοια της ίδιας διάταξης και ανεξάρτητα από το αν η ρήτρα εκκαθαριστικού συμψηφισμού περιέχεται σε συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας ή σε συμφωνία της οποίας αποτελεί μέρος η συμφωνία παροχής ασφάλειας⁷⁸.

3. Στα προληπτικά μέτρα των προηγούμενων παραγράφων δύναται να τίθενται εξαιρέσεις αν συντρέχει σπουδαίος επιχειρηματικός ή κοινωνικός λόγος, όπως, ενδεικτικά, προκειμένου να πραγματοποιηθούν καταβολές σε σημαντικό προμηθευτή που αρνείται να προβεί σε νέες παραδόσεις, αν δεν εξοφληθεί, ή να καταβληθούν σε πιστωτή ποσά που είναι αναγκαία για τη διατροφή του πιστωτή και της οικογένειάς του ή για την καταβολή μισθών σε εργαζομένους⁷⁹.

4. Ο πρόεδρος του πτωχευτικού δικαστηρίου δύναται οποτεδήποτε να ανακαλεί ή να μεταρρυθμίζει κατά περίπτωση τα κατά τις προηγούμενες παραγράφους προληπτικά μέτρα με αίτηση του έχοντος έννομο συμφέρον⁸⁰.

⁷⁶ <http://www.opengov.gr/ypoian/?p=1853>

⁷⁷ <http://www.opengov.gr/ypoian/?p=1853>

⁷⁸ <http://www.opengov.gr/ypoian/?p=1853>

⁷⁹ Οπ.π.

⁸⁰ Οπ.π.

Τα όργανα της Πτώχευσης

Γενικότερα θα πρέπει να επισημανθεί ότι «Ο νόμος 3588/2007 ωστόσο, έκανε ένα άνοιγμα στις περιστάσεις των καιρών, προκειμένου το όλο θεσμικό πλαίσιο να καταστεί περισσότερο λειτουργικό, αποτελεσματικό και δυναμικό, ώστε να παρέχεται μία δεύτερη ευκαιρία στους επιχειρηματίες να αντεπεξέλθουν στις υποχρεώσεις προς τους πιστωτές τους, χωρίς παράλληλα να αποτρέπεται η προοπτική ικανοποίησης των τελευταίων, ανάλογα με το αν είναι ανέγγυοι, χωρίς δηλαδή εμπράγματα ασφάλειες, γενικώς προνομιούχοι, ενέγγυοι, δηλαδή εμπραγμάτως εξασφαλισμένοι, ή πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης. Στην προσπάθειά του αυτή, ο νόμος 3588/2007 ενσωμάτωσε τάσεις της νομικής θεωρίας και πράξης, τόσο της εγχώριας όσο και της διεθνούς»⁸¹.

Ο Νόμος 4446/2016 και οι διατάξεις για την πτώχευση

Ο Νόμος 4446/2016 είναι ένα πολυνομοσχέδιο που καλύπτει, αναλύει ή τροποποιεί διάφορες διατάξεις παλαιότερων νόμων. Όσον αφορά τις διατάξεις περί πτωχευτικού κώδικα έχουμε:

- i. Ένας πρόσθετος λόγος κήρυξης της πτώχευσης, την οποία στην συγκεκριμένη περίπτωση μπορεί να ζητήσει μόνο ο οφειλέτης είναι η ύπαρξη ακόμη και της απλής πιθανότητας αφερεγγυότητας που μπορεί να υπάρχει⁸².
- ii. Η πτώχευση θεωρείται κηρυγμένη από την ημέρα κατά την οποία γίνεται η δημοσίευση της δικαστικής απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση⁸³.

⁸¹ «Βασικές καινοτομίες του νέου πτωχευτικού κώδικα», *Capital*, <https://www.capital.gr/nomika-themata/454119/basikes-kainotomies-tou-neou-ptoxeutikou-kodika> (Ημ. Ανάκτησης 7 Ιουνίου 2020)

⁸² <https://www.e-nomothesia.gr/kat-oikonomia/nomos-4446-2016-fek-240a-22-12-2016.html> (Ημ. Ανάκτησης 7 Ιουνίου 2020)

⁸³ Οπ.π.

Τα όργανα της Πτώχευσης

- iii. Το δικαστήριο έχει τη δυνατότητα να αναθέσει τόσο την διοίκηση, όσο και διαχείριση αλλά και διάθεση της πτωχευτικής περιουσίας στον οφειλέτη⁸⁴.
- iv. Τα καθήκοντα του συνδίκου ανατίθενται αποκλειστικά σε πρόσωπο που διαθέτει άδεια διαχειριστή αφερεγγυότητας, όπως ισχύει σύμφωνα με τον Ν. 4336/2015⁸⁵.
- v. Διευρύνεται η ευθύνη του συνδίκου⁸⁶.
- vi. Η αστική ευθύνη των διοικητών των ΑΕ, ΕΠΕ και ΙΚΕ έναντι των εταιρικών πιστωτών ενισχύεται στις περιπτώσεις παρέλκυσης της πτώχευσης ή υπαίτιας πρόκλησης της πτώχευσης, λόγω ύπαρξης δόλου ή βαρείας αμέλειας⁸⁷.
- vii. Υπάρχει απλοποίηση και εξυγίανση και απλοποίηση της όλης διαδικασίας σύμφωνα με τα ακόλουθα. Αυτό ισχύει και για τις εκκρεμείς διαδικασίες. Συγκεκριμένα: α. Καταργείται το προ-στάδιο του δικαστικού ανοίγματος της διαδικασίας εξυγίανσης. β- Η διαδικασία εξυγίανσης μπορεί επιπλέον να εφαρμόζεται και όταν υφίσταται απλώς πιθανότητα, γ. αφερεγγυότητας του οφειλέτη, δ. Εφόσον ο οφειλέτης βρίσκεται σε παύση πληρωμών, μπορεί να επικυρωθεί συμφωνία εξυγίανσης που έχει συναφθεί μόνο από πιστωτές χωρίς τη σύμπραξη του οφειλέτη, ε. Από την υποβολή της συμφωνίας εξυγίανσης προς επικύρωση από το δικαστήριο μέχρι την έκδοση της σχετικής απόφασης αναστέλλονται αυτόματα (για διάστημα μέχρι 4 μηνών) όλα τα μέτρα ατομικής και συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη και ο οφειλέτης απαγορεύεται να διαθέσει την εταιρική περιουσία, στ. Προβλέπεται η δυνατότητα λήψης προληπτικών μέτρων, υπό προϋποθέσεις, ακόμα και πριν την κατάθεση αίτησης επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης στο δικαστήριο, ζ. Μετά την επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης, αίρεται αυτόματα η απαγόρευση έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη, η. - Η συμφωνία εξυγίανσης μπορεί να τροποποιηθεί, υπό προϋποθέσεις, αναφορικά με τους όρους μεταβίβασης της επιχείρησης του οφειλέτη⁸⁸.
- viii. Καταργείται η διαδικασία ειδικής εκκαθάρισης⁸⁹.

⁸⁴ Οπ.π.

⁸⁵ Οπ.π.

⁸⁶ Οπ.π.

⁸⁷ Οπ.π.

⁸⁸ <https://www.e-nomothesia.gr/kat-oikonomia/nomos-4446-2016-fek-240a-22-12-2016.html> (Ημ.

Ανάκτησης 7 Ιουνίου 2020)

⁸⁹ Οπ.π.

Τα όργανα της Πτώχευσης

- ix. Τροποποιούνται τα πρόσωπα που έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν Σχέδιο Αναδιοργάνωσης, καθώς και ο προβλεπόμενος χρόνος υποβολής του, στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας⁹⁰.
- x. Δεν απαιτείται πλέον η συναίνεση του οφειλέτη επί του Σχεδίου Αναδιοργάνωσης, εάν διασφαλίζεται ότι το Σχέδιο δεν θα καταστήσει τη νομική του κατάσταση χειρότερη⁹¹.
- xi. Στην πτωχευτική διαδικασία, η εκποίηση της επιχείρησης του οφειλέτη μπορεί πλέον να γίνει τμηματικά, κατόπιν εκτίμησης από πιστοποιημένο εκτιμητή που περιλαμβάνεται στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών⁹².
- xii. Πολλές αρμοδιότητες του πτωχευτικού δικαστηρίου μεταφέρονται πλέον στον εισηγητή δικαστή της πτωχευτικής διαδικασίας προκειμένου να επισπευσθεί η ολοκλήρωση της πτώχευσης⁹³.
- xiii. Τροποποιούνται οι διατάξεις περί κατάταξης πιστωτών προκειμένου να εναρμονισθούν με τις αντίστοιχες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας⁹⁴.
- xiv. Παρέχεται δεύτερη ευκαιρία σε καλόπιστους οφειλέτες (φυσικά πρόσωπα) που δεν πτώχευσαν δολίως, ήτοι διαγράφεται το υπόλοιπο των απαιτήσεων των πιστωτών που δεν ικανοποιήθηκαν από την πτωχευτική περιουσία και οι καλόπιστοι οφειλέτες δεν υπόκεινται σε προσωποκράτηση⁹⁵.

Κεφάλαιο Δ: Όργανα της Πτώχευσης

4.1 Πτωχευτικό Δικαστήριο

Σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 3388/2007 πτωχευτικό δικαστήριο είναι το αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο για την κήρυξη της πτώχευσης είναι το πολυμελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ο οφειλέτης έχει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του. Κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος, όπου ο οφειλέτης ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του και είναι αναγνωρίσιμος από τους

⁹⁰ Όπ.π.

⁹¹ Όπ.π.

⁹² Όπ.π.

⁹³ Όπ.π.

⁹⁴ Όπ.π.

⁹⁵ Όπ.π.

τρίτους. Για τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρι να αποδειχθεί το αντίθετο, ότι κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας. Τέλος η υπόθεση εκδικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 επ. Κ.Πολ.Δ.). Οι παρεμβάσεις, απλές ή κύριες, ασκούνται και με δήλωση που καταχωρείται στα πρακτικά.

4.2.Εισηγητής

Τα καθήκοντα του εισηγητή επί της διοίκησης της πτώχευσης βρίσκονται στα άρθρα 59§1, 60§1. Ο εισηγητής οφείλει αμέσως μετά την κήρυξη της πτώχευσης να μεριμνήσει για την ειδοποίηση του συνδίκου περί του διορισμού του. Έχει καθήκον να επιτηρεί και να επιταχύνει τις εργασίες της πτώχευσης, να διατάσσει όλα τα κατεπείγοντα μέτρα προς διασφάλιση της πτωχευτικής περιουσίας και προεδρεύει στη συνέλευση των πιστωτών. 2. Επιβλέπει το έργο του συνδίκου και, αν συντρέχει σχετική περίπτωση, μπορεί να ζητήσει την αντικατάστασή του. Παρέχει στον σύνδικο, μετά από συναίνεση της επιτροπής πιστωτών, την άδεια εμπορίας ή εκποίησης εμπορευμάτων και εν γένει κινητών της πτώχευσης, όπου προβλέπεται στον παρόντα κώδικα. 3. Σε κάθε περίπτωση ο εισηγητής έχει και τις αρμοδιότητες που ειδικά ορίζονται στον παρόντα κώδικα, αλλά και για κάθε πράξη αναγκαία στα πλαίσια και για την εκπλήρωση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που του παρέχονται με τον παρόντα κώδικα, έστω και αν ειδικά δεν προβλέπονται σ' αυτόν⁹⁶.

Οι διατάξεις που αφορούν τον εισηγητή. Άρθρο 60. §1. Ο εισηγητής με διάταξη του παρέχει τις προβλεπόμενες από τον παρόντα κώδικα άδειες και αποφασίζει, εντός τριών ημερών, επί όλων των διενέξεων του συνδίκου με την επιτροπή πιστωτών, με τους πιστωτές και τους λοιπούς εμπλεκόμενους στη

⁹⁶ «Πτωχευτικός Κώδικας - Πτώχευση (νόμος 3588/2007) - Καθήκοντα του εισηγητή επί της διοίκησης της πτώχευσης - Διατάξεις του εισηγητή», <https://www.karagiannislawfirm.gr/nomika/emporiko-dikaio/1450-ptoxeusi-9988> (Ημ. Ανάκτησης 5 Ιουνίου 2020)

Τα όργανα της Πτώχευσης

Διαδικασία της πτώχευσης και σε κάθε άλλη περίπτωση που έχει Αρμοδιότητα κατά τον παρόντα κώδικα. 2. Κατά των διατάξεων αυτών του εισηγητή, καθώς και επί των διενέξεων του ίδιου με το σύνδικο, την επιτροπή πιστωτών ή πιστωτή ή με άλλους εμπλεκόμενους στην πτώχευση, επιτρέπεται, σε αυτούς που έχουν έννομο συμφέρον, η προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Η προσφυγή, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, ασκείται εντός είκοσι ημερών από την έκδοση της διάταξης και εκδικάζεται εντός οκτώ ημερών, το δε πτωχευτικό δικαστήριο αποφαινεται επ' αυτής αμετακλήτως, εντός δέκα ημερών από τη συζήτηση. Η προσφυγή στο πτωχευτικό δικαστήριο δεν αναστέλλει την εκτέλεση των διατάξεων του εισηγητή, μπορεί όμως ο πρόεδρος του πτωχευτικού δικαστηρίου, μετά από αίτηση του προσφεύγοντος, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως, κατά τη Διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682 επ. Κ.Πολ.Δ.). 3. Επί των διενέξεων που φέρονται ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, ο εισηγητής είναι υποχρεωμένος να υποβάλλει πάντοτε σχετική έκθεση, χωρίς την οποία είναι απαράδεκτη η συζήτηση⁹⁷.

4.3 Σύνδικος

Ο σύνδικος είναι η κεντρική φυσιογνωμία της πτώχευσης. Είναι το πρόσωπο στο οποίο ανατίθεται η διοίκηση της πτωχευτικής περιουσίας. Σύνδικος διορίζεται δικηγόρος που έχει τουλάχιστον πενταετή υπηρεσία και κατοικεί στην έδρα του πτωχευτικού δικαστηρίου, από κατάλογο που 19 καταρτίζεται από τον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο για κάθε ημερολογιακό έτος, με βάση αιτήσεις των ενδιαφερόμενων δικηγόρων. Αν δεν καταρτιστεί κατάλογος, ισχύει αυτός του προηγούμενου έτους και αν δεν υπάρχει καθόλου κατάλογος, το πτωχευτικό δικαστήριο επιλέγει ελεύθερα το πρόσωπο του συνδίκου. Δεν μπορεί να διορισθεί σύνδικος αυτός που συνδέεται με τον πτωχεύσαντα, και επί νομικών προσώπων με τα φυσικά πρόσωπα, που αποτελούν τη διοίκηση τους, με συγγένεια εξ αίματος ή αγχιστείας σε ευθεία γραμμή απεριόριστα ή υιοθεσία και εκ πλαγίου μέχρι τέταρτου βαθμού ή είναι ή υπήρξαν σύζυγοι ή μνηστήρες αυτών (άρθρο 63 ΠτωχΚ). Ο

⁹⁷ «Πτωχευτικός Κώδικας - Πτώχευση (νόμος 3588/2007) - Καθήκοντα του εισηγητή επί της διοίκησης της πτώχευσης - Διατάξεις του εισηγητή», <https://www.karagiannislawfirm.gr/nomika/emporiko-dikaio/1450-ptoxeusi-9988> (Ημ. Ανάκτησης 5 Ιουνίου 2020)

σύνδικος έχει υποχρέωση να επιμεληθεί για τη δημοσίευση περίληψης της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση και περιέχει πρόσκληση των πιστωτών να συνέλθουν ενώπιον του εισηγητή στον οριζόμενο στην απόφαση τόπο και χρόνο, για τη σύνταξη του πίνακα εικαζόμενων πιστωτών και τον ορισμό επιτροπής πιστωτών (άρθρο 65 ΠτωχΚ). Κατά τα λοιπά ο σύνδικος με την εποπτεία του εισηγητή δικαστή διαχειρίζεται την πτωχευτική περιουσία. Διαπιστώνει την πτωχευτική περιουσία, την εκποιεί και διανέμει σύμμετρα το προϊόν της εκποίησης στους δανειστές του πτωχεύσαντα κατά το λόγο της απαίτησης του καθένα, αφού όμως προηγουμένως ικανοποιήσει τους εμπραγμάτως ασφαλισμένους και τους προνομιούχους πιστωτές.

4.4 Συνέλευση Πιστωτών

Η συζήτηση και ψηφοφορία επί του σχεδίου αποτελούν δύο διαδοχικές φάσεις για την αποδοχή του σχεδίου, τόσο η συζήτηση όσο και η ψηφοφορία γίνονται σε ειδική συνέλευση των πιστωτών, και με την παρουσία του εισηγητή. Για τη διαδικασία στη συνέλευση ισχύουν οι γενικές διατάξεις του άρθρου 83 του ΠΚ, εκτός αν οι ειδικές διατάξεις για το σχέδιο αναδιοργάνωσης ορίζουν διαφορετικά. Η συνέλευση των πιστωτών δεν είναι δημόσια ούτε ανοικτή προς τρίτους, στην συνέλευση προοδεύει ο εισηγητής που συνεργάζεται με τον γραμματέα των πτωχεύσεων ο οποίος συντάσσει σχετική έκθεση⁹⁸. Για την πορεία της διαδικασίας χρειάζεται: Α) να ελεγχθεί αρχικά εάν είναι νόμιμες οι γνωστοποιήσεις που έπρεπε να γίνουν προς τα πρόσωπα σύμφωνα με το άρθρο 115 του ΠΚ. Β) να ελεγχθεί η αυτοπρόσωπη ή το νομότυπο της δια πληρεξουσίου παράστασης. Γ) να ελεγχθεί η κατά το άρθρο 83 του ΠΚ επιβαλλόμενη απαρτία (τουλάχιστον το 1/2 των πιστωτών). Δ) η διεξαγωγή της σύγκλισης. Ε) μετά το πέρας της σύγκλισης προκειμένου να προχωρήσει η συνέλευση σε ψηφοφορία, να ελεγχθεί ότι έχει συνταχθεί και υπογραφεί από ορκωτό ελεγκτή πίνακας απαιτήσεων (άρθρο 121 του ΠΚ). ΣΤ) να χωρίσει η ψηφοφορία από τους έχοντες δικαίωμα ψήφου. Ζ) να διαπιστωθούν οι κατά το άρθρο 121 του ΠΚ αναγκαίες πλειοψηφίες. Η) να συνταχθεί η έκθεση από τον εισηγητή. Το δικαστήριο ορίζει την ημερομηνία σύγκλισης της συνέλευσης των πιστωτών, οι οποίοι συνέρχονται σε ειδική συνέλευση ενώπιον του εισηγητή για να συζητήσουν και να ψηφίσουν επί του σχεδίου όπως ορίζει το άρθρο 117 του ΠΚ.

⁹⁸ Σ. Ψυχομάνης, *Πτωχευτικό Δίκαιο*, 3η έκδοση, 2007, σ. 296.

Εκείνος που έχει υποβάλει το σχέδιο έχει το δικαίωμα να επιφέρει τροποποιήσεις σε επί μέρους προτάσεις του σχεδίου που προκύπτουν κατά την συζήτηση, και θεωρεί ότι είναι αναγκαίες για την αποδοχή του⁹⁹.

Οι τροποποιήσεις δεν μπορεί να αφορούν απαιτήσεις οι οποίες δε θίγονταν από τα σχέδιο σύμφωνα με το άρθρο 118 του ΠΚ. Εάν κατά την συζήτηση στην συνέλευση προκύψει η ανάγκη για αναβολή της ψηφοφορίας λόγω υποβολής τροποποιήσεων του σχεδίου ή συνεχών διαπραγματεύσεων, ο εισηγητής μπορεί να αναβάλει την συνέλευση για μία μόνο φορά, η νέα ημερομηνία της νέας συνέλευσης δε πρέπει να υπερβαίνει τις δέκα (10) ημέρες σύμφωνα με το άρθρο 117 του ΠΚ. Επίσης μπορεί να υπάρξει αναβολή ή διακοπή της συνέλευσης για λόγους ασθένειας κλπ. Ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να παραιτηθεί από το σχέδιο αναδιοργάνωσης που έχει υποβάλει ο ίδιος, καταθέτοντας γραπτή δήλωση στον εισηγητή ή στον γραμματέα των πτωχεύσεων μέχρι την έναρξη της ψηφοφορίας. Αυτή όμως η ενέργεια συνεπάγεται την ματαίωση της διαδικασίας αναδιοργάνωσης όπως περιγράφει το άρθρο 119 του ΠΚ. 17

4.5 Επιτροπή Πιστωτών

Σύμφωνα με το άρθρο 86 του Ν. 3588/2007 η επιτροπή πιστωτών παρακολουθεί την πορεία των εργασιών της πτώχευσης και παρέχει τη συνδρομή στον σύνδικο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Έχει επίσης τις αρμοδιότητες που της παρέχουν οι διατάξεις του παρόντος κώδικα.² Αν η επιτροπή πιστωτών υποβληθεί σε δαπάνες αναγκαίες για την εκτέλεση του έργου της, πρέπει να ζητήσει, πριν τη διενέργεια των δαπανών, την άδεια του εισηγητή, η οποία παρέχεται, αφού ακουστεί ο σύνδικος και ο οφειλέτης. Κατά της πράξης του εισηγητή επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, το οποίο αποφαινεται αμετάκλητα.³ Οι αποφάσεις της επιτροπής πιστωτών είναι έγκυρες, αν λήφθηκαν με τις ψήφους τουλάχιστον δύο μελών της. Η επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία αν παρίστανται δύο τουλάχιστον από τα μέλη της.⁴ Η επιτροπή πιστωτών συμμετέχει ή ενεργεί πράξεις που προβλέπονται στον παρόντα κώδικα, εφόσον έχει συσταθεί¹⁰⁰.

⁹⁹ Λ. Κοτσίρης, *Πτωχευτικό Δίκαιο*, 7η έκδοση, 2008, σ. 559.

¹⁰⁰ <https://www.lawspot.gr/nomikes-plirofories/nomothesia/n-3588-2007/arthro-86-nomos-3588-2007-kathikonta-tis-epitropis> (Ημ. Ανάκτησης 7 Ιουνίου 2020)

4.6 Ζημία πιστωτών

Ως ζημία των πιστωτών που δικαιολογεί την πτωχευτική ανάκληση θεωρείται η βλάβη της ομάδας των πιστωτών. Μία άλλη γενική προϋπόθεση είναι βάσει του άρθρου 41 ΠτΚ, η επαγωγή ζημίας στους πιστωτές, λόγω της πράξης που διενεργήθηκε. Ως ζημία των πιστωτών θεωρείται η βλάβη της ομάδας των πιστωτών, η οποία θα υφίσταται όταν η ικανοποίηση των πιστωτών υπέστη περιορισμό, βλάβη, διακινδύνευση ή έγινε δυσχερέστερη ή χρονικά μετακινήθηκε σε βάρος των πιστωτών. Δεν απαιτείται η επέλευση κάποιας συγκεκριμένης ζημίας, αρκεί να επέρχεται γενική περιουσιακή βλάβη, που είτε δημιουργεί είτε επιτείνει την υπάρχουσα αφερεγγυότητα. Δεν θα μπορεί να γίνει λόγος για ζημία όταν πρόκειται για μηδενικής ή ασήμαντης αξίας πράξεις, για εξοφλήσεις χρεών του οφειλέτη με χρήματα τρίτων ή από τον εγγυητή, για πράξεις επί αντικειμένων που δεν ανήκουν στον οφειλέτη ή αποτελούν τμήμα της εξωπτωχευτικής του περιουσίας (άρθρ. 16 §§ 2, 5 ΠτΚ), π.χ. πρόκειται για ακατάσχετα ή προσωποπαγή δικαιώματα.

Κεφάλαιο Ε: Χαρακτηριστικά Παραδείγματα Μεγάλων Ελληνικών Επιχειρήσεων που Πτώχευσαν

5.1.1. Προμηθευτική /Μαρινόπουλος

Η Μαρινόπουλος Α.Ε. ήταν η μεγαλύτερη ομάδα καταστημάτων λιανικής και χονδρικής πώλησης τροφίμων, ρούχων, ηλεκτρονικών και ποτών της Ελλάδας με έδρα τον Άλιμο Αττικής. Όλα ξεκίνησαν από ένα μικρό φαρμακείο στα τέλη του 19ου αιώνα. Το Νοέμβριος του 1893 ο Δημήτριος Μαρινόπουλος, από την Ελίκη Αιγιαλείας¹⁰¹, άνοιξε ένα φαρμακείο στα Εξάρχεια. Λίγα χρόνια αργότερα αποκτώντας μεγαλύτερη και σταθερότερη πελατεία, μεταφέρει το φαρμακείο του σε μεγαλύτερο κατάστημα στη συμβολή των οδών Σόλωνος και Ζωοδόχου Πηγής, στο κέντρο της Αθήνας.

Κύριο χαρακτηριστικό των αδελφών Μαρινόπουλου ήταν η εξωστρέφεια και η αντίληψη των επιχειρηματικών εξελίξεων, κάτι που έφερε σύντομα συνεργασίες με ξένες εταιρείες και φαρμακευτικούς οίκους. Η σταθερή πρόοδο των επαγγελματικών εργασιών δημιουργεί τις προϋποθέσεις ώστε μαζί με τον αδελφό του Πάνο να ανοίξουν άλλο ένα φαρμακείο στην οδό Φιλελλήνων πάλι στο κέντρο της Αθήνας..

¹⁰¹ <https://buk.gr/el/poli-perioxi/eliki> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

Τα όργανα της Πτώχευσης

Οι εφημερίδες της εποχής εγκωμιάζαν το φαρμακείο ως «αληθινά αριστοκρατικόν και ευρωπαϊκόν, με πολυτελεστάτην επίπλωσιν»¹⁰². Στο φαρμακείο μπορούσε κάποιος να βρει τα πιο απίθανα πράγματα για την εποχή εκείνη, όπως μια πρωτότυπη ζυγαριά για να ζυγίζονται οι κυρίες τη εποχής, τμήμα πρώτων βοηθειών, τμήμα αποστείρωσης, τμήμα υγιεινής των κυριών με προϊόντα για τον καλλωπισμό τους αλλά και τμήμα ταρίχευσης, κτλ. Έτσι, λοιπόν, στις αρχές του 1900 το φαρμακείο των αδελφών Μαρινόπουλου γίνεται σημείο αναφοράς. Σύντομα, γίνονται αποκλειστικοί αντιπρόσωποι ξένων εταιρειών και φτάνοντας στο 1908 δημιουργούν ένα φαρμακείο κόσμημα στην πλατεία Ομονοίας¹⁰³. Το εξειδικευμένο προσωπικό του μπορεί να ικανοποιήσει κάθε επιθυμία των πελατών του και ο πιο απαιτητικός πελάτης μπορεί να βρει εκτός από τα βασικά και μεγάλη συλλογή καλλυντικών αλλά και παιδικά είδη¹⁰⁴. Το φαρμακείο στο πλαίσιο του καλού μάρκετινγκ έχει το εξής σλόγκαν: «προμηθευτής της Α.Μ του Βασιλέως και του Διαδόχου» και αυτό φυσικά «πουλάει» στον κόσμο της καλής κοινωνίας αλλά και σε πολλούς νεόπλοτους της εποχής¹⁰⁵.

Λίγο μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, οι γιοι του Πάνου Μαρινόπουλου, Δημήτρης και Γιάννης, ιδρύουν την φαρμακοβιομηχανία *ΦΑΜΑΡ* το 1949 και αυτή είναι μόνο η αρχή! Η οικογένεια Μαρινόπουλου επεκτείνεται και στο λιανεμπόριο και το 1962 φτιάχνει τα πρώτα σούπερ μάρκετ. Τότε τα έλεγαν καταστήματα αυτοεξυπηρέτησης. Σε ένα χρόνο κάνουν συνεργασία με την γαλλική *Le Printemps*¹⁰⁶. Έτσι τα καταστήματα μετονομάζονται σε *Prisunic* Μαρινόπουλος, ή αλλιώς *PM*, όπως έγιναν γνωστά τη δεκαετία του 1970. Η συνεργασία διεκόπη το 1991 λόγω προβλημάτων της *Prisunic*. Αυτή η περίοδος έμεινε στην ιστορία με τη μασκότε που ονομαζόταν *ΠΙΜΙ* και έμεινε γνωστός με τα σλόγκαν «Ο ΠιΜί με τη Δραχμή»¹⁰⁷, «τιμές που δεν πάνε παρακάτω» και «αν αγαπάς τη δραχμή σου» έλα στα *Prisunic*..

¹⁰² «Μαρινόπουλος: Η πτώχευση ενός κολοσσού! Από το πρώτο φαρμακείο μέχρι την αυτοκρατορία των σούπερ μάρκετ». *Newsit.gr*. 28 Ιουνίου 2016. Ανακτήθηκε στις 30 Οκτωβρίου 2017.

¹⁰³ <https://www.fortunegreece.com/article/telos-epochis-gia-to-farmakio-marinopoulou/> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020). <https://emea.gr/epicheiriseis/421866/marinopoulos-finale-sto-100arime-filan/>(Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

¹⁰⁴ Απ. Σκουμπούρης, «Μαρινόπουλος», <https://www.liberal.gr/economy/marinopoulos-i-istoria-123-chronon-kai-to-mproumerangk-tou-uperaplatatos/62007>(Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

¹⁰⁵ Όπ.π.

¹⁰⁶ <https://www.printempsfrance.com/> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

¹⁰⁷ <https://www.womantoc.gr/viral/article/na-ti-simainei-i-leksi-prizounik-apo-tin-opoia-pire-to-onoma-tis-i-maskot-tou-marinopoulou> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

Τα όργανα της Πτώχευσης

Ο όμιλος Μαρινόπουλου, από το 1990 και μετά ασχολήθηκε και με άλλες δραστηριότητες, συνάπτοντας συμφωνίες και φέρνοντας στην Ελλάδα και άλλα μεγάλα ονόματα διαφόρων Εμπορικών Οίκων, όπως την αμερικανική αλυσίδα καφέ Starbucks¹⁰⁸. Ύστερα από συμφωνία με τη Starbucks Coffee International, απέκτησε τα δικαιώματα για την Ελλάδα και όλα τα Βαλκάνια. Μάλιστα, στο αποκορύφωμα της ανάπτυξης, έφτασε να έχει πάνω από εξήντα Starbucks με τη μέθοδο της δικαιόχρησης (franchising)¹⁰⁹ στην Ελλάδα και πολλά σε χώρες όπως Βουλγαρία και Ρουμανία¹¹⁰.

Επίσης, η Μαρινόπουλος έφερε στην Ελλάδα τα Mark & Spenser¹¹¹, τα GAP¹¹², τα Grand Optical¹¹³ και την αλυσίδα καλλυντικών Sephora¹¹⁴, ενώ είχε φέρει

¹⁰⁸ <https://www.starbucks.com/about-us/company-information> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

¹⁰⁹ <https://www.etymonline.com/word/franchise> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020): «Franchising ή δικαιόχρηση ονομάζεται η τεχνική της υιοθέτησης και χρήσης ενός επιτυχημένου επιχειρηματικού μοντέλου και η επονομασία κάποιου άλλου έναντι ενός αντιτίμου. Είναι το σύνολο των δικαιωμάτων βιομηχανικής ή πνευματικής ιδιοκτησίας που αφορούν εμπορικά σήματα και επωνυμίες, πινακίδες καταστημάτων, πρότυπα χρήσεως, σχέδια, δικαιώματα αντιγραφής τεχνολογίας ή διπλώματα ευρεσιτεχνίας προς εκμετάλλευση με σκοπό την μεταπώληση προϊόντων ή την παροχή υπηρεσιών σε τελικούς χρήστες».

¹¹⁰ Σήμερα, έχουν πουληθεί τα δικαιώματα για τις ξένες χώρες, ενώ και στην Ελλάδα ο αριθμός των καταστημάτων έχει περιοριστεί πάρα πολύ.

¹¹¹ «Marks and Spencer Group plc (commonly abbreviated as M&S or colloquially Marks and Sparks) is a major British multinational retailer with headquarters in London, England, that specialises in selling clothing, home products and food products, mostly of its own label. It is listed on the London Stock Exchange and is a constituent of the FTSE 250 Index, having previously been in the FTSE 100 Index from its creation until 2019. M&S was founded in 1884 by Michael Marks and Thomas Spencer in Leeds.[4] M&S currently has 959 stores across the U.K. including 615 that only sell food products, and through its television advertising, asserts the exclusive nature and luxury of its food and beverages; it also offers an online food delivery service. In 1998, the company became the first British retailer to make a pre-tax profit of over £1 billion, although subsequently it went into a sudden slump, which took the company and its stakeholders by surprise. In November 2009, it was announced that Marc Bolland, formerly of Morrisons, would take over as chief executive from executive chairman Sir Stuart Rose in early 2010; Rose remained executive chairman until July 2010 and then chairman until January 2011, when he was replaced by Robert Swannell. In recent years, its clothing sales have fallen whilst food sales have increased after axing the St. Michael brand name for their own brand. The company also began to sell branded goods like Kellogg's Corn Flakes in November 2020. On 22 May 2020, it was confirmed that over 100 stores will have closed by 2022 in a "radical" plan. Whether more stores will close is yet to be confirmed», Cf «Annual Results 2020», Marks & Spencer. Retrieved 6 July 2020. "M&S Key Facts". Retrieved 3 March 2020. «The FTSE 100 survivors: the 30 shares that have stayed the course since 1984», *Money Observer*. Retrieved 4 March 2020. «M&S launches underwear boutiques" (Business). *United Kingdom: BBC. BBC*. 23, March 2020. Retrieved 15 March 2020». Robert Plummer, (28 March 2020), «M&S online food delivery service will be no piece of cak», BBC News. Retrieved 28 March 2020. «Marks & Spencer: A recent history», *The Telegraph*. 2 March 2020. Retrieved 3 June 2020. Z. Wood & J. Finch (22 March 2020). «A new face, but the same old problems at Marks & Spencer», *The Guardian*. UK. Retrieved 18 March 2020. Gr. Wearden, (18 November 2020). «Marc Bolland appointed as chief executive of Marks & Spencer". *The Guardian. London*. Retrieved 18 November 2020. Philip Stafford, (18 March 2020). «M&S names Bolland as new chief». *Financial Times*. London. Retrieved 18 March 2020. Hiscott, Graham. «Marks and Spencer to start selling top brands». *Daily Mirror*. London. Retrieved 18 March 2020. «Marks And Spencer Confirms 100 Stores Will Close By 2022» Msn.com. Retrieved 22 May 2020.

¹¹² A. Sciacca, (May 23, 2016), *Gap decides not to keep its store workers waiting*, San Francisco Business Times. Retrieved May 28, 2020.

Τα όργανα της Πτώχευσης

και τη γαλλική φίρμα FNAC¹¹⁵ η οποία έκλεισε πριν από δύο – τρία χρόνια. Όλες οι ανωτέρω φίρμες, αντιμετωπίζουν προβλήματα, με κλείσιμο καταστημάτων και συρρίκνωση, κυρίως λόγω της κρίσης αλλά και του ανταγωνισμού.

¹¹³ «GrandOptical is a global leader in optical retail and is committed to delivering superior, high quality and affordable eye care to people around the world. With over 7,000 stores and online GrandOptical is present in more than 40 different countries. GrandOptical delivers expert optical services, prescription glasses including frames and lenses, contact lenses and sunglasses, both plain and with prescription lenses through a portfolio of optical retail banners. The stores operate under well-known local retail banners which in some cases look back at a heritage of over 120 years. The GrandOptical retail banners are often the leaders in their respective countries. Our professional, highly qualified and dedicated experts are at the heart of GrandOptical. They prove every day that in eye care, we care more. » <https://www.grandoptical.com/>

¹¹⁴ «Η SEPHORA GREECE AE ανήκει στον Όμιλο LVMH. Η LVMH είναι ο διεθνής ηγέτης στην αγορά πολυτελών προϊόντων όπως Christian Dior, Louis Vuitton, Moët & Chandon, Dom Perignon, Celine, Kenzo, Givenchy, Christian Lacroix, Fendi, Pucci, Guerlain, Tag Heuer, Sephora, Make Up For Ever, Benefit κ.α. Τα καταστήματα SEPHORA έχουν παρουσία σε 34 χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο. Αριθμούν περισσότερα από 2.500 καταστήματα. Στην Ελλάδα υπάρχουν ήδη 34 καταστήματα σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Λάρισα, Ρόδο, Κέρκυρα, Χανιά, Ηράκλειο, Σέρρες, Βόλο, Πάτρα, Χαλκίδα, Τρίκαλα, Αγρίνιο, Καβάλα, Μύκονο, Βέροια, Ιωάννινα, Ξάνθη

Η Sephora λειτουργεί το δίκτυο λιανικής πώλησης σε αυτόνομη βάση. Επί της αρχής, η Sephora δεν παρέχει κανένα δικαίωμα σε τρίτους να εκμεταλλεύονται την έννοια του καταστήματος και να χρησιμοποιούν το εμπορικό σήμα Sephora.

Το μυστικό της επιτυχίας των καταστημάτων SEPHORA που τα καθιστά τόσο μοναδικά παγκοσμίως, συνοψίζεται σε 5 λέξεις :

Εμπειρία, Ελευθερία, Ενημέρωση, Επιλογή, Εξυπηρέτηση. Στα πιο διάσημα καταστήματα σε Ευρώπη και Αμερική, το περιβάλλον βασίζεται στο "free shopping experience" ώστε να αναδεικνύονται με τον καλύτερο τρόπο τα καλλυντικά. Εξειδικευμένο προσωπικό απαντά σε κάθε σας απορία, χωρίς να καθοδηγεί. Στα Sephora υπάρχει η μεγαλύτερη δυνατότητα επιλογής. Θα βρείτε όλες τις γνωστές μάρκες καλλυντικών και τα επώνυμα αρώματα, αλλά και τις αγαπημένες σας αποκλειστικές πρωτοποριακές σειρές καλλυντικών που δημιουργούν τις παγκόσμιες τάσεις όπως Fenty Beauty by Rihanna, Nars, Too Faced, Make up For Ever, Benefit, Kat Von D, LANEIGE και πολλές άλλες.

Τα SEPHORA έχουν τα δικά τους ομώνυμα καλλυντικά που χάρη στην ποιότητα και την συσκευασία τους θεωρούνται από τα πιο επιτυχημένα σε όλο το κόσμο και κερδίζουν κάθε μέρα όλο και περισσότερες θαυμάστριες στην Ελλάδα ». <https://www.sephora.gr/el/content/19-sxetika-me-emas> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

¹¹⁵ «Fnac (French pronunciation: [fnak]) is a large French retail chain selling cultural and electronic products, founded by André Essel and Max Théret in 1954. Its head office is in Le Flavia in Ivry-sur-Seine near Paris. Fnac is an abbreviation of Fédération Nationale d'Achats des Cadres ("National Purchasing Federation for Cadres") Max Théret had a passion for photography which began in 1932. Hunted by the Gestapo, Théret left the Occupied Zone in 1942, moving to Grenoble, where he took up photography as a career. After the war, he trained as a photo laboratory technician, founded his own laboratory, and later constructed the first colour-processing machine in France. In 1951, while working for the telephone company, he founded Economie Nouvelle, a membership discount buying group for products sold through participating merchants. In 1953, Théret and André Essel conceived a new magazine-based buyers club. Founded 1954, Fnac was a members-only discount buyers' club offering sharp discounts on commercial and consumer products, based on the founders' socialist principles. Their aim was to improve the lives of the workers, not through higher salaries but through lower prices. The first shop was opened in a sublet, a second-floor apartment on the rue de Sebastopol in Paris on July 31, 1954. The brand positioning of the company continued with the training of sales assistants in their product categories, with purchases being guaranteed for one year. Furthermore, all products were tested in the company's independent test centre before sale. The test centre would check for technical quality, ease of use, price and the "price/quality ratio," and all results were published in the company's free members' magazine Contact, which today can also be found advertised in store. In addition, staff were expected to do more than just sell their products but offer advice to customers and beginning in 1957 blacklist any unsatisfactory products, such as those with technical difficulties. By the end of its first full year of operation the company saw revenues of 50 million old francs. In 1957, it was selling televisions, hi-fis, recording equipment, radios and records. "Fnac". FundingUniverse.com.

Τα όργανα της Πτώχευσης

Από το 1999 μέχρι το 2012, η αλυσίδα είχε συνεργασία με την Γαλλική εταιρεία σούπερ μάρκετ Carrefour¹¹⁶. Η απόφαση των Γάλλων να αποσυρθούν ως επενδυτές από τη δοκιμαζόμενη, λόγω της ύφεσης, ελληνική αγορά μετά από 20 χρόνια παρουσίας τους στη χώρα μας, άλλαξε τότε πλήρως το σκηνικό στην ελληνική εταιρεία. Λειτουργώντας τότε ένα δίκτυο 807 καταστημάτων (41 υπέρ μάρκετ, 287 σούπερ μάρκετ, 479 convenience stores¹¹⁷), η εταιρεία έχανε τζίρο.

. Retrieved 18 March 2020. "Archived copy". Archived from the original on 2015-07-21. Retrieved 18 March 2020. "Fnac Darty dans le monde - Fnac Darty".FnacDarty in French. Retrieved 18 March 2020. "FNAC Key Figures". Fnac. . Retrieved 18 March 2020"Qui est la Fnac ?". Fnac. Archived from the original on 2008-12-19. Retrieved 18 March 2020 "FNAC Key Figures" (PDF). Fnac. Archived from the original (PDF) on 2016-03-27. . Retrieved 18 March 2020. "FNAC | 4-traders". . Retrieved 18 March 2020. "Les filiales". Fnac. Archived from the original on 2008-12-19. . Retrieved 18 March 2020. "Le concept Fnac". Fnac. Retrieved 18 March 2020 Contact "What is Fnac?". Fnac. Retrieved 18 March 2020.[permanent dead link] "Fnac". Funding University. Retrieved 18 March 2020.

¹¹⁶ «Η **Carrefour** είναι ένας γαλλικός πολυεθνικός λιανοπωλητής που εδρεύει στο Boulogne Billancourt της Γαλλίας κοντά στο Παρίσι. Είναι μια από τις μεγαλύτερες αλυσίδες υπεραγορών στον κόσμο (με 1.462 καταστήματα στα τέλη του 2016). Η Carrefour δραστηριοποιείται σε περισσότερες από 30 χώρες, στην Ευρώπη, την Αμερική, την Ασία και την Αφρική. Η λέξη *Carrefour* στα γαλλικά σημαίνει "σταυροδρόμι" και "δημόσια πλατεία" στα γαλλικά. Το πρώτο κατάστημα Carrefour άνοιξε το 1960, στο Ανεσί κοντά σε ένα σταυροδρόμι. Το γκρούπ δημιουργήθηκε το 1958 από τους Marcel Fournier, Denis Defforey και Jacques Defforey, οι οποίοι παρακολούθησαν και επηρεάστηκαν από πολλά σεμινάρια στις Ηνωμένες Πολιτείες με επικεφαλής τον Bernardo Trujillo.Ο όμιλος Carrefour ήταν ο πρώτος στην Ευρώπη που άνοιξε με το σημερινό στυλ σούπερ μάρκετ. Επίσης ήταν η πρώτη εταιρεία που συστέγασε ένα μεγάλο σούπερ μάρκετ και ένα πολυκατάστημα. Η πρώτη υπεραγορά άνοιξε στις 15 Ιουνίου 1963 στο Sainte-Geneviève-des-Bois, κοντά στο Παρίσι στη Γαλλία. Τον Απρίλιο του 1976, η Carrefour ξεκίνησε μια ιδιωτική εκστρατεία με το όνομα Produits libres(ελεύθερα προϊόντα - ελεύθερα με την έννοια της ελευθερίας σε αντίθεση με τη δωρεάν) γραμμή πενήντα τροφίμων, συμπεριλαμβανομένου του πετρελαίου, των μπισκότων, του γάλακτος και των ζυμαρικών, σε σημαντικά χαμηλότερες τιμές.Το 1999 συγχωνεύθηκε με την Promodès, γνωστή ως Continente, ένας από τους μεγαλύτερους ανταγωνιστές της στη γαλλική αγορά.Τον Σεπτέμβριο του 2009, η Carrefour αναβάθμισε το λογότυπό της.Τον Μάιο του 2011, η Carrefour επανεξέτασε την κατάστασή της υπό συνθήκες στασιμότητας και αυξανόμενου ανταγωνισμού στη Γαλλία από ανταγωνιστές όπως η Casino Guichard-Perrachon AE και σχεδίαζε να επενδύσει 1,5 δισ. Ευρώ για να αλλάξει τα σούπερ μάρκετ της με τη νέα έννοια του Carrefour Planet Δυτική Ευρώπη.Τον Απρίλιο του 2015, ο βραζιλιάνος επιχειρηματίας Αμπίλι Ντινίζ αποκάλυψε ότι ήταν σε συνομιλίες για να αυξήσει το μερίδιό του 5,07% στην Carrefour και έχει την υποστήριξη των μετόχων να πάρει ένα διοικητικό συμβούλιο.Στις 9 Ιουνίου 2017, το Διοικητικό Συμβούλιο επέλεξε τον Alexandre Bompard ως νέο Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο της Carrefour με ισχύ από τις 18 Ιουλίου 2017.Στις 18 Ιουλίου 2017, το Διοικητικό Συμβούλιο διόρισε τον Alexandre Bompard ως Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο της Carrefour». <https://www.carrefour.com/en/group/history> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

¹¹⁷«A convenience store, is a small retail business that stocks a range of everyday items such as coffee, groceries, snack foods, confectionery, soft drinks, tobacco products, over-the-counter drugs, toiletries, newspapers, and magazines. In some jurisdictions, convenience stores are licensed to sell alcohol, although many such jurisdictions limit such beverages to those with relatively low alcoholic content such as beer and wine. Such stores may also offer money order and wire transfer services, along with the use of a fax machine or photocopier for a small per-copy cost. Some also offer to sell tickets or recharge a smart card, like the OPUS card in Montreal. They differ from general stores and village shops in that they are not in a rural location and are used as a convenient supplement to larger stores. A convenience store may be part of a gas/petrol station, so customers can purchase goods conveniently while filling their vehicle with fuel.It may be located alongside a busy road, in an urban area, near a railway or railroad station, or at another transport hub. In some countries, convenience stores have long shopping hours, and some remain open 24 hours. Convenience stores usually charge significantly higher prices than conventional grocery stores or supermarkets, as these stores order smaller quantities

Τα όργανα της Πτώχευσης

Τα όσα ακολούθησαν είναι λίγο ή περισσότερο γνωστά. Ο γίγαντας του ελληνικού εμπορίου δεν άντεξε, οι προμηθευτές έμεναν απλήρωτοι, τα προβλήματα συσσωρεύονταν, μαζί με τα χρέη, τα ράφια άδειασαν και οι καταναλωτές έφυγαν. Τελικά η εταιρεία πέρασε στην οικογένεια Σκλαβενίτη για να μην καταρρεύσει ολοκληρωτικά και τυπικά και προκαλέσει μια αλυσιδωτή αντίδραση στην ελληνική αγορά.

Το 2016, η αλυσίδα λόγω εκτεταμένων οικονομικών προβλημάτων που υπέστη, εξαγοράστηκε από τον Όμιλο Σκλαβενίτη. Την 1η Μαρτίου 2017, η επίσημη ονομασία της (brand name)¹¹⁸ της αλυσίδας, αποσύρετε παίρνοντας την θέση του το σήμα της Σκλαβενίτης.

of inventory at higher per-unit prices from wholesalers. However, convenience stores make up for this loss by having longer open hours, serving more locations, and having shorter cashier lines"Definition of CONVENIENCE STORE". www.merriam-webster.com. Retrieved 6 July 2020."Items to Sell in a Convenience Store". Retrieved 6 July 2020. "Search". CS Products. Retrieved 6 July 2020. "7-Eleven Simplifies the Newspaper Category". Convenience Store News. 2014-07-03. Retrieved 6 July 2020. "Retailers Do Not Want To Sell Magazines, Porn, Porn Mags". Consumerist. Retrieved 6 July 2020. . "List of authorized retailers". Société de transport de Montréal. Retrieved 6 July 2020. Understanding Food: Principles and Preparation By Amy Brown»

¹¹⁸ <https://www.etymonline.com/search?q=brand+name>(Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

5.1.2. Όμιλος Πετζετάκις

Ο Όμιλος Πετζετάκις ήταν μία από τις μεγαλύτερες εξαγωγικές βιομηχανίες της Ελλάδας. Ειδικευόταν στην κατασκευή σκληρών και εύκαμπτων πλαστικών σωλήνων.

Ο Αριστόβουλος Πετζετάκις γεννήθηκε στην Αμοργό το 1923, ο πατέρας του Γιώργος Γ. Πετζετάκις δημιούργησε στο Μοσχάτο μία μικρή βιοτεχνία που έφτιαχνε μικρά ελαστικά. Όσο ο Αριστόβουλος ήταν ακόμη φοιτητής στο Πολυτεχνείο, ήδη ενδιαφερόταν για την έρευνα και πειραματιζόταν στο μικρό εργοστάσιο του πατέρα του.

Το 1960 ίδρυσε την «Α.Γ. Πετζετάκις» που σύντομα τον έκανε πάμπλουτο. Ήταν ο μοναδικός επιχειρηματίας που κατάφερε σε μικρό χρονικό διάστημα να γίνει τόσο πλούσιος και τον συμπεριελάμβαναν μεταξύ των πλουσιότερων στον κόσμο.

Το 1965 ήταν η χρυσή χρονιά της καριέρας του, όταν ανακάλυψε το σωλήνα *heliflex*.¹¹⁹ Αυτή ήταν η αφορμή για την ίδρυση 22 θυγατρικών. Παράλληλα

¹¹⁹ «Heliflex είναι ο σχεδιασμός, η ανάπτυξη, η κατασκευή και εμπορία, εύκαμπτων και άκαμπτων σωλήνων, από πολυχλωριούχο βινύλιο (PVC), πολυαιθυλένιο (PE) και πολυπροπυλένιο (PP).» Η εταιρεία «Heliflex Tubos e Mangueiras, S.A.» γεννήθηκε από την ανάγκη εύρεσης ενός σωλήνα για την αναρρόφηση νερού από πηγάδια. Κατά την διάρκεια μιας αγροτικής έκθεσης στο Παρίσι, ένας συνétairos της επιχείρησης Henrique Vieira e Filhos, Lda (ο Henrique Simões Vieira), γνώρισε την Ελληνική εταιρεία Α. Γ. Πετζετάκις Α.Ε. που διέθετε τους κατάλληλους σωλήνες. Η πολυεθνική αυτή εταιρεία, ζήτησε έναν εκπρόσωπο για την Πορτογαλία. Ο σπόρος για μια ταχεία ανάπτυξη, είχε φυτευτεί. Την 1η Σεπτεμβρίου 1969 γεννήθηκε η πορτογαλική Heliflex (Tubos Flexíveis) Lda, (η

Τα όργανα της Πτώχευσης

εισέπραττε μεγάλα ποσά για δικαιώματα (royalties¹²⁰) για τις πατέντες του από την *Indiana Tools Diyes* στην Αμερική και την *Mitsubishi* στην Ιαπωνία.

Είχε το όραμα ότι στις χώρες της Μ. Ανατολής και της Αφρικής θα υπάρξει τεράστια ανάγκη για έργα ύδρευσης και άρδευσης. Έτσι, δημιούργησε την υποδομή και τα δίκτυα ώστε μεγάλο μέρος των εξαγωγών του να κατευθύνονται προς αυτές τις περιοχές, οι οποίες τότε βρίσκονταν ακόμη στο περιθώριο του επενδυτικού ή εμπορικού ενδιαφέροντος των ξένων επιχειρήσεων.

Το 1968 εισήγαγε άλλη μία καινοτομία. Μέχρι τότε, στα έργα αποχέτευσης χρησιμοποιούνταν μία σκληρή και πολύ ακριβή γερμανική σωλήνα. Ανακάλυψε ένα άλλο προϊόν, με μεγαλύτερη αντοχή και πιο εύχρηστο από τη γερμανική σωλήνα, και πλέον γίνεται εκείνος που εισπράττει υψηλά πνευματικά δικαιώματα (royalties) από όλες τις επιχειρήσεις που έκαναν χρήση της πατέντας του και των γερμανικών συμπεριλαμβανομένων.

Όμως έφυγε ξαφνικά. Στελέχη της εταιρείας του απορροφήθηκαν εν συνεχεία ή και δημιούργησαν κολοσσούς στην Αμερική και την Ασία όπως η Interplus.

Την διαχείριση της επιχειρήσεις τη ανέλαβαν διάφοροι ,οι οποίοι την οδήγησαν σε διαρκούς οικονομικούς προβληματισμούς. Ο γιος του Γιώργος ανέλαβε την διαχείριση της εταιρείας μόλις ολοκλήρωσε τις σπουδές του στο Boston College και έκανε μεταπτυχιακά στο London School of Economics, το 1983, και ο ίδιος ήταν πολύ νέος, αλλά και η εταιρεία δεν ήταν στις καλύτερες μέρες της. Η τεράστια περιουσία του Πετζετάκι είχε εν τω μεταξύ κυριολεκτικά ρημαχθεί έως και κλαπεί.

σημερινή Heliflex Tubos e Mangueiras, S.A.).Ωστόσο, κατά τη διάρκεια ενός συνεδρίου στην Αθήνα, στο οποίο συμμετείχαν οι πρώην διαχειριστές της εταιρείας, Acácio Vieira και Anselmo Santos, γεννήθηκε μια νέα ιδέα: η δημιουργία μιας παραγωγικής μονάδας. Η ιδέα αυτή, έγινε πραγματικότητα την 1η Ιανουαρίου 1971. Ήταν η πιο σημαντική στιγμή αυτού του αξιόπιστου και φιλόδοξου σχεδίου. Από εκείνη την στιγμή, η Heliflex εισήγαγε σταδιακά διάφορα είδη προϊόντων στην αγορά. Αυτά τα προϊόντα χαρακτηρίζονταν πάντοτε από την ποιότητα, που είναι και ο τρόπος της Heliflex για να εξασφαλίσει την ηγετική της θέση στην αγορά. [»https://www.heliflex.pt/gr/about/](https://www.heliflex.pt/gr/about/)(Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

¹²⁰ Ο όρος «δικαιώματα» σημαίνει το εισόδημα που αποκτάται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού ή επιστημονικού έργου, συμπεριλαμβανομένων των κινηματογραφικών και τηλεοπτικών ταινιών, μαγνητοταινιών για ραδιοφωνικές εκπομπές και αναπαραγωγής βιντεοκασετών, λογισμικού, διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, εμπορικών σημάτων, προνομιών, σχεδίων ή υποδειγμάτων, σχεδιαγραμμάτων, απόρρητων χημικών τύπων ή μεθόδων κατεργασίας ή σε αντάλλαγμα πληροφοριών που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική πείρα, καθώς και οι πληρωμές για τη χρήση βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, για τη χρήση τεχνικών μεθόδων παραγωγής, τεχνικής ή τεχνολογικής βοήθειας, τεχνογνωσίας (knowhow), αποτελεσμάτων ερευνών, αναδημοσίευσης άρθρων και μελετών και λοιπών συναφών δικαιωμάτων. <http://www.opengov.gr/minfin/?p=3552> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

Τα όργανα της Πτώχευσης

Ισχυρό χτύπημα είχε ήδη αποτελέσει ο πόλεμος Ιράν-Ιράκ, όταν ο όμιλος Πετζετάκι αποδείχθηκε ανέτοιμος να χειρισθεί την κρίση, με αποτέλεσμα να απολέσει το 25% των εξαγωγών του. Ανέτοιμος φάνηκε ο όμιλος και το 1990, όταν έληξε η παγκόσμια αποκλειστικότητα της πατέντας του μακαρίτη Αριστόβουλου Πετζετάκι, ανοίγοντας διάπλατα την πόρτα στην παραγωγή και διάθεση ανταγωνιστικών προϊόντων, τα οποία τα επόμενα χρόνια θα μείωναν το μερίδιο αγοράς του ομίλου. Όμως η λήξη της πατέντας δεν ήταν ένα αιφνιδιαστικό γεγονός. Απλά τα λεφτά τα είχαν καταχραστεί, είχαν γίνει και επενδύσεις με ερωτηματικά και ο όμιλος στην κρισιμότερη στιγμή, βρέθηκε άοπλος ως απλός παραγωγός που δεν μπόρεσε να σταθεί ουσιαστικά επειδή δεν υπήρχε ρευστό να παράγει και να ανταγωνιστεί την αγορά.

Το 2003 με την κατάρρευση της καναδέζικης θυγατρικής, το σημαντικό πρόβλημα ρευστότητας έγινε ορατό. Ο Πετζετάκις είχε τεράστιες παραγγελίες από όλο τον κόσμο και δεν είχε χρήματα να παράγει. Τα δάνεια των 120 εκατ. ευρώ που χρειάστηκε να πάρει από 17 τράπεζες επηρέασαν την ήδη επιβαρυσμένη κατάσταση της μητρικής εταιρείας του ομίλου.

Ο Γιώργος Πετζετάκις για να βγει από το αδιέξοδο αναζήτησε στρατηγικό επενδυτή στον ελβετικό οίκο Javes, ο οποίος θα χρηματοδοτούσε τον Όμιλο με 25 εκατ. Ευρώ. Τα υπόλοιπα μέλη του ΔΣ διαφωνούσαν, ο ίδιος ο Γιώργος Πετζετάκις βρέθηκε εκτός του διοικητικού συμβουλίου της εταιρείας του και ο αφανής Ελβετός εταίρος παρά τις συνεχείς υποσχέσεις, δεν έβαλε ούτε ένα ευρώ στην εταιρεία παρά αναμίχθηκε και στην διοίκηση. Παράλληλα διάφοροι υποψήφιοι αγόραζαν σε πολύ χαμηλές τιμές διάφορες θυγατρικές όπως της Νότιας Αφρικής.

Δύο χρηματοπιστωτικά ιδρύματα (Credit Renaissance¹²¹ και PSAM) και δανειστές κατήγγειλαν το ομολογιακό δάνειο των 17,5 εκατ. ευρώ, ζητώντας να τους καταβληθεί αμέσως ολόκληρο το ποσό μαζί με τους ληξιπρόθεσμους τόκους των 3,2 εκατ. ευρώ.

Και όλα αυτά σε μια περίοδο που τα οικονομικά του Ομίλου μειωνόντουσαν δραματικά και οι παραγγελίες ήταν λιγοστές, μιας και η εταιρεία δεν είχε χρήμα για να παράγει.

Το Μάιο του 2011 ο 47χρονος τότε Γ. Πετζετάκις συνελήφθη για φοροδιαφυγή (2,1 εκατ. ευρώ). Το 2012 δικάζεται και καταδικάζεται ερήμην σε 10ετή φυλάκιση χωρίς αναστολή. Ο Γιώργος Πετζετάκις όμως είχε ήδη διαφύγει στο εξωτερικό και από τότε θεωρείται καταζητούμενος,

Τρία χρόνια αργότερα, τον Δεκέμβριο του 2015 η άλλοτε μεγάλη δύναμη εταιρεία πέρασε σε καθεστώς πτώχευσης. Τα περιουσιακά της στοιχεία άρχισαν να βγαίνουν σε πλειστηριασμό.

¹²¹ «Renaissance Credit is a Russian commercial bank founded in 2000 and headquartered in Moscow. The financial institution focuses on the consumer lending market and represents one of the TOP-100 Russian banks Renaissance Credit (along with its parent company Renaissance Capital) is a subsidiary of ONEXIM Group.»

Ο ένας πλειστηριασμός διαδέχεται τον άλλο και περίπου ένα χρόνο μετά τον εκπλειστηριασμό των μεγάλων αποθηκών στη βόρεια Ελλάδα ήρθε και η σειρά του κεντρικού εργοστασίου στον Ελαιώνα Βοιωτίας.

Ο πλειστηριασμός αφορούσε «ένα ενιαίο ακίνητο (γήπεδο) κείμενο στη θέση «Χασάνη – Δερβίση της κτηματικής περιφέρειας της Τοπικής Κοινότητας Ελαιώνα του Καλλικρατικού Δήμου Θηβαίων (Δημοτικής ενότητας Θηβών) της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος, συνολικής εκτάσεως 245.718,49 τ.μ. μετά των επ’ αυτού κτιριακών εγκαταστάσεων εργοστασίου παραγωγής εύκαμπτων και σκληρών πλαστικών σωλήνων και εξαρτημάτων, συνολικής επιφάνειας 49.673,73 τμ και συνολικής καλυπτόμενης επιφάνειας 47.779,40 τμ και του υπάρχοντος βιομηχανικού εξοπλισμού που βρίσκεται εντός και εκτός των κτιρίων, με τον οποίο αποτελούν ενιαία βιομηχανική παραγωγική μονάδα – οικονομικό σύνολο και έχουν λειτουργική ενότητα για την εξυπηρέτηση της παραγωγής πλαστικού και ελαστικού».

5.1.3. Sprider Store

Η Spider Stores¹²² ιδρύθηκε το 1971 από τους Αθανάσιο και Σπύρο Αργυρό, ενώ το 1999 το 80% εξαγοράστηκε από τον όμιλο Χατζηιωάννου. Την επιχειρηματική ιστορία της οικογένειας την άρχισε ο πατέρας τους, όταν επιστρέφοντας στην Ελλάδα δημιούργησε μια μικρή οικοτεχνία που παρήγαγε κάλτσες και τις πουλούσε σε λαϊκές αγορές. Η επιτυχία οδήγησε στην ανάγκη να αυξηθεί η παραγωγή. Σιγά σιγά άρχισε η επέκτασή της εταιρείας και τα υποκαταστήματα στην Αθήνα και την επαρχία άνοιγαν το ένα το άλλο. Γρήγορα έγινε η μεγαλύτερη ελληνική πολυεθνική αλυσίδα «Οικονομικής Μόδας», όπως αναφέρει στην ιστοσελίδα της. Η εταιρία απασχολούσε περίπου 890 εργαζόμενους.

Στη διάρκεια της μακράς ανοδικής πορείας της η Sprider Stores κινείται με φιλοσοφία και συνάπτοντας στρατηγικές εμπορικές συνεργασίες έχοντας αναδειχθεί πλέον σε μια από τις ισχυρότερες και πιο αναγνωρίσιμες αλυσίδες ολοκληρωμένης ένδυσης και υπόδησης για όλη την οικογένεια, στην Ελλάδα.

¹²² <https://www.newsit.gr/ellada/poia-einai-i-sprider-stores-poy-apo-simera-katevazei-rola/1668978/>(Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

Τα όργανα της Πτώχευσης

Η εταιρία δίνει ιδιαίτερη έμφαση στο σχεδιασμό των προϊόντων της. Γι' αυτό παρακολουθεί τις εξελίξεις στο χώρο της μόδας ώστε να υιοθετεί και να εφαρμόζει τις νέες τάσεις με μοντέρνα σχέδια και υλικά. Η τεράστια ποικιλία προϊόντων σε συνδυασμό με τις χαμηλές τιμές και μια φιλοσοφία που εστιάζει στον πελάτη, διαφοροποιεί τα Sprider Stores από άλλους λιανοπωλητές μόδας στην αγορά. Στις αρχές του 2000 η εταιρεία εισήλθε στη βουλγαρική αγορά ξεκινώντας μόνο δραστηριότητες χονδρικής. Η περιφερειακή επέκταση των Sprider Stores ξεκίνησε με το άνοιγμα του πρώτου υποκαταστήματος στη Βουλγαρία το 2006. Την ίδια χρονιά , άνοιξε επίσης ένα κατάστημα στα Σκόπια της ΠΓΔΜ. Διαδοχικά η εταιρεία άρχισε να επεκτείνεται σε Ρουμανία Πολωνία και Κύπρο.

Τον Φεβρουάριο του 2012 ξεσπάει φωτιά στο κτίριο της εταιρίας στην Ανθούσα, το καταστρέφεται ολοσχερώς. Ήταν η τέταρτη σε εγκαταστάσεις της Sprider Stores. Από τη φωτιά καταστράφηκε ολοσχερώς το κτίριο, υπόγειο, ισόγειο και 1ος όροφος, συνολικής επιφάνειας 20.000 τ.μ.

Η πυρκαγιά στο κτίριο της Ανθούσας ήταν η τέταρτη που είχε σημειωθεί σε εγκαταστάσεις της Sprider Stores. Είχαν προηγηθεί η φωτιά, το 2004, σε αποθήκη της εταιρίας στον Άλιμο, και το 2008 οπότε κάηκαν το κατάστημα της Λυκόβρυσης αλλά και αυτό της Ερμού. Ο εισαγγελέας Πρωτοδικών, Χαρ. Λακαφώσης, άσκησε ποινική δίωξη κατά των Σάββα και Αθανάσιου Χατζηγιωάννου καθώς και κατά των υπόλοιπων μελών της τότε διοίκησης της εταιρίας για το αδίκημα της ηθικής αντουργίας σε εμπρησμό, της απάτης σε βάρος ασφαλιστικών εταιριών, καθώς και της απόπειρας απάτης. Απήγγειλε επίσης κατηγορίες για έκρηξη και εμπρησμό σε τέσσερις συνεργάτες της επιχείρησης που φέρονται να εμπλέκονται στην προσχεδιασμένη, σύμφωνα με τον εισαγγελέα, πυρκαγιά.

5.1.4. Follie follie

Το 1982 η Folli Follie¹²³ ιδρύθηκε στην Ελλάδα από τον κ. Δημήτρη Κουτσολιούτσο, πρόεδρο, και τη γυναίκα του Καίτη. Το πρώτο κατάστημα ανοίγει στο κέντρο της Αθήνας και σύμφωνα με το καταστατικό της εταιρείας η Έδρα της εταιρείας ορίζεται ο Δήμος Αγίου Στεφάνου Αττικής. Η επωνυμία της εταιρείας είναι «FOLLI FOLLIE: ΑΝΩΝΥΜΗ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ-ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ-ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ ΑΞΕΣΟΥΑΡ» και ο διακριτικός της τίτλος «FOLLI FOLLIE».

Ο Όμιλος FF Group¹²⁴ είναι μια παγκόσμια ηγετική δύναμη στο χώρο της μόδας που δραστηριοποιείται σε περισσότερες από 30 χώρες, με περισσότερα από

123« Η Folli Follie είναι μια ελληνική διεθνής εταιρεία που σχεδιάζει, κατασκευάζει και διανέμει πολυτελή κοσμήματα, ρολόγια και αξεσουάρ μόδας. Μέσω των θυγατρικών της λειτουργεί επίσης καταστήματα αφορολόγητων ειδών και καταστήματα λιανικής πώλησης αθλητικών ειδών ».

124 « FF Group is an international fashion company which designs, produces and markets on a global level its own brands, Folli Follie and Links of London. The Group maintains a leading presence in the retail and wholesale market in Greece and the Balkans. Brands such as Nike and Converse belong to the Group's local portfolio of branded apparel retail and wholesale distribution. At the same time FF Group, in the context of its continuous strategic development, has extended its activities in the Beauty

Τα όργανα της Πτώχευσης

980 σημεία πώλησης παγκοσμίως και περίπου 5.000 εργαζόμενους ανά τον κόσμο. Σχεδιάζει, παράγει και διανέμει σε διεθνές επίπεδο ιδιόκτητες μάρκες: την Folli Follie και την βραβευμένη βρετανική εταιρεία κοσμημάτων Links of London¹²⁵. Επιπλέον ο Όμιλος FF Group έγινε στρατηγικός συνεργάτης της Dufry, μιας εταιρείας που αποτελεί κορυφαίο παγκόσμιο παίκτη στο λιανικό ταξιδιωτικό εμπόριο και λειτουργεί περισσότερα από 1.650 καταστήματα σε αεροδρόμια, κρουαζιερόπλοια, λιμάνια και άλλες τουριστικές τοποθεσίες σε 58 χώρες.

& Cosmetics sector, through the distribution of globally acclaimed brands in the Greek market. The Group holds further a leading presence in the local department stores market, through a network of two “Factory Outlets”. In addition, the FF Group has started the strategic development of its own multi brand concept stores, Collective, Kix and Sport » <https://www.follifollie.com/grel/follifollie/our-history> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

¹²⁵ « Η Links of London είναι μία εμβληματική μάρκα κοσμημάτων με παγκόσμια παρουσία. Η ομάδα της Links of London, στοχεύει στην δημιουργία μοναδικών σε ποιότητα και σχεδιασμό κοσμημάτων, τα οποία θα εντυπωσιάσουν τους πελάτες μας σε όλο τον κόσμο. Η Links of London γεννήθηκε το 1990. Από την αρχή τα ευφάνταστα σχέδια, η δεξιοτεχνία και τα άριστης ποιότητας υλικά είναι η βάση για κάθε συλλογή, διασφαλίζοντας ότι κάθε κόσμημα μας είναι διαχρονικό και εκλεπτυσμένο. Τον Ιούλιο του 2006, η Links of London εξαγοράστηκε από το Folli Follie Group, ένα διεθνές lifestyle fashion brand που σχεδιάζει, κατασκευάζει και διανέμει κοσμήματα, ρολόγια και αξεσουάρ μόδας. Ακολουθώντας την πορεία του ομίλου, η Links of London εξελίσσεται σε μία διεθνή δύναμη στα πολυτελή αγαθά. Το 2007, η Links of London λάνσαρε την πρώτη συλλογή ρολογιών. Από τότε, τα ρολόγια έχουν γίνει αναπόσπαστο κομμάτι των συλλογών μας, αναπτύσσοντας συλλογές για άνδρες και γυναίκες. Έχοντας πάθος για το κόσμημα και το ρολόι, στην Links of London αναζητάμε συνεχώς τις βέλτιστες τεχνικές δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην ποιότητα και το σχεδιασμό προσθέτοντας πάντα μια βρετανική πινελιά. » <https://www.linksoflondon.com/gr-el/linksoflondon/about-us> (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

5.2. Σύγκριση Εταιρειών: Ομοιότητες - Διαφορές

Τέσσερις σπουδαίες επιχειρήσεις που πρωτοπόρησαν στον τομέας και είχαν το ίδιο αποτέλεσμα. Το αποτέλεσμα και για τις επιχειρήσεις αυτές είναι το ίδιο, δηλαδή η πτώχευση. Δυστυχώς σε όλες τις επιχειρήσεις έχουν γίνει λάθη. Λάθη τα οποία έγιναν είτε από ανθρώπους οι οποίοι δεν γνώριζαν πως να διαχειριστούν μια κατάσταση κρίσιμη είτε από ανθρώπους οι οποίοι είχαν σκοπό να αποκτήσουν περιουσία εις βάρος της επιχείρησης που βρίσκετε σε κατάσταση χρεωκοπίας. Αρχικά θα αναφερθούμε σε ορισμένες ομοιότητες από τις εκάστοτε επιχειρήσεις.

Παρατηρούμε ότι και οι 4 επιχειρήσεις παρόλο που ξεκίνησαν ως μικρές με την συνεχόμενη ζήτηση των προϊόντων τους και την αύξηση των κερδών τους αποφάσισαν να επεκτείνουν την επιχείρηση τους. Υπήρξε δηλαδή άνοιγμα υποκαταστημάτων σε όλη την Ελλάδα και με προσεκτικές κινήσεις η επέκταση των δραστηριοτήτων τους έγινε και στο εξωτερικό.

Στην περίοδο της κρίσης στην Ελλάδα δημιούργησε σε όλες σχεδόν τις επιχειρήσεις σημαντικά προβλήματα. Η έλλειψη ρευστότητας στα ταμεία των

Τα όργανα της Πτώχευσης

επιχειρήσεων, ο υπερβολικός αριθμός υποκαταστημάτων και ο υπερβολικός αριθμός εργαζομένων με την ταυτόχρονη έλλειψη ρευστού στα ταμεία των επιχειρήσεων φέρνουν τις επιχειρήσεις σε πολύ δύσκολη οικονομική κατάσταση. Παρατηρούμε ότι γίνονται προσπάθειες για συγχώνευσης με εταιρείες κολοσσούς στην διεθνή αγορά άλλα ορισμένες φορές το αποτέλεσμα είναι καταστροφικό

Όσο αναφορά τις διαφορές οι οποίες προέκυψαν ανάμεσα στις επιχειρήσεις έχουν όλες τους έναν κοινό παρανομαστή. Την αποτροπή κλεισίματος της επιχείρησης.

Όμως παρόλο που ο σκοπός ήταν κοινός παρατηρούμε ότι η κάθε επιχείρηση είτε συμβουλευτήκε είτε αποφάσισε διαφορετικά. Στην κρίσιμη στιγμή ή σε μια στιγμή αδυναμίας πληρωμών το τραπεζικό δάνειο για την κάλυψη των αναγκών αυτό είναι η πιο γρήγορη επιλογή, και όπως είδαμε ο όμιλος Sprider Store επέλεξε μια τέτοια κίνηση. Επίσης είδαμε ότι ένας ακόμα τρόπος σωτηρίας ήταν η αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου. Ο σκοπός της αύξησης μετοχικού κεφαλαίου είναι είτε η εξόφληση υποχρεώσεων της εταιρείας είτε η δημιουργία χρηματοοικονομικής ρευστότητας (financial slack¹²⁶). Έτσι, είναι πιθανόν η δανειζόμενη εταιρεία, να προβαίνει σε αύξηση μετοχικού κεφαλαίου ώστε να εξοφλήσει το δάνειό της. Κάτι που τελικά στην εταιρεία Sprider Store δεν ήταν εφικτό, η εξόφληση δηλαδή του τραπεζικού δάνειου.

¹²⁶Extra money that a company has available in case of a downturn in sales, revenue, or profit. Financial slack may help a company make it through a difficult period. It is the equivalent of a company's savings. (Ημ. Ανάκτησης 10 Ιουνίου 2020)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η έρευνα για την πτώχευση αποτελεί έναν ευαίσθητο οικονομικό τομέα με τον οποίο η βιβλιογραφία έχει ασχοληθεί εκτενώς τα τελευταία χρόνια τόσο για το ερευνητικό ενδιαφέρον που παρουσιάζει όσο και για το πρακτικό κομμάτι της αποτελεσματικής πρόβλεψης της πτώχευσης. Άλλωστε μετά την περίοδο των μνημονίων, η οικονομική ύφεση ήταν τόσο μεγάλη που πολλές επιχειρήσεις είτε από αποδεδειγμένης οικονομικής αδυναμίας είτε λόγω κάποιων μεθοδεύσεων του προκειμένου να γλιτώσουν από τα δάνεια και όλες τις οικονομικές υποχρεώσεις τους κατέφυγαν στην πτώχευση.

Οι χρηματοοικονομικές δυσχέρειες είναι κάτι το αναμενόμενο στη διάρκεια ζωής μιας επιχείρησης. Ο καλύτερος τρόπος για την αντιμετώπισή τους είναι η έγκαιρη πρόβλεψη και η ταχεία αντίδραση. Η έλλειψη εμπειρίας του επιχειρηματία, αλλά και διάφοροι εξωγενείς παράγοντες, όπως νέοι ανταγωνιστές, απώλεια προμηθευτών ή συχνή εναλλαγή προσωπικού, μπορούν να κάνουν την επιχείρηση ιδιαίτερα ευάλωτη. Οι μικρότερες επιχειρήσεις είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένες στον

Τα όργανα της Πτώχευσης

κίνδυνο χρηματοοικονομικών δυσχερειών, επειδή συνήθως στερούνται πόρων για να μπορούν να προσαρμόζονται στις ταχέως μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς. Οι επιχειρήσεις αυτές οφείλουν να παρακολουθούν με μεγάλη προσοχή τη χρηματοοικονομική τους κατάσταση, ιδίως επειδή τις περισσότερες φορές τα σοβαρά χρηματοοικονομικά προβλήματα δεν εκδηλώνονται αμέσως.

Στην μελέτη αυτή αναφερθήκαμε αναλυτικά στους παράγοντες και τις αιτίες που οδηγούν μία εταιρία από κραταιά στον οικονομικό τομέα στην πτώχευση. Εξετάσαμε τους σχετικούς νόμους για την πτώχευση ή τους τρόπους αποφυγής της πτώχευσης και είδαμε τις περιπτώσεις σπουδαίων ελληνικών εταιριών που εξαιτίας της οικονομικής κακοδιαχείρισης από τους ιδιοκτήτες τους, των λανθασμένων επιχειρηματικών προσπαθειών τους κατέληξαν να πτωχεύσουν, χρεώνοντας το δημόσιο με αρκετά εκατομμύρια ευρώ, αφήνοντας εκατοντάδες εργαζομένους άνεργους, ενώ οι ιδιοκτήτες τους συνέχιζαν να ζουν μία ζωή μέσα στα χρήματα, τα οποία είχαν αποταμιεύσει παράνομα από το κέρδος της εταιρίας τους. Έτσι δημιουργούσαν φαινομενική ζημία στην εταιρία που με το πέρασμα των χρόνων εξελίχθηκε σε πραγματική φτάνοντας στην πτώχευση της, όχι όμως και στην οικονομική αδυναμία των ιδιοκτητών της.

Στην περίπτωση της πτώχευσης που αφορά την ελληνική νομοθεσία, θα μπορούσαν να χρεωθούν λάθη και στους νόμους περί πτωχεύσεων και ελέγχου των επιχειρήσεων. Το κράτος οφείλει να έχει πιο αυστηρό πλαίσιο σχετικά με τις επιχειρήσεις να ελέγχονται αυστηρά τόσο τα δάνεια που παίρνουν όσο και που ξοδεύονται.. Να υπάρχει πολύ αυστηρός έλεγχος των εργαζομένων, το κράτος να βάζει ορκωτούς λογιστές, ώστε να ελέγχεται το ισοζύγιο της εταιρείας κάθε χρόνο και βέβαια η εταιρία να δέχεται αυστηρές κυρώσεις, εάν και εφόσον χρωστάει σε Δημόσια ταμεία αλλά και σε Δημόσιες επιχειρήσεις όπως ΔΕΚΟ.

Οι συγκεκριμένες κινήσεις –ενέργειες του κράτους μπορεί σε μερικά σημεία να καταστρατηγούν το δόγμα του φιλελευθερισμού στην οικονομία που βασίστηκε στον Adam Smith και να δίνει στο κράτος την δυνατότητα μιας παρεμβατικής συμβολής αλλά στην πραγματικότητα θα βοηθήσει το ίδιο το κράτος να διαφυλάξει τις θέσεις εργασίας στον ιδιωτικό τομέα, θα αποτρέψει την κακοδιαχείριση των κακών επιχειρήσεων και θα αποτελέσει τροχοπέδη για τυχόν ατασθαλίες ορισμένων επιχειρηματιών που έχει το προσωπικό όφελος.

Ως κατακλείδα της εργασίας μας θα θέλαμε να πούμε κάποια πολύ σύντομα πράγματα για τον νέο πτωχευτικό νόμο που στις 27 Οκτωβρίου 2020 κατατέθηκε

Τα όργανα της Πτώχευσης

στην Βουλή και δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ο Νόμος 4738/2020 με τίτλο «Ρύθμιση οφειλών και παροχή δεύτερης ευκαιρίας και άλλες διατάξεις». Στο συγκεκριμένο νόμο αν και δεν υπάρχει αναλυτική αναφορά μέσα στο κυρίως σώμα της εργασίας μας. Άλλωστε η εργασία μας έχει διαφορετικό θέμα διαπραγμάτευσης, εντούτοις κατόπιν της επιστημονικής συμβουλής της επιβλέπουσας καθηγήτριας κ. Αριστέα Σινανιώτη, προσθέσαμε αυτήν την παράγραφο στα συμπεράσματα. Συγκεκριμένα θα αναφερθούμε στα όργανα της πτώχευσης σύμφωνα με τον Νόμο αυτόν. Έτσι έχουμε α. το πτωχευτικό δικαστήριο, β. ο εισηγητής, γ. ο σύνδικος και δ. η συνέλευση των πιστωτών, στην οποία συνενώνονται η Επιτροπή Πιστωτών και η Ζημία πιστωτών, που υπήρχαν στους προηγούμενους νόμους, τους οποίους αναλύουμε στην παρούσα εργασία.

Τέλος, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, με το νέο νόμο διαμορφώνεται εκ νέου το πλαίσιο αντιμετώπισης της οικονομικής αδυναμίας, συλλογικής ικανοποίησης των πιστωτών και απαλλαγής από χρέη κάθε προσώπου, φυσικού ή νομικού το οποίο αναλαμβάνει οικονομική δραστηριότητα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η Ελλάδα δυστυχώς έχει να επιδείξει πολλές πτωχεύσεις σε άλλοτε κραταιές επιχειρήσεις, που στις περισσότερες περιπτώσεις μπορεί να είναι φαινομενικές. Έτσι το κράτος χάνει εκατομμύρια χρήματα που του οφείλουν, παράλληλα οι ιδιοκτήτες συνεχίζουν την πλούσια ζωή τους, τα παιδιά τους φοιτούν σε ακριβά σχολεία, ενώ χιλιάδες εκατοντάδες εργαζόμενοι μένουν στην ανεργία εξαιτίας τους.

Ίσως τα κράτος θα πρέπει να βρει τρόπο ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη αυστηρότητα ελέγχων στις επιχειρήσεις και αυστηρότερο πλαίσιο. Στις κρίσιμες εποχές που διανύουμε τα πράγματα γίνονται περισσότερο δύσκολα για την οικονομία, έτσι πρέπει να υπάρχει ένα πλαίσιο που θα λειτουργήσει αποτρεπτικά για τις εταιρίες που με δόλο ή χωρίς δόλο οδηγούνται στην πτώχευση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αυγηστίδης Δ., Ο Πτωχευτικός Κώδικας του 2007. Η αλλαγή κατεύθυνσης του ελληνικού δικαίου αφερεγγυότητας, ΕΕμπΔ 2007/542
- Αυγουστιανάκης, Μιχ., Η διάρρηξη της καταδολιευτικής απαλλοτρίωσης, 1991
- Γεροντίδης, Ι., Η πτωχευτική ανάκληση λόγω δόλιας βλάβης των πιστωτών σε αντιπαραβολή με τη διάρρηξη καταδολιευτικής απαλλοτρίωσης – Τα αναγκαία στοιχεία για το ορισμένο του αγωγικού δικογράφου, ΕπισκΕΔ, 2013/810
- Γεωργιάδης, Απ., *Σύντομη Ερμηνεία ΑΚ*, 2010
- Γεωργιάδης, Απ., *Γενικές αρχές αστικού δικαίου*, 4η έκδοση, 2012
- Γεωργιάδης, Απ., *Ενοχικό δίκαιο γενικό μέρος*, 2η έκδοση, 2015
- Γιοβαννόπουλος Ρ., *Η προστασία των πιστωτών στο εταιρικό και το πτωχευτικό δίκαιο*, 18ο Πανελλήνιο Συνέδριο Εμπορικού Δικαίου, 2009
- Γκολογκίνα – Οικονόμου, Ε., *Η καταδολίευση των δανειστών ιδίως σε περίπτωση πτωχεύσεως του οφειλέτη*, Αρμενόπουλος 1985/276
- Καλαντζάκου – Τσατσαρώνη, Ι., *Ποινική αξιολόγηση και προσωπική κράτηση στην πτωχευτική διαδικασία*, 6ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελλήνων Εμπορικολόγων, 1998, σελ. 205 επ.

Τα όργανα της Πτώχευσης

- Κορνηλάκης, Π., *Ειδικό ενοχικό δίκαιο*, 2η έκδοση, 2012
- Κοτσίρης, Λ., *Πτωχευτικό Δίκαιο*, 7^η έκδοση, 2008
- Κοτσίρης, Λ., *Πτωχευτικό Δίκαιο*, 8^η έκδοση, 2011
- Μαργαρίτης Λ., *Καταδολίευση δανειστών – Αστική, Ποινική και Δικονομική Εφαρμογή*, 2013
- Μαργαρίτης Μιχ. - Μαργαρίτη Ά., *Επίτομη Ερμηνεία ΑΚ και ΕισΝΑΚ*, 2016
- Μαθθίας Σ., *Τα αποτελέσματα της παυλιανής διάρρηξης*, Ελλ. Δ., 1989/1273 70
- Μιχαλόπουλος Γ., *Η τύχη των πράξεων ελευθεριότητας στο πτωχευτικό δίκαιο*, ΕΕμπΔ, 1983/356
- Μιχαλόπουλος Γ., *Η επίδραση της πτώχευσης του οφειλέτη στην καταπιστευτική εξασφάλιση δανειστή του*, ΔΕΕ 1997/676
- Μιχαλόπουλος Γ., *Οι προπτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας του πτωχευτικού κώδικα*, 2013
- Μπεχρή – Κεχαγιόγλου Γ., *Έννοια της παύσης των πληρωμών κατά το άρθρ. 525 § 1 ΕμπΝ*, ΕπισκΕΔ, 1997/448
- Παμπούκης Κ., *Αναστολή των ατομικών διώξεων στην πτώχευση – Νομιμοποίηση του συνδίκου και διακοπή των εκκρεμών δικών*, ΕπισκΕΔ, 1998/720
- Παμπούκης Κ., *Συνέπειες της πτώχευσης ως προς τους πτωχευτικούς πιστωτές*, ΕπισκΕΔ, 2008/21
- Παπαδαμάκης Α., *Τα περιουσιακά εγκλήματα*, 2000
- Παπαδόπουλος Θ., *Πτώχευση και επίδρασή της στην ποινικά αξιολογούμενη συμπεριφορά του κατηγορουμένου*, ΠοινΔικ, 2008/1380
- Περάκης Ε., *Πτωχευτικό Δίκαιο*, 2^η έκδοση, 2012
- Ποδηματά Ε., *Σκέψεις ως προς τη νέα ρύθμιση (Ν. 2298/05) για την καταδολίευση των δανειστών*, Αρμενόπουλος 1996/949
- Ρόκας Κ., *Πτωχευτικόν Δίκαιον*, 12η έκδοση, 1978
- Ρόκας Ν., *Στοιχεία πτωχευτικού δικαίου*, 2η έκδοση, 1997
- Σωτηρόπουλος Γ., *Πτωχευτικός αποχωρισμός, πτωχευτική διεκδίκηση, πτωχευτική ανάκληση*, ΕπισκΕΔ, 2008
- Σωτηρόπουλος Γ., *Ο νέος πτωχευτικός κώδικας: Από την «πτώχευση» στην «εξυγίανση» του ελληνικού πτωχευτικού δικαίου*, ΧρΙΔ, 2008/289
- Σωτηρόπουλος Γ., *Πτωχευτική ανάκληση*, 2009

Τα όργανα της Πτώχευσης

- Τσιρίδης Π., Τα πτωχευτικά αδικήματα, 1996
- Τσιρίδης Π., Ποινικές διατάξεις του Πτωχευτικού δικαίου, 6ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελλήνων Εμπορικόλογων, 1998, σελ. 213 επ., ΕπισκεΔ 1999/21 71
- Χατζηνικολάου - Αγγελίδου Ρ., Η παύση των εργασιών της πτώχευσης –
• διαμόρφωση του θεσμού μέσω της θεωρίας και της νομολογίας, 1993
- Χατζηνικολάου - Αγγελίδου Ρ., Η θέση του δανειστή εντός και εκτός πτώχευσης, ΔΕΕ 2011/ 261
- Χριστόπουλος Ι., Επιστολαί προς το «Νομικόν Βήμα», ΝοΒ 1960/346
- Ψαρουδάκης Γ., Παύση των εργασιών της πτώχευσης και πτωχευτική ανάκληση, ΕΕμπΔ, 2009/458
- Ψυχομάνης Σ., Πτωχευτικό Δίκαιο και Δίκαιο Ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, 5^η έκδοση, 2012

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΝΟΜΟΣ 3588/2007 - ΦΕΚ 153/Α'/10.7.2007

Πτωχευτικός Κώδικας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο μόνο

Κυρώνεται ως Κώδικας το ακόλουθο σχέδιο νόμου το οποίο καταρτίστηκε από την ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή που συγκροτήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 του ν. 2145/1993, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 16 παράγραφος 9 του ν. 3472/2006 (ΦΕΚ 135 Α')

ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ Η ΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ

I. Γενική διάταξη

Άρθρο 1 Σκοπός της πτώχευσης

Η πτώχευση αποσκοπεί στη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών του οφειλέτη με τη ρευστοποίηση της περιουσίας του ή με άλλο τρόπο που προβλέπεται από σχέδιο αναδιοργάνωσης και ιδίως με τη διατήρηση της επιχείρησής του.

II. Προϋποθέσεις και διαδικασία κήρυξης

Άρθρο 2

Υποκειμενικές προϋποθέσεις

1. Πτωχευτική ικανότητα έχουν οι έμποροι, καθώς και οι ενώσεις προσώπων με νομική προσωπικότητα που επιδιώκουν οικονομικό σκοπό.
2. Δεν κηρύσσονται σε πτώχευση τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και οι δημόσιοι οργανισμοί.
3. Η παύση της εμπορίας ή της οικονομικής δραστηριότητας ή ο θάνατος δεν κωλύουν την πτώχευση, εφόσον επήλθαν σε χρόνο κατά τον οποίο ο οφειλέτης είχε παύσει τις πληρωμές του. Σε περίπτωση θανάτου του οφειλέτη, η αίτηση για κήρυξή του σε πτώχευση πρέπει να υποβληθεί το αργότερο εντός έτους από το θάνατό του.

Άρθρο 3

Αντικειμενικές προϋποθέσεις

1. Σε πτώχευση κηρύσσεται ο οφειλέτης που αδυνατεί να εκπληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές υποχρεώσεις του κατά τρόπο γενικό και μόνιμο (παύση πληρωμών). Δεν αποτελούν εκπλήρωση των υποχρεώσεων οι πληρωμές που γίνονται με δόλια ή καταστρεπτικά μέσα.
2. Επαπειλούμενη αδυναμία εκπλήρωσης αποτελεί λόγο κήρυξης της πτώχευσης, όταν την κήρυξή της ζητεί ο οφειλέτης.

Άρθρο 4

Αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο- Διαδικασία

1. Αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο για την κήρυξη της πτώχευσης είναι το πολυμελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ο οφειλέτης έχει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του.
2. Κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος, όπου ο οφειλέτης ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του και είναι αναγνωρίσιμος από τους τρίτους. Για τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρι να αποδειχθεί το αντίθετο, ότι κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας.
3. Η υπόθεση εκδικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 επ. Κ.Πολ.Δ.). Οι παρεμβάσεις, απλές ή κύριες, ασκούνται και με δήλωση που καταχωρείται στα πρακτικά.

Άρθρο 5

Αίτηση πτώχευσης

1. Η πτώχευση κηρύσσεται μετά από αίτηση πιστωτή που έχει έννομο συμφέρον, καθώς και μετά από αίτηση του εισαγγελέα πρωτοδικών, εφόσον τούτο δικαιολογείται από λόγους δημόσιου συμφέροντος.
2. Ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει, χωρίς υπαίτια βραδύτητα, πάντως το αργότερο μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες, αφότου συντρέξουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3, αίτηση προς το πτωχευτικό δικαστήριο για την κήρυξη της πτώχευσης.
3. Στην αίτηση πρέπει να αναγράφονται το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, η επωνυμία, καθώς και η διεύθυνση, όπου ο οφειλέτης έχει την κατοικία του ή

κατά περίπτωση το κέντρο των κύριων συμφερόντων του και τις τυχόν δευτερεύουσες εγκαταστάσεις του. Επίσης στην αίτηση πρέπει να αναγράφεται και ο αριθμός του Εμπορικού Μητρώου του οφειλέτη. Επί ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας πρέπει να αναγράφονται τα ανωτέρω στοιχεία και ως προς όλους τους ομόρρυθμους εταίρους. Αν τα στοιχεία αυτά δεν έχουν αναγραφεί ή δεν συμπληρώθηκαν, κατά το άρθρο 227 του Κ. Πολ. Δ., η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

4. Στην αίτηση επισυνάπτεται σε πρωτότυπο, με ποινή απαραδέκτου αυτής, γραμμάτιο κατάθεσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων πεντακοσίων (500) ευρώ για την αντιμετώπιση των πρώτων εξόδων της πτώχευσης. Το ποσό αναλαμβάνεται από τον σύνδικο με άδεια του εισηγητή. Ο αιτών ικανοποιείται ως ομαδικός πιστωτής για το προκαταβληθέν ποσό. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης ή παραίτησης από το δικόγραφο, επιστρέφεται το ποσό στον αιτούντα.

Άρθρο 6

Απόρριψη της αίτησης

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση, εάν δεν συντρέχουν οι υποκειμενικές ή οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για την κήρυξη της πτώχευσης.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει επίσης την αίτηση, εφόσον αποδεικνύεται ότι, αν και συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, η περιουσία του οφειλέτη δεν θα επαρκέσει για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας. Σε περίπτωση απόρριψης για την αιτία αυτή, το πτωχευτικό δικαστήριο διατάσσει την καταχώρηση του ονόματος ή της επωνυμίας, κατά περίπτωση, του οφειλέτη στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο, καθώς και στα Μητρώα Πτωχεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 8. Η καταχώρηση διαγράφεται μετά πάροδο τριετίας.

3. Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση, εάν αποδειχθεί ότι αυτή ασκείται καταχρηστικά. Καταχρηστική είναι η αίτηση ιδίως, εάν ο πιστωτής την χρησιμοποιεί ως υποκατάστατο διαδικασίας ατομικής ικανοποίησης ή προς επιδίωξη σκοπών άσχετων με την πτώχευση, ως θεσμό συλλογικής εκτέλεσης, καθώς και εάν ο οφειλέτης την υποβάλλει προς το σκοπό δόλιας αποφυγής πληρωμής των χρεών του.

4. Στην περίπτωση που συντρέχουν οι όροι της παραγράφου 3, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση όποιου από τους διαδίκους έχει έννομο συμφέρον, να επιδικάσει αποζημίωση κατ' εκείνου που υπέβαλε την αίτηση.

Άρθρο 7

Απόφαση

1. Με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση το πτωχευτικό δικαστήριο διορίζει εισηγητή δικαστή και σύνδικο της πτώχευσης και διατάσσει τη σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας. Ορίζει ημέρα, ώρα και τόπο όπου οι πιστωτές θα συνέλθουν ενώπιον του εισηγητή σε συνέλευση για σύνταξη πίνακα εικαζόμενων πιστωτών και εκλογή της επιτροπής πιστωτών και ορίζει τον τρόπο δημοσιότητας. Με την ίδια απόφαση το πτωχευτικό δικαστήριο ορίζει ημερομηνία σύγκλησης της συνέλευσης των πιστωτών για

να αποφασίσει με βάση την έκθεση του συνδίκου κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 70. Η ημερομηνία αυτή δεν πρέπει να απέχει περισσότερο από τέσσερις (4) μήνες από την κήρυξη της πτώχευσης. Οι δύο συνελεύσεις μπορεί να συμπίπτουν. Στην απόφαση αναφέρονται επίσης και τα στοιχεία του οφειλέτη, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 3.

2. Στην απόφαση προσδιορίζεται και η ημέρα παύσης των πληρωμών, η οποία δεν μπορεί να απέχει πέραν της διετίας από την ημερομηνία κήρυξης της πτώχευσης ή, σε περίπτωση θανάτου του οφειλέτη, πέραν του έτους πριν το θάνατο. Σε περίπτωση κήρυξης της πτώχευσης, κατά το άρθρο 3 παράγραφος 2, ημέρα παύσης πληρωμών λογίζεται η ημέρα δημοσίευσης της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση.

3. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, με μεταγενέστερη απόφασή του, μετά από αίτηση του συνδίκου, της επιτροπής πιστωτών, πιστωτή και οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον να μεταβάλει το χρόνο παύσης των πληρωμών. Η αίτηση μεταβολής του χρόνου παύσης των πληρωμών είναι απαράδεκτη μετά από την περάτωση της επαλήθευσης των πιστώσεων, κατά το άρθρο 93 και σε κάθε περίπτωση μετά πάροδο έτους από την κήρυξη της πτώχευσης.

4. Επί πτώχευσης ομόρρυθμων ή ετερόρρυθμων εμπορικών εταιριών, με την ίδια απόφαση με την οποία κηρύσσεται σε πτώχευση η εταιρία, κηρύσσονται σε πτώχευση και τα ομόρρυθμα μέλη της και χωρίς άλλη διατύπωση. Η πτώχευση αστικής εταιρίας με νομική προσωπικότητα ή άλλης ένωσης προσώπων με νομική προσωπικότητα, δεν επιφέρει και τη συμπτώχευση των μελών της.

5. Η απόφαση είναι αμέσως εκτελεστή και δεν επιτρέπεται δικαστική αναστολή της. Είναι δυνατή η προσβολή της με τα ένδικα μέσα της έφεσης και της αναίρεσης που ασκούνται και εκδικάζονται κατά την ίδια διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 επ. Κ.Πολ.Δ.) και απευθύνονται και κατά του συνδίκου.

Άρθρο 8

Δημοσιότητα

1. Περιλήψεις των αποφάσεων που κηρύσσουν την πτώχευση ή μεταβάλλουν το χρόνο παύσης των πληρωμών, καθώς και κάθε άλλη πρόσκληση ή πράξη που προβλέπεται στον παρόντα κώδικα, δημοσιεύονται με την επιμέλεια του συνδίκου, του οφειλέτη ή οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, κατά την κρίση του, να διατάξει και πρόσθετες δημοσιεύσεις.

2. Οι αποφάσεις που κηρύσσουν ή ανακαλούν πτώχευση ή διατάσσουν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής, επικυρώνουν τη συμφωνία συνδιαλλαγής, κηρύσσουν τη λύση αυτής, επικυρώνουν ή απορρίπτουν το σχέδιο αναδιοργάνωσης, ακυρώνουν τούτο ή διατάσσουν την ατομική ανατροπή του ή παύουν τις εργασίες της πτωχεύσεως και σε όσες άλλες περιπτώσεις ορίζεται στον παρόντα κώδικα, σημειώνονται στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο.

3. Σε κάθε πρωτοδικείο, στο γραφείο του εισηγητή, τηρείται με επιμέλεια του γραμματέα των πτωχεύσεων Μητρώο Πτωχεύσεων, στο οποίο εγγράφονται τα ονόματα και επί νομικών προσώπων η επωνυμία αυτών που

κηρύχθηκαν σε πτώχευση ή ζητήθηκε το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής. Στη μερίδα τους καταχωρείται κάθε περαιτέρω πράξη της διαδικασίας, καθώς και η αποκατάσταση. Τηρείται επίσης και αλφαβητικό ευρετήριο. Στο Πρωτοδικείο Αθηνών τηρείται Γενικό Μητρώο, στο οποίο καταχωρούνται οι άνω μεταβολές για ολόκληρη τη Χώρα. Οι λεπτομέρειες τήρησης των Μητρώων αυτών καθορίζονται με Απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Άρθρο 9 **Καταχωρήσεις**

1. Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση, με επιμέλεια του συνδίκου, καταχωρείται στο υποθηκοφυλακείο ή στο κτηματολόγιο, στο οποίο έχουν καταχωρηθεί εμπράγματα δικαιώματα του οφειλέτη επί ακινήτων.
2. Σε περίπτωση εκποίησης ή αποδέσμευσης των ακινήτων αυτών από τον σύνδικο, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτησή του, διατάσσει τη διαγραφή της καταχώρησης αυτής.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και σε μητρώα πλοίων ή αεροσκαφών, επί των οποίων ο οφειλέτης έχει εμπράγματα δικαιώματα, καθώς και σε δημόσια βιβλία στα οποία καταχωρούνται κατά το νόμο άλλα περιουσιακά στοιχεία.

III. Εξασφαλιστικά μέτρα

Άρθρο 10 **Προληπτικά μέτρα**

1. Μετά την υποβολή της αίτησης για κήρυξη του οφειλέτη σε πτώχευση, ο πρόεδρος του αρμόδιου κατά το άρθρο 4 δικαστηρίου, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682 επ. Κ.Πολ.Δ.), μετά από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να διατάξει όποιο μέτρο κρίνει αναγκαίο για να αποτραπεί κάθε επιζήμια για τους πιστωτές μεταβολή της περιουσίας του οφειλέτη ή μείωση της αξίας της, μέχρι να δημοσιευθεί η απόφαση επί της αίτησης για κήρυξη της πτώχευσης. Ο πρόεδρος μπορεί, ιδίως, να απαγορεύσει οποιαδήποτε διάθεση περιουσιακού στοιχείου από τον οφειλέτη ή προς αυτόν, να διατάξει την αναστολή των ατομικών διώξεων των πιστωτών, να ορίσει μεσεγγυούχο. Η απόφαση υποβάλλεται στη δημοσιότητα του άρθρου 8.
2. Τα διατασσόμενα μέτρα παύουν αυτοδικαίως με την έκδοση της απόφασης του δικαστηρίου επί της αίτησης για κήρυξη της πτώχευσης.

Άρθρο 11 **Σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας**

1. Ο γραμματέας των πτωχεύσεων γνωστοποιεί αμέσως στον ειρηνοδίκη τη διάταξη της απόφασης για τη σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας. Η γνωστοποίηση γίνεται με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο, ακόμη και με τηλεμοιότητα ή τηλεγράφημα. Αρμόδιος για τη σφράγιση είναι ο ειρηνοδίκης του τόπου όπου βρίσκονται τα πράγματα, ο οποίος υποχρεούται να εκτελέσει τη σφράγιση εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών με την

Τα όργανα της Πτώχευσης

παρουσία του συνδίκου ή και χωρίς αυτή. Σε κάθε περίπτωση ο ειρηνοδίκης, μόλις πληροφορηθεί με οποιονδήποτε τρόπο την κήρυξη της πτώχευσης οφείλει να ενεργήσει τη σφράγιση και χωρίς να έχει ειδοποιηθεί από τον γραμματέα.

2. Ο εισηγητής μπορεί να επιτρέψει να παραλειφθεί η σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας, αν κατά την κρίση του η απογραφή είναι δυνατόν να περατωθεί εντός μιας (1) ημέρας.

3. Ο ειρηνοδίκης θέτει τις σφραγίδες στις θύρες και τα παράθυρα του καταστήματος του οφειλέτη και των λοιπών ακινήτων του, καθώς και επί των κινητών του που βρίσκονται εκτός κλειστού χώρου, ώστε να μην είναι δυνατή η είσοδος στα ακίνητα ή η αφαίρεση κινητών, χωρίς την καταστροφή των σφραγίδων.

4. Δεν μπορεί να σφραγιστεί η κατοικία του οφειλέτη και της οικογένειάς του ή τα κινητά που κατά το άρθρο 953 παράγραφος 3 του Κ.Πολ.Δ. είναι ακατάσχετα. Επίσης εξαιρούνται από τη σφράγιση και παραδίδονται αμέσως στον σύνδικο τα πράγματα που εξαιρέθηκαν από τη σφράγιση κατά το άρθρο 67, καθώς και τα εμπορικά βιβλία του οφειλέτη και τα βραχυπρόθεσμα αξιόγραφα ή αυτά που πρέπει να γίνουν αποδεκτά από τρίτο ή για τα οποία πρέπει να ληφθούν συντηρητικά μέτρα. Τα εμπορικά βιβλία θεωρούνται από τον ειρηνοδίκη και βεβαιώνεται με συνοπτική έκθεση η κατάστασή τους, τα δε αξιόγραφα περιγράφονται ακριβώς στην έκθεση.

5. Για τη σφράγιση συντάσσεται από τον ειρηνοδίκη έκθεση, στην οποία αναφέρεται η περιγραφή των χώρων, όπου τέθηκαν οι σφραγίδες, τα σημαντικά έγγραφα και οι διαθήκες που τυχόν ανευρέθηκαν, τα τυχόν εξαιρεθέντα από τη σφράγιση πράγματα και καταχωρείται κάθε ισχυρισμός ή αντίρρηση των προσώπων που παρευρέθηκαν στη σφράγιση και κάθε τι που μπορεί να έχει σημασία για την πτώχευση και υπέπεσε στην αντίληψη του ειρηνοδίκη.

6. Η σφράγιση μισθωμένου από τον οφειλέτη εμπορικού καταστήματος, αποθήκης ή άλλου χώρου για την άσκηση της επιχείρησής του δεν εμποδίζει την εκτέλεση δικαστικής απόφασης που διατάσσει για οποιονδήποτε λόγο την απόδοση του μισθίου στον εκμισθωτή. Μεσεγγυούχος των πραγμάτων που τυχόν ευρεθούν στο μίσθιο είναι ο εκμισθωτής, μέχρι να παραληφθούν αυτά από τον σύνδικο και εφαρμόζονται σχετικά οι διατάξεις του άρθρου 956 παράγραφος 4 του Κ.Πολ.Δ..

IV. Αντίκλητοι – έξοδα – προθεσμίες

Άρθρο 12

Αντίκλητοι, κοινοποιήσεις

1. Ο οφειλέτης που κηρύχθηκε σε πτώχευση και η επιτροπή πιστωτών οφείλουν με δήλωσή τους προς τον γραμματέα των πτωχεύσεων να ορίσουν ως αντίκλητό τους πρόσωπο που κατοικεί στην έδρα του πτωχευτικού δικαστηρίου.

2. Όπου προβλέπονται επιδόσεις, κοινοποιήσεις, γνωστοποιήσεις ή ειδοποιήσεις προς τον οφειλέτη ή την επιτροπή πιστωτών, αυτές γίνονται μόνο προς τον αντίκλητο που έχει νομίμως διορισθεί και πάντοτε εγγράφως. Αν δεν έχει διορισθεί αντίκλητος, η ειδοποίηση των εν λόγω γίνεται με κάθε

πρόσφορο μέσο, ακόμη και τηλεφωνικώς από τον γραμματέα των πτωχεύσεων, ο οποίος βεβαιώνει τούτο ενυπογράφως πάνω στο φάκελο της πτώχευσης.

Άρθρο 13

Τα δικαστικά έξοδα

Στις πτωχευτικές δίκες τα έξοδα επιβάλλονται πάντοτε σε βάρος της πτωχευτικής περιουσίας, αν ενεργήθηκαν προς το συμφέρον της.

Άρθρο 14

Οι προθεσμίες

1. Οι κοινοποιήσεις, επιδόσεις και ειδοποιήσεις, αν δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό στον παρόντα κώδικα, γίνονται πριν τρεις (3) ημέρες.
2. Στις προθεσμίες που κατά τον παρόντα κώδικα ορίζονται σε ημέρες δεν υπολογίζονται οι ημέρες αργίας, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και τα Σάββατα. Η παρούσα παράγραφος δεν ισχύει για τις προθεσμίες των ενδίκων μέσων και ενδίκων βοηθημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ

I. Συνέπειες της πτώχευσης ως προς τον οφειλέτη

Άρθρο 15

Στερήσεις

Ο οφειλέτης φυσικό πρόσωπο από την κήρυξη της πτώχευσης στερείται μόνο εκείνων των δικαιωμάτων του προσωπικής φύσεως, που προβλέπουν ειδικές διατάξεις νόμων.

Άρθρο 16

Πτωχευτική περιουσία

1. Η πτωχευτική περιουσία περιλαμβάνει το σύνολο της περιουσίας που ανήκει στον οφειλέτη κατά την κήρυξη της πτώχευσης, οπουδήποτε και αν βρίσκεται.
2. Δεν ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία τα κατά το κοινό δικονομικό δίκαιο ή άλλες διατάξεις ακατάσχετα ή εξαιρούμενα με ειδικές διατάξεις νόμων.
3. Στην πτωχευτική περιουσία ανήκουν τα εμπορικά βιβλία και στοιχεία του οφειλέτη που αφορούν την επιχείρησή του. Η υποχρέωση διατήρησής τους, σύμφωνα με το νόμο, δεν θίγεται.
4. Εάν μεταξύ των συζύγων ισχύει το σύστημα κοινοκτημοσύνης, η κοινή περιουσία καταλαμβάνεται από την πτωχευτική απαλλοτρίωση ως χωριστή περιουσία και από αυτήν ικανοποιούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 1408-1409 του Αστικού Κώδικα και υπό τις προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών.

5. Στην πτωχευτική περιουσία δεν περιλαμβάνεται η περιουσία που αποκτά ο οφειλέτης μετά την κήρυξη της πτώχευσης. Κατ' εξαίρεση, τόκοι και άλλες περιοδικές παροχές, καθώς και παρεπόμενες αξιώσεις ή δικαιώματα και αν ακόμη γεννώνται ή αναπτύσσονται μετά την κήρυξη της πτώχευσης, ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία, εφόσον προέρχονται από ενοχή ή κύριο δικαίωμα που υπήρχε πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

Άρθρο 17

Πτωχευτική απαλλοτρίωση

1. Ο οφειλέτης από την κήρυξη της πτώχευσης στερείται αυτοδικαίως της διοίκησης (διαχείρισης και διάθεσης) της περιουσίας του (πτωχευτική απαλλοτρίωση), την οποία ασκεί μόνος ο σύνδικος. Μετά την κήρυξη της πτώχευσης, πράξεις διαχείρισης ή διάθεσης στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας από τον οφειλέτη ή προς αυτόν, χωρίς τη σύμπραξη του συνδίκου, είναι ανενεργείς και απαγορεύεται να καταχωρηθούν σε δημόσια βιβλία οποιασδήποτε φύσεως, χωρίς τη γραπτή έγκριση του συνδίκου.
2. Με την επιφύλαξη ειδικών ρυθμίσεων, αν ο οφειλέτης διέθεσε περιουσιακά στοιχεία κατά την ημέρα κήρυξης της πτώχευσης, τεκμαίρεται ότι η διάθεση έγινε μετά την κήρυξη.
3. Η πτωχευτική απαλλοτρίωση αίρεται σε όσες περιπτώσεις ο παρών κώδικας προβλέπει.
4. Ο οφειλέτης δεν νομιμοποιείται μετά την κήρυξη της πτώχευσης σε δίκες που αφορούν την πτωχευτική περιουσία. Μόνο σε περίπτωση κατεπίγοντος και αδράνειας του συνδίκου νομιμοποιείται, κατ' εξαίρεση, στη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την προστασία της πτωχευτικής περιουσίας. Σε κάθε περίπτωση, ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει προσθέτως στις δίκες που διεξάγει ο σύνδικος.

Άρθρο 18

Ανάθεση στον οφειλέτη

1. Όταν η πτώχευση κηρύσσεται με αίτηση του οφειλέτη, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση αυτού, να του αναθέσει τη διοίκηση (διαχείριση και διάθεση) της πτωχευτικής περιουσίας, με ή χωρίς περιοριστικούς όρους, πάντοτε με τη σύμπραξη του συνδίκου, αν η ανάθεση αυτή είναι προς το συμφέρον των πιστωτών και συναινεί στην ανάθεση η επιτροπή πιστωτών.
2. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση του συνδίκου ή της επιτροπής πιστωτών, να αφαιρέσει από τον οφειλέτη τη διοίκηση της πτωχευτικής περιουσίας, αν τούτο επιβάλλει το συμφέρον των πιστωτών. Στην περίπτωση αυτή το δικαίωμα διοίκησης περιέρχεται στον σύνδικο.
3. Οι αποφάσεις για ανάθεση ή αφαίρεση, κατά τις παραγράφους 1 και 2, του δικαιώματος διοίκησης είναι εκ του νόμου εκτελεστές και υποβάλλονται στη δημοσιότητα του άρθρου 8.

Άρθρο 19

Περιορισμός προς διατήρηση του ενεργητικού

1. Μέχρι την έγκριση του κατά τα άρθρα 107 επ. σχεδίου αναδιοργάνωσης, άλλως μέχρι την ένωση των πιστωτών, απαγορεύεται η διάθεση στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης χωρίς την άδεια του εισηγητή, που χορηγείται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

2. Αν συντρέχουν όλως εξαιρετικές περιστάσεις, όπως προφανής κίνδυνος ουσιώδους μείωσης της αξίας της επιχείρησης του οφειλέτη ή ύπαρξη ιδιαίτερα ευνοϊκής προσφοράς, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από έκθεση του εισηγητή και αφού ακουσθεί ο σύνδικος και η επιτροπή πιστωτών, μπορεί να αποφασίσει την εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου, με ανάλογη εφαρμογή της διαδικασίας και τις διακρίσεις του άρθρου 135.

Άρθρο 20

Υποχρέωση ενημέρωσης και συνεργασίας

1. Ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να ενημερώνει τον σύνδικο και να συνεργάζεται μαζί του για οποιοδήποτε θέμα σχετίζεται με την πτώχευση. Η ίδια υποχρέωση βαρύνει και τους κατά την προηγούμενη της κήρυξης της πτώχευσης διετία πληρεξούσιους του οφειλέτη, πλην των δικηγόρων του, εκτός αν υπάρχει συναίνεση του οφειλέτη.

2. Ο οφειλέτης υποχρεούται να θέσει στη διάθεση του συνδίκου τα τηρούμενα από αυτόν εμπορικά βιβλία και στοιχεία, υποχρεωτικά και μη, που αφορούν την επιχείρησή του.

II. Συνέπειες της πτώχευσης ως προς τους πιστωτές

Άρθρο 21

Πτωχευτικός πιστωτής

1. Πτωχευτικοί πιστωτές είναι εκείνοι που κατά την κήρυξη της πτώχευσης έχουν κατά του οφειλέτη γεννημένη και δικαστικώς επιδιώξιμη χρηματική ενοχική απαίτηση και ειδικότερα εκείνοι των οποίων:

α. η απαίτηση δεν διασφαλίζεται με προνόμιο ή εμπράγματα ασφάλεια (ανέγγυοι πιστωτές)·

β. η απαίτηση ικανοποιείται προνομιακά από το σύνολο της πτωχευτικής περιουσίας (γενικοί προνομιούχοι πιστωτές)·

γ. η απαίτηση εξασφαλίζεται με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματα ασφάλεια επί συγκεκριμένου αντικειμένου της πτωχευτικής περιουσίας (ενέγγυοι πιστωτές)·

δ. η απαίτηση ικανοποιείται από την πτωχευτική περιουσία μετά από την ικανοποίηση των ανέγγυων πιστωτών (πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης).

2. Ο πτωχευτικός πιστωτής μπορεί να επιδιώξει την ικανοποίηση των απαιτήσεών του μόνο μέσω της πτωχευτικής διαδικασίας, εκτός εάν στον παρόντα κώδικα ορίζεται διαφορετικά.

Άρθρο 22

Απαιτήσεις υπό αίρεση

1. Απαιτήσεις υπό διαλυτική αίρεση, για όσο χρόνο η αίρεση δεν πληρούται, θεωρούνται ως μη τελούσες υπό αίρεση. Σε περίπτωση πλήρωσης της

αίρεσης κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας, ο πιστωτής υποχρεούται να επιστρέψει τα τυχόν καταβληθέντα σ' αυτόν.

2. Απαιτήσεις υπό αναβλητική αίρεση κατατάσσονται στον κατά το άρθρο 153 πίνακα διανομής τυχαία, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 978 Κ.Πολ.Δ..

Άρθρο 23

Μη ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις

1. Οι κατά την κήρυξη της πτώχευσης μη ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις κατά του οφειλέτη, πλην εκείνων των ενέγγυων πιστωτών, θεωρούνται ότι έληξαν. Οι μη ληξιπρόθεσμες άτοκες απαιτήσεις μειώνονται κατά το ποσό του νόμιμου τόκου που αντιστοιχεί στο διάστημα από την κήρυξη της πτώχευσης μέχρι την πραγματική λήξη τους ως προς αυτόν.

2. Οι απαιτήσεις των ενέγγυων πιστωτών καθίστανται απαιτητές κατά την πραγματική λήξη τους.

Άρθρο 24

Παύση τοκογονίας

1. Από την κήρυξη της πτώχευσης οι απαιτήσεις των πιστωτών που δεν είναι εξασφαλισμένες με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματο δικαίωμα παύουν να παράγουν νόμιμους ή συμβατικούς τόκους. Η παύση της τοκογονίας δεν ισχύει για τους συνοφειλέτες και τους εγγυητές.

2. Το κατά τα άρθρα 107 επ. σχέδιο αναδιοργάνωσης μπορεί να έχει ως περιεχόμενο και την καταβολή, ολική ή μερική, των τόκων που έπαυσαν να παράγονται λόγω κήρυξης της πτώχευσης.

Άρθρο 25

Αναστολή των ατομικών καταδιώξεων

1. Με επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 26, από την κήρυξη της πτώχευσης αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεών τους. Ιδίως απαγορεύεται η έναρξη ή συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης, η άσκηση αναγνωριστικών ή καταμηφιστικών αγωγών, η συνέχιση των δικών επ' αυτών, η άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων, η έκδοση πράξεων διοικητικής ή φορολογικής φύσεως, ή η εκτέλεσή τους σε στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας.

2. Πράξεις κατά παράβαση της κατά την παράγραφο 1 αναστολής είναι απολύτως άκυρες.

Άρθρο 26

Ρυθμίσεις για τους ενέγγυους πιστωτές

1. Πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις εξασφαλίζονται με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματη ασφάλεια επί αντικειμένου της πτωχευτικής περιουσίας, ικανοποιούνται αποκλειστικά από τη ρευστοποίησή του σύμφωνα με τις ισχύουσες γενικές διατάξεις, εκτός εάν ο παρών κώδικας προβλέπει διαφορετικά. Οι ενέγγυοι πιστωτές ικανοποιούνται από το σύνολο της

Τα όργανα της Πτώχευσης

πτώχευτικής περιουσίας, μόνο σε περίπτωση που παραιτηθούν από το προνόμιο ή την ασφάλειά τους.

2. Με την επιφύλαξη των αναφερομένων στις παραγράφους 3 έως 6, η αναστολή των ατομικών διώξεων δεν ισχύει ως προς τους ενέγγυους πιστωτές σχετικά με τα ανωτέρω υπέγγυα στοιχεία της πτώχευτικής περιουσίας.

3. Από την έκδοση της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση, μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης των ενέγγυων πιστωτών επί περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, τα οποία συνδέονται λειτουργικά και άμεσα με την επιχειρηματική δραστηριότητά του ή με παραγωγική μονάδα ή εκμετάλλευση του οφειλέτη, αναστέλλονται μέχρι την έγκριση του κατά τα άρθρα 107 επ. σχεδίου αναδιοργάνωσης, άλλως μέχρι την κατά το άρθρο 84 απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών ως προς τον τρόπο εξακολούθησης των εργασιών της πτώχευσης. Σε κάθε περίπτωση, η αναστολή δεν επεκτείνεται πέραν των δέκα (10) μηνών από την κήρυξη της πτώχευσης, με την παρέλευση των οποίων η αναστολή αίρεται αυτοδικαίως. Πράξεις ατομικών διώξεων των ενέγγυων πιστωτών κατά παράβαση της αναστολής της παρούσας παραγράφου είναι απολύτως άκυρες.

4. Η κατά την παράγραφο 3 αναστολή δεν επεκτείνεται στα υπέγγυα αντικείμενα που ανήκουν σε εγγυητές, συνοφειλέτες και τρίτους οφειλέτες ή ανήκουν στον οφειλέτη, αλλά δεν συνδέονται λειτουργικά και άμεσα με την επιχειρηματική του δραστηριότητα, παραγωγική μονάδα ή εκμετάλλευσή του.

5. Αν αποφασιστεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84, η εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου, αναστέλλονται μέχρι πέρατος της διαδικασίας αυτής και οι ατομικές διώξεις των ενέγγυων πιστωτών και μόνο ως προς τα κατά την παράγραφο 3 εδάφιο πρώτο περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Στην περίπτωση αυτή δεν ισχύει ο χρονικός περιορισμός του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3.

6. Οι ανωτέρω διατάξεις δεν θίγουν τις ειδικές ρυθμίσεις για αναγκαστική εκτέλεση των συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας.

Άρθρο 27

Οφειλέτες εις ολόκληρον

1. Επί οφειλής εις ολόκληρον ο πιστωτής έχει δικαίωμα, εάν κηρυχθεί σε πτώχευση τουλάχιστον ένας από τους συνοφειλέτες, να απαιτήσει από κάθε συνοφειλέτη την πλήρη ικανοποίηση της απαίτησής του, εάν κατέστη απαιτητή κατά την πραγματική λήξη της. Σε περίπτωση υπερκάλυψης της απαίτησής του, αποδίδει το επιπλέον σε εκείνον τον συνοφειλέτη που θα είχε δικαίωμα αναγωγής κατά των άλλων.

2. Συνοφειλέτης εις ολόκληρον και εγγυητής δεν μπορούν να συμμετάσχουν στην πτώχευση συνοφειλέτη ή πρωτοφειλέτη αντίστοιχα, με βάση απαίτηση που θα αποκτούσαν στο μέλλον λόγω ικανοποίησης από αυτούς του πιστωτή, εκτός αν ο πιστωτής αυτός δεν έχει αναγγείλει την απαίτησή του.

III. Συνέπειες πτώχευσης ως προς τις συμβάσεις

Άρθρο 28

Διατήρηση ισχύος

Οι κατά την κήρυξη της πτώχευσης εκκρεμείς αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, στις οποίες συμβαλλόμενος είναι ο οφειλέτης, διατηρούν την ισχύ τους, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα.

Άρθρο 29

Δικαίωμα επιλογής

1. Ο σύνδικος, με την άδεια του εισηγητή, έχει το δικαίωμα να εκπληρώσει τις εκκρεμείς συμβάσεις, υποκαθιστώντας την ομάδα των πιστωτών στη θέση του οφειλέτη, και να απαιτήσει την εκπλήρωση από τον αντισυμβαλλόμενο. Στην περίπτωση αυτή ο τελευταίος καθίσταται ομαδικός πιστωτής.
2. Εάν ο σύνδικος δεν ασκήσει το δικαίωμα εκπλήρωσης μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την υποβολή της έκθεσής του, ο αντισυμβαλλόμενος δικαιούται να τάξει σ' αυτόν εύλογη προθεσμία προς άσκηση του δικαιώματος επιλογής. Εάν ο σύνδικος δεν απαντήσει εντός της εύλογης προθεσμίας που έταξε ο αντισυμβαλλόμενος ή εάν αρνηθεί την εκπλήρωση, ο αντισυμβαλλόμενος δικαιούται να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση και να απαιτήσει αποζημίωση λόγω μη εκπλήρωσης, ικανοποιούμενος ως πτωχευτικός πιστωτής.
3. Το δικαίωμα του συνδίκου για εκπλήρωση ή μη αφορά εκκρεμείς αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, για τις οποίες ο σύνδικος έχει λάβει γνώση, ιδίως αυτές που περιλαμβάνονται σε κατάσταση που του έχει εγχειρίσει ο οφειλέτης.

Άρθρο 30

Συμβάσεις που συνάπτονται από τον σύνδικο

Απαιτήσεις από συμβάσεις που συνάπτονται από τον σύνδικο ικανοποιούνται ως ομαδικές.

Άρθρο 31

Συμβάσεις που λύονται ή διατηρούνται

1. Συμβάσεις διαρκούς χαρακτήρα διατηρούν την ισχύ τους, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στο νόμο ή τη σύμβαση.
2. Η κήρυξη της πτώχευσης αποτελεί λόγο λύσης των συμβάσεων προσωπικού χαρακτήρα, στις οποίες ο οφειλέτης είναι συμβαλλόμενο μέρος, καθώς και εκείνων η λύση των οποίων επέρχεται ή μπορεί να επέλθει από ειδική διάταξη νόμου.

Άρθρο 32

Δικαίωμα καταγγελίας

1. Τα οριζόμενα στο άρθρο 31 δεν θίγουν το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης που προβλέπει ο νόμος ή η σύμβαση.
2. Επίσης δεν θίγονται τα δικαιώματα του αντισυμβαλλόμενου μέρους για λύση της σύμβασης, με βάση ρήτρα που επιτρέπει τη λύση της σε

περίπτωση πτώχευσης του άλλου μέρους ή υπαγωγής του σε διαδικασία συλλογικής εκτέλεσης.

Άρθρο 33

Μεταβίβαση της συμβατικής σχέσης

1. Ο σύνδικος δικαιούται να μεταβιβάσει σε τρίτο τη συμβατική σχέση, στην οποία συμβαλλόμενο μέρος είναι ο οφειλέτης. Η μεταβίβαση επιτρέπεται ανεξάρτητα από την ύπαρξη συμβατικών όρων που την αποκλείουν ή την περιορίζουν, αν η μεταβίβαση είναι συμφέρουσα για τους πιστωτές και συναινεί ο αντισυμβαλλόμενος του οφειλέτη.

2. Σε άρνηση του αντισυμβαλλομένου να συναινέσει, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση του συνδίκου, μπορεί να εγκρίνει τη μεταβίβαση υπό τους όρους:

α) ότι ο σύνδικος επέλεξε τη συνέχιση της σύμβασης,

β) ότι ο τρίτος έχει τη δυνατότητα να εκτελέσει τις απορρέουσες από αυτήν υποχρεώσεις του οφειλέτη και

γ) ότι ο αντισυμβαλλόμενος δεν βλάπτεται από τη μεταβίβαση.

Με την έκδοση της απόφασης που εγκρίνει τη μεταβίβαση, ο τρίτος θεωρείται υποκατασταθείς στα εκ της συμβάσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις του οφειλέτη.

Άρθρο 34

Συμβάσεις εργασίας

1. Με την κήρυξη της πτώχευσης δεν λύεται η σύμβαση εργασίας.

2. Ο σύνδικος, εφόσον ο οφειλέτης είναι εργοδότης, μπορεί να λύσει τη σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, με καταγγελία. Η πτώχευση αποτελεί σπουδαίο λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου ή έργου. Για το κύρος της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου δεν απαιτείται η καταβολή αποζημίωσης.

3. Σε περίπτωση που η κατά το άρθρο 70 έκθεση του συνδίκου προβλέπει βιωσιμότητα της επιχείρησης, ο σύνδικος, ο οφειλέτης και η επιτροπή πιστωτών, μπορούν χωριστά ο καθένας ή από κοινού να ζητήσουν από τον εισηγητή τη διατήρηση των αναγκαίων θέσεων εργασίας μέχρι την έγκριση ή απόρριψη από το πτωχευτικό δικαστήριο του κατά τα άρθρα 107 επ. σχεδίου αναδιοργάνωσης.

4. Οι απαιτήσεις των μισθωτών από μισθούς και λοιπές παροχές που γεννήθηκαν πριν την κήρυξη της πτώχευσης, καθώς και κάθε συναρτώμενη με την καταγγελία απαίτησή τους, όπως ιδίως αποζημίωση εκ του νόμου, αποτελούν πτωχευτικές απαιτήσεις, για τις οποίες οι μισθωτοί ικανοποιούνται ως πτωχευτικοί πιστωτές κατά τις ειδικότερες περί κατατάξεως των πιστωτών διατάξεις του παρόντος κώδικα.

5. Μισθωτός που πραγματικά συνεχίζει να παρέχει ή παρέχει την εργασία του μετά την κήρυξη της πτώχευσης, λόγω συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας από τον οφειλέτη ή τον σύνδικο, για τους μισθούς και τις συναφείς παροχές, ικανοποιείται ως ομαδικός πιστωτής.

Άρθρο 35

Επιφύλαξη κυριότητας

1. Εάν πριν την κήρυξη της πτώχευσης, ο οφειλέτης είχε πωλήσει κινητό πράγμα με επιφύλαξη κυριότητας μέχρις αποπληρωμής του τιμήματος και το είχε παραδώσει στον αγοραστή, η κήρυξη της πτώχευσης δεν αποτελεί λόγο λύσεως της σύμβασης ή υπαναχώρησης από αυτήν και ούτε εμποδίζει τον αγοραστή να αποκτήσει την κυριότητα του πωληθέντος, κατά τα συμφωνηθέντα.
2. Εάν πριν την κήρυξη της πτώχευσης, ο οφειλέτης είχε αγοράσει κινητό πράγμα με επιφύλαξη κυριότητας του πωλητή και είχε παραλάβει το πράγμα, η κήρυξη της πτώχευσης δεν θίγει τα δικαιώματα του πωλητή που απορρέουν από την επιφύλαξη κυριότητας. Ο πωλητής δικαιούται να τάξει προθεσμία στον σύνδικο, προκειμένου να ασκήσει το κατά το άρθρο 29 δικαίωμα επιλογής. Εάν ο σύνδικος αρνηθεί την εκπλήρωση, ο πωλητής έχει δικαίωμα αποχωρισμού του πράγματος από την πτωχευτική περιουσία, χωρίς ανάγκη προηγούμενης υπαναχώρησης. Ο πωλητής δικαιούται να ασκήσει το δικαίωμά του αυτό μόνο μετά την υποβολή της κατά το άρθρο 70 έκθεσης του συνδίκου.

Άρθρο 36 **Συμψηφισμός**

1. Η κήρυξη της πτώχευσης δεν θίγει το δικαίωμα του πιστωτή να προτείνει συμψηφισμό ανταπαίτησής του προς την αντίστοιχη απαίτηση του οφειλέτη, εφόσον οι προϋποθέσεις του συμψηφισμού συνέτρεξαν πριν την κήρυξη της πτώχευσης. Οι απαγορεύσεις συμψηφισμού, όπου ισχύουν, εφαρμόζονται και στην πτώχευση.
2. Ο συμψηφισμός απαιτήσεων που προκύπτουν από συναλλαγές σε εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, ρυθμίζεται όπως η κείμενη νομοθεσία προβλέπει.
3. Ο συμψηφισμός απαιτήσεων που προκύπτουν από εντολές μεταβίβασης επί συστημάτων διακανονισμού πληρωμών και διακανονισμού χρηματοπιστωτικών μέσων, καθώς και με βάση ρήτρες εκκαθαριστικού συμψηφισμού, στο πλαίσιο συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας, γίνεται κατά τις ειδικές περί αυτών ρυθμίσεις.

IV. Αποχωρισμός και πτωχευτική διεκδίκηση

Άρθρο 37 **Δικαίωμα αποχωρισμού**

1. Όποιος επικαλείται εμπράγματο ή ενοχικό δικαίωμα σε αντικείμενο που δεν ανήκει στον οφειλέτη, δικαιούται να ζητήσει τον αποχωρισμό του από την πτωχευτική περιουσία και την παράδοσή του σ' αυτόν, με αίτησή του προς το σύνδικο. Η απόδοση από τον σύνδικο γίνεται μόνο μετά από άδεια του εισηγητή. Αν η αίτηση δεν γίνει δεκτή, η αξίωση προς αποχωρισμό ασκείται κατά του συνδίκου με βάση τις γενικές διατάξεις που ισχύουν ανάλογα με τη φύση του αντικειμένου του οποίου ζητείται ο αποχωρισμός.
2. Εάν το αντικείμενο, του οποίου μπορούσε να ζητηθεί ο αποχωρισμός, κατά την παράγραφο 1, έχει εκποιηθεί από τον οφειλέτη σε τρίτο, χωρίς δικαίωμα, πριν την κήρυξη της πτώχευσης, ή μετά την κήρυξή της από τον

σύνδικο, ο δικαιούχος σε αποχωρισμό μπορεί να απαιτήσει την εκχώρηση της απαίτησης κατά του τρίτου στην αντιπαροχή, εάν αυτή ακόμα οφείλεται ή τον αποχωρισμό της αντιπαροχής από την πτωχευτική περιουσία, εάν αυτή διατηρεί την ταυτότητά της.

3. Εάν ο αποχωρισμός, κατά τις προηγούμενες παραγράφους, είναι αδύνατος, ο δικαιούχος συμμετέχει στην πτωχευτική διαδικασία ως πτωχευτικός πιστωτής με βάση την αξία του αντικειμένου.

4. Επί καταπιστευτικής μεταβίβασης κυριότητας κινητού με διατήρηση της νομής από τον οφειλέτη, ο πιστωτής, ως κύριος του πράγματος, δικαιούται σε αποχωρισμό του.

Άρθρο 38

Πτωχευτική διεκδίκηση

1. Δικαίωμα διεκδίκησης έχει εκείνος που πριν την κήρυξη της πτώχευσης παρέδωσε εμπορεύματα στον οφειλέτη λόγω παρακαταθήκης προς πώληση ή για να πωληθούν για λογαριασμό του, εφόσον αυτά, κατά την κήρυξη της πτώχευσης, βρίσκονται στην πτωχευτική περιουσία του οφειλέτη αναλλοίωτα εν όλω ή εν μέρει.

2. Εάν τα εμπορεύματα της παραγράφου 1 έχουν πωληθεί και το τίμημα οφείλεται κατά την κήρυξη της πτώχευσης, ο παραγγελέας - παρακαταθέτης διεκδικεί ευθέως αυτό στα χέρια του αγοραστή.

3. Ο δικαιούχος διεκδικεί αξιόγραφα, τα οποία πριν την κήρυξη της πτώχευσης είχε αποστείλει στον οφειλέτη για να εισπραχθούν ή να διατεθούν για καθορισμένες πληρωμές, εφόσον αυτά κατά την κήρυξη της πτώχευσης βρίσκονται στα χέρια του οφειλέτη αυτούσια.

Άρθρο 39

Διεκδίκηση πωλητή

1. Δικαίωμα διεκδίκησης έχει εκείνος που πριν την κήρυξη της πτώχευσης είχε πωλήσει εμπορεύματα στον οφειλέτη, τα οποία κατά την κήρυξη της πτώχευσης δεν έχουν ακόμα περιέλθει στην κατοχή του οφειλέτη ή τρίτου που ενεργεί για λογαριασμό του και εφόσον το τίμημα οφείλεται εν όλω ή εν μέρει.

2. Αν στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου ο πωλητής κατέχει το πράγμα, έχει δικαίωμα επίσχεσης αυτού.

Άρθρο 40

Ασκήση της διεκδίκησης

1. Επί της αίτησης διεκδίκησης αποφαινεται ο σύνδικος με σύμφωνη γνώμη του εισηγητή. Αν υπάρχει αντίρρηση από τον σύνδικο ή πιστωτή, αποφαινεται το πτωχευτικό δικαστήριο.

2. Στις περιπτώσεις του άρθρου 39 ο σύνδικος δικαιούται να ασκήσει το κατά τις διατάξεις του άρθρου 29 δικαίωμα επιλογής.

V. Πτωχευτική ανάκληση

Άρθρο 41

Κανόνας

Πράξεις του οφειλέτη που διενεργήθηκαν εντός του χρόνου που περιλαμβάνεται από την παύση των πληρωμών μέχρι την κήρυξη της πτώχευσης (ύποπτη περίοδος) και είναι επιζήμιες για την ομάδα των πιστωτών ανακαλούνται ή μπορούν να ανακληθούν από τον σύνδικο κατά τις διατάξεις των επόμενων άρθρων.

Άρθρο 42

Πράξεις υποχρεωτικής ανάκλησης

Λογίζονται ότι είναι επιζήμιες και ανακαλούνται οι ακόλουθες πράξεις:

- α) Δωρεές και χαριστικές γενικά δικαιπραξίες, καθώς και αυτές στις οποίες η αντιπαροχή που έλαβε ο οφειλέτης ήταν δυσανάλογα μικρή σε σχέση με τη δική του παροχή. Εξαιρούνται οι συνήθεις δωρεές που γίνονται για λόγους κοινωνικής ευπρέπειας ή από λόγους ηθικού καθήκοντος, καθώς και πράξεις από ελευθεριότητα που διενεργήθηκαν από τον οφειλέτη σε εκπλήρωση νομικής υποχρέωσης και παροχές προς οικονομική ή επαγγελματική αποκατάσταση των τέκνων του, εφόσον οι παροχές είναι ανάλογες προς την περιουσιακή του κατάσταση και δεν επέφεραν ουσιώδη ελάττωση της περιουσίας του οφειλέτη.
- β) Πληρωμές μη ληξιπρόθεσμων χρεών.
- γ) Πληρωμές ληξιπρόθεσμων χρεών με άλλο τρόπο και όχι με μετρητά ή με τη συμφωνηθείσα παροχή.
- δ) Σύσταση εμπράγματης ασφάλειας, συμπεριλαμβανόμενης και της εγγραφής προσημείωσης υποθήκης ή παροχή άλλων ασφαλειών ενοχικής φύσεως για προϋπάρχουσες υποχρεώσεις, για την εξασφάλιση των οποίων ο οφειλέτης δεν είχε αναλάβει αντίστοιχη υποχρέωση ή για την εξασφάλιση νέων υποχρεώσεων που αναλήφθηκαν από τον οφειλέτη σε αντικατάσταση εκείνων που προϋπήρχαν.

Άρθρο 43

Πράξεις δυνητικής ανάκλησης

1. Κάθε αμφοτεροβαρής πράξη του οφειλέτη ή πληρωμή από αυτόν ληξιπρόθεσμων χρεών του που έγινε μετά την παύση των πληρωμών και πριν την κήρυξη της πτώχευσης, μπορεί να ανακληθεί, εάν ο αντισυμβαλλόμενος κατά τη διενέργεια της πράξης γνώριζε ότι ο οφειλέτης είχε παύσει τις πληρωμές του και η πράξη ήταν επιζήμια για την ομάδα των πιστωτών.
2. Τεκμαίρεται η γνώση του αντισυμβαλλομένου, εάν κατά τη διενέργεια της πράξης ήταν σύζυγος του οφειλέτη ή συγγενής εξ αίματος μέχρι και τρίτου βαθμού ή εξ αγχιστείας μέχρι δεύτερου βαθμού ή πρόσωπο με το οποίο ο οφειλέτης συζούσε το τελευταίο έτος πριν τη διενέργεια της πράξης. Επί αντισυμβαλλόμενου νομικού προσώπου το τεκμήριο της γνώσης αφορά τα ως άνω πρόσωπα, εφόσον κατά τη διενέργεια της πράξης είχαν την ιδιότητα του ιδρυτή ή διοικητή ή διευθυντή ή διαχειριστή του. Το τεκμήριο δεν ισχύει, εάν η ανακλητική αγωγή εγερθεί μετά την παρέλευση έτους από την κήρυξη της πτώχευσης.

Αρθρο 44

Δόλια βλάβη των πιστωτών

Πράξεις του οφειλέτη που διενεργήθηκαν την τελευταία πενταετία πριν την κήρυξη της πτώχευσης, με δόλο αυτού να ζημιώσει τους πιστωτές του ή να ωφελήσει ορισμένους σε βάρος άλλων, ανακαλούνται, εάν ο τρίτος με τον οποίο συμβλήθηκε, κατά το χρόνο της διενέργειας της πράξης γνώριζε το δόλο του οφειλέτη.

Αρθρο 45

Εξαιρούμενες πράξεις

Δεν ανακαλούνται:

- α) Συνηθισμένες πράξεις της επαγγελματικής ή επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη που διενεργήθηκαν κάτω από κανονικές συνθήκες και μέσα στα όρια των συνήθων συναλλαγών του.
- β) Πράξεις του οφειλέτη που ρητά ο νόμος τις εξαιρεί από την εφαρμογή των ρυθμίσεων περί ανάκλησης, ακυρότητας ή ακυρωσίας πράξεων που έγιναν μέσα στην ύποπτη περίοδο.
- γ) Πράξεις που διενεργούνται από τον οφειλέτη κατά το στάδιο εκπλήρωσης του σχεδίου αναδιοργάνωσης, σε περίπτωση επαναφοράς σε εκκαθάριση λόγω αδυναμίας εκπλήρωσης.
- δ) Παροχή του οφειλέτη, για την οποία ο αντισυμβαλλόμενος κατέβαλε άμεσα ισοδύναμη αντιπαροχή σε μετρητά.

Αρθρο 46

Ειδικές ρυθμίσεις επί χρηματοοικονομικών συναλλαγών

1. Το κύρος ή το ανακλητό εκκαθάρισης που συντελέστηκε ή της παροχής εξασφάλισης στα πλαίσια των συναλλαγών σε χρηματιστηριακή αγορά παραγώγων, ρυθμίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν στη σχετική χρηματιστηριακή αγορά.
2. Το κύρος ή το ανακλητό των συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με βάση τέτοιες συμφωνίες ρυθμίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν για τις σχετικές συμφωνίες.
3. Το κύρος ή το ανακλητό του συμψηφισμού, των πληρωμών ή συναλλαγών αυτών που συμμετέχουν σε σύστημα πληρωμών ή διακανονισμού ή σε χρηματαγορά ρυθμίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν για τις σχετικές συναλλαγές.

Αρθρο 47

Πληρωμή χρηματογράφων

Επί πληρωμής χρηματογράφων από τον οφειλέτη μέσα στην ύποπτη περίοδο, η ανακλητική αξίωση μπορεί να στραφεί μόνον κατά του εκδότη συναλλαγματικής και του πρώτου οπισθογράφου γραμματίου σε διαταγή και επιταγής και μόνον εφόσον αυτοί γνώριζαν ότι κατά το χρόνο έκδοσης ή οπισθογράφησης αντίστοιχα του χρηματογράφου, ο πληρωτής επί συναλλαγματικής ή ο εκδότης επί γραμματίου σε διαταγή και επιταγής είχε παύσει τις πληρωμές του.

Άρθρο 48

Δικαστική απόφαση - Νομιμοποίηση

1. Οι πράξεις που έγιναν στην ύποπτη περίοδο ανακαλούνται με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου.
2. Την ανακλητική αξίωση ασκεί ο σύνδικος. Μπορεί να την ασκήσει και πιστωτής, εφόσον είχε ζητήσει εγγράφως από τον σύνδικο την άσκησή της για συγκεκριμένη πράξη και για συγκεκριμένο νόμιμο λόγο και ο σύνδικος δεν την άσκησε μέσα σε δύο (2) μήνες από τη λήψη του γραπτού αιτήματος του πιστωτή.
3. Η ανακλητική αγωγή απευθύνεται κατ' εκείνου ή εκείνων που είχαν λάβει μέρος στην υπό ανάκληση πράξη, καθώς και κατά των κληρονόμων ή άλλων καθολικών διαδόχων τους ή του κακόπιστου ειδικού διαδόχου.
4. Η ανάκληση δεν εμποδίζεται εκ του λόγου ότι για την υπό ανάκληση πράξη έχει εκδοθεί τίτλος εκτελεστός ή το εξ αυτής δικαίωμα αποκτήθηκε μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης.

Άρθρο 49

Συνέπειες της απόφασης

1. Όποιος με ανακαλούμενη πράξη απέκτησε περιουσιακό στοιχείο του οφειλέτη, υποχρεούται να το επαναμεταβιβάσει στην πτωχευτική περιουσία. Εάν η αυτούσια επαναμεταβίβαση δεν είναι δυνατή, η υποχρέωση ρυθμίζεται από τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού, εφαρμοζόμενες αναλόγως.
2. Ο λήπτης δωρεάς υποχρεούται να επιστρέψει μόνο τον πλουτισμό, εκτός εάν γνώριζε ή κατά τις περιστάσεις μπορούσε να γνωρίζει ότι με τη χαριστική παροχή επέρχεται ζημία της ομάδας των πιστωτών.
3. Αν το πτωχευτικό δικαστήριο κρίνει ότι αυτός που συμβλήθηκε με τον οφειλέτη ενήργησε κακόπιστα, μπορεί να τον υποχρεώσει σε αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από την πράξη στην ομάδα των πιστωτών.

Άρθρο 50

Αξιώσεις του αντισυμβαλλομένου

1. Εάν με την ανακαλούμενη παροχή είχε εξοφληθεί απαίτηση, με την επαναμεταβίβασή της η απαίτηση επανέρχεται σε ισχύ.
2. Σε περίπτωση ανάκλησης αμφοτεροβαρούς πράξης, ο αντισυμβαλλόμενος, εφόσον επιστρέφει την παροχή, έχει αξίωση στην αντιπαροχή του ως ομαδικός πιστωτής, εάν η αντιπαροχή εξακολουθεί να διατηρεί την ταυτότητά της στην πτωχευτική περιουσία ή η τελευταία αυξήθηκε κατά την αξία της αντιπαροχής, άλλως ικανοποιείται ως πτωχευτικός πιστωτής.

Άρθρο 51

Παραγραφή της ανακλητικής αξίωσης

Η ανακλητική αξίωση παραγράφεται με την παρέλευση ενός (1) έτους από την ημέρα που ο σύνδικος έλαβε γνώση της πράξης και σε κάθε περίπτωση μετά παρέλευση δύο (2) ετών από την κήρυξη της πτώχευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ

I. Γενική διάταξη

Άρθρο 52 Τα όργανα της πτώχευσης

Τα όργανα της πτώχευσης είναι: το πτωχευτικό δικαστήριο, ο εισηγητής, ο σύνδικος, η συνέλευση των πιστωτών και η επιτροπή πιστωτών.

II. Το πτωχευτικό δικαστήριο

Άρθρο 53 Αρμοδιότητα

Πτωχευτικό δικαστήριο είναι το πολυμελές πρωτοδικείο που κήρυξε την πτώχευση (άρθρο 4). Ασκεί την ανώτατη εποπτεία στη διεύθυνση των εργασιών της πτώχευσης. Έχει αρμοδιότητα να δικάζει τις διαφορές που ειδικά ορίζονται στον παρόντα κώδικα, αλλά και όσες αναφέρονται από την πτώχευση και λόγω της κήρυξής της.

Άρθρο 54 Διαδικασία

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο δικάζει κάθε υπόθεση που υπάγεται σ' αυτό, χωρίς εξαίρεση, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 επ. Κ.Πολ.Δ.). Οι παρεμβάσεις (πρόσθετες ή κύριες) ενώπιόν του ασκούνται και με δήλωση που καταχωρείται στα πρακτικά.
2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, οι υποθέσεις ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου προσδιορίζονται εντός είκοσι (20) ημερών και η κλήτευση γίνεται προ δέκα (10) ημερών, η δε απόφαση εκδίδεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη συζήτηση.

Άρθρο 55 Ανακοπή, έφεση και αναίρεση

Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, οι αποφάσεις του πτωχευτικού δικαστηρίου υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας, έφεση, καθώς και αναίρεση μόνο για τους λόγους του άρθρου 559 αριθ. 1 και 19 του Κ.Πολ.Δ.. Δεν υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας ή έφεση ή αναίρεση οι αποφάσεις του δικαστηρίου περί διορισμού ή αντικατάστασης του εισηγητή ή του συνδίκου και περί χορήγησης βοηθημάτων προς τον οφειλέτη ή την οικογένειά του.

Άρθρο 56

Πτωχευτική ανακοπή

Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση, καθώς και εκείνη που μεταβάλλει χρόνο παύσης των πληρωμών, υπόκεινται σε ανακοπή. Η ανακοπή απευθύνεται κατά του συνδίκου και ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση από τον οφειλέτη και οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών.

Άρθρο 57

Αίτηση ανάκλησης

1. Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση μπορεί να ανακληθεί μετά από αίτηση του οφειλέτη από το δικαστήριο που κήρυξε την πτώχευση, εφόσον ικανοποιήθηκαν ή συναινούν οι πιστωτές που μετείχαν στη διαδικασία κήρυξης της πτώχευσης, καθώς και εκείνοι που προκύπτουν από το φάκελο. Η ικανοποίηση και η συναίνεση των πιστωτών αποδεικνύεται μόνο εγγράφως, με βεβαιωμένη τη γνησιότητα της υπογραφής τους από δημόσια αρχή. Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση μπορεί να ανακληθεί και με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον ή με πρόταση του εισηγητή, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 758 Κ.Πολ.Δ.. Για το παραδεκτό της συζήτησης της αίτησης ανάκλησης πρέπει να προσκομίζεται στο πτωχευτικό δικαστήριο έκθεση του εισηγητή.

2. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί μέχρι την περάτωση της πτώχευσης κατά το άρθρο 164. Η απόφαση για την ανάκληση, μετά από αίτηση του οφειλέτη κατά την παράγραφο 1 εδάφιο α', έχει αναδρομική ισχύ και από τη δημοσίευσή της η πτώχευση θεωρείται ότι δεν κηρύχθηκε ποτέ. Η ανάκληση κατά την παράγραφο 1 εδάφιο γ' δεν έχει αναδρομική ισχύ, εκτός αν το ορίσει ειδικά το πτωχευτικό δικαστήριο.

3. Σε κάθε περίπτωση, από την ανάκληση δεν θίγονται οι πράξεις που έγκυρα ενεργήθηκαν κατά τη διάρκεια της ισχύος της πτωχευτικής απόφασης.

4. Η περί ανακλήσεως απόφαση δημοσιεύεται και στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών. Ανακοπή ερημοδικίας και τριτανακοπή ασκούνται εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από της δημοσίευσής αυτής. Κατά τα λοιπά, ισχύουν τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 756 επ. Κ.Πολ.Δ..

III. Ο εισηγητής

Άρθρο 58

Ορισμός εισηγητή

1. Εισηγητής στην πτώχευση ορίζεται πρωτοδίκης που υπηρετεί στο πρωτοδικείο. Στα πρωτοδικεία Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, εισηγητής των πτωχεύσεων ορίζεται για δύο (2) δικαστικά έτη, με απόφαση της ολομέλειάς τους, ένας ή δύο από τους προέδρους πρωτοδικών που υπηρετούν σ' αυτά, κατ' αποκλειστική απασχόληση. Στα λοιπά πρωτοδικεία,

ο εισηγητής ορίζεται με την απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου. Με τον ίδιο τρόπο αντικαθίσταται ο εισηγητής.

2. Επί πτώχευσης ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας, εισηγητής ορίζεται ο ίδιος για την εταιρία και τα ομόρρυθμα μέλη της που συμπτωχεύουν.

Άρθρο 59

Καθήκοντα του εισηγητή επί της διοίκησης της πτώχευσης

1. Ο εισηγητής οφείλει αμέσως μετά την κήρυξη της πτώχευσης να μεριμνήσει για την ειδοποίηση του συνδίκου περί του διορισμού του. Έχει καθήκον να επιτηρεί και να επιταχύνει τις εργασίες της πτώχευσης, να διατάσσει όλα τα κατεπείγοντα μέτρα προς διασφάλιση της πτωχευτικής περιουσίας και προεδρεύει στη συνέλευση των πιστωτών.

2. Επιβλέπει το έργο του συνδίκου και, αν συντρέχει σχετική περίπτωση, μπορεί να ζητήσει την αντικατάστασή του. Παρέχει στον σύνδικο, μετά από συναίνεση της επιτροπής πιστωτών, την άδεια εμπορίας ή εκποίησης εμπορευμάτων και εν γένει κινητών της πτώχευσης, όπου προβλέπεται στον παρόντα κώδικα.

3. Σε κάθε περίπτωση ο εισηγητής έχει και τις αρμοδιότητες που ειδικά ορίζονται στον παρόντα κώδικα, αλλά και για κάθε πράξη αναγκαία στα πλαίσια και για την εκπλήρωση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που του παρέχονται με τον παρόντα κώδικα, έστω και αν ειδικά δεν προβλέπονται σ' αυτόν.

Άρθρο 60

Διατάξεις του εισηγητή

1. Ο εισηγητής με διάταξή του παρέχει τις προβλεπόμενες από τον παρόντα κώδικα άδειες και αποφασίζει, εντός τριών (3) ημερών, επί όλων των διενέξεων του συνδίκου με την επιτροπή πιστωτών, με τους πιστωτές και τους λοιπούς εμπλεκόμενους στη διαδικασία της πτώχευσης και σε κάθε άλλη περίπτωση που έχει αρμοδιότητα κατά τον παρόντα κώδικα.

2. Κατά των διατάξεων αυτών του εισηγητή, καθώς και επί των διενέξεων του ίδιου με το σύνδικο, την επιτροπή πιστωτών ή πιστωτή ή με άλλους εμπλεκόμενους στην πτώχευση, επιτρέπεται, σε αυτούς που έχουν έννομο συμφέρον, η προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Η προσφυγή, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, ασκείται εντός είκοσι (20) ημερών από την έκδοση της διάταξης και εκδικάζεται εντός οκτώ (8) ημερών, το δε πτωχευτικό δικαστήριο αποφαινεται επ' αυτής αμετακλήτως, εντός δέκα (10) ημερών από τη συζήτηση. Η προσφυγή στο πτωχευτικό δικαστήριο δεν αναστέλλει την εκτέλεση των διατάξεων του εισηγητή, μπορεί όμως ο πρόεδρος του πτωχευτικού δικαστηρίου, μετά από αίτηση του προσφεύγοντος, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682 επ. Κ.Πολ.Δ.).

3. Επί των διενέξεων που φέρονται ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, ο εισηγητής είναι υποχρεωμένος να υποβάλλει πάντοτε σχετική έκθεση, χωρίς την οποία είναι απαράδεκτη η συζήτηση.

Άρθρο 61

Ανακριτικά καθήκοντα του εισηγητή

Ο εισηγητής μπορεί να εξετάσει ανωμοτί τον οφειλέτη και ενόρκως τους αντιπροσώπους και υπαλλήλους του, σχετικά με ό,τι αφορά τη σύνταξη του ισολογισμού και τις περιστάσεις και τις αιτίες της πτώχευσης. Αντίγραφα των καταθέσεων διαβιβάζει ο εισηγητής και προς τον αρμόδιο εισαγγελέα, αν συντρέχει περίπτωση ποινικής ευθύνης κάποιου προσώπου.

Άρθρο 62

Επιβολή κυρώσεων κατά του οφειλέτη

1. Αν ο οφειλέτης αρνείται να εμφανιστεί, εφόσον ειδοποιηθεί νόμιμα πριν δύο (2) ημέρες, ενώπιον του συνδίκου ή του εισηγητή, ο εισηγητής επιβάλλει σ' αυτόν ποινή τάξεως από πεντακόσια (500) έως δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ υπέρ του Ταμείου Νομικών που εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. Σε περίπτωση υποτροπής, εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 169 του Ποινικού Κώδικα.
2. Ο εισηγητής μπορεί να διατάξει τα αναγκαία κατά την κρίση του μέτρα, προς εξασφάλιση της παρουσίας του πτωχού και σύμπραξής του, όπου απαιτείται, κατά την πτωχευτική διαδικασία.

IV. Ο σύνδικος

Άρθρο 63

Ποιος διορίζεται σύνδικος

1. Σύνδικος διορίζεται δικηγόρος που έχει τουλάχιστον πενταετή υπηρεσία και κατοικεί στην έδρα του πτωχευτικού δικαστηρίου, από κατάλογο που καταρτίζεται από τον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο για κάθε ημερολογιακό έτος, με βάση αιτήσεις των ενδιαφερόμενων δικηγόρων. Αν δεν καταρτιστεί κατάλογος, ισχύει αυτός του προηγούμενου έτους και αν δεν υπάρχει καθόλου κατάλογος, το πτωχευτικό δικαστήριο επιλέγει ελεύθερα το πρόσωπο του συνδίκου.
2. Σύνδικος δεν διορίζεται αυτός που συνδέεται με τον οφειλέτη, και επί νομικών προσώπων με τα φυσικά πρόσωπα, που αποτελούν τη διοίκησή τους, με συγγένεια εξ αίματος ή αγχιστείας σε ευθεία γραμμή απεριόριστα ή υιοθεσία και εκ πλαγίου μέχρι τέταρτου βαθμού ή είναι ή υπήρξαν σύζυγοι ή μνηστήρες αυτών.

Άρθρο 64

Δικαίωμα αποποίησης

1. Ο σύνδικος αμέσως ειδοποιείται για το διορισμό του με κάθε μέσο, ακόμη και τηλεφωνικά, από τον γραμματέα των πτωχεύσεων. Ο γραμματέας σημειώνει ενυπόγραφα την ειδοποίηση πάνω στο φάκελο της πτώχευσης. Εντός των επόμενων δύο (2) ημερών από την ειδοποίηση αυτή, ο σύνδικος δικαιούται να δηλώσει εγγράφως προς τον εισηγητή ότι αποποιείται το διορισμό του, εκθέτοντας και τους σχετικούς λόγους. Ο εισηγητής απευθύνεται αμέσως προς το πτωχευτικό δικαστήριο για διορισμό νέου συνδίκου.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο με την απόφαση διορισμού νέου συνδίκου αποφαινεται συγχρόνως, αν η αποποίηση οφείλεται σε ασυμβίβαστα του άρθρου 63 παράγραφος 2 ή σε σπουδαίο λόγο. Αν δεν συμβαίνει τούτο, ο σύνδικος που παραιτήθηκε δεν μπορεί να διοριστεί σύνδικος για τα επόμενα τρία (3) έτη.

Άρθρο 65

Δημοσιεύσεις πρόσκλησης προς τους πιστωτές

Ο σύνδικος έχει υποχρέωση να επιμεληθεί για τη δημοσίευση, σύμφωνα με το άρθρο 8, περίληψης της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση, με πρόσκληση των πιστωτών να συνέλθουν ενώπιον του εισηγητή στον οριζόμενο στην απόφαση τόπο και χρόνο, για τη σύνταξη του πίνακα εικαζόμενων πιστωτών και τον ορισμό επιτροπής πιστωτών. Αν ο σύνδικος βραδύνει, η δημοσίευση γίνεται με επιμέλεια του εισηγητή. Αν ματαιωθεί η συνέλευση, για οποιονδήποτε λόγο, η ημερομηνία σύγκλησης της επόμενης συνέλευσης ορίζεται με απλή πράξη του εισηγητή, η οποία δημοσιεύεται κατά τον ίδιο τρόπο.

Άρθρο 66

Συντηρητικά μέτρα

1. Ο σύνδικος είναι υποχρεωμένος να εγγράψει αμέσως τις υποθήκες και προσημειώσεις για τις οποίες υπάρχουν τίτλοι κατά οφειλετών της πτώχευσης και να ζητεί από το πτωχευτικό δικαστήριο τη λήψη κάθε αναγκαίου μέτρου προς εξασφάλιση της πτωχευτικής περιουσίας.
2. Ο σύνδικος εγγράφει ατελώς, υπέρ της ομάδας των πιστωτών, υποθήκες επί όλων των ακινήτων της πτωχευτικής περιουσίας με τίτλο την περίληψη της απόφασης που κήρυξε την πτώχευση και τον διόρισε που συνοδεύεται από έκθεσή του, όπου περιγράφονται τα ακίνητα επί των οποίων ζητεί την εγγραφή και αναφέρει το κατά την κρίση του εικαζόμενο συνολικό ύψος των προς ασφάλεια πιστώσεων.

Άρθρο 67

Εκποίηση πραγμάτων που υπόκεινται σε φθορά κ.λπ.

1. Ο σύνδικος μπορεί να ζητήσει από τον εισηγητή να επιτρέψει να εξαιρεθούν από τη σφράγιση και να παραδοθούν σ' αυτόν, όσα πράγματα υπόκεινται σε άμεση φθορά ή υποτίμηση της αξίας τους ή η διατήρησή τους είναι δαπανηρή. Τα πράγματα αυτά απογράφονται και εκτιμώνται αμέσως από τον σύνδικο, ενώπιον του αρμόδιου για τη σφράγιση ειρηνοδίκη, ο οποίος προσυπογράφει την έκθεση.
2. Ο οφειλέτης ειδοποιείται με οποιοδήποτε μέσο, ακόμη και τηλεφωνικώς περί του αιτήματος αυτού του συνδίκου και δικαιούται να προβάλλει τις τυχόν αντιρρήσεις του ενώπιον του εισηγητή εντός της επόμενης ημέρας από την ειδοποίησή του.

3. Αν ο εισηγητής χορηγήσει τη σχετική άδεια, ο τόπος και χρόνος της πώλησης των πραγμάτων γνωστοποιείται με τοιχοκόλληση στο κατάστημα του πτωχευτικού δικαστηρίου.

Άρθρο 68

Αποσφράγιση - απογραφή

1. Ο σύνδικος μέσα σε τρεις (3) ημέρες από το διορισμό του και εφόσον έχει ολοκληρωθεί η σφράγιση, ζητεί από τον ειρηνοδίκη την αποσφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας και προβαίνει στην απογραφή της. Ο οφειλέτης καλείται πριν δύο (2) ημέρες, να παρευρίσκεται κατά την αποσφράγιση και απογραφή. Αν ο οφειλέτης έχει αποβιώσει, στη θέση αυτού καλούνται οι κληρονόμοι του.

2. Η απογραφή γίνεται από τον σύνδικο με την παρουσία του ειρηνοδίκη. Ο σύνδικος μπορεί με την άδεια του εισηγητή να προσλάβει βοηθό της εκλογής του για τη σύνταξη της απογραφής και την εκτίμηση των πραγμάτων. Περί της απογραφής και της εκτίμησης των πραγμάτων συντάσσεται από το σύνδικο έκθεση που υπογράφεται από τον ίδιο, τον ειρηνοδίκη και τα άλλα παρόντα πρόσωπα. Οι σφραγίδες αφαιρούνται διαδοχικά, ανάλογα με την πορεία της απογραφής και κάθε διακοπή αναφέρεται στην έκθεση και υπογράφεται από όλους τους ανωτέρω. Εντός της επόμενης ημέρας από την περάτωση της απογραφής, η έκθεση κατατίθεται στον εισηγητή και όποιος έχει έννομο συμφέρον λαμβάνει από τον γραμματέα αμέσως ατελώς αντίγραφο.

3. Μόλις περατωθεί η απογραφή, τα βιβλία και τα λοιπά έγγραφα, τα χρεόγραφα, εμπορεύματα, τα χρήματα και όλα τα πράγματα γενικά της πτώχευσης παραδίδονται στον σύνδικο, ο οποίος βεβαιώνει την παράδοση επί του εγγράφου της εκθέσεως απογραφής, αν ήδη δεν έχουν παραδοθεί σ' αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 67.

Άρθρο 69

Ενημέρωση εισηγητή

Ο σύνδικος, με βάση τα στοιχεία της απογραφής και όσα άλλα έχει στη διάθεσή του, υποβάλλει προς τον εισηγητή το συντομότερο ειδική αναφορά για την κατάσταση της πτωχευτικής περιουσίας και περί του τρόπου συνέχισης των εργασιών της πτώχευσης.

Άρθρο 70

Έκθεση του συνδίκου

1. Ο σύνδικος υποχρεούται να υποβάλει στη συνέλευση των πιστωτών έκθεση σχετικά με την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη και των αιτίων της πτώχευσης, τις προοπτικές διατήρησης της επιχείρησης, εν όλω ή εν μέρει, τις δυνατότητες βιωσιμότητάς της και υπαγωγής του οφειλέτη σε σχέδιο αναδιοργάνωσης και τις κατά περίπτωση προβλεπόμενες συνέπειες ως προς την ικανοποίηση των πιστωτών.

2. Η έκθεση του συνδίκου γνωστοποιείται υποχρεωτικά, τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν τη συνέλευση των πιστωτών στον εισηγητή, στον

οφειλέτη, στην επιτροπή πιστωτών και σε εκπρόσωπο των εργαζομένων, προκειμένου να τοποθετηθούν επ' αυτής.

Άρθρο 71

Διατροφή του οφειλέτη και της οικογένειάς του

Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από πρόταση του συνδίκου και έκθεση του εισηγητή, μπορεί να επιτρέπει την καταβολή του αναγκαίου χρηματικού ποσού προς τον οφειλέτη για τη διατροφή αυτού και της οικογένειάς του. Ο οφειλέτης καλείται στο πτωχευτικό δικαστήριο σε κάθε περίπτωση.

Άρθρο 72

Επιστολές και άλλα μέσα επικοινωνίας του οφειλέτη

Ο σύνδικος λαμβάνει γνώση των επιστολών, τηλεγραφημάτων, τηλεομοιοτυπωμάτων και μηνυμάτων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απευθύνονται προς τον οφειλέτη, εφόσον κατά την κρίση του έχουν σχέση με την πτώχευση. Ο οφειλέτης καλείται πάντοτε προ δύο (2) ημερών να παρευρίσκεται κατά την αποσφράγισή τους. Ο σύνδικος παραδίδει προς τον οφειλέτη όσες επιστολές κ.λπ. είναι άσχετες με την πτώχευση και είναι υποχρεωμένος σε κάθε περίπτωση να τηρεί εχεμύθεια, διαφορετικά τιμωρείται κατά το άρθρο 371 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 73

Είσπραξη απαιτήσεων - κατάθεση και ανάληψη χρημάτων

1. Ο σύνδικος επιμελείται για την είσπραξη των απαιτήσεων της πτώχευσης. Ανοίγει ειδικό έντοκο λογαριασμό σε πιστωτικό ίδρυμα που λειτουργεί νόμιμα στη Ελλάδα στο όνομα του τελούντος σε πτώχευση οφειλέτη και στον οποίο λογαριασμό γίνεται ρητή και εμφανής αναφορά ότι ο οφειλέτης τελεί σε κατάσταση πτώχευσης, όπου καταθέτει τα χρήματα που υπήρχαν στο ταμείο ή σε οποιονδήποτε λογαριασμό του οφειλέτη ή εισπράχθηκαν από αυτόν κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Εντός τριημέρου από την κατάθεση ο σύνδικος πρέπει να προσκομίζει τη σχετική απόδειξη καταθέσεως στον εισηγητή.
2. Κατάθεση από τον σύνδικο οποιουδήποτε χρηματικού ποσού της πτώχευσης σε ατομικό λογαριασμό του ή λογαριασμό τρίτου αποτελεί υπεξαίρεση που διώκεται και τιμωρείται κατά τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.
3. Ο ειδικός λογαριασμός κινείται από τον σύνδικο μόνο μετά από άδεια του εισηγητή. Επί πίνακα διανομής που κηρύχθηκε εκτελεστός, σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 2, ο εισηγητής μπορεί να ορίσει ότι τα χρήματα θα αποδοθούν απευθείας στους δικαιούχους.

Άρθρο 74

Συμβιβασμός επί απαιτήσεων

1. Ο σύνδικος μπορεί να συνάψει συμβιβασμό, κατά τους όρους του Αστικού Κώδικα (άρθρο 871), για κάθε αξίωση ενοχική ή εμπράγματα που έχει ο οφειλέτης έναντι τρίτων ή οι τρίτοι έναντι του οφειλέτη. Για το

συμβιβασμό συνάπτεται συμφωνία μεταξύ του συνδίκου και του άλλου μέρους, με πρακτικό ενώπιον του γραμματέα των πτωχεύσεων και υποβάλλεται αμέσως προς επικύρωση στον εισηγητή.

2. Ο οφειλέτης και η επιτροπή των πιστωτών προσκαλούνται να λάβουν γνώση της συμφωνίας της παραγράφου 1 και δικαιούνται να προβάλλουν τις τυχόν αντιρρήσεις τους ενώπιον του εισηγητή εντός τριών (3) ημερών.

3. Αν η αξία του αντικειμένου του συμβιβασμού δεν υπερβαίνει το ποσό της αρμοδιότητας του μονομελούς πρωτοδικείου, ο εισηγητής τον επικυρώνει ο ίδιος ή αρνείται την επικύρωσή του. Κατά της απόφασης του εισηγητή επιτρέπεται στον σύνδικο, στον αντισυμβαλλόμενο, στον οφειλέτη, στην επιτροπή πιστωτών ή σε οποιονδήποτε πιστωτή, προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

4. Αν η αξία του αντικειμένου του συμβιβασμού υπερβαίνει το ανωτέρω ποσό, ο εισηγητής συντάσσει αιτιολογημένη έκθεση και υποβάλλει το συμβιβασμό στο πτωχευτικό δικαστήριο προς επικύρωση ή μη. Κατά της απόφασης του πτωχευτικού δικαστηρίου επιτρέπεται στα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου έφεση. Το εφετείο αποφαίνεται αμετακλήτως.

Άρθρο 75

Πρόσληψη προσώπων με ειδικές γνώσεις

Ο σύνδικος, σε περίπτωση που για την προώθηση των εργασιών της πτώχευσης απαιτούνται ειδικές γνώσεις τεχνικής, οικονομικής, λογιστικής ή άλλης φύσεως, τις οποίες δεν διαθέτει ο ίδιος, μπορεί, μετά από σύμφωνη γνώμη του εισηγητή, να προσλάβει, με οποιαδήποτε συμβατική σχέση (εργασίας, έργου κ.λπ.), τα απαιτούμενα προς υποβοήθηση του έργου του τρίτα πρόσωπα ή τον οφειλέτη, των οποίων η αμοιβή θα καθοριστεί, κατ' εύλογη κρίση, από το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από πρόταση του εισηγητή.

Άρθρο 76

Εξέταση εμπορικών βιβλίων - ισολογισμός

1. Ο σύνδικος εξετάζει τα εμπορικά βιβλία και λοιπά στοιχεία του οφειλέτη και προσκαλεί αυτόν να αναγνωρίσει το περιεχόμενό τους, να βεβαιώσει την κατάστασή τους, να δώσει οποιαδήποτε χρήσιμη πληροφορία και να παρίσταται κατά το κλείσιμο των βιβλίων. Αν ο οφειλέτης έχει αποβιώσει, καλούνται οι κληρονόμοι. Όλοι οι ανωτέρω μπορούν να εκπροσωπηθούν από αντιπρόσωπο εφοδιασμένο με ειδικό πληρεξούσιο (κατά το άρθρο 93 παράγραφος 2 εδάφιο α').

2. Αν ο οφειλέτης δεν έχει καταθέσει ισολογισμό, ο σύνδικος τον καλεί να καταθέσει, ορίζοντας σχετική προθεσμία. Αν ο οφειλέτης αρνηθεί ή αδρανήσει, ο σύνδικος συντάσσει ειδική λογιστική κατάσταση, με βάση τα εμπορικά βιβλία και στοιχεία του οφειλέτη και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που συνέλεξε. Αν ο οφειλέτης καταθέσει ισολογισμό μεταγενέστερα, ο σύνδικος διορθώνει τη λογιστική κατάσταση με βάση τα νέα στοιχεία.

3. Σε κάθε περίπτωση, αν ο σύνδικος θεωρεί αναγκαία τη σύμπραξη του οφειλέτη, πρέπει να απευθυνθεί στον εισηγητή και να του ζητήσει τη λήψη μέτρων κατ' εκείνου, σύμφωνα με το άρθρο 62.

Άρθρο 77

Εκποίηση εμπορευμάτων και κινητών

1. Μετά την περάτωση της απογραφής, ο σύνδικος για την αντιμετώπιση των τρεχουσών αναγκών απευθύνεται προς τον εισηγητή και ζητεί από αυτόν να του επιτρέψει την πώληση των εμπορευμάτων και των κινητών εν γένει της πτώχευσης, εφόσον δεν προβλέπεται ότι μπορεί να επιτευχθεί η διατήρηση της επιχείρησης ή η εκποίησή της ως συνόλου.

2. Ο οφειλέτης ειδοποιείται πάντοτε για το αίτημα αυτό του συνδίκου και δικαιούται να προβάλλει τις τυχόν αντιρρήσεις του ενώπιον του εισηγητή εντός των τριών (3) επόμενων ημερών από την ειδοποίησή του. Με τον ίδιο τρόπο ειδοποιείται και ακούγεται και η επιτροπή πιστωτών.

3. Στην άδεια του εισηγητή ορίζεται, αν τα εν λόγω εμπορεύματα και κινητά θα πωληθούν ως σύνολο, είτε κατά κατηγορίες, είτε και διακεκριμένα κάθε πράγμα. Περίληψη της άδειας εκποίησης που περιέχει τη φύση και την ποσότητα των πραγμάτων, την εκτιμηθείσα αξία τους, την τιμή πρώτης προσφοράς και τον τόπο, το χρόνο και τον τρόπο της εκποίησης, δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών δέκα (10) ημέρες πριν την ημέρα της εκποίησης και τοιχοκολλάται στα γραφεία του εισηγητή. Ο εισηγητής μπορεί να διατάσσει και πρόσθετες δημοσιεύσεις.

4. Η πώληση γίνεται από τον σύνδικο ενώπιον του εισηγητή, με ανοικτές προσφορές των ενδιαφερομένων και υπόκειται στην έγκριση του εισηγητή, ο οποίος δεν επιτρέπει τη σύναψη της πώλησης, αν κρίνει ότι η τιμή που προσφέρθηκε από τον πλειοδότη είναι ασύμφορη και ότι με την επανάληψη της διαδικασίας προβλέπεται να επιτευχθεί μεγαλύτερο τίμημα.

Άρθρο 78

Συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση ή μεταγενέστερα μέχρι τη λήψη της κατά το άρθρο 84 απόφασης της συνέλευσης των πιστωτών επί της έκθεσης του συνδίκου, μπορεί, μετά από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, να επιτρέψει προσωρινά τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας που ασκούσε ο οφειλέτης από τον ίδιο ή από τον σύνδικο, εάν αποδεικνύεται ότι έτσι εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των πιστωτών και στο αναγκαίο μέτρο για τη διατήρηση της άυλης αξίας της επιχείρησης.

2. Η απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών επί της έκθεσης του συνδίκου, σύμφωνα με το άρθρο 84 για την αναστολή λειτουργίας της επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη ή για προσωρινή συνέχισή της, εφαρμόζεται υποχρεωτικά, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη ανάκληση ή τροποποίηση της κατά την παράγραφο 1 απόφασης του δικαστηρίου.

3. Τα οικονομικά στοιχεία της συνεχιζόμενης επιχείρησης ελέγχονται από ορκωτό ελεγκτή. Στον ίδιο έλεγχο υπόκεινται και τα οικονομικά στοιχεία της επιχείρησης της οποίας διακόπηκε η συνέχιση της δραστηριότητάς της.

Άρθρο 79

Αντικατάσταση συνδίκου

Το πτωχευτικό δικαστήριο αντικαθιστά τον σύνδικο, ο οποίος έχει δηλώσει εγγράφως στον εισηγητή ότι παραιτείται. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η παραίτηση έγινε χωρίς σπουδαίο λόγο, ο παραιτηθείς δεν μπορεί να διορισθεί σύνδικος για τα επόμενα τρία (3) χρόνια. Μπορεί επίσης να αντικαταστήσει το σύνδικο οποτεδήποτε, για σπουδαίο λόγο, μετά από πρόταση του εισηγητή που ενεργεί αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτηση πιστωτή ή της επιτροπής πιστωτών ή του οφειλέτη. Αν ο εισηγητής δεν υποβάλει προς το πτωχευτικό δικαστήριο πρόταση αντικατάστασης του συνδίκου εντός οκτώ (8) ημερών, εκείνοι που ζήτησαν από τον εισηγητή να κινήσει τη σχετική διαδικασία μπορούν να υποβάλουν απευθείας την αίτηση προς το πτωχευτικό δικαστήριο. Η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου υπόκειται μόνο σε έφεση.

Άρθρο 80

Αστική ευθύνη του συνδίκου

1. Έναντι της ομάδας των πιστωτών και του οφειλέτη ο σύνδικος ευθύνεται για κάθε ζημία που προκάλεσε υπαιτιώς στην πτωχευτική περιουσία, κατά παράβαση των υποχρεώσεων του από τον παρόντα κώδικα. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του οφείλει να επιδεικνύει την επιμέλεια του συνετού συνδίκου. Στο ίδιο μέτρο ο σύνδικος ευθύνεται έναντι τούτων και για τις πράξεις τρίτου, στον οποίο χωρίς δικαίωμα ανέθεσε τη διεξαγωγή υπόθεσης της πτώχευσης, ενώ, αν είχε το δικαίωμα ανάθεσης, ευθύνεται μόνο για πταίσμα ως προς την επιλογή του τρίτου και ως προς τις οδηγίες που του έδωσε.
2. Έναντι των τρίτων που ζημιώθηκαν από τη δράση του, ο σύνδικος ευθύνεται προσωπικώς μόνο για δόλο ή βαριά αμέλεια. Αν ομαδικό χρέος που δημιουργήθηκε από τη δράση του συνδίκου δεν είναι δυνατόν να εκπληρωθεί από την πτωχευτική περιουσία, ο σύνδικος υποχρεούται να αποζημιώσει τον ομαδικό πιστωτή, αν από βαριά αμέλεια δεν διέγνωσε ότι η περιουσία δεν προβλέπεται να επαρκέσει για την εκπλήρωση του ομαδικού χρέους τούτου ή διέγνωσε τούτο, αλλά αδιαφόρησε.
3. Η ευθύνη του συνδίκου κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξιών δεν αποκλείεται.
4. Σε κάθε περίπτωση που ανακύπτει ευθύνη του συνδίκου έναντι τρίτων, εις ολόκληρον με αυτόν ευθύνεται και η ομάδα των πιστωτών, η οποία δικαιούται να αναζητήσει από τον σύνδικο κάθε ποσό που υποχρεώθηκε να καταβάλει για την αιτία αυτή.
5. Κάθε αξίωση κατά του συνδίκου παραγράφεται μετά πάροδο τριών (3) ετών από τότε που ο ζημιωθείς έλαβε γνώση της ζημίας και του ζημιογόνου γεγονότος. Σε κάθε περίπτωση η αξίωση κατά του συνδίκου παραγράφεται μετά πάροδο τριετίας από τη λήξη του λειτουργήματός του.

Άρθρο 81

Αντιμισθία του συνδίκου

1. Ο σύνδικος μετά το πέρας των εργασιών της πτώχευσης και αφού εγκριθεί η λογοδοσία του για τη διαχείρισή του, σύμφωνα με το άρθρο 165, δικαιούται να λάβει αντιμισθία. Η αντιμισθία προσδιορίζεται ελεύθερα από το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από έκθεση του εισηγητή, με βάση την αξία της πτωχευτικής περιουσίας, το χρόνο της απασχόλησης του συνδίκου και το ωφέλιμο αποτέλεσμα της δραστηριότητάς του για τα συμφέροντα της πτώχευσης.
2. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση του συνδίκου και έκθεση του εισηγητή, μπορεί να καθορίσει προσωρινή αντιμισθία έναντι της οριστικής.
3. Και στις δύο περιπτώσεις, η επιτροπή των πιστωτών μπορεί να υποβάλει σχετική έκθεση προς το πτωχευτικό δικαστήριο επί των κριτηρίων της παραγράφου 1 εδάφιο β'.

V. Η συνέλευση των πιστωτών

Άρθρο 82

Σύγκληση της συνέλευσης

1. Η συνέλευση των πιστωτών αποτελείται από όλους τους πιστωτές της πτώχευσης, ανεξαρτήτως προνομίων ή εμπράγματων ασφαλειών, καθώς και από τους πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις τελούν υπό αίρεση.
2. Συγκαλείται αρχικά με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση κατά το άρθρο 7 για τη σύνταξη πίνακα εικαζόμενων πιστωτών και τον ορισμό της επιτροπής των πιστωτών. Η σύγκλησή της διατάσσεται επίσης από τον εισηγητή, όπου προβλέπεται ειδικά στον παρόντα κώδικα. Περίληψη της διάταξης του εισηγητή για τη σύγκληση της συνέλευσης που περιλαμβάνει τον τόπο και χρόνο, καθώς και τα θέματα που θα συζητηθούν δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών δέκα (10) ημέρες πριν την ημέρα της σύγκλησης και τοιχοκολλάται στα γραφεία του εισηγητή.

Άρθρο 83

Ποιοι συμμετέχουν - απαρτία - πλειοψηφία

1. Στην αρχική συνέλευση και σ' αυτές που επακολουθούν, μέχρι να ολοκληρωθεί η κατά το άρθρο 93 επαλήθευση, μετέχει κάθε προσερχόμενος πιστωτής, του οποίου πιθανολογείται, κατά την κρίση του εισηγητή, η απαίτησή του κατά του οφειλέτη. Μετά την επαλήθευση των πιστώσεων, στη συνέλευση μετέχουν οι πιστωτές των οποίων έγιναν δεκτές, έστω και προσωρινά, κατά το άρθρο 94, οι απαιτήσεις τους.
2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, απαρτία υπάρχει, αν μετέχουν στη συνέλευση τουλάχιστον οι μισοί από τους πιστωτές, ανεξάρτητα από το ύψος των πιστωμάτων τους. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί απαρτία, η συνέλευση επαναλαμβάνεται με όσους, ανεξάρτητα από τον αριθμό τους, ευρεθούν παρόντες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα.
3. Η συνέλευση λαμβάνει αποφάσεις, αν στον παρόντα κώδικα δεν ορίζεται διαφορετικά, κατά πλειοψηφία των παρόντων.
4. Στις συνελεύσεις προεδρεύει ο εισηγητής και επικουρείται από τον γραμματέα των πτωχεύσεων, ο οποίος συντάσσει τη σχετική έκθεση,

παρίσταται δε και ο σύνδικος, ο οποίος καλείται νομίμως. Κατά τον ίδιο τρόπο καλείται και ο οφειλέτης.

Άρθρο 84

Τρόπος εξακολούθησης εργασιών της πτώχευσης

1. Μετά το πέρας των επαληθεύσεων, ο εισηγητής, εντός είκοσι (20) ημερών, υποχρεούται να συγκαλέσει τη συνέλευση των πιστωτών που αποφασίζει, αν πρέπει να συνεχιστεί από τον σύνδικο η άσκηση της εμπορικής δραστηριότητας της επιχείρησης του οφειλέτη ή ορισμένων κλάδων της για ορισμένο χρονικό διάστημα, αν πρέπει να εκμισθωθεί σε τρίτο η επιχείρηση ως σύνολο ή αν πρέπει να εκποιηθεί η επιχείρηση ως σύνολο ή να γίνει ρευστοποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων της χωριστά. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με διπλή πλειοψηφία του συνόλου των πιστωτών και των απαιτήσεων, ανεξαρτήτως πόσοι είναι παρόντες.
2. Ο οφειλέτης, ο σύνδικος και η επιτροπή πιστωτών ειδοποιούνται πριν πέντε (5) ημέρες, περί του θέματος αυτού που θα συζητηθεί στη συνέλευση των πιστωτών, και δικαιούνται να προβάλλουν τις τυχόν αντιρρήσεις τους.
3. Τη σχετική απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών επικυρώνει με πράξη του ο εισηγητής, εφόσον συμφωνεί, και η πράξη του τοιχοκολλάται στα γραφεία του. Κατά της πράξης του αυτής επιτρέπεται, εντός πέντε (5) ημερών από την τοιχοκόλλησή της, σε όποιον έχει έννομο συμφέρον προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, το οποίο αποφαινεται αμετάκλητα. Αν ο εισηγητής δεν επικυρώσει την απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών, αποφαινεται αμετάκλητα το πτωχευτικό δικαστήριο, στο οποίο εισάγεται η υπόθεση.
4. Αν δεν ληφθεί σχετική απόφαση από την ανωτέρω πλειοψηφία ή η απόφαση δεν επικυρωθεί νομίμως, η διαδικασία συνεχίζεται με τη ρευστοποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας χωριστά.

VI. Η επιτροπή πιστωτών

Άρθρο 85

Εκλογή

1. Η συνέλευση των πιστωτών που συγκαλείται με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση κατά το άρθρο 7 δύναται να εκλέξει τριμελή επιτροπή πιστωτών. Συγχρόνως εκλέγει και τρία (3) αναπληρωματικά μέλη, για την περίπτωση μη αποδοχής ή παραίτησης τακτικών μελών της αντίστοιχης κατηγορίας.
2. Ένα μέλος της επιτροπής εκλέγεται από τους εμπραγμάτως ασφαλισμένους, ένα από τους γενικούς προνομιούχους και ένα από τους ανέγγυους πιστωτές, το ίδιο δε ισχύει και ως προς τα αναπληρωματικά μέλη. Αν δεν υπάρχουν πιστωτές και από τις τρεις κατηγορίες, το τρίτο μέλος εκλέγουν οι πιστωτές των άλλων δύο κατηγοριών και αν οι πιστωτές ανήκουν στην ίδια κατηγορία, εκλέγουν οι ίδιοι και τα τρία (3) μέλη.

3. Αμέσως μετά την εκλογή της η επιτροπή πιστωτών υποχρεωτικά, με δήλωση των μελών της ενώπιον του γραμματέα των πτωχεύσεων, ορίζει κοινό για όλα τα μέλη της αντίκλητο, σύμφωνα με το άρθρο 12.

Άρθρο 86

Καθήκοντα της επιτροπής

1. Η επιτροπή πιστωτών παρακολουθεί την πορεία των εργασιών της πτώχευσης και παρέχει τη συνδρομή στον σύνδικο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Έχει επίσης τις αρμοδιότητες που της παρέχουν οι διατάξεις του παρόντος κώδικα.

2. Αν η επιτροπή πιστωτών υποβληθεί σε δαπάνες αναγκαίες για την εκτέλεση του έργου της, πρέπει να ζητήσει, πριν τη διενέργεια των δαπανών, την άδεια του εισηγητή, η οποία παρέχεται, αφού ακουστεί ο σύνδικος και ο οφειλέτης. Κατά της πράξης του εισηγητή επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, το οποίο αποφαινεται αμετάκλητα.

3. Οι αποφάσεις της επιτροπής πιστωτών είναι έγκυρες, αν λήφθηκαν με τις ψήφους τουλάχιστον δύο (2) μελών της. Η επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία αν παρίστανται δύο (2) τουλάχιστον από τα μέλη της.

4. Η επιτροπή πιστωτών συμμετέχει ή ενεργεί πράξεις που προβλέπονται στον παρόντα κώδικα, εφόσον έχει συσταθεί.

Άρθρο 87

Αντικατάσταση μελών της επιτροπής πιστωτών

Αν τα μέλη της επιτροπής πιστωτών δεν αποδεχθούν την εκλογή τους ή παραιτηθούν και δεν είναι δυνατή η συγκρότησή της, ο εισηγητής συγκαλεί τη συνέλευση των πιστωτών για την εκλογή νέων μελών. Επίσης, η συνέλευση των πιστωτών που συγκαλείται από τον εισηγητή, μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου, μπορεί να ανακαλέσει οποιοδήποτε από τα μέλη της επιτροπής πιστωτών για σπουδαίο λόγο, εκλέγοντας στη θέση του άλλον. Η απόφαση περί εκλογής νέου μέλους ή αντικατάστασης μέλους της επιτροπής λαμβάνεται από τους πιστωτές της αντίστοιχης κατηγορίας, η οποία τον εξέλεξε.

Άρθρο 88

Ευθύνη των μελών της επιτροπής

Τα μέλη της επιτροπής πιστωτών ευθύνονται σε αποκατάσταση κάθε ζημίας που προκάλεσαν στους πτωχευτικούς πιστωτές και στους πιστωτές της ομάδας από δόλο ή βαριά αμέλεια, κατά παράβαση των καθηκόντων τους, όπως αυτά προσδιορίζονται με τον παρόντα Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΞΕΛΕΓΞΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

I. Αναγγελία

Άρθρο 89

Πρόσκληση για αναγγελία

1. Ο οφειλέτης υποχρεούται να παραδώσει στον σύνδικο κατάλογο των πιστωτών του και του ύψους των απαιτήσεών τους, με κάθε στοιχείο που έχει στη διάθεσή του.
2. Ο σύνδικος οφείλει αμέσως να ενημερώσει εγγράφως όλους τους πιστωτές που είναι γνωστής διαμονής, κατοικίας ή έδρας από τα στοιχεία της πτώχευσης και τους καλεί να αναγγείλουν την απαίτησή τους και να καταθέσουν, είτε αυτοπροσώπως είτε δια πληρεξουσίου, τα έγγραφά τους στον γραμματέα των πτωχεύσεων και τις προθεσμίες εντός των οποίων υποχρεούνται σε αναγγελία και επαλήθευση των απαιτήσεών τους, και επισημαίνει τις συνέπειες από την παράλειψη ή το εκπρόθεσμο της αναγγελίας της κατάθεσης των εγγράφων ή της επαλήθευσης των απαιτήσεων.
3. Ο σύνδικος οφείλει να ενημερώσει επίσης με τον ίδιο τρόπο και τους πιστωτές με εμπράγματα ασφάλεια και ειδικά προνόμια, επισημαίνοντας σ' αυτούς τις συνέπειες που επιφέρει η παράλειψη της αναγγελίας.

Άρθρο 90

Προθεσμία αναγγελίας

1. Η προθεσμία της αναγγελίας των απαιτήσεων των πιστωτών είναι τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης που κήρυξε την πτώχευση στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών.
2. Η παράλειψη της αναγγελίας εκ μέρους του πιστωτή, του οποίου η απαίτηση είναι εξοπλισμένη με εμπράγματα ασφάλεια ή ειδικό προνόμιο, δεν επιφέρει απώλεια της εμπράγματης αγωγής.
3. Ο σύνδικος, μετά την παρέλευση της προθεσμίας αναγγελίας, οφείλει να καταρτίσει πίνακα όλων των αναγγελθέντων πιστωτών, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, σημειώνοντας το ύψος της κάθε απαίτησης, αν αυτή συνοδεύεται από κάποιο προνόμιο ή εμπράγματα ασφάλεια και τη σειρά κατάταξής της. Ο σύνδικος καταθέτει τον πίνακα στον γραμματέα των πτωχεύσεων και αντίγραφο αυτού παραδίδει στον εισηγητή.
4. Κάθε πιστωτής έχει δικαίωμα να λάβει αντίγραφο του πίνακα, μέχρι την προηγούμενη της ημέρας που ορίστηκε για την επαλήθευση των απαιτήσεων, με σκοπό να προβάλει αντιρρήσεις κατά του ύψους, του είδους και της σειράς κατάταξης της απαίτησης άλλου πιστωτή.

Άρθρο 91

Τύπος και περιεχόμενο της αναγγελίας

1. Η αναγγελία γίνεται εγγράφως στον γραμματέα των πτωχεύσεων.
2. Ο πιστωτής αναφέρει το είδος και την αιτία της απαίτησής του, το χρόνο γέννησής της, το ύψος της, καθώς και το αν η απαίτησή του έχει ή όχι προνομιακό χαρακτήρα ή εμπράγματα ασφάλεια και τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία είναι αντικείμενο της εμπράγματης ασφάλειας ή ειδικού προνομίου ή αν υπάρχει επιφύλαξη κυριότητας. Επίσης, οφείλει να διορίσει αντίκλητο, στην περιφέρεια του δικαστηρίου.
3. Πιστωτής που έχει τη συνήθη διαμονή, την κατοικία ή την έδρα του στην αλλοδαπή και αναγγέλλει την απαίτησή του σε κύρια ή δευτερεύουσα

πτώχευση που κηρύσσεται στην Ελλάδα, υποχρεούται να προσκομίσει επικυρωμένη μετάφραση της αναγγελίας του στην ελληνική γλώσσα.

4. Ο πιστωτής της προηγούμενης παραγράφου δεν υποχρεούται σε αναγγελία, αν ο σύνδικος κύριας ή δευτερεύουσας πτώχευσης άλλου κράτους έχει ήδη αναγγείλει αυτόν.

Άρθρο 92

Εκπρόθεσμη αναγγελία

1. Πιστωτές που δεν ανήγγειλαν την απαίτησή τους μέσα στη νόμιμη προθεσμία, ώστε να μετάσχουν στην επαλήθευση, μπορούν με ανακοπή και δικά τους έξοδα να ζητήσουν την επαλήθευσή της από το πτωχευτικό δικαστήριο, που δικάζει κατά τη διαδικασία του άρθρου 54.

2. Η ανακοπή στρέφεται κατά του συνδίκου, καλείται δε στη σχετική δίκη και η επιτροπή των πιστωτών. Η ανακοπή μπορεί να ασκηθεί μέχρι και την τελευταία διανομή. Η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει τις διανομές που έχουν ήδη διαταχθεί από τον εισηγητή. Εάν διαταχθούν νέες διανομές πριν την έκδοση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου, ο ανακόπτων μετέχει σ' αυτές για ορισμένο ποσό που προσδιορίζεται προσωρινά από τον πρόεδρο του πτωχευτικού δικαστηρίου που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών

μέτρων. Το ποσό αυτό δεν καταβάλλεται στον ανακόπτοντα, αλλά φυλάσσεται μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ανακοπής. Μετά την αναγνώριση της απαίτησης, ο ανακόπτων δικαιούται να ζητήσει από τον εισηγητή, να προαφαιρέσει από τα ποσά που δεν έχουν ακόμη διανεμηθεί τα μερίσματα που του αναλογούν από τις προηγηθείσες διανομές.

II. Επαλήθευση

Άρθρο 93

Πώς γίνεται η επαλήθευση

1. Η επαλήθευση των απαιτήσεων διενεργείται από τον σύνδικο ενώπιον του εισηγητή και αρχίζει τρεις (3) ημέρες μετά από την πάροδο της προθεσμίας για τις αναγγελίες. Η προθεσμία των επαληθεύσεων ορίζεται από τον εισηγητή και δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες, μπορεί δε αυτή να παραταθεί από τον εισηγητή. Ο εισηγητής ορίζει επίσης την ημέρα και ώρα της έναρξης των επαληθεύσεων, η οποία γνωστοποιείται στους πιστωτές από τον σύνδικο με την πρόσκληση του άρθρου 89.

2. Ο πιστωτής, του οποίου επαληθεύεται η απαίτηση, μπορεί να παρίσταται προσωπικά ή δια τρίτου προσώπου εφοδιασμένου με ειδικό πληρεξούσιο που μπορεί να δοθεί και με ιδιωτικό έγγραφο με θεωρημένη την υπογραφή του πιστωτή από οποιαδήποτε δημόσια ή δημοτική αρχή ή δικηγόρο. Εάν πρόκειται για απαιτήσεις του συνδίκου, η επαλήθευση διενεργείται από δύο πιστωτές, οι οποίοι έχουν από τις μεγαλύτερες απαιτήσεις που αναφέρονται στον ισολογισμό και οι οποίοι ορίζονται από τον εισηγητή. Οι πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις επαληθεύτηκαν ή και μόνο αναφέρονται στον ισολογισμό του οφειλέτη, έχουν δικαίωμα να παρευρίσκονται στην επαλήθευση των απαιτήσεων των λοιπών πιστωτών.

3. Η επαλήθευση γίνεται με αντιπαραβολή των εγγράφων του πιστωτή προς τα βιβλία και λοιπά έγγραφα του οφειλέτη. Ο εισηγητής μπορεί πάντοτε με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου ή και αυτεπαγγέλτως να ζητήσει την προσκόμιση των βιβλίων του πιστωτή ή ακριβούς αποσπάσματος αυτών ως αποδεικτικό μέσο.

4. Εάν μία απαίτηση γίνει ολικά ή μερικά δεκτή, ο σύνδικος προβαίνει σε σχετική σημείωση στα προσκομισθέντα αποδεικτικά έγγραφα, η οποία θεωρείται από τον εισηγητή.

5. Ο εισηγητής συντάσσει έκθεση για την επαλήθευση των απαιτήσεων, η οποία υπογράφεται σε κάθε συνεδρίαση από αυτόν, τον σύνδικο και τον γραμματέα. Στην έκθεση αναφέρεται η ταυτότητα των πιστωτών, σύντομη περιγραφή των κατατεθέντων αποδεικτικών εγγράφων, σημείωση των διορθώσεων και διαγραφών, καθώς και αν η απαίτηση έγινε δεκτή ή αμφισβητήθηκε. Η έκθεση αναρτάται για δέκα (10) ημέρες στα γραφεία του εισηγητή.

Άρθρο 94

Αμφισβήτηση απαιτήσεως

Σε περίπτωση αμφισβήτησης απαίτησης κατά την επαλήθευση, ο εισηγητής αποφασίζει την προσωρινή ή μη παραδοχή αυτής, καθορίζοντας και το ποσό της. Η απόφαση αυτή δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα και ισχύει μόνο για την παράσταση στις συνελεύσεις και την παρακράτηση ανάλογου ποσού σε κάθε διανομή ενεργητικού.

Άρθρο 95

Αντιρρήσεις

1. Αντιρρήσεις κατά τη διαδικασία της επαλήθευσης των απαιτήσεων έχουν δικαίωμα να προβάλλουν ο οφειλέτης, ο σύνδικος, καθώς και οι πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις έγιναν προσωρινά ή οριστικά δεκτές.

2. Οι αντιρρήσεις εισάγονται από κοινού στο σύνολό τους, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου που δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, με έκθεση του εισηγητή. Στη συζήτηση κλητεύονται ο οφειλέτης και οι πιστωτές των οποίων αμφισβητήθηκαν οι απαιτήσεις, καθώς και αυτοί που υπέβαλαν τις αντιρρήσεις, με επιμέλεια του συνδίκου. Στη διαδικασία μπορεί να παρέμβει όποιος έχει έννομο συμφέρον και η επιτροπή πιστωτών. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου επιτρέπεται μόνο έφεση. Αναίρεση δεν επιτρέπεται κατά των αποφάσεων του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΠΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Άρθρο 96

Γενική διάταξη

1. Η πτώχευση του νομικού προσώπου επιφέρει τη λύση του. Τα όργανα του νομικού προσώπου διατηρούνται.

2. Η αίτηση του άρθρου 5 παράγραφος 2 επί νομικών προσώπων υποβάλλεται από το όργανο της διοίκησης. Στη σχετική δίκη καλούνται όλα τα μέλη της διοίκησης.

Άρθρο 97

Πτώχευση ομόρρυθμης και ετερόρρυθμης εμπορικής εταιρίας

1. Στην πτώχευση των ομόρρυθμων μελών της ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας αναγγέλλονται τόσο οι πιστωτές της εταιρίας, όσο και οι προσωπικοί πιστωτές τους.

2. Η ανάκληση της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση της ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εμπορικής εταιρίας, καθώς και η κήρυξη της παύσης των εργασιών της, επιφέρει αντίστοιχα και την ανάκληση της πτώχευσης και την παύση των εργασιών της πτώχευσης και των ομόρρυθμων εταίρων της, οι οποίοι κηρύχθηκαν σε πτώχευση μαζί με την εταιρία, εφόσον συντρέχουν και ως προς αυτούς οι προϋποθέσεις ανακλήσεως κατά το άρθρο 57.

Άρθρο 98

Αστική ευθύνη διοικητών κεφαλαιουχικών εταιριών

1. Αν δεν υποβληθεί εγκαίρως η αίτηση για πτώχευση της ανώνυμης εταιρίας (άρθρο 5 παράγραφος 2), τα υπαίτια για την καθυστέρηση μέλη του διοικητικού της συμβουλίου ευθύνονται για την αποκατάσταση της ζημίας των εταιρικών πιστωτών, σε σχέση με τα χρέη που δημιουργήθηκαν από την ημέρα που σύμφωνα με την άνω διάταξη έπρεπε να έχει υποβληθεί η αίτηση, μέχρι την κήρυξη της εταιρίας σε πτώχευση. Την ίδια ευθύνη υπέχει και αυτός που προέτρεψε το μέλος ή τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου να μην υποβάλουν εγκαίρως την αίτηση.

2. Αν η πτώχευση της εταιρίας προκλήθηκε από δόλο ή βαριά αμέλεια των μελών του διοικητικού συμβουλίου, τα υπαίτια μέλη ευθύνονται σε αποζημίωση έναντι των εταιρικών πιστωτών. Την ίδια ευθύνη υπέχει και εκείνος που άσκησε την επιρροή του στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, προκειμένου να προβούν σε πράξεις ή παραλείψεις που είχαν ως αποτέλεσμα την πτώχευση της εταιρίας.

3. Η ευθύνη στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων είναι εις ολόκληρον. Οι σχετικές απαιτήσεις των εταιρικών δανειστών ασκούνται μόνο από τον σύνδικο.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και στην εταιρία περιορισμένης ευθύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ

Άρθρο 99

Προϋποθέσεις

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο από τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 παράγραφος 1, το οποίο αποδεικνύει οικονομική αδυναμία, παρούσα ή προβλέψιμη, χωρίς να βρίσκεται σε κατάσταση παύσης των πληρωμών του,

μπορεί να ζητήσει από το πτωχευτικό δικαστήριο το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

2. Στην αίτηση προς το πτωχευτικό δικαστήριο πρέπει να περιγράφεται η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη, το μέγεθος και η κοινωνική σημασία της επιχείρησης από άποψη απασχόλησης, τα προτεινόμενα μέτρα χρηματοδότησής του και τα μέσα αντιμετώπισης της κατάστασης αυτής. Στην αίτηση επισυνάπτεται σε πρωτότυπο, με ποινή απαραδέκτου αυτής, γραμμάτιο κατάθεσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ για την αμοιβή του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή.

3. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου, αμέσως μετά την υποβολή της αίτησης, αν το κρίνει αναγκαίο, μπορεί να ορίσει με διάταξη του εμπειρογνώμονα που επιλέγει από τον κατάλογο πραγματογνωμόνων, για να διαπιστώσει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη. Προς το σκοπό αυτόν, ο εμπειρογνώμονας ζητεί από τον οφειλέτη όλα τα κατά την κρίση του αναγκαία οικονομικά στοιχεία, κατά παρέκκλιση δε από τις κείμενες διατάξεις, μπορεί να ζητήσει κάθε πληροφορία και από πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα και υποχρεούται να καταθέσει την έκθεσή του στον αρμόδιο γραμματέα εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από το διορισμό του.

Άρθρο 100

Απόφαση του δικαστηρίου

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, εφόσον πιθανολογεί το βάσιμο της αίτησης και τη σκοπιμότητα της αιτούμενης συνδιαλλαγής, αποφασίζει το άνοιγμά της, ορίζοντας μεσολαβητή, που επιλέγει από τον κατάλογο πραγματογνωμόνων, για περίοδο όχι μεγαλύτερη των δύο (2) μηνών. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση του μεσολαβητή, μπορεί να παρατείνει την περίοδο αυτή για έναν (1) ακόμα μήνα. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να λάβει προληπτικά μέτρα που ισχύουν μέχρι την έκδοση επικυρωτικής απόφασης κατά το άρθρο 103, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 10.

2. Η πάροδος της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου επιφέρει αυτοδικαίως περάτωση του λειτουργήματος του μεσολαβητή και της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

3. Η απόφαση του δικαστηρίου δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών.

4. Η απόφαση του δικαστηρίου που δέχεται ή απορρίπτει την αίτηση δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

Άρθρο 101

Το έργο του μεσολαβητή

1. Ο μεσολαβητής έχει ως αποστολή να επιτύχει τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του που εκπροσωπούν τουλάχιστον την πλειοψηφία των απαιτήσεων κατ' αυτού, όπως αυτές προκύπτουν από τα εμπορικά βιβλία του οφειλέτη, με σκοπό την άρση των οικονομικών δυσκολιών του οφειλέτη, τη συνέχιση της δραστηριότητάς του και διατήρηση των θέσεων εργασίας, καθώς και να προτείνει λύσεις για τη

διάσωση της επιχείρησης, ιδίως με μείωση των απαιτήσεων, παράταση του ληξιπρόθεσμου αυτών, αναδιάρθρωση της επιχείρησης, μετοχοποίηση των απαιτήσεων, εκποίηση της επιχείρησης ή κάθε άλλο πρόσφορο μέτρο.

2. Ο μεσολαβητής δικαιούται, κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις, να ζητήσει και από πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα κάθε πληροφορία σχετική με τη δραστηριότητα του οφειλέτη, πρόσφορη για την εκπλήρωση της αποστολής του.

3. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, ο μεσολαβητής ενημερώνει, χωρίς καθυστέρηση, τον πρόεδρο του δικαστηρίου, ο οποίος εισάγει αμέσως την υπόθεση στο πτωχευτικό δικαστήριο, προκειμένου να θέσει τέλος σ' αυτήν και στην αποστολή του μεσολαβητή. Η απόφαση του δικαστηρίου κοινοποιείται στον οφειλέτη και δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

Άρθρο 102

Συμμετοχή Δημοσίου και δημόσιων φορέων

Το Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δημόσιες επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα, φορείς κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, μπορούν να συναινούν σε μείωση των απαιτήσεών τους κατά του οφειλέτη με τους ίδιους όρους που θα μείωνε τις απαιτήσεις του υπό τις αυτές συνθήκες ιδιώτης δανειστής, καθώς και να παραιτούνται από προνόμια και εξασφαλίσεις ενοχικής ή εμπράγματης φύσεως.

Άρθρο 103

Επικύρωση της συμφωνίας

1. Εφόσον επιτευχθεί η συμφωνία συνδιαλλαγής, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δέκα (10) ημερών από την υπογραφή της, με κοινή αίτηση των συμβαλλομένων ή του επιμελέστερου αυτών, εισάγεται στο πτωχευτικό δικαστήριο, προς επικύρωση και λήξη της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο δεν επικυρώνει τη συμφωνία, εάν συντρέχει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) ο οφειλέτης, κατά τη σύναψη της συμφωνίας, βρίσκεται σε κατάσταση παύσης των πληρωμών,

β) οι όροι της συμφωνίας δεν εξασφαλίζουν τη διάρκεια της επιχειρηματικής δραστηριότητας,

γ) θίγονται τα συμφέροντα των πιστωτών που δεν υπέγραψαν τη συμφωνία,

δ) η διάρκεια ισχύος της συμφωνίας συνομολογείται για διάστημα πέραν των δύο (2) ετών από την επικύρωσή της.

3. Κατά τη συζήτηση της επικύρωσης ακούγονται, αυτοκλήτως ή μετά από πρόσκληση του δικαστηρίου, ο μεσολαβητής, ο οφειλέτης και οι υπογράψαντες τη συμφωνία δανειστές, καθώς και εκπρόσωπος των εργαζομένων. Κάθε άλλο πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να παρέμβει χωρίς τήρηση προδικασίας.

4. Το πτωχευτικό δικαστήριο επικυρώνει τη συμφωνία και κηρύσσει το πέρας της διαδικασίας συνδιαλλαγής. Η απόφαση δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και υπόκειται μόνο σε τριτανακοπή μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών που αρχίζει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της. Η απόφαση που απορρίπτει την επικύρωση της συμφωνίας δημοσιεύεται επίσης στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων

Τα όργανα της Πτώχευσης

του Ταμείου Νομικών και υπόκειται σε έφεση μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών που αρχίζει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση αυτή.

Άρθρο 104

Αποτελέσματα της επικύρωσης

1. Η επικύρωση της συμφωνίας επιφέρει τα ακόλουθα αποτελέσματα:

α) επέρχεται το πέρας της διαδικασίας συνδιαλλαγής και του έργου του μεσολαβητή·

β) προσωρινά, κατά τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας αναστέλλονται τα μέτρα, εκκρεμή ή μη, ατομικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη, για την ικανοποίηση απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί πριν τη σύναψη της συμφωνίας συνδιαλλαγής. Η ίδια αναστολή ισχύει και ως προς τα μέτρα αυτά και σχετικά με τους εγγυητές και τους συνοφειλέτες εις ολόκληρον·

γ) αναστέλλεται για την ίδια περίοδο η λήψη οποιουδήποτε ασφαλιστικού μέτρου κατά του οφειλέτη, εκτός αν με αυτό επιδιώκεται η αποτροπή της απομάκρυνσης ή αφαίρεσης ή μετακίνησης κινητών πραγμάτων της επιχείρησης, τεχνολογικού ή μηχανολογικού εν γένει εξοπλισμού της που δεν έχει συμφωνηθεί και ενέχει τον κίνδυνο απαξίωσης της επιχείρησης του οφειλέτη·

δ) αίρεται αυτοδικαίως, για την ίδια διάρκεια, η απαγόρευση ή κώλυμα έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη πριν την έναρξη της διαδικασίας συνδιαλλαγής·

ε) για την ίδια διάρκεια αναστέλλονται οι αποκλειστικές προθεσμίες άσκησης και παραγραφής, υπό τις οποίες τελούν οι απαιτήσεις των συμβαλλόμενων πιστωτών και τα δικαιώματα των υπέρ του οφειλέτη εγγυητών και συνοφειλετών του εις ολόκληρον, καθώς και οι προθεσμίες και η άσκηση διαδικαστικών πράξεων·

στ) αναστέλλεται, για περίοδο έξι (6) μηνών από την έκδοση της απόφασης που επικύρωσε τη συμφωνία, η λήψη κάθε μέτρου συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης, συμπεριλαμβανομένης της κήρυξης της πτώχευσης·

ζ) η συμφωνία δεσμεύει μόνο τον οφειλέτη και τους πιστωτές που την υπέγραψαν.

2. Η απόφαση που επικυρώνει τη συμφωνία συνδιαλλαγής αποτελεί τίτλο εκτελεστό για τις αναλαμβανόμενες με αυτήν υποχρεώσεις.

Άρθρο 105

Κήρυξη λύσης της συμφωνίας

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση οποιουδήποτε συμβληθέντα πιστωτή μπορεί, σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των όρων της συμφωνίας συνδιαλλαγής, να κηρύξει τη λύση της. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση οποιουδήποτε πιστωτή που δεν υπέγραψε τη συμφωνία, μπορεί να κηρύξει τη λύση της συμφωνίας συνδιαλλαγής, εάν από όλες τις περιστάσεις, ιδίως εν όψει των ληφθέντων μέτρων και της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, προκύπτει πρόδηλη αδυναμία βιώσιμης συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του. Οι διατάξεις του άρθρου 103 παράγραφος 3 εφαρμόζονται αναλόγως.

2. Αυτοδικαίως επέρχεται η λύση της συμφωνίας σε περίπτωση λήξης της διάρκειας ισχύος της.
3. Αυτοδικαίως επίσης επέρχεται η λύση της συμφωνίας σε περίπτωση κήρυξης σε πτώχευση του οφειλέτη ή υπαγωγής του σε οποιαδήποτε διαδικασία αναδιοργάνωσης ή εκκαθάρισης της περιουσίας του.
4. Στην περίπτωση της παραγράφου 3, οι πιστωτές οι οποίοι με βάση τη συμφωνία συνδιαλλαγής προέβησαν σε οποιασδήποτε φύσεως χρηματοδότηση του οφειλέτη προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχιση της δραστηριότητάς του και των πληρωμών του, για το ποσό της χρηματοδότησης αυτής, κατατάσσονται, μετά από επαλήθευση, ως γενικώς προνομιούχοι πιστωτές πριν κάθε άλλο ανέγγυο ή γενικώς προνομιούχο πιστωτή του οποίου η απαίτηση γεννήθηκε πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής.
5. Το ίδιο προνόμιο της προηγούμενης παραγράφου έχουν και τα πρόσωπα τα οποία, με βάση τη συμφωνία συνδιαλλαγής, συνεισέφεραν αγαθά ή υπηρεσίες προς το σκοπό συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη και των πληρωμών, για την αξία των αγαθών ή των υπηρεσιών που συνεισέφεραν.
6. Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε μετόχους και εταίρους του οφειλέτη για τις εισφορές τους σε μετρητά ή σε είδος στα πλαίσια αύξησης του κεφαλαίου του οφειλέτη.
7. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου οι συμβληθέντες πιστωτές αναλαμβάνουν πλήρως τις απαιτήσεις τους με τις εξασφαλίσεις που είχαν πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής, μετά από αφαίρεση αυτών που τυχόν έλαβαν σε εκτέλεση της συμφωνίας, και με την επιφύλαξη των προνομίων που προβλέπονται στις παραγράφους 4 και 5.

Άρθρο 106

Κωλύματα και αμοιβή εμπειρογνώμονα και μεσολαβητή

1. Εμπειρογνώμονας και μεσολαβητής δεν μπορεί να οριστεί πρόσωπο το οποίο την τριετία πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής είχε λάβει άμεσα ή έμμεσα αμοιβή ή είχε πληρωθεί απαίτησή του από τον οφειλέτη ή πιστωτή του ή πρόσωπο που ελέγχει ή ελέγχεται από τον οφειλέτη. Ο εμπειρογνώμονας και ο μεσολαβητής έχουν υποχρέωση να μη γνωστοποιούν πληροφορίες που περιέχονται σ' αυτούς κατά την άσκηση των λειτουργημάτων τους, εφόσον αυτό δεν είναι αναγκαίο για τη σύναψη της συμφωνίας.
2. Η αμοιβή του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή καθορίζεται οριστικά με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 105, οι αμοιβές του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή, κατά το μέρος που δεν έχουν εξοφληθεί, κατατάσσονται ως γενικώς προνομιούχες απαιτήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Άρθρο 107

Γενική διάταξη

Η διάσωση της επιχείρησης, η αξιοποίησή της, αλλά και η διανομή της πτωχευτικής περιουσίας, καθώς και η ευθύνη του οφειλέτη μετά την περάτωση της πτωχευτικής διαδικασίας μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο ρύθμισης με σχέδιο αναδιοργάνωσης.

Αρθρο 108

Πρόταση σχεδίου αναδιοργάνωσης

1. Σχέδιο δικαιούται να υποβάλει στο πτωχευτικό δικαστήριο ο οφειλέτης και ο σύνδικος, σύμφωνα με τις ακόλουθες ρυθμίσεις.
2. Ο οφειλέτης δικαιούται να υποβάλει σχέδιο αναδιοργάνωσης συγχρόνως με την αίτησή του, με την οποία ζητεί να κηρυχθεί σε πτώχευση κατά τα άρθρα 3 παράγραφος 2 και 5 παράγραφος 2, ή μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από την κήρυξή του σε πτώχευση. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο μια φορά και για σύντομο χρόνο, όχι πέραν του τριμήνου, εφόσον αποδεικνύεται ότι η καθυστέρηση δεν είναι επιζήμια για τους πιστωτές και ότι υπάρχουν βάσιμες ελπίδες αποδοχής του σχεδίου από τους πιστωτές.
3. Ο σύνδικος δικαιούται να υποβάλει σχέδιο αναδιοργάνωσης μόνο μετά την παρέλευση άπρακτης της κατά την παράγραφο 2 προθεσμίας υποβολής σχεδίου από τον οφειλέτη και μέσα σε τρεις (3) μήνες από την παρέλευση αυτής και εφόσον έχει προηγηθεί η κατά το άρθρο 70 έκθεσή του. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναλόγως.

Αρθρο 109

Ελάχιστο περιεχόμενο του σχεδίου

1. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον κώδικα, το σχέδιο πρέπει να περιλαμβάνει ως ελάχιστο περιεχόμενο:
 - α) πληροφόρηση, αα) ως προς την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη και τα αίτιά της, τα στοιχεία ενεργητικού, παθητικού και ταμείου της επιχείρησής του και κάθε στοιχείο οικονομικής ή μη οικονομικής φύσεως που θα μπορούσε να επηρεάσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του στο μέλλον και θα ήταν κρίσιμο για την αποδοχή του σχεδίου από τους πιστωτές και την επικύρωσή του από το πτωχευτικό δικαστήριο, και ββ) ως προς τη σύγκριση της προτεινόμενης ικανοποίησης των πιστωτών με βάση το σχέδιο και εκείνης με βάση την εκκαθάριση
 - β) περιγραφή των μέτρων που έχουν ληφθεί ή πρόκειται να ληφθούν που να εξασφαλίζουν την υλοποίηση της προτεινόμενης διαμόρφωσης των δικαιωμάτων των πτωχευτικών πιστωτών και άλλων τυχόν συμμετεχόντων και γενικά μέτρων του σχεδίου, που αφορούν ιδίως οργανωτικές μεταβολές και επιχειρησιακά προγράμματα, χρηματοδότηση του οφειλέτη, μετοχοποίηση των απαιτήσεων, διαρθρωτικές εταιρικές μεταβολές, την επιτυχή συνέχιση της επιχείρησης ή τη μεταβίβασή της και
 - γ) διαμόρφωση, των δικαιωμάτων και γενικά της νομικής θέσης που έχει κάθε πιστωτής, ανάλογα με την κατηγορία πτωχευτικών πιστωτών στην οποία ανήκει, ή άλλος που συμμετέχει στο σχέδιο χωρίς να είναι πιστωτής, όπως άφεση, μείωση ή καταβολή σε δόσεις των απαιτήσεων, παραίτηση ή

περιορισμός εμπράγματης ασφάλειας ή προνομίου, καθώς και της θέσης του οφειλέτη κατά την εκπλήρωση του σχεδίου και τη συνέχιση ευθύνης του ή την πλήρη ή μερική απαλλαγή του.

2. Εάν η ικανοποίηση των πιστωτών προβλέπεται ότι θα γίνει από τα έσοδα της εξακολούθησης λειτουργίας της επιχείρησης του οφειλέτη, από τον ίδιο ή τρίτο, το σχέδιο πρέπει να συνοδεύεται από εκτίμηση περιουσιακής κατάστασης που να προσδίδει στα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις αξία με βάση τη συνέχιση της επιχείρησης, σε αντιπαράθεση με την αξία εκκαθάρισης.

3. Εάν το σχέδιο προβλέπει ότι, σε περίπτωση επικύρωσής του, τρίτος θα εκπληρώσει υποχρεώσεις προς τους πιστωτές, πρέπει να συνοδεύεται από δήλωσή του.

4. Το σχέδιο που υποβάλλει ο οφειλέτης, πρέπει να συνοδεύεται από έκθεση εμπειρογνώμονα, που προβλέπεται στο άρθρο 99 παράγραφος 3, η αμοιβή του οποίου καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 2.

Άρθρο 110

Περιορισμός εκ του νόμου

Με το σχέδιο δεν μπορεί να προταθεί μείωση που θα περιορίζει τις απαιτήσεις σε ποσοστό μικρότερο του είκοσι τοις εκατό (20%). Το ποσό αυτό πρέπει να καταβληθεί, τμηματικά ή εν όλω, εντός έτους. Ως προς την καταβολή του υπερβάλλοντος ποσοστού δεν τίθεται χρονικός περιορισμός.

Άρθρο 111

Κατηγοριοποίηση των απαιτήσεων

1. Όταν συντρέχουν πιστωτές διαφορετικής νομικής θέσης, ο καθορισμός των δικαιωμάτων εκείνων που συμμετέχουν στο σχέδιο γίνεται υποχρεωτικά ανά ομάδες:

- α) ενέγγυων πιστωτών, εφόσον τα δικαιώματά τους θίγονται με το σχέδιο
- β) γενικώς προνομιούχων πιστωτών
- γ) ανέγγυων πιστωτών και
- δ) πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης, μόνον εάν το σχέδιο προβλέπει περί των τελευταίων.

2. Οι απαιτήσεις των εργαζομένων αποτελούν ιδιαίτερη ομάδα.

3. Το σχέδιο μπορεί να προβλέπει τη δημιουργία, μέσα σε κάθε ομάδα πιστωτών, υποομάδων πιστωτών με ομοιογενή οικονομικά συμφέροντα, με βάση κριτήρια που διατυπώνονται ρητά σ' αυτό.

4. Το σχέδιο μπορεί να εντάξει απαίτηση ή συμφέρον σε συγκεκριμένη ομάδα ή υποομάδα, εφόσον είναι ουσιαστικά όμοια προς εκείνα της ομάδας ή υποομάδας.

5. Το σχέδιο μπορεί να προβλέπει ιδιαίτερη ομάδα ανέγγυων πιστωτών με μικρού ύψους απαιτήσεις.

6. Απαιτήσεις από συναλλαγές περί των οποίων το άρθρο 46 και απαιτήσεις που δημιουργούνται από συστήματα πληρωμών που προβλέπονται από ρυθμίσεις κοινοτικού δικαίου, καθώς και ασφάλειες για τις απαιτήσεις αυτές, δεν μπορεί να αποτελούν αντικείμενα του σχεδίου.

Άρθρο 112

Δικαιώματα ενέγγυων πιστωτών

1. Τα δικαιώματα των ενέγγυων πιστωτών, όπως υποθήκες, προσημειώσεις υποθηκών, ενέχυρα ή άλλα παρεπόμενα δικαιώματα που ασφαλίζουν την απαίτηση, καθώς και προνόμια συνδεόμενα με τη φύση της απαίτησης κατά την αναγκαστική εκτέλεση ή την πτώχευση δεν θίγονται, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στο σχέδιο.
2. Σε κάθε περίπτωση, τα δικαιώματα αυτά διατηρούνται υπέρ της νέας απαίτησης, όπως αυτή διαμορφώνεται από το σχέδιο, εκτός εάν ο εξασφαλιζόμενος με αυτά πιστωτής συμφώνησε διαφορετικά.

Άρθρο 113

Αρχή της ίσης μεταχείρισης

Το σχέδιο ως προς τους πιστωτές που συμμετέχουν σε καθεμία ομάδα ή υποομάδα πρέπει να τηρεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Άρθρο 114

Δικαστική προεξέταση του σχεδίου

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο αυτεπάγγελα προβαίνει σε προεξέταση του σχεδίου μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών (20) από την υποβολή του.
2. Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει το σχέδιο: α) εάν δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 109 έως 113·
β) εάν προδήλως δεν πιθανολογείται ότι το σχέδιο που υποβλήθηκε από τον οφειλέτη, λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου του και της προηγούμενης πορείας της διαδικασίας, θα γίνει δεκτό από τους πιστωτές ή ότι θα επικυρωθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο·
γ) εάν οι απαιτήσεις των πιστωτών και των τρίτων στους οποίους τυχόν αναφέρεται το σχέδιο, όπως διαμορφώνονται από αυτό, λαμβανομένης υπόψη ιδίως της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, προδήλως δεν μπορούν να ικανοποιηθούν.
3. Η απόφαση του δικαστηρίου που απορρίπτει το σχέδιο δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Επανυποβολή του σχεδίου με τροποποιήσεις ή υποβολή νέου σχεδίου επιτρέπεται μέσα στις προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 108 παράγραφοι 2 και 3.
4. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή του συνδίκου και για το μέχρι την αποδοχή και επικύρωση του σχεδίου διάστημα ή μέχρι την απόρριψή του, να διατάζει προσωρινά την απαγόρευση εκποίησης ή μεταβολής της κατάστασης της πτωχευτικής περιουσίας ή στοιχείων αυτής, που θα μπορούσε να θέσει σε διακινδύνευση την πραγματοποίηση του σχεδίου.

Άρθρο 115

Αποδοχή του σχεδίου

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, όταν δεν απορρίπτει το σχέδιο, καθορίζει με απόφασή του αμέσως προθεσμία, όχι μεγαλύτερη των τριών (3) μηνών, για την αποδοχή του ή μη από τους πιστωτές, καθώς και ημερομηνία σύγκλησης ειδικής συνέλευσης των πιστωτών για συζήτηση και ψηφοφορία επί του

σχεδίου. Η τρίμηνη αυτή προθεσμία αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 8.

2. Η προθεσμία για τη συζήτηση και αποδοχή του σχεδίου δεν επιτρέπεται να οριστεί σε χρόνο προγενέστερο της κατά το άρθρο 90 παράγραφος 1 προθεσμίας αναγγελίας των απαιτήσεων. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει τη σύνδεση των δύο προθεσμιών.

3. Η απόφαση του δικαστηρίου που καθορίζει ημερομηνία σύγκλησης της ειδικής συνέλευσης γνωστοποιείται από τον γραμματέα των πτωχεύσεων, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, με επιστολή, μαζί με το σχέδιο αναδιοργάνωσης, στους πιστωτές που έχουν αναγγείλει τις απαιτήσεις τους, στους ενέγγυους πιστωτές, στον σύνδικο, στον οφειλέτη και στην επιτροπή πιστωτών, εάν έχει οριστεί.

Άρθρο 116

Κανόνες ψηφοφορίας. Τεκμήρια

1. Η ψηφοφορία επιτρέπεται να γίνει αυτοπροσώπως ή δια πληρεξουσίου ειδικά εξουσιοδοτημένου (με τήρηση του τύπου του άρθρου 93 παράγραφος 2) ή με ηλεκτρονικό μέσο που να αποδεικνύει χωρίς αμφιβολία την ταυτότητα και τη βούληση του πιστωτή, καθώς και τον τόπο και χρόνο προέλευσης της ψήφου.

2. Με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων του επόμενου εδαφίου, πιστωτές που απέχουν από την ψηφοφορία θεωρούνται ότι ψηφίζουν υπέρ του σχεδίου. Πιστωτές που απέχουν από την ψηφοφορία, των οποίων οι απαιτήσεις μηδενίζονται από το σχέδιο, θεωρούνται ότι ψηφίζουν αρνητικά.

3. Πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις δεν θίγονται από το σχέδιο δεν ψηφίζουν. Θεωρούνται ότι δεν θίγονται οι απαιτήσεις όταν, κατά το σχέδιο, διατηρούν ακέραιη τη νομική κατάσταση που είχαν κατά την ημέρα κήρυξης της πτώχευσης και πριν επέλθουν τα αποτελέσματά αυτής.

Άρθρο 117

Συζήτηση και ψηφοφορία

1. Η συζήτηση και η ψηφοφορία επί του σχεδίου γίνεται σε ειδική συνέλευση των πιστωτών ενώπιον του εισηγητή.

2. Μετά την περάτωση της συζήτησης και εφόσον δεν προκύψει ανάγκη αναβολής, ο εισηγητής καλεί τους πιστωτές να ψηφίσουν επί του σχεδίου. Οι πιστωτές ορίζουν εκπρόσωπο για την εφαρμογή του άρθρου 131 παράγραφος 2.

3. Εάν κατά τη συζήτηση στη συνέλευση προκύψει η ανάγκη για αναβολή της ψηφοφορίας, ιδίως λόγω υποβολής τροποποιήσεων του σχεδίου ή συνεχιζόμενων διαπραγματεύσεων, ο εισηγητής μπορεί να αναβάλει τη συνέλευση μόνο μια φορά σε ημερομηνία που δεν θα απέχει περισσότερο από δέκα (10) ημέρες.

Άρθρο 118

Τροποποιήσεις του σχεδίου

Εκείνος που υπέβαλε το σχέδιο δικαιούται να επιφέρει τροποποιήσεις σε επί μέρους προτάσεις του σχεδίου που προκύπτουν κατά τη συζήτησή του και

τις θεωρεί αναγκαίες για την αποδοχή του. Οι τροποποιήσεις αυτές δεν μπορεί να αφορούν απαιτήσεις τις οποίες το σχέδιο δεν έθιγε.

Άρθρο 119

Παραίτηση του οφειλέτη από το σχέδιο

Ο οφειλέτης δικαιούται, μέχρι την έναρξη της ψηφοφορίας επί του σχεδίου που υπέβαλε, να παραιτηθεί από αυτό με δήλωσή του γραπτή προς τον εισηγητή ή τον γραμματέα των πτωχεύσεων. Στην περίπτωση αυτή, η διαδικασία αναδιοργάνωσης θεωρείται αυτοδικαίως ματαιωθείσα.

Άρθρο 120

Συναίνεση του οφειλέτη επί σχεδίου του συνδίκου

1. Με την επιφύλαξη των ορισμών της παραγράφου 2 προϋπόθεση για την έναρξη της ψηφοφορίας επί του σχεδίου, όταν το σχέδιο έχει υποβληθεί από τον σύνδικο, είναι η προηγούμενη συναίνεση του οφειλέτη.
2. Η συναίνεση του οφειλέτη θεωρείται ότι έχει δοθεί, εάν άρχισε η ψηφοφορία επί του σχεδίου, χωρίς ο οφειλέτης να προβάλει αντιρρήσεις κατά του σχεδίου. Οι τυχόν αντιρρήσεις πρέπει να υποβληθούν με έγγραφο του οφειλέτη προς τον εισηγητή ή τον γραμματέα των πτωχεύσεων.
3. Οι κατά την παράγραφο 2 αντιρρήσεις του οφειλέτη δεν εμποδίζουν την επικύρωση του σχεδίου από το πτωχευτικό δικαστήριο εάν, σωρευτικά:
 - α) προβλέπεται ότι το σχέδιο δεν θα καταστήσει τη νομική κατάσταση του οφειλέτη χειρότερη από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν χωρίς το σχέδιο και
 - β) κανένας πιστωτής δεν λαμβάνει, με βάση το σχέδιο, οικονομική αξία που υπερβαίνει ολόκληρο το ποσό της απαίτησής του.

Άρθρο 121

Πλειοψηφίες για αποδοχή του σχεδίου

1. Για την αποδοχή του σχεδίου απαιτείται πλειοψηφία των πιστωτών που εκπροσωπούν τα εξήντα τοις εκατό (60%) του συνόλου των απαιτήσεων, στο οποίο πρέπει να περιλαμβάνεται και ποσοστό τουλάχιστον σαράντα τοις εκατό (40%) των τυχόν εμπραγμάτως ή με ειδικό προνόμιο ή με προσημείωση υποθήκης εξασφαλιζόμενων απαιτήσεων, όπως οι απαιτήσεις είχαν αναγγελθεί και η πραγματική εικόνα τους βεβαιώνεται σε πίνακα απαιτήσεων που συντάσσεται και υπογράφεται από ορκωτό ελεγκτή και υποβάλλεται στον εισηγητή.
2. Αμφισβητούμενες απαιτήσεις μπορούν να γίνουν προσωρινά δεκτές προς ψηφοφορία από τον εισηγητή. Η οριστική επίλυση της αμφισβήτησης διαφοροποιεί τα δικαιώματα του αμφισβητούμενου πιστωτή, χωρίς να θίγεται η ψηφοφορία.

Άρθρο 122

Δικαστική επικύρωση

1. Το σχέδιο, μετά την αποδοχή του από τους πιστωτές, υποβάλλεται προς δικαστική επικύρωση, χωρίς την οποία δεν παράγει έννομα αποτελέσματα. Αρμόδιο προς επικύρωση είναι το πτωχευτικό δικαστήριο.
2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 123, το σχέδιο εισάγεται άμεσα προς επικύρωση με βάση έκθεση του εισηγητή σε ημερομηνία συζήτησης που δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από είκοσι (20) ημέρες από την ημερομηνία αποδοχής του σχεδίου από τους πιστωτές.
3. Στη συζήτηση καλούνται, τουλάχιστον πριν τρεις (3) ημέρες, να εκφέρουν τις απόψεις τους, ο οφειλέτης, ο σύνδικος και, όπου έχει οριστεί, η επιτροπή πιστωτών. Όποιος έχει έννομο συμφέρον έχει δικαίωμα παρέμβασης χωρίς τήρηση προδικασίας.
4. Η απόφαση του δικαστηρίου για επικύρωση ή απόρριψη του σχεδίου υπόκειται σε έφεση, η προθεσμία της οποίας αρχίζει από την επομένη της δημοσίευσής της στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών. Η συζήτηση της έφεσης προσδιορίζεται μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την άσκησή της και η απόφαση πρέπει να εκδοθεί μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη συζήτησή της. Αναβολή της συζήτησης της έφεσης δεν επιτρέπεται. Η έφεση δεν αναστέλλει την ενέργεια της διαδικασίας αναδιοργάνωσης που αποφασίστηκε.

Άρθρο 123

Σχέδιο με όρους

1. Εάν προβλέπεται στο σχέδιο ότι πριν την επικύρωση θα έχουν καταβληθεί ορισμένες παροχές ή θα έχουν ληφθεί άλλα μέτρα, το σχέδιο επικυρώνεται μόνον, εάν οι όροι αυτοί πληρωθούν.
2. Επί όρων του σχεδίου για διαρθρωτικές αλλαγές εταιρικής φύσεως, ιδίως μετατροπής, συγχώνευσης ή αναβίωσης, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, κατά την κρίση του:
 - α) να εξαρτήσει την επικύρωση του σχεδίου από την εκπλήρωση των όρων αυτών μέσα σε εύλογη προθεσμία που ορίζει, λαμβάνοντας υπόψη τις κατά το εταιρικό δίκαιο επιβαλλόμενες για κάθε μέτρο ή διαδικασία προθεσμίες, ή
 - β) να επικυρώσει το σχέδιο υπό την αναβλητική αίρεση της εκπλήρωσης των όρων μέσα στην ως άνω εύλογη προθεσμία.

Άρθρο 124

Λόγοι απόρριψης του σχεδίου

Το πτωχευτικό δικαστήριο με απόφασή του, αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτηση του έχοντος έννομο συμφέρον πιστωτή αρνείται την επικύρωση:

- α) εάν δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του παρόντος κώδικα ως προς το περιεχόμενο του σχεδίου, τη διαδικασία συζήτησης και ψηφοφορίας, τις αναγκαίες πλειοψηφίες των πιστωτών και τη συναίνεση του οφειλέτη και εφόσον η σχετική παράβαση θα μπορούσε ουσιωδώς να είχε επηρεάσει την αποδοχή του σχεδίου από τους πιστωτές
- β) εάν η αποδοχή του σχεδίου είναι αποτέλεσμα δόλου ή άλλης αθέμιτης πράξης ή κακόπιστης συμπεριφοράς του οφειλέτη, του πιστωτή, του συνδίκου ή τρίτου

γ) εάν η απόρριψη επιβάλλεται για λόγους δημόσιου συμφέροντος και
δ) εάν το σχέδιο δεν προστατεύει τους διαφωνούντες πιστωτές, ιδίως εάν δεν εξασφαλίζεται ότι θα λάβουν, με βάση το σχέδιο, τουλάχιστον ό,τι πιθανολογείται ότι θα ελάμβαναν μέσω της διαδικασίας εκκαθάρισης.

Άρθρο 125

Αποτελέσματα της επικύρωσης

1. Το σχέδιο, από την τελεσιδικία της απόφασης που το επικυρώνει, κατά το περιεχόμενο που διαμορφώνει τα δικαιώματα των πιστωτών, αποκτά δεσμευτική ισχύ για όλους τους πιστωτές, οποιασδήποτε κατηγορίας και νομικής μορφής, ανεξάρτητα αν έχουν αναγγείλει ή μη τις απαιτήσεις τους, περιλαμβανομένων και των πιστωτών που μειοψήφησαν ή προέβαλαν αντίρρηση ή απείχαν από την ψηφοφορία ή δεν συμμετείχαν σ' αυτή.
2. Από την τελεσιδικία της απόφασης που επικυρώνει το σχέδιο, η πτωχευτική διαδικασία περατώνεται και τα όργανα της πτώχευσης παύουν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 131.
3. Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στο σχέδιο, ο οφειλέτης αναλαμβάνει τη διοίκηση της περιουσίας του, προς το σκοπό εκπλήρωσης των όρων του σχεδίου.
4. Τα δικαιώματα των πτωχευτικών πιστωτών κατά των εγγυητών και συνοφειλετών εις ολόκληρον του οφειλέτη, καθώς και τα υφιστάμενα δικαιώματά τους σε περιουσιακά αντικείμενα τρίτων, περιορίζονται στο ίδιο ποσό με την απαίτηση κατά του οφειλέτη, εκτός αν δεν συναινεί ο εξασφαλιζόμενος πιστωτής. Σε περίπτωση ικανοποίησης πιστωτή από εγγυητή ή συνοφειλέτη εις ολόκληρο, ο οφειλέτης ευθύνεται έναντι των τελευταίων, εάν συντρέχει δικαίωμα αναγωγής, με τον ίδιο τρόπο που ευθύνεται κατά το σχέδιο έναντι του πιστωτή που ικανοποιήθηκε από αυτούς.
5. Πιστωτής ο οποίος πριν ή μετά την τελεσιδικία της επικυρωτικής απόφασης έχει λάβει ποσό που υπερκαλύπτει την απαίτησή του, όπως διαμορφώνεται με το σχέδιο, δεν μπορεί να υποχρεωθεί σε απόδοση του υπερβάλλοντος, παρά μόνον κατά το ποσό που υπερβαίνει την αρχική του απαίτηση.
6. Τα δικαιώματα των ομαδικών πιστωτών δεν θίγονται από το σχέδιο.
7. Οι πτωχευτικοί πιστωτές αναλαμβάνουν τις ατομικές διώξεις κατά του οφειλέτη εντός των όρων του σχεδίου.

Τίτλος εκτελεστός Άρθρο 126

Από την τελεσιδικία της η απόφαση που επικυρώνει το σχέδιο αποτελεί τίτλο εκτελεστό για τις αναλαμβανόμενες με αυτό υποχρεώσεις.

Άρθρο 127

Ακύρωση του σχεδίου μετά την επικύρωση

1. Ακύρωση του σχεδίου επέρχεται αυτοδικαίως, εάν ο οφειλέτης καταδικάστηκε αμετακλήτως για χρεοκοπία σύμφωνα με το άρθρο 171.
2. Το σχέδιο μπορεί να ακυρωθεί με απόφαση του δικαστηρίου μετά από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) εάν μετά από την επικύρωση αποκαλύφθηκε ότι το σχέδιο αποτέλεσε προϊόν δόλου του οφειλέτη ή συμπαιγνίας του με πιστωτή ή τρίτο, ιδίως λόγω απόκρυψης του ενεργητικού ή διόγκωσης του παθητικού του·
β) εάν η μη εκπλήρωση των όρων του σχεδίου από τον οφειλέτη είναι τόσο ουσιώδης, ώστε με βεβαιότητα να προβλέπεται η αδυναμία αναδιοργάνωσης.

Άρθρο 128

Αποτελέσματα της ακύρωσης

1. Η ακύρωση του σχεδίου επιφέρει αυτοδικαίως:

- α) τη λήξη της διαδικασίας αναδιοργάνωσης και της εποπτείας εκπλήρωσης των όρων του σχεδίου·
β) την αποδέσμευση των πιστωτών από τους όρους του σχεδίου και την επαναφορά τους στην κατά την κήρυξη της πτώχευσης νομική θέση τους ως προς το ύψος, το είδος, την εξασφάλιση και τα προνόμια των απαιτήσεών τους κατά του οφειλέτη, εφόσον είχαν διαμορφωθεί διαφορετικά στο σχέδιο, μετά από αφαίρεση των ποσών που τυχόν είχαν λάβει σύμφωνα με το σχέδιο·
γ) την ανάληψη από τους πιστωτές των ατομικών διώξεων κατά του οφειλέτη, σε περίπτωση που κατά το σχέδιο είχαν ανασταλεί ή περιοριστεί, συμπεριλαμβανομένης και της κήρυξής του σε πτώχευση, εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 2 και 3·
δ) την απαλλαγή εκείνων που εγγυήθηκαν σύμφωνα με το σχέδιο υπέρ του οφειλέτη.

2. Οι πράξεις του οφειλέτη που διενεργήθηκαν μετά την τελεσιδική επικύρωση του σχεδίου και πριν την ακύρωσή του κηρύσσονται άκυρες, εάν είναι από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 42. Η διάταξη του άρθρου 51 εφαρμόζεται αναλόγως, και η διετία υπολογίζεται από την τελεσιδικία της ακύρωσης του σχεδίου.

Άρθρο 129

Ατομική ανατροπή του σχεδίου

1. Πιστωτής ως προς τον οποίο ο οφειλέτης περιήλθε σε υπερημερία, λόγω μη καταβολής των συμφωνηθέντων ποσών ή μη εμπρόθεσμης καταβολής αυτών ή μη παροχής εξασφαλίσεων και εν γένει λόγω μη εκπλήρωσης από τον οφειλέτη των έναντι αυτού υποχρεώσεων που αναλήφθηκαν σύμφωνα με το σχέδιο, δικαιούται να ζητήσει δικαστικώς την ανατροπή του σχεδίου ως προς αυτόν.

2. Η περί ατομικής ανατροπής αγωγή ασκείται ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Με την τελεσιδικία της απόφασης που δέχεται την αγωγή, ο πιστωτής απαλλάσσεται από τις δεσμεύσεις του σχεδίου και οι απαιτήσεις του επαναφέρονται στη νομική κατάσταση που είχαν πριν την επικύρωση του σχεδίου. Ο πιστωτής δικαιούται να ασκήσει, σε σχέση με αυτές, τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα κατά του οφειλέτη, στα οποία συμπεριλαμβάνεται και η κήρυξη του οφειλέτη σε πτώχευση, εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 2 και 3.

Άρθρο 130

Κήρυξη νέας πτώχευσης

1. Η κήρυξη νέας πτώχευσης του οφειλέτη, μετά την τελεσίδικη επικύρωση του σχεδίου, επιφέρει τη ματαίωση του σχεδίου.
2. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου:
 - α) οι απαιτήσεις των πιστωτών που δεν έχουν ικανοποιηθεί πλήρως κατά το σχέδιο, επανέρχονται, ως προς το ύψος και το χρόνο λήξης τους, όπως είχαν πριν την επικύρωση του σχεδίου, μετά την αφαίρεση των τυχόν ληφθέντων·
 - β) εμπράγματα εξασφαλίσεις, οι οποίες, σύμφωνα με το σχέδιο είχαν εξαιρεθεί ή άλλως αρθεί, δεν αναβιώνουν, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στο σχέδιο και τούτο έχει σημειωθεί στα οικεία δημόσια βιβλία·
 - γ) εμπράγματα εξασφαλίσεις, οι οποίες είχαν συσταθεί σύμφωνα με το σχέδιο για να εξασφαλίσουν την ικανοποίηση απαιτήσεων, εξακολουθούν να ασφαλίζουν την απαίτηση μόνον κατά το ποσό και για το χρόνο που έχει συμφωνηθεί στο σχέδιο, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά σ' αυτό·
 - δ) απαιτήσεις πιστωτών που προέρχονται από χρηματοδοτήσεις που έγιναν μετά την επικύρωση, σύμφωνα με το σχέδιο και κατά τη διάρκεια της εποπτείας εκπλήρωσης του σχεδίου και προς υλοποίησή του, κατατάσσονται ως γενικώς προνομιούχες.

Άρθρο 131

Εποπτεία εκπλήρωσης του σχεδίου

1. Ο σύνδικος έχει την εποπτεία εκπλήρωσης των όρων του σχεδίου και συμπράττει με τον οφειλέτη για όσες πράξεις προβλέπονται κατά το σχέδιο. Ο οφειλέτης υποχρεούται να παρέχει σ' αυτόν κάθε πληροφορία σε σχέση με το σχέδιο.
2. Ο σύνδικος πληροφορεί ανά έξι (6) μήνες με έκθεσή του την επιτροπή πιστωτών, άλλως τον εκπρόσωπο των πιστωτών που έχει προς τούτο οριστεί στο σχέδιο, για την πορεία του σχεδίου και τις προβλέψεις για την εκπλήρωσή του.
3. Η αμοιβή του συνδίκου ως εποπτεύοντος ορίζεται με το σχέδιο, διαφορετικά κατόπιν αιτήσεώς του από το πτωχευτικό δικαστήριο.
4. Το χρονικό διάστημα εποπτείας καθορίζεται από το σχέδιο. Σε διαφορετική περίπτωση, η εποπτεία παύει μετά παρέλευση τριετίας από την επικύρωση του σχεδίου και υπό τον όρο ότι τότε δεν θα εκκρεμεί κατά του οφειλέτη αίτηση για κήρυξή του σε νέα πτώχευση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ ΚΑΙ Η ΔΙΑΝΟΜΗ

I. Η ένωση των πιστωτών

Άρθρο 132

Γενική διάταξη

1. Μετά την ολοκλήρωση της εξέλεγχξης των πιστώσεων και εφόσον δεν επιτεύχθηκε η αποδοχή ή η επικύρωση σχεδίου αναδιοργάνωσης της

επιχείρησης του οφειλέτη ή αυτή ακυρώθηκε για οποιονδήποτε λόγο, η πτώχευση βρίσκεται στο στάδιο της ένωσης των πιστωτών.

2. Κατά το στάδιο αυτό ο σύνδικος προβαίνει στη ρευστοποίηση του ενεργητικού της περιουσίας του οφειλέτη και στη διανομή του προϊόντος αυτής στους πιστωτές είτε με την εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου είτε με την εκποίηση των επί μέρους στοιχείων αυτής, καθενός χωριστά ή ομαδικά, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις.

Άρθρο 133

Φορολογικές διευκολύνσεις

1. Κάθε σύμβαση που συνάπτεται και κάθε πράξη που ενεργείται κατά τα άρθρα 135 έως 145 του κώδικα, οι συνεπεία αυτής επί μέρους μεταβιβάσεις, οι μεταγραφές και κάθε άλλη πράξη για την πραγμάτωσή τους, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος ή δικαίωμα του Δημοσίου ή τρίτων, καθώς και τελών χαρτοσήμου (πλην Φ.Π.Α.). Οι απαλλαγές αυτές επέρχονται αυτοδικαίως, χωρίς να απαιτείται και η υποβολή οποιασδήποτε σχετικής δήλωσης στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.).

2. Ο σύνδικος δεν απαιτείται να προσκομίσει πιστοποιητικά φορολογικής ή ασφαλιστικής ενημερότητας του οφειλέτη ή οποιαδήποτε άλλα πιστοποιητικά για τη σύναψη οποιασδήποτε σύμβασης μεταβίβασης στοιχείου του ενεργητικού της περιουσίας του οφειλέτη, κατά τον παρόντα κώδικα, καθώς επίσης και σε κάθε συναλλαγή του γενικά με το Δημόσιο.

Άρθρο 134

Περιορισμός δικαιωμάτων και αμοιβών

Περιορίζονται στο τριάντα τοις εκατό (30%) των νόμιμων ποσών οι αμοιβές και τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων, των δικηγόρων, των δικαστικών επιμελητών και των υποθηκοφυλάκων για κάθε σύμβαση ή πράξη που αφορά τη διαδικασία του δεύτερου τίτλου του παρόντος κεφαλαίου. Η αμοιβή του συνδίκου καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 81.

II. Η εκποίηση της επιχείρησης του οφειλέτη ως συνόλου

Άρθρο 135

Γενική διάταξη

1. Αν αποφασισθεί, μετά το πέρας των επαληθεύσεων από τη συνέλευση των πιστωτών σύμφωνα με το άρθρο 84 ότι η επιχείρηση του οφειλέτη πρέπει να εκποιηθεί ως σύνολο, η εκποίηση θα γίνει σύμφωνα με τις επόμενες διατάξεις.

2. Αν η αξία της επιχείρησης αποτιμηθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο σε ποσό μικρότερο του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) ευρώ, η εκποίηση της επιχείρησης, κατ' εξαίρεση, θα γίνει κατά τον τρόπο και κατά τους τύπους που θα αποφασίσει το πτωχευτικό δικαστήριο.

Άρθρο 136

Εκτίμηση της αξίας του ενεργητικού

Μόλις η απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών του άρθρου 84, περί εκποίησης της επιχείρησης του οφειλέτη ως συνόλου, επικυρωθεί από τον εισηγητή και δεν ασκηθεί κατ' αυτής εμπρόθεσμη προσφυγή ή η ασκηθείσα απορριφθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο κατά το άρθρο 84 παράγραφος 3, ο σύνδικος ζητεί από τον εισηγητή να του επιτραπεί η πρόσληψη εκτιμητή από τον κατάλογο των πραγματογνωμόνων για την εκτίμηση της αξίας της επιχείρησης ως συνόλου, εν όψει της δυνατότητας συνέχισης της επιχείρησης, καθώς και για την ταυτόχρονη εκτίμηση της αξίας και των κατ' ιδίαν υλικών και άυλων στοιχείων του ενεργητικού της.

Άρθρο 137

Απόφαση του δικαστηρίου

1. Ο σύνδικος, με βάση την απογραφή του ενεργητικού του οφειλέτη (άρθρο 68 παράγραφος 2) και τον ισολογισμό ή τη λογιστική κατάσταση που έχει συντάξει (άρθρο 76 παράγραφοι 1 και 2) και κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή του, καθώς και την έκθεση του κατά το προηγούμενο άρθρο εκτιμητή, συντάσσει, εντός είκοσι (20) ημερών, λεπτομερή έκθεση προς το πτωχευτικό δικαστήριο, στην οποία αναφέρονται όλα τα επί μέρους στοιχεία που απαρτίζουν το ενεργητικό και τα οποία θα περιέλθουν στον αγοραστή που θα αναδειχθεί πλειοδότης, τους τυχόν προτεινόμενους όρους της πώλησης και γενικά κάθε χρήσιμη πληροφορία.

2. Με την έκθεση αυτή ο σύνδικος ζητεί από το πτωχευτικό δικαστήριο να του επιτραπεί, με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, η εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου, αντί του συνολικού τιμήματος που εκτιμά αυτός και αντί των όρων που τυχόν αυτός θεωρεί ότι προσήκουν στην περίπτωση.

3. Το πτωχευτικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη και την έκθεση του εισηγητή, αποφαινεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών, καθορίζοντας την αξία της επιχείρησης, την τιμή πρώτης προσφοράς και τους όρους υπό τους οποίους πρέπει να γίνει η εκποίηση. Κατά της απόφασης αυτής δεν επιτρέπεται κανένα ένδικο μέσο.

Άρθρο 138

Περιεχόμενο και δημοσίευση της διακήρυξης

1. Ο σύνδικος, εντός δέκα (10) ημερών από τη δημοσίευση της κατά το προηγούμενο άρθρο απόφασης του δικαστηρίου, δημοσιεύει διακήρυξη περί διενέργειας δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού. Η διακήρυξη περιέχει:

α) την επωνυμία, την έδρα, τη δραστηριότητα και συνοπτική περιγραφή της επιχείρησης του οφειλέτη, το ενεργητικό της οποίας πωλείται ως σύνολο, χωρίς να απαιτείται και η λεπτομερής περιγραφή των επί μέρους στοιχείων και τα οποία αναγράφονται στην έκθεση του συνδίκου του προηγούμενου άρθρου, αντίγραφο της οποίας μπορεί να λάβει ατελώς κάθε ενδιαφερόμενος·

β) πρόσκληση προς κάθε ενδιαφερόμενο να παραλάβει από τον σύνδικο αντίγραφο της κατά το άρθρο 137 έκθεσής του και να υποβάλει την προσφορά του, που συνοδεύεται από εγγυητική επιστολή τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, για ποσό και με όρους που προσδιορίζονται επίσης στη διακήρυξη·

γ) την προθεσμία υποβολής των προσφορών, στον εισηγητή, η οποία δεν πρέπει να είναι μικρότερη των είκοσι (20) ημερών από την τελευταία δημοσίευση της διακήρυξης στον τύπο, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου, καθώς και την ημέρα και ώρα αποσφράγισης των προσφορών από τον εισηγητή

δ) το ονοματεπώνυμο του συμβολαιογράφου της έδρας της επιχείρησης του οφειλέτη, ενώπιον του οποίου, μετά από την έγκριση του εισηγητή, θα συναφθεί η σύμβαση της μεταβίβασης της επιχείρησης.

2. Οι ανωτέρω δημοσιεύσεις γίνονται μια φορά στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και από δύο φορές σε δύο ημερήσιες πολιτικές αθηναϊκές εφημερίδες πανελληνίας μεγάλης κυκλοφορίας και σε μια οικονομική εφημερίδα. Αν πρόκειται για επιχείρηση που έχει την έδρα της ή διαθέτει περιουσιακά στοιχεία και σε επαρχιακές πόλεις, απαιτούνται πρόσθετες δημοσιεύσεις και σε μια τουλάχιστον από τις αντίστοιχες τοπικές εφημερίδες. Αν πρόκειται για επιχείρηση της οποίας η αξία έχει καθοριστεί κατά το άρθρο 137 παράγραφος 3 σε ποσό άνω των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ευρώ, πρέπει η πρόσκληση να δημοσιευθεί και σε μια διεθνούς κυκλοφορίας ημερήσια οικονομική εφημερίδα που κυκλοφορεί και στην Ελλάδα. Τις εφημερίδες προσδιορίζει ο εισηγητής.

Άρθρο 139

Κατάθεση και αποσφράγιση των προσφορών

1. Εντός της προθεσμίας που ορίζει η διακήρυξη του άρθρου 138, οι ενδιαφερόμενοι καταθέτουν στον εισηγητή τις ενσφράγιστες προσφορές τους. Ο εισηγητής συντάσσει έκθεση, στην οποία αναφέρονται όλες οι κατατιθέμενες προσφορές, καθώς και πράξη κατάθεσης πάνω σε κάθε προσφορά, την οποία υπογράφει ο ίδιος, ο γραμματέας και ο προσφέρων, αφού βεβαιωθεί ότι η προσφορά είναι κλειστή. Εκπρόθεσμες προσφορές δεν γίνονται δεκτές.

2. Κατά την καθορισθείσα στη διακήρυξη ημέρα και ώρα, ο εισηγητής αποσφραγίζει τις προσφορές, παρουσία του συνδίκου, της επιτροπής πιστωτών και εκείνων που υπέβαλαν τις προσφορές. Ο εισηγητής συντάσσει έκθεση περί της αποσφράγισης, στην οποία προσαρτώνται όλες οι προσφορές και την οποία υπογράφει ο ίδιος, ο γραμματέας, ο σύνδικος και οι λοιποί παρόντες. Αντίγραφο της έκθεσης και των προσφορών παραδίδεται στον σύνδικο αυθημερόν, καθώς και σε κάθε ενδιαφερόμενο που δικαιολογεί έννομο συμφέρον.

Άρθρο 140

Η κατακύρωση

1. Ο σύνδικος, εντός πέντε (5) ημερών από την αποσφράγισή τους, συντάσσει συνοπτική έκθεση αξιολόγησης των προσφορών και προτείνει την κατακύρωση ή μη της επιχείρησης στον πλειοδότη, δηλαδή σ' αυτόν του οποίου την προσφορά κρίνει ως πλέον συμφέρουσα για τους πιστωτές. Η έκθεση υποβάλλεται στην επιτροπή πιστωτών και στον εισηγητή, αντίγραφο δε αυτής χορηγείται αδαπάνως και σε κάθε ενδιαφερόμενο που δικαιολογεί έννομο συμφέρον.

2. Ο εισηγητής με έκθεσή του προς το πτωχευτικό δικαστήριο προτείνει την έγκριση ή μη της κατακύρωσης. Στο πτωχευτικό δικαστήριο καλούνται να παραστούν ο σύνδικος, ο οφειλέτης και αυτοί που μετείχαν στο δημόσιο πλειστηριασμό, οι οποίοι μπορούν να παρέμβουν. Το πτωχευτικό δικαστήριο, αφού ακούσει αυτούς που εμφανίστηκαν, εφόσον κρίνει την προσφορά του πλειοδότη συμφέρουσα για τους πιστωτές, εγκρίνει τη σύναψη της σύμβασης μεταβίβασης της επιχείρησης. Αλλιώς, ο δημόσιος πλειστηριασμός επαναλαμβάνεται, σύμφωνα με το άρθρο 144. Κατά της απόφασης αυτής του δικαστηρίου δεν επιτρέπεται κανένα ένδικο μέσο ή ένδικο βοήθημα.

Άρθρο 141

Η σύμβαση μεταβίβασης της επιχείρησης

1. Μετά την κατά το προηγούμενο άρθρο έγκριση του δικαστηρίου, ο σύνδικος συνάπτει ενώπιον του συμβολαιογράφου που ορίζεται στη διακήρυξη τη σύμβαση μεταβίβασης του ενεργητικού της επιχείρησης, με βάση τους όρους της προσφοράς του και τους τυχόν άλλους ευνοϊκότερους όρους που υποδείχθηκαν στον πλειοδότη και αυτός τους αποδέχθηκε με δήλωσή του προς τον σύνδικο και τον εισηγητή ή προς το πτωχευτικό δικαστήριο.

2. Η πώληση γίνεται αντί συνολικού τιμήματος. Αν όμως υπάρχουν εμπράγματα δικαιώματα ή άλλα προνόμια επί ακινήτων ή κινητών ή επί άλλων ειδικών περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, πρέπει να καθορίζεται στο συμβόλαιο ποιο ποσό από το συνολικό τίμημα αντιστοιχεί σε καθένα από αυτά.

3. Με τη μεταβίβαση της επιχείρησης (ή της κατά το άρθρο 145 χωριστής λειτουργικής μονάδας αυτής), συµμεταβιβάζονται αυτοδικαίως στον πλειοδότη και οι διοικητικές άδειες κάθε φύσεως που συνδέονται με τη λειτουργία της επιχείρησης και των μεταβιβαζόμενων στοιχείων του ενεργητικού. Οι άδειες ισχύουν για το χρόνο που θα ίσχυαν και για την επιχείρηση του οφειλέτη, όχι πάντως για περίοδο μικρότερη από ένα (1) έτος από τη μεταβίβαση ή από το χρόνο που υποχρεωτικά προβλέπεται η λειτουργία της επιχείρησης από ειδική διάταξη νόμου. Στη συνέχεια εκδίδεται στο όνομα του πλειοδότη από την αρμόδια αρχή επιβεβαιωτική πράξη μεταβίβασης της άδειας. Το ίδιο ισχύει και για τα δικαιώματα μεταλλειοκτησίας που αποτελούν τμήμα του ενεργητικού της επιχείρησης του οφειλέτη.

Άρθρο 142

Σύμπραξη του Δημοσίου

1. Το Δημόσιο εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή οποιονδήποτε ήθελε ορίσει η Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποίησης (Δ.Ε.Α.), μπορεί να συμβάλλεται, ως εκ τρίτου συμβαλλόμενος, στις ανωτέρω συμβάσεις μεταβίβασεως και να αποδέχεται την ανάληψη υποχρεώσεων από τον πλειοδότη για τη διενέργεια επενδυτικών προγραμμάτων, σχετικά με τα μεταβιβαζόμενα στοιχεία του ενεργητικού, την ανάπτυξη επιχειρηματικών σχεδίων δράσης και την εξασφάλιση θέσεων εργασίας.

2. Στις περιπτώσεις, όπου συμβάλλεται ως τρίτος το Δημόσιο, η τυχόν απαιτούμενη άδεια της αρχής για τη μεταβίβαση του περιουσιακού στοιχείου, θεωρείται ότι χορηγήθηκε.

Άρθρο 143

Εξόφληση του τιμήματος

1. Ο πλειοδότης καταβάλλει προς τον σύνδικο το συμφωνηθέν ως αμέσως καταβλητέο ποσό του τιμήματος. Αν καταβληθεί το σύνολο του ποσού, ο σύνδικος συντάσσει την πράξη εξόφλησης, ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου. Αν καταβλήθηκε το μέρος του τιμήματος που συμφωνήθηκε και τηρήθηκαν οι όροι που συμφωνήθηκαν για την εξασφάλιση της καταβολής του υπόλοιπου, ο σύνδικος, μετά από έγκριση του εισηγητή, συντάσσει αντίστοιχα, ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου, την πράξη μερικής εξόφλησης και πράξη πιστοποίησης ότι εκπληρώθηκαν οι εν λόγω όροι.
2. Ο σύνδικος υποχρεούται να καταθέσει, χωρίς καμιά καθυστέρηση, κάθε ποσό που εισπράττει, στο λογαριασμό του άρθρου 73.
3. Με την καταβολή όλου του εκπλειστηριασμάτος και τη σύνταξη πράξης ολοσχερούς εξόφλησης, επέρχονται όλες οι έννομες συνέπειες της καταβολής που ορίζονται στο άρθρο 1005 Κ.Πολ.Δ..

Άρθρο 144

Επανάληψη του δημόσιου πλειστηριασμού

1. Αν δεν υποβληθεί καμία νομότυπη προσφορά ή οι υποβληθείσες νομοτύπως δεν κριθούν συμφέρουσες κατά το άρθρο 140, ο δημόσιος πλειστηριασμός επαναλαμβάνεται για μια ακόμη φορά.
2. Ο σύνδικος, στην περίπτωση αυτή, επαναλαμβάνει εντός δεκαπέντε (15) ημερών τις δημοσιεύσεις του άρθρου 138, ορίζοντας νέες ημερομηνίες υποβολής προσφορών. Ο σύνδικος μπορεί να ζητήσει από το πτωχευτικό δικαστήριο να ορίσει νέα τιμή πρώτης προσφοράς. Ο νέος δημόσιος πλειστηριασμός διεξάγεται με τις ίδιες διατυπώσεις και έχει τα ίδια αποτελέσματα που ορίζονται στις ανωτέρω διατάξεις.

Άρθρο 145

Χωριστή εκποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων του ενεργητικού

Αν και ο δεύτερος δημόσιος πλειστηριασμός δεν καταλήξει στη σύναψη σύμβασης μεταβίβασης της επιχείρησης, η εκποίηση πλέον γίνεται χωριστά για κάθε στοιχείο του ενεργητικού, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 146 έως 150, αν δεν έχει αποφασισθεί διαφορετικά από τη συνέλευση των πιστωτών, σύμφωνα με το άρθρο 84.

III. Η εκποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων του οφειλέτη

Άρθρο 146

Εκποίηση κινητών

1. Εάν μέχρι την ένωση δεν έχουν εκποιηθεί όλα τα κινητά και εμπορεύματα της περιουσίας του οφειλέτη κατά τις διατάξεις των άρθρων 67 και 84 του παρόντος κώδικα, αυτά που έχουν απομείνει εκποιούνται κατά τη διαδικασία του άρθρου 77, χωρίς την τήρηση της διατυπώσεως της παραγράφου 2 αυτού. Η άδεια του εισηγητή κοινοποιείται στους πιστωτές που έχουν εμπράγματη ασφάλεια.
2. Κατά τον πλειστηριασμό ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 149, στην άδεια δε του εισηγητή ορίζεται ο χρόνος εξόφλησης του τιμήματος και παράδοσης των κινητών στον πλειοδότη.

Άρθρο 147

Εκποίηση ακινήτων

1. Αν πριν την ένωση των πιστωτών, οι ενέγγυοι πιστωτές δεν κίνησαν τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης (κατάσχεση) επί υπέγγυου ακινήτου της πτώχευσης (άρθρο 26), την εκποίηση αυτού και την κατάταξη των πιστωτών ενεργεί μόνο ο σύνδικος, κατά τις ακόλουθες διατάξεις.
2. Σε περίπτωση που άρχισε εκτέλεση από τους ενέγγυους πιστωτές κατά την προηγούμενη παράγραφο, αν και μετά την ένωση αυτή καθυστερεί σε βλάβη των πιστωτών, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον και έκθεση του εισηγητή, μπορεί να δώσει την άδεια στον σύνδικο να εκποιήσει το ακίνητο κατά τις διατάξεις των επόμενων άρθρων.

Άρθρο 148

Διαδικασία διακήρυξης

1. Η εκποίηση των ακινήτων του οφειλέτη γίνεται μετά από άδεια του πτωχευτικού δικαστηρίου που παρέχεται μετά από αίτηση του συνδίκου και έκθεση του εισηγητή. Στην απόφαση του δικαστηρίου ορίζεται η αξία του ακινήτου, η τιμή πρώτης προσφοράς και οι τυχόν όροι της εκποίησης. Αν έχει προηγηθεί η διαδικασία των άρθρων 135 επ., ως αξία του ακινήτου θεωρείται η εκτίμησή του σύμφωνα με το άρθρο 136.
2. Μετά από την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1 ο εισηγητής συντάσσει έκθεση, στην οποία αναφέρεται το ακίνητο που εκποιείται, η τιμή πρώτης προσφοράς και οι τυχόν όροι που όρισε το πτωχευτικό δικαστήριο, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία. Ορίζεται ο τόπος και χρόνος του πλειστηριασμού και ο τόπος και χρόνος των επαναλήψεών του.
3. Ο σύνδικος, εντός δέκα (10) ημερών από τη δημοσίευση της κατά τα άνω απόφασης του δικαστηρίου, εκδίδει διακήρυξη περί διενέργειας δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού. Η διακήρυξη περιέχει σύντομη περιγραφή του ακινήτου, την τιμή πρώτης προσφοράς και τους τυχόν όρους που όρισε το πτωχευτικό δικαστήριο, τον τόπο και χρόνο του πλειστηριασμού και τις τυχόν επαναλήψεις του, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία.
4. Αντίγραφο της διακήρυξης τοιχοκολλάται στο γραφείο του εισηγητή και κοινοποιείται στους ενυπόθηκους πιστωτές και στο Δημόσιο είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν τον πλειστηριασμό. Περίληψη της διακήρυξης, που αναφέρει τα ανωτέρω στοιχεία, δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν τον πλειστηριασμό και τις τυχόν επαναλήψεις του. Ο εισηγητής μπορεί να

διατάζει πρόσθετες δημοσιεύσεις σε πολιτικές ή οικονομικές αθηναϊκές εφημερίδες, καθώς και σε εφημερίδα του τόπου όπου βρίσκεται το ακίνητο, τις οποίες ορίζει ο ίδιος. Στις τελευταίες αυτές δημοσιεύσεις πρέπει να αναφέρεται η ημέρα και ώρα του πλειστηριασμού και οι επαναλήψεις, πρέπει δε οι δημοσιεύσεις αυτές να γίνουν, εφόσον διαταχθούν, επτά (7) τουλάχιστον ημέρες πριν τον πλειστηριασμό.

Άρθρο 149 **Προσφορές**

1. Η εκποίηση του ακινήτου γίνεται με ενσφράγιστες προσφορές των ενδιαφερομένων ενώπιον του εισηγητή με την παρουσία του συνδίκου. Στον πλειστηριασμό λαμβάνει μέρος οποιοσδήποτε, αφού προηγουμένως δηλώσει, αν συμμετέχει για τον εαυτό του ή ενεργεί ως πληρεξούσιος άλλου, προσκομίζοντας ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο. Ο συμμετέχων υποχρεούται να καταβάλει ως εγγυοδοσία το ποσό του ενός τρίτου της τιμής πρώτης προσφοράς, με επιταγή έκδοσης Τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε διαταγή του ίδιου, που συμψηφίζεται στο τίμημα, αν κατακυρωθεί σε αυτόν το ακίνητο.

2. Οι προσφορές αποσφραγίζονται και μονογράφονται από τον εισηγητή. Ο εισηγητής, αν κρίνει την τιμή συμφέρουσα, εγκρίνει την εκποίηση και επιτρέπει τη σύναψη της πώλησης, άλλως η διαδικασία επαναλαμβάνεται. Για τον πλειστηριασμό και εφόσον εγκριθεί από τον εισηγητή, συντάσσεται χωρίς υπαίτια βραδύτητα από αυτόν έκθεση, στην οποία αναφέρεται το ακίνητο, το τίμημα που επιτεύχθηκε, η δοθείσα εγγυοδοσία ως προκαταβολή του τιμήματος και ο χρόνος εξόφλησης του τιμήματος και σύνταξης του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Άρθρο 150 **Επανάληψη πλειστηριασμού**

1. Εάν ο πλειστηριασμός επαναληφθεί τρεις (3) ακόμα συνεχείς ανά εβδομάδα φορές, χωρίς να εμφανιστεί πλειοδότης, αναβάλλεται για μία ακόμη φορά από τον εισηγητή, χωρίς άλλες διατυπώσεις, σε ημερομηνία απέχουσα τέσσερις εβδομάδες. Μετά από αυτό, το πτωχευτικό δικαστήριο, κατόπιν αίτησης του συνδίκου, κατά τη συζήτηση της οποίας μπορεί να παρέμβει καθένας που δικαιολογεί έννομο συμφέρον, υποχρεούται να μεταρρυθμίσει την κατά το άρθρο 148 απόφασή του, σύμφωνα με το άρθρο 758 Κ.Πολ.Δ. και να ορίσει μικρότερη τιμή πρώτης προσφοράς ή να θέσει όρους για τη διευκόλυνση της εκποίησης του ακινήτου.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη και την έκθεση του εισηγητή, αποφαινεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών και μεταρρυθμίζει την απόφαση. Αμέσως μετά τη δημοσίευση της απόφασης, ο εισηγητής συντάσσει νέα έκθεση, κατά το άρθρο 148 παράγραφος 2, ο δε σύνδικος συντάσσει νέα διακήρυξη, την οποία προσαρμόζει στην απόφαση και τηρεί τις διατυπώσεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου. Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται και για κάθε περαιτέρω μείωση της τιμής πρώτης προσφοράς.

IV. Ανακοπές κατά των πράξεων εκποίησης

Άρθρο 151

Αντιστοιχία προς τις πράξεις εκτελέσεως του Κ.Πολ.Δ.

1. Επί εκποίησης της επιχείρησης του οφειλέτη ως συνόλου (άρθρα 135 επ.), η συμβολαιογραφική σύμβαση μεταβίβασης επέχει θέση τελεσίδικης κατακύρωσης των άρθρων 1003 επ. Κ.Πολ.Δ.. Το συνολικό ποσό του τιμήματος έναντι του οποίου έγινε η πώληση και μεταβίβαση της επιχείρησης επέχει θέση εκπλειστηριάσματος του άρθρου 1004 επ. Κ.Πολ.Δ.. Η πράξη εξοφλήσεως ή μερικής εξοφλήσεως και πιστοποίησης ότι τηρήθηκαν οι όροι που συμφωνήθηκαν για την εξασφάλιση της καταβολής του υπόλοιπου τιμήματος, επέχει τη θέση περίληψης εκθέσεως κατακυρώσεως του άρθρου 1005 Κ.Πολ.Δ., επί της οποίας εφαρμόζονται αναλόγως όσα ισχύουν γι' αυτή.
2. Επί των εκποιήσεων του παρόντος κεφαλαίου του κώδικα, η έγκριση του εισηγητή επί των κινητών και η συμβολαιογραφική σύμβαση μεταβίβασης του ακινήτου επέχουν θέση κατακύρωσης των άρθρων 1003 επ. Κ.Πολ.Δ., το ποσό του τιμήματος επέχει θέση εκπλειστηριάσματος και η πράξη εξόφλησης του τιμήματος επέχει θέση περίληψης εκθέσεως κατακυρώσεως, κατά το άρθρο 1005 Κ.Πολ.Δ., επί της οποίας εφαρμόζονται αναλόγως όσα ισχύουν γι' αυτή.

Άρθρο 152

Ανακοπές κατά της εκτελεστικής διαδικασίας

1. Οι κατ' ιδίαν πράξεις της διαδικασίας του δημόσιου πλειστηριασμού που ενεργείται για την εκποίηση της περιουσίας του οφειλέτη είτε ως συνόλου είτε των κατ' ιδίαν περιουσιακών του στοιχείων, προσβάλλονται από καθέναν που έχει έννομο συμφέρον με ανακοπή που ασκείται ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου.
2. Η ανακοπή ασκείται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την ενέργεια της κάθε πράξης. Σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να ασκηθεί ανακοπή μετά τη μεταγραφή της περίληψης της πράξης εξόφλησης ή μερικής εξόφλησης και πιστοποίησης ότι τηρήθηκαν οι όροι που συμφωνήθηκαν για την εξασφάλιση της καταβολής του υπόλοιπου τιμήματος, εκτός αν η προσβολή αφορά τη σύνταξη της μεταβιβαστικής σύμβασης, καθώς και μεταγενέστερες πράξεις, οπότε η ανακοπή ασκείται εντός ενενήντα (90) ημερών από της μεταγραφής ή αν δεν υπάρχουν ακίνητα εντός εξήντα (60) ημερών από της υπογραφής της σύμβασης μεταβίβασης.
3. Η άσκηση της ανακοπής και η προθεσμία αυτής δεν αναστέλλουν την περαιτέρω διαδικασία της εκκαθάρισης, εκτός αν διατάξει τούτο ο εισηγητής, μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου που δικαιολογεί έννομο συμφέρον και αφού ακουσθεί η επιτροπή των πιστωτών και ο σύνδικος, που προσκαλούνται να εκθέσουν τις απόψεις τους εγγράφως προ τριών (3) ημερών.
4. Το δικαστήριο αποφαινεται επί της ανακοπής εντός δεκαπέντε (15) ημερών. Η απόφαση του δικαστηρίου υπόκειται μόνο στο ένδικο μέσο της εφέσεως. Το πτωχευτικό δικαστήριο με την απόφαση που απαγγέλλει την ακύρωση ορίζει ποιες από τις πράξεις πρέπει να επαναληφθούν.

Υ. Διανομές προς τους πιστωτές

Άρθρο 153

Πίνακας διανομής

1. Ο σύνδικος συντάσσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση πίνακα διανομής του εκπλειστηριάσματος, καθώς και κάθε ποσού που εισέπραξε κατά οποιονδήποτε τρόπο για λογαριασμό της πτωχεύσεως. Ο πίνακας συντάσσεται με βάση τις επαληθευθείσες απαιτήσεις, σύμφωνα με τα επόμενα άρθρα. Με άδεια του εισηγητή μπορεί ο σύνδικος να προβεί και σε προσωρινές διανομές.

2. Ο πίνακας διανομής υποβάλλεται στον εισηγητή, ο οποίος τον κηρύσσει εκτελεστό και τοιχοκολλάται στα γραφεία του. Ανακοίνωση περί της σύνταξης του πίνακα διανομής δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών. Αν ο πίνακας διανομής αφορά προϊόν εκποίησης της επιχείρησης ως συνόλου, η ανακοίνωση για τη σύνταξη του πίνακα δημοσιεύεται και σε δύο από τις πέντε μεγαλύτερης κυκλοφορίας (κατά το δελτίο του προηγούμενου μηνός) ημερήσιες πολιτικές αθηναϊκές εφημερίδες πανελληνίας κυκλοφορίας, καθώς και σε μια οικονομική εφημερίδα. Αν πρόκειται για επιχείρηση της οποίας η αξία έχει καθοριστεί κατά το άρθρο 137 παράγραφος 3 σε ποσό άνω των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ευρώ, πρέπει η πρόσκληση να δημοσιευθεί και σε μια διεθνούς κυκλοφορίας ημερήσια οικονομική εφημερίδα που κυκλοφορεί και στην Ελλάδα. Τις εφημερίδες προσδιορίζει ο εισηγητής. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο εισηγητής μπορεί να διατάξει τη δημοσίευση και σε μια ημερήσια πολιτική αθηναϊκή εφημερίδα πανελληνίας κυκλοφορίας, καθώς και σε μια οικονομική εφημερίδα, τις οποίες προσδιορίζει ο ίδιος.

Άρθρο 154

Γενικά προνόμια

Μετά από την αφαίρεση των δικαστικών εξόδων, των εξόδων της διοίκησης της πτωχευτικής περιουσίας, στα οποία περιλαμβάνεται και η προσωρινή και οριστική αντιμισθία του συνδίκου και των τυχόν ομαδικών πιστωμάτων, οι πιστωτές κατατάσσονται με την ακόλουθη σειρά:

α) Οι απαιτήσεις από χρηματοδοτήσεις του οφειλέτη οποιασδήποτε φύσεως, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχιση της δραστηριότητάς του και των πληρωμών του με βάση τη συμφωνία συνδιαλλαγής ή το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης.

β) Οι απαιτήσεις για την κηδεία ή τα νοσήλια του οφειλέτη, της συζύγου και των ανήλικων τέκνων του, εφόσον προέκυψαν κατά το τελευταίο εξάμηνο πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

γ) Οι απαιτήσεις από την παροχή εξαρτημένης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις των δικηγόρων από πάγια περιοδική αμοιβή, εφόσον προέκυψαν κατά την τελευταία διετία πριν την κήρυξη της πτώχευσης. Απαιτήσεις από αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σχέσεως εξαρτημένης εργασίας, καθώς και απαιτήσεις έμμισθων δικηγόρων για αποζημίωση λόγω λύσης της σύμβασης έμμισθης εντολής κατατάσσονται στην τάξη αυτή ανεξάρτητα από το χρόνο που προέκυψαν. Απαιτήσεις δικηγόρων από αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις, εφόσον αμείβονται κατά υπόθεση, κατατάσσονται στην

Τα όργανα της Πτώχευσης

τάξη αυτή, εφόσον προέκυψαν κατά τους τελευταίους έξι (6) μήνες πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

δ) Οι απαιτήσεις αγροτών ή αγροτικών συνεταιρισμών από πώληση αγροτικών προϊόντων, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους είκοσι τέσσερις (24) μήνες πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

ε) Οι απαιτήσεις του Δημοσίου από φόρους που ορίστηκαν από την αξία της προσόδου ή από το είδος των πραγμάτων που πλειστηριάστηκαν και που αφορούν το έτος που έγινε ο πλειστηριασμός και το προηγούμενο.

στ) Οι απαιτήσεις των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης που προέκυψαν είκοσι τέσσερις (24) μήνες πριν την κήρυξη της πτώχευσης, χωρίς προσαυξήσεις.

Άρθρο 155

Ειδικά προνόμια

1. Οι απαιτήσεις που έχουν προνόμιο σε ορισμένο κινητό ή ακίνητο πράγμα ή σε ποσότητα χρημάτων κατατάσσονται με την παρακάτω σειρά:

α) Οι απαιτήσεις που προέκυψαν από δαπάνες για τη διατήρηση του πράγματος το τελευταίο εξάμηνο πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

β) Οι απαιτήσεις για το κεφάλαιο με τους τόκους των δύο (2) τελευταίων ετών για τις οποίες υπάρχει ενέχυρο ή υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης, εφόσον πρόκειται για ακίνητο.

γ) Οι απαιτήσεις που προέκυψαν από δαπάνες για παραγωγή και συγκομιδή καρπών κατά το τελευταίο εξάμηνο πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

2. Επί πώλησεως της επιχείρησης ως συνόλου (άρθρα 135 επ.), αν υπάρχουν ειδικοί προνομιούχοι πιστωτές επί κατ' ιδίαν αντικειμένων της περιουσίας του οφειλέτη, κατατάσσονται ειδικά επί του ποσού του μέρους του τιμήματος που αντιστοιχεί στο μεταβιβασθέν στοιχείο επί του οποίου υπάρχει το ειδικό προνόμιο, του οποίου η αξία υπολογίζεται για την κατάταξή τους.

Συρροή προνομίων

Άρθρο 156

Επί διανομής προϊόντος εκποίησης πράγματος ή χρηματικής ποσότητας, εάν υπάρχουν και απαιτήσεις με προνόμια του άρθρου 155, το προς διανομή ποσόν διαχωρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 977 του Κ.Πολ.Δ., σε συνδυασμό με το άρθρο 31 του ν.1545/1985.

Άρθρο 157

Εάν το προϊόν εκποίησης των ακινήτων διανεμηθεί πριν το προϊόν εκποίησης των κινητών ή και συγχρόνως, οι ενυπόθηκοι πιστωτές, που δεν έχουν πλήρως εξοφληθεί από το τίμημα των ακινήτων, συντρέχουν ως προς το οφειλόμενο υπόλοιπο με τους ανέγγυους πιστωτές, σε κάθε διανομή με τους τελευταίους, με την προϋπόθεση ότι οι απαιτήσεις των προνομιούχων πιστωτών έχουν επαληθευθεί στα χρέη της πτώχευσης.

Άρθρο 158

Εάν πριν τη διανομή του τιμήματος των ακινήτων πραγματοποιηθούν χρηματικές διανομές από τα κινητά ή ποσότητα χρημάτων, οι προνομιούχοι ή ενυπόθηκοι πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις έχουν επαληθευθεί, συντρέχουν σ' αυτές στο σύνολο των πιστωμάτων τους, οπότε όμως επέρχονται οι συνέπειες των επόμενων άρθρων.

Άρθρο 159

Εάν οι γενικοί προνομιούχοι ή οι ενυπόθηκοι πιστωτές καταταγούν στο τίμημα των ακινήτων για το σύνολο των πιστώσεών τους, το οποίο και θα εισπράξουν, η ανέγγυα ομάδα υποκαθίσταται στη θέση τους κατά τα ποσά, που αυτοί θα έχουν τυχόν εισπράξει κατά το άρθρο 158.

Άρθρο 160

1. Εάν οι γενικοί προνομιούχοι ή οι ενυπόθηκοι πιστωτές καταταγούν στο τίμημα των ακινήτων για μέρος μόνον των απαιτήσεών τους, για το υπόλοιπο κατατάσσονται ως ανέγγυοι με τους λοιπούς πιστωτές.
2. Σε περίπτωση που οι γενικοί προνομιούχοι ή οι ενυπόθηκοι πιστωτές έχουν εισπράξει, κατά το άρθρο 158, περισσότερα από την οριστική τους αναλογία κατά το παρόν άρθρο, οι ανέγγυοι πιστωτές υποκαθίστανται στη θέση τους για το επιπλέον της οριστικής τους αναλογίας εισπραχθέν ποσόν.
3. Όσοι από τους γενικούς προνομιούχους ή ενυπόθηκους πιστωτές δεν καταταγούν επωφελώς στο τίμημα, θεωρούνται ανέγγυοι πιστωτές.

Άρθρο 161

Ανακοπή κατά του πίνακα διανομής

1. Εντός δέκα (10) ημερών από την επομένη της τελευταίας χρονολογικά δημοσίευσης του άρθρου 153 παράγραφος 2, οποιοσδήποτε δικαιολογεί έννομο συμφέρον, μπορεί να ασκήσει κατ' αυτού ανακοπή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Η ανακοπή απευθύνεται κατά του συνδίκου και κατά των πιστωτών των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη. Η απόφαση του δικαστηρίου υπόκειται μόνο σε έφεση.
2. Αν δεν ασκήθηκαν ανακοπές κατά του πίνακα κατάταξης, ο σύνδικος διανέμει αμέσως το εκπλειστηρίασμα. Αλλως, η πληρωμή γίνεται μόνο προς τους καταταγέντες πιστωτές, των οποίων δεν προσβλήθηκε η κατάταξη, διατηρείται δε το ποσό στο οποίο έγινε η κατάταξη του αμφισβητούμενου πιστωτή, μέχρι η κατάταξή του να γίνει τελεσίδικη. Ο εισηγητής μπορεί, μετά από αίτηση αυτού του οποίου προσβλήθηκε η κατάταξη, να διατάξει να γίνει η πληρωμή προς αυτόν, με τον όρο καταβολής εγγυοδοσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

Άρθρο 162

Γενική διάταξη

1. Αν η πτωχευτική περιουσία έχει εκτιμηθεί κατά την απογραφή του άρθρου 68 σε ποσό μικρότερο από εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ και δεν υπάρχουν ακίνητα, ακολουθείται η διαδικασία του παρόντος κεφαλαίου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των λοιπών κεφαλαίων του παρόντος κώδικα.
2. Στις πτωχεύσεις του παρόντος κεφαλαίου δεν διορίζεται επιτροπή πιστωτών.

Εκδίκαση αμφισβητήσεων **Άρθρο 163**

1. Οι αναγγελίες και επαληθεύσεις γίνονται σύμφωνα με τα άρθρα 89 έως 91. Ο εισηγητής, αφού ακούσει τους ενδιαφερομένους, αποφαινεται με αιτιολογημένη πράξη του για κάθε αμφισβήτηση απαίτησης κατά την επαλήθευση, για κάθε αντίρρηση που θα προβληθεί και για τις αιτήσεις εκπρόθεσμης επαλήθευσης απαιτήσεων, καθώς και για τις αντιρρήσεις κατά του πίνακα κατάταξης των πιστωτών. Κατά της πράξης αυτής του εισηγητή επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, εντός δέκα (10) ημερών, το οποίο αποφαινεται αμετάκλητα, αν το ποσό του αμφισβητούμενου ή του εκπροθέσμως υποβληθέντος προς επαλήθευση πιστώματος δεν υπερβαίνει το ποσό των ογδόντα χιλιάδων (80.000) ευρώ. Αν το ποσό του αμφισβητούμενου ή του εκπροθέσμως υποβληθέντος προς επαλήθευση πιστώματος υπερβαίνει το ποσό αυτό, επιτρέπεται έφεση κατά της απόφασης του πτωχευτικού δικαστηρίου. Το δευτεροβάθμιο πτωχευτικό δικαστήριο αποφαινεται αμετακλήτως.
2. Αν ο εισηγητής έκανε δεκτό το πίστωμα, εφόσον ασκήθηκε εμπροθέσμως προσφυγή ή αντιρρήσεις κατά της πράξης του αυτής, μέχρι να αποφανθεί το πτωχευτικό δικαστήριο, ο πιστωτής έχει το δικαίωμα να παρίσταται στις συνελεύσεις και παρακρατείται για το πίστωμά του ανάλογο ποσό σε κάθε διανομή ενεργητικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ **Η ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ**

Άρθρο 164 **Γενικά**

Η πτώχευση περατώνεται, με την επικύρωση του σχεδίου αναδιοργάνωσης (άρθρο 125 παράγραφος 2), με την εκποίηση όλων των στοιχείων του ενεργητικού της, καθώς και με την παύση των εργασιών της, είτε για έλλειψη ενεργητικού είτε λόγω της παρόδου του χρόνου που ορίζεται στο άρθρο 166 παράγραφος 3.

Άρθρο 165 **Η λογοδοσία του συνδίκου**

1. Εντός μηνός από την περάτωση της πτώχευσης, με οποιονδήποτε από τους προβλεπόμενους στον παρόντα κώδικα τρόπους, ο σύνδικος καταθέτει

στον εισηγητή έκθεση περί της λογοδοσίας του. Οι πιστωτές και ο οφειλέτης δικαιούνται να λάβουν αντίγραφα της έκθεσης αυτής.

2. Ο εισηγητής συγκαλεί εντός μηνός τη συνέλευση των πιστωτών, ενώπιον των οποίων ο σύνδικος λογοδοτεί για τη διαχείρισή του. Στη συνέλευση αυτή καλείται και δικαιούται να παραστεί και ο οφειλέτης. Οι πιστωτές γνωμοδοτούν περί της διαχείρισης του συνδίκου και εάν ο οφειλέτης είναι συγγνωστός. Συντάσσεται περί αυτού έκθεση από τον εισηγητή, στην οποία καταχωρούνται και οι τυχόν παρατηρήσεις του οφειλέτη και των πιστωτών. Αν η σύγκληση της συνέλευσης των πιστωτών δεν καταστεί δυνατό να πραγματοποιηθεί, μετά από δεύτερη ατελέσφορη προσπάθεια, ο σύνδικος λογοδοτεί ενώπιον μόνου του εισηγητή.

Άρθρο 166

Παύση των εργασιών της πτωχεύσεως

1. Αν οι εργασίες της πτωχεύσεως δεν μπορούν να εξακολουθήσουν, λόγω έλλειψης των αναγκαίων χρημάτων ή ευχερώς ρευστοποιήσιμης περιουσίας, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από έκθεση του εισηγητή και αφού ακούσει τον σύνδικο και την επιτροπή πιστωτών, μπορεί, μετά από αίτηση του οφειλέτη, πιστωτή ή του συνδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να κηρύξει την παύση των εργασιών της πτωχεύσεως.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1 περατώνεται η πτώχευση, αίρεται η πτωχευτική απαλλοτρίωση και ο οφειλέτης αναλαμβάνει τη διοίκηση της περιουσίας του. Οι πιστωτές αναλαμβάνουν τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα και παύει το λειτούργημα του συνδίκου, καθώς και του εισηγητή. Τα αποτελέσματα αυτά επέρχονται μετά άροδο μηνός από τη δημοσίευση της απόφασης της παραγράφου 1.

3. Μετά παρέλευση δέκα (10) ετών από την έναρξη της ένωσης των πιστωτών και σε κάθε περίπτωση μετά παρέλευση δεκαπέντε (15) ετών από την κήρυξη της πτώχευσης επέρχονται αυτοδικαίως και χωρίς άλλη διατύπωση τα αποτελέσματα της παραγράφου 2.

Άρθρο 167

Κήρυξη του οφειλέτη συγγνωστού

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, εκτιμώντας τα αίτια και τις συνθήκες της πτωχεύσεως, αποφαινεται ότι ο οφειλέτης είναι συγγνωστός, αν αυτός είναι καλής πίστωσης και η πτώχευση δεν οφείλεται σε δόλιες ενέργειές του. Δεν μπορούν να κηρυχθούν συγγνωστοί αυτοί που καταδικάστηκαν για κάποια από τις πράξεις χρεοκοπίας των άρθρων 171 και 172 ή για κάποια από τις κακουρηματικές πράξεις της κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης ή πλαστογραφίας του Ποινικού Κώδικα. Αν υπάρχει εκκρεμής ποινική δίωξη για κάποια από αυτές τις πράξεις, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να αναβάλλει την απόφασή του μέχρι την αμετάκλητη περάτωση της ποινικής διαδικασίας. Η απόφαση ανακαλείται αν επέλθει μεταβολή πραγμάτων που να δικαιολογεί την ανάκληση.

2. Μετά τη λογοδοσία του συνδίκου, ο εισηγητής υποβάλλει τη σχετική έκθεση της συνέλευσης των πιστωτών προς το πτωχευτικό δικαστήριο, καθώς και δική του έκθεση για τις περιστάσεις της πτωχεύσεως.

3. Αν η πτώχευση περατώθηκε με απόφαση που κηρύσσει την παύση των εργασιών της, κατά την παρ. 1 του άρθρου 166, με την ίδια απόφαση το πτωχευτικό δικαστήριο, εξετάζοντας τις συνθήκες της πτώχευσης και αφού ακούσει και τον σύνδικο και την επιτροπή πιστωτών, μπορεί να αποφανθεί ότι ο οφειλέτης είναι συγγνωστός. Αν η πτώχευση περατώθηκε σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 166, το πτωχευτικό δικαστήριο μετά από σχετική έκθεση του εισηγητή και αφού ακούσει και τον σύνδικο και την επιτροπή πιστωτών, μπορεί να αποφανθεί ότι ο οφειλέτης είναι συγγνωστός.

4. Αν ο οφειλέτης κηρυχθεί συγγνωστός, δεν προσωποκρατείται από τους πιστωτές της πτώχευσης, εκτός αν ειδικοί νόμοι ορίζουν διαφορετικά. Η διάταξη της απόφασης περί κηρύξεως του οφειλέτη συγγνωστού σημειώνεται στο Μητρώο Πτωχεύσεων, καθώς και στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ

Άρθρο 168 Προϋποθέσεις

1. Ο οφειλέτης φυσικό πρόσωπο αποκαθίσταται:
 - α) μετά πάροδο δεκαετίας από την κήρυξη της πτώχευσης, ή
 - β) αν εξόφλησε όλους τους πτωχευτικούς πιστωτές κατά το κεφάλαιο και τόκους μέχρι την κήρυξη της πτωχεύσεως.
2. Ο οφειλέτης νομικό πρόσωπο αποκαθίσταται μόνο αν συντρέχει η περίπτωση β' της προηγούμενης παραγράφου.
3. Δεν επιτρέπεται η αποκατάσταση αυτού που καταδικάστηκε για κάποια από τις πράξεις χρεοκοπίας των άρθρων 171 και 172 του παρόντος κώδικα, εκτός αν επήλθε ποινική αποκατάστασή του (άρθρο 66 Π.Κ. και 531, 532 Κ.Ποιν.Δ.). Η παραπομπή στο πτωχευτικό δικαστήριο για κάποια από τις πράξεις αυτές αναστέλλει τη διαδικασία της αποκατάστασης. Σε περίπτωση που μετά την αποκατάσταση επήλθε καταδίκη για πράξεις χρεοκοπίας, η πτωχευτική αποκατάσταση αίρεται αυτοδικαίως.

Άρθρο 169 Απόφαση του δικαστηρίου

1. Η αποκατάσταση κηρύσσεται με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή, σε περίπτωση θανάτου του, των κληρονόμων του. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ορίζει δικάσιμο και διατάσσει τη δημοσίευση περίληψης της αίτησης στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών, η οποία πρέπει να γίνει τουλάχιστον τριάντα (30) ημέρες πριν τη δικάσιμο. Περίληψη της απόφασης δημοσιεύεται στο ίδιο Δελτίο.
2. Κατά της απόφασης επιτρέπεται έφεση εντός μηνός από τη δημοσίευση στο Δελτίο, καθώς και τριτανακοπή από όποιον έχει έννομο συμφέρον. Αν απορρίφθηκε η αίτηση αποκατάστασης, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν την πάροδο έτους από τη δημοσίευση της απορριπτικής απόφασης.

Άρθρο 170

Συνέπειες της αποκατάστασης

1. Τα αποτελέσματα της αποκατάστασης επέρχονται από την τελεσιδικία της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 169.
2. Η αποκατάσταση του οφειλέτη φυσικού προσώπου επιφέρει παύση των στερήσεων από δικαιώματα που ήταν συνέπειες της πτώχευσης σύμφωνα με το άρθρο 15 του κώδικα.
3. Η αποκατάσταση του οφειλέτη νομικού προσώπου αποτελεί λόγο αναβίωσής του.
4. Η αποκατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 168 παράγραφος 1 περίπτωση β' περατώνει χωρίς άλλο την πτώχευση.
5. Το πτωχευτικό δικαστήριο στην περίπτωση του άρθρου 168 παράγραφος 1 περίπτωση α' , με την απόφασή του μπορεί να κηρύξει και την περάτωση της πτώχευσης, εάν δεν συντρέχει λόγος διατήρησής της, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 166 παράγραφος 2 εδάφια πρώτο και δεύτερο. Το πτωχευτικό δικαστήριο, στην περίπτωση αυτή επί οφειλέτη που έχει κηρυχθεί συγγνωστός, εκτιμώντας ιδίως την οικονομική του κατάσταση, μπορεί να αποφασίσει και την απαλλαγή του, εν όλω ή εν μέρει, από το υπόλοιπο των απαιτήσεων των πιστωτών που δεν ικανοποιήθηκε από την πτωχευτική περιουσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 171

Χρεοκοπία

1. Με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος, κατά την ύποπτη περίοδο ή και έξι (6) μήνες πριν ή και μετά την κήρυξη της πτώχευσης οποτεδήποτε:
 - α) εξαφανίζει ή παρασιωπά περιουσιακά του στοιχεία που σε περίπτωση πτώχευσης εμπίπτουν στην πτωχευτική περιουσία ή κατά τρόπο που αντίκειται στους κανόνες της συνετής οικονομικής διαχείρισης, ματαιώνει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τρίτων, βλάπτει ή καθιστά αυτά χωρίς αξία
 - β) καταρτίζει ζημιογόνες ή κερδοσκοπικές ή ριψοκίνδυνες δικαιπραξίες πάσης φύσεως, ακόμα και επί χρηματοοικονομικών παραγώγων, κατά τρόπο που αντίκειται στους κανόνες της συνετής οικονομικής διαχείρισης, ή διαθέτει υπερβολικά ποσά σε παίγνια, στοιχήματα ή σε αντιοικονομικές δαπάνες ή συνάπτει χρέη για τους σκοπούς αυτούς
 - γ) προμηθεύεται εμπορεύματα ή αξιόγραφα με πίστωση, τα οποία, ή τα πράγματα που κατασκευάζει με αυτά, διαθέτει ή παραχωρεί σε τιμές ουσιωδώς κάτω της αξίας τους, κατά τρόπο που αντίκειται στους κανόνες της συνετής οικονομικής διαχείρισης
 - δ) παριστά ψευδώς ότι είναι οφειλέτης άλλων ή αναγνωρίζει ανύπαρκτα δικαιώματα τρίτων
 - ε) παραλείπει την τήρηση υποχρεωτικών εμπορικών βιβλίων ή τα τηρεί κατά τέτοιο τρόπο ή τα μεταβάλει, ώστε να δυσχεραίνεται η διαπίστωση της κατάστασης της περιουσίας του

στ) εξαφανίζει ή αποκρύπτει τα εμπορικά του βιβλία ή άλλα στοιχεία ή παρασιωπά την ύπαρξη εμπορικών βιβλίων ή άλλων στοιχείων, καταστρέφει ή βλάπτει εμπορικά βιβλία ή άλλα στοιχεία, η τήρηση των οποίων είναι υποχρεωτική κατά το νόμο, πριν παρέλθει η προθεσμία που πρέπει να τα διατηρήσει, ώστε να δυσχεραίνεται η διαπίστωση της κατάστασης της περιουσίας του·

ζ) αντίθετα προς το νόμο, i) παραλείπει την κατά το νόμο σύνταξη των ισολογισμών ή της απογραφής ή ii) καταρτίζει ισολογισμούς ή απογραφή κατά τρόπο που δυσχεραίνεται η διαπίστωση της κατάστασης της περιουσίας του·

η) ελαττώνει την κατάσταση της περιουσίας του με άλλον τρόπο ή παρασιωπά ή αποκρύπτει τις αληθινές δικαιοπρακτικές του σχέσεις.

2. Τιμωρείται επίσης, με τις ποινές της παραγράφου 1 και αυτός που με κάποια από τις πράξεις της παραγράφου 1 προκάλεσε την παύση των πληρωμών του.

3. Όποιος τέλεσε κάποια από τις πράξεις των περιπτώσεων ε' και ζ' της παραγράφου 1 από αμέλεια, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών.

4. Οι πράξεις του παρόντος άρθρου είναι αξιόποινες μόνο σε περίπτωση που κηρυχθεί η πτώχευση ή η αίτηση απορριφθεί για το λόγο ότι προβλέπεται πως η περιουσία του οφειλέτη δεν θα επαρκέσει για τη κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας (άρθρο 6 παράγραφος 2).

Άρθρο 172

Ευνοϊκή μεταχείριση πιστωτή

1. Τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών και χρηματική ποινή, όποιος ενώ βρίσκεται σε κατάσταση παύσης πληρωμών ή σε κατάσταση επαπειλούμενης αδυναμίας κανονικής εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών του υποχρεώσεων, ικανοποιεί απαίτηση πιστωτή ή του παρέχει ασφάλεια, εν γνώσει του ευνοώντας αυτόν έναντι των λοιπών πιστωτών.

2. Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 171 εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 173

Ποινική ευθύνη τρίτων

1. Με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος:

α) εν γνώσει του ότι άλλος απειλείται να περιέλθει σε κατάσταση αδυναμίας κανονικής εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών του υποχρεώσεων ή

β) μετά την παύση των πληρωμών του, με τη συναίνεση του οφειλέτη ή προς όφελος εκείνου, εξαφανίζει ή παρασιωπά ή αποκρύπτει περιουσιακά στοιχεία εκείνου, τα οποία σε περίπτωση πτώχευσης ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία ή ενεργώντας κατά τρόπο που αντίκειται στους κανόνες της συνετής διαχείρισης, τα καταστρέφει, τα βλάπτει ή τα καθιστά άχρηστα.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο πιστωτής που συνομολογεί με τον οφειλέτη ή άλλο πρόσωπο ιδιαίτερα ωφελήματα χάριν της ψήφου του στις διασκέψεις της πτώχευσης ή όποιος συνάπτει ιδιαίτερη συμφωνία που ωφελεί τον ίδιο και επιβαρύνει το ενεργητικό της πτώχευσης. Οι συμφωνίες

αυτές κηρύσσονται άκυρες έναντι πάντων και έναντι του οφειλέτη από το πτωχευτικό δικαστήριο.

3. Οι πράξεις του παρόντος άρθρου είναι αξιόποινες μόνο σε περίπτωση που κηρυχθεί η πτώχευση ή η αίτηση απορριφθεί, διότι προβλέπεται ότι η περιουσία του οφειλέτη δεν θα επαρκέσει για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας (άρθρο 6 παράγραφος 2).

Άρθρο 174

Ποινική ευθύνη συζύγων και συγγενών

1. Ο σύζυγος, οι κατιόντες ή ανιόντες του οφειλέτη και οι κατά την ίδια τάξη εξ αγχιστείας συγγενείς του που εν γνώσει παρανόμως ιδιοποιούνται, υπεξάγουν ή αποκρύπτουν πτωχευτικά πράγματα, χωρίς συνεννόηση με τον οφειλέτη, τιμωρούνται κατά τις διατάξεις περί κλοπής ή υπεξαίρεσης του Ποινικού Κώδικα και διώκονται πάντοτε αυτεπαγγέλτως.

2. Αν οι πράξεις αυτές τελούνται μετά από συνεννόηση με τον οφειλέτη, εφαρμόζονται ως προς τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου οι διατάξεις περί συμμετοχής του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 175

Αδικήματα συνδίκων

1. Κάθε παράνομη ιδιοποίηση χρημάτων ή άλλων πραγμάτων της πτωχευτικής περιουσίας από τον σύνδικο ή από πρόσωπα που έχουν προσληφθεί για τις ανάγκες της πτώχευσης τιμωρείται κατά τις διατάξεις περί υπεξαίρεσης του Ποινικού Κώδικα (άρθρα 375 επ.).

2. Κάθε ψευδής παράσταση του συνδίκου με την έκθεση του άρθρου 70 ή με μεταγενέστερες εκθέσεις, δηλώσεις και υπομνήματά του, προς βλάβη του οφειλέτη ή των πιστωτών, τιμωρείται κατά τις διατάξεις περί απάτης του Ποινικού Κώδικα (άρθρα 386 επ.).

3. Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή διπλάσια της ωφέλειάς του ο σύνδικος που πωλεί πτωχευτικά πράγματα και τα αγοράζει εμμέσως ο ίδιος με παρένθετα πρόσωπα. Το ποσό της χρηματικής ποινής εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ και αποδίδεται από το Δημόσιο στην πτώχευση.

Άρθρο 176

Ποινική ευθύνη των διαχειριστών κ.λπ. των νομικών προσώπων

1. Όταν η πτώχευση αναφέρεται σε νομικά πρόσωπα, ποινική ευθύνη για τις πράξεις του παρόντος κεφαλαίου, έχουν εκείνοι από τους διαχειριστές, τα μέλη της διοίκησης και οι διευθυντές τους, οι οποίοι διέπραξαν τα εν λόγω εγκλήματα.

2. Οι διαχειριστές, τα μέλη της διοίκησης και οι διευθυντές των νομικών προσώπων τιμωρούνται με τις ποινές της παραγράφου 1 του άρθρου 171 και όταν έλαβαν προκαταβολές ανώτερες από αυτές που προβλέπονται στο καταστατικό του νομικού προσώπου.

Άρθρο 177

Δικονομικές διατάξεις

1. Τα αδικήματα του παρόντος κεφαλαίου ανακρίνονται και εκδικάζονται κατά προτεραιότητα με ευθύνη του αρμόδιου εισαγγελέα. Δικαίωμα παράστασης πολιτικής αγωγής για την αποκατάσταση των υλικών ζημιών στις δίκες για παράβαση των διατάξεων αυτών έχει μόνο ο σύνδικος. Οι πιστωτές παρίστανται ατομικώς για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.
2. Περίληψη των καταδικαστικών αποφάσεων για πράξεις του παρόντος κώδικα δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και τοιχοκολλάται στα γραφεία του εισηγητή επί εικοσαήμερο. Η καταδικαστική απόφαση και οι επιβληθείσες κυρώσεις σημειώνονται και στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 178 Περιορισμός ευθύνης

Το άρθρο 479 του Αστικού Κώδικα δεν ισχύει σε περίπτωση μεταβίβασης περιουσίας ή επιχείρησης του οφειλέτη κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κώδικα.

Άρθρο 179 Συμπληρωματική εφαρμογή των διατάξεων του κώδικα

Οι διατάξεις του κώδικα αυτού εφαρμόζονται συμπληρωματικά και επί εξυγίανσης και εκκαθάρισης πιστωτικών ιδρυμάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων, κατά το μέρος που δεν ρυθμίζονται ειδικά.

Άρθρο 180 Έναρξη ισχύος του κώδικα

Ο παρών κώδικας αρχίζει να ισχύει από την 16η Σεπτεμβρίου 2007.

Άρθρο 181 Καταργούμενες διατάξεις

Με την επιφύλαξη της διάταξης του επόμενου άρθρου, από την έναρξη της ισχύος του παρόντος, καταργούνται: α) το Τρίτο Βιβλίο (άρθρα 525 έως 707) του Εμπορικού Νόμου, β) ο α.ν. 635/1937, γ) το ν.δ. 3562/1956 «περί υπαγωγής Ανωνύμων Εταιριών υπό την διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών και θέσεως αυτών υπό ειδικήν εκκαθάριση» και το β.δ. της 22/28.12.1956 «περί εφαρμογής επί ομορρύθμων και ετερορρύθμων εταιριών των διατάξεων του ν.δ. 3562/1956», δ) τα άρθρα 44 έως 46γ του ν. 1892/1990, όπως ισχύουν μετά τις τροποποιήσεις τους με τους νόμους 1947/1991, 2000/1991, 2224/1994, 2237/1994, 2302/1995, 2324/1995, 2335/1995, 2359/1995, 2516/1997, 2556/1997, 2702/1999, ε) το άρθρο 6 παρ. 18 και 19 του ν. 2479/1997 «Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο Επιτάχυνση των δικών», στ) οι διατάξεις του ΚΕΔΕ περί αναγκαστικής εκτέλεσης επί

Τα όργανα της Πτώχευσης

της περιουσίας του οφειλέτη κατά τη διάρκεια της πτώχευσης, ζ) το άρθρο 115 του Εισ. Νόμου Αστικού Κώδικα όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 του ν. 1329/1983, η) το άρθρο 44 Εισ. Ν. Κ. Πολ. Δικονομίας, θ) τα εδάφια 2 και 3 της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του ν. 1667/1986 «Αστικοί Συνεταιρισμοί και άλλες διατάξεις» και ι) κάθε άλλη διάταξη που αναφέρεται σε αντικείμενο που ρυθμίζεται από τον παρόντα κώδικα και αντιβαίνει στις διατάξεις αυτού.

Άρθρο 182

Μεταβατικό δίκαιο

1. Ο παρών κώδικας εφαρμόζεται επί των διαδικασιών που αρχίζουν μετά την έναρξη ισχύος του.
2. Οι προϊσχύσασες διατάξεις εξακολουθούν να ισχύουν και να εφαρμόζονται επί των εκκρεμών διαδικασιών. Μέχρι την έκδοση της κατά το άρθρο 8 παρ. 3 υπουργικής απόφασης, τα προβλεπόμενα στη διάταξη αυτή Μητρώα εξακολουθούν να τηρούνται σύμφωνα με τις ήδη ισχύουσες διατάξεις.
3. Οι διατάξεις του άρθρου 166 παρ. 3 εφαρμόζονται και επί εκκρεμών πτωχεύσεων, εφόσον από την κήρυξη της πτώχευσης παρήλθε διάστημα είκοσι (20) ετών.
4. Οι διατάξεις άλλων νόμων που παραπέμπουν σε άρθρα του καταργούμενου Τρίτου Βιβλίου του Εμπορικού Νόμου ή άλλων ρυθμίσεων πτωχευτικού δικαίου ή δικαίου εξυγίανσης επιχειρήσεων, από την έναρξη ισχύος του παρόντος πτωχευτικού κώδικα θεωρούνται ότι παραπέμπουν σε αντίστοιχες διατάξεις του.

Παραγγέλωμε τη δημοσίευση του παρόντος στην
Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 6 Ιουλίου 2007

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ**

ΝΟΜΟΣ 4446/2016, ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

9903

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

22 Δεκεμβρίου 2016

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 240

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 4446

Πτωχευτικός Κώδικας, Διοικητική Δικαιοσύνη, Τέλη-Παράβολα, Οικειοθελής αποκάλυψη φορολογητέας ύλης παρελθόντων ετών, Ηλεκτρονικές συναλλαγές, Τροποποιήσεις του ν. 4270/2014 και λοιπές διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ
(ν. 3588/2007, Α' 153)

Άρθρο 1
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
(«Κήρυξη της πτώχευσης»)

1. Στο άρθρο 3 προστίθενται παράγραφοι 3 και 4 ως ακολούθως:

«3. Η πιθανότητα αφερεγγυότητας αποτελεί λόγο κήρυξης της πτώχευσης, όταν την κήρυξη της ζητεί ο οφειλέτης και εφόσον συνυποβάλει πρόταση σχεδίου αναδιοργάνωσης κατά τα άρθρα 107 και επόμενα συγχρόνως με την αίτηση της πτώχευσης.

4. Η πτώχευση κηρύσσεται εφόσον με βάση τα οικονομικά στοιχεία που τίθενται υπόψη του δικαστηρίου πιθανολογείται ότι η περιουσία του οφειλέτη επαρκεί για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας. Άλλως, το δικαστήριο διατάσσει την καταχώριση του ονόματος ή της επωνυμίας, κατά περίπτωση, του οφειλέτη στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο, καθώς και στα Μητρώα Πτωχεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 8. Η καταχώριση διαγράφεται μετά την πάροδο τριετίας».

2. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 4 ως εξής:

«2. Κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος, όπου ο οφειλέτης ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του και, συνεπώς, είναι αναγνωρίσιμος από τους τρίτους. Για τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρι να αποδειχθεί το αντίθετο, ότι κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας».

3. Προστίθεται νέα παράγραφος 4 στο άρθρο 5 ως εξής:

«4. Με την αίτηση ο οφειλέτης υποχρεούται να καταθέσει, με ποινή απαραδέκτου, τις οικονομικές του καταστάσεις, εφόσον υπάρχουν, για την τελευταία χρήση για την οποία είναι διαθέσιμες και βεβαίωση της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας για τα χρέη του οφειλέτη προς το Δημόσιο. Η αίτηση μπορεί να συνοδεύεται και από άλλα έγγραφα που στηρίζουν τα παρεχόμενα από τον οφειλέτη στοιχεία, βεβαιωμένα ως προς την ακρίβεια του περιεχομένου τους από τον υπεύθυνο για τη διεύθυνση του λογιστηρίου, όπου υπάρχει, και από τον νόμιμο εκπρόσωπο της επιχείρησης. Στην περίπτωση των κεφαλαιουχικών εταιριών, οι ως άνω οικονομικές καταστάσεις πρέπει να είναι δημοσιευμένες και εγκεκριμένες από τη γενική συνέλευση. Στην περίπτωση των λοιπών επιχειρήσεων, αλλά και όταν πρόκειται για ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις, εφόσον υπάρχουν, αυτές πρέπει να είναι δημοσιευμένες σε μία οικονομική εφημερίδα και ελεγμένες».

4. Η υπάρχουσα παράγραφος 4 του άρθρου 5 αναριθμείται σε παράγραφο 5.

5. Καταργείται η παράγραφος 2 του άρθρου 6 και οι υπάρχουσες παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 6 αναριθμούνται σε 2 και 3, αντίστοιχα.

6. Αντικαθίσταται η παράγραφος 3 (μετά την αναρίθμηση) του άρθρου 6 ως εξής:

«3. Στην περίπτωση που συντρέχουν οι όροι της παραγράφου 2, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση όποιου από τους διαδικούς έχει έννομο συμφέρον, να επιδικάσει αποζημίωση κατ' εκείνου που υπέβαλε την αίτηση».

7. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 έως 3 του άρθρου 7 ως εξής:

α. «1. Με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση το πτωχευτικό δικαστήριο διορίζει εισηγητή δικαστή και σύνδικο της πτώχευσης και διατάσσει τη σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας. Με την ίδια απόφαση το πτωχευτικό δικαστήριο ορίζει ημερομηνία σύγκλησης της συνέλευσης των πιστωτών για να αποφασίσει με βάση την έκθεση του συνδίκου κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 70. Η ημερομηνία αυτή δεν πρέπει να απέχει

περισσότερο από τέσσερις (4) μήνες από την κήρυξη της πτώχευσης. Στην απόφαση αναφέρονται επίσης και τα στοιχεία του οφειλέτη, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 3».

β. «2. Στην απόφαση προσδιορίζεται και η ημέρα παύσης των πληρωμών, η οποία δεν μπορεί να απέχει πέραν της διετίας από την ημερομηνία κήρυξης της πτώχευσης ή, σε περίπτωση θανάτου του οφειλέτη, πέραν του έτους πριν το θάνατο. Σε περίπτωση κήρυξης της πτώχευσης κατά το άρθρο 3 παράγραφος 2 και 3, ημέρα παύσης πληρωμών λογίζεται η ημέρα δημοσίευσης της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση».

γ. «3. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, με μεταγενέστερη απόφασή του, μετά από αίτηση του συνδίκου, πιστωτή και οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον να μεταβάλει το χρόνο παύσης των πληρωμών. Η αίτηση μεταβολής του χρόνου παύσης των πληρωμών είναι απαράδεκτη μετά από την περάτωση της επαλήθευσης των πιστώσεων, κατά το άρθρο 93 και σε κάθε περίπτωση μετά πάροδο έτους από την κήρυξη της πτώχευσης».

8. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 8 ως εξής:

«2. Οι αποφάσεις που κηρύσσουν ή ανακαλούν την πτώχευση ή μεταβάλλουν το χρόνο παύσης των πληρωμών, επικυρώνουν τη συμφωνία εξυγίανσης ή την ακυρώνουν, επικυρώνουν ή απορρίπτουν το σχέδιο αναδιοργάνωσης, ακυρώνουν τούτο ή διατάσσουν την ατομική ανατροπή του ή παύουν τις εργασίες της πτωχεύσεως, καθώς και σε όσες άλλες περιπτώσεις ορίζεται στον παρόντα κώδικα, καταχωρούνται στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο με επιμέλεια του συνδίκου, του οφειλέτη ή οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον και δημοσιεύονται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολομένων – Τομέας Ασφάλισης Νομικών (ΕΤΑΑ – ΤΑΝ). Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, κατά την κρίση του, να διατάξει και πρόσθετες δημοσιεύσεις».

9. Αντικαθίσταται το άρθρο 12 ως εξής:

«Άρθρο 12

Αντίκλητο, κοινοποιήσεις

1. Ο οφειλέτης που κηρύχθηκε σε πτώχευση οφείλει με δήλωσή του προς τον γραμματέα των πτωχεύσεων να ορίσει ως αντίκλητό του πρόσωπο που κατοικεί στην έδρα του πτωχευτικού δικαστηρίου.

2. Όπου προβλέπονται επιδόσεις, κοινοποιήσεις, γνωστοποιήσεις ή ειδοποιήσεις προς τον οφειλέτη, αυτές γίνονται μόνο προς τον αντίκλητο που έχει νομίμως διορισθεί και πάντοτε εγγράφως. Αν δεν έχει διορισθεί αντίκλητος, η ειδοποίηση των εν λόγω γίνεται με κάθε πρόσφορο μέσο, ακόμη και τηλεφωνικά από τον γραμματέα των πτωχεύσεων, ο οποίος βεβαιώνει τούτο ενυπογράφως πάνω στο φάκελο της πτώχευσης.

3. Οι κατά τα ανωτέρω επιδόσεις, κοινοποιήσεις, γνωστοποιήσεις ή ειδοποιήσεις προς τον οφειλέτη μπορούν να παραλείπονται, όταν, παρά τις προσπάθειες, διαπιστώνεται ότι είναι αδύνατες, ιδίως λόγω μη ύπαρξης αντίκλητου ή λόγω μη ύπαρξης νόμιμης εκπροσώπησης οφειλετών νομικών προσώπων».

Άρθρο 2

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ

(«Συνέπειες της πτώχευσης»)

1. Προστίθεται τρίτο εδάφιο στην παράγραφο 1 του άρθρου 17 ως εξής:

«Η πτώχευση θεωρείται ότι έχει κηρυχθεί από την έναρξη της ημέρας κατά την οποία δημοσιεύεται η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση στο ακροατήριο».

2. Καταργείται η παράγραφος 2 του άρθρου 17 και οι υπάρχουσες παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου αυτού αναριθμούνται σε 2 και 3 αντίστοιχα.

3. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 18 ως εξής:

α. «1. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση του οφειλέτη, να του αναθέσει τη διοίκηση και ιδίως τη διαχείριση και διάθεση της πτωχευτικής περιουσίας, με ή χωρίς περιοριστικούς όρους, πάντοτε με τη σύμπραξη του συνδίκου, αν η ανάθεση αυτή είναι προς το συμφέρον των πιστωτών. Η σύμπραξη του συνδίκου μπορεί να συνίσταται σε γενικές άδειες διενέργειας πράξεων ή κατηγοριών πράξεων. Η ως άνω ανάθεση παύει αυτοδικαίως όταν η διαδικασία εισέρχεται στο στάδιο της ένωσης των πιστωτών».

β. «2. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση του συνδίκου, να αφαιρέσει από τον οφειλέτη τη διοίκηση της πτωχευτικής περιουσίας, αν τούτο επιβάλει το συμφέρον των πιστωτών. Στην περίπτωση αυτή το δικαίωμα διοίκησης περιέρχεται στον σύνδικο».

4. Αντικαθίσταται το άρθρο 19 ως εξής:

«Άρθρο 19

Περιορισμός προς διατήρηση του ενεργητικού

1. Μέχρι την επικύρωση του σχεδίου αναδιοργάνωσης, άλλως μέχρι την ένωση των πιστωτών, απαγορεύεται η διάθεση στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης χωρίς την άδεια του εισηγητή, που χορηγείται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ύστερα από αίτηση του συνδίκου.

2. Αν συντρέχουν όλως εξαιρετικές περιστάσεις, όπως προφανής κίνδυνος ουσιώδους μείωσης της αξίας της επιχείρησης του οφειλέτη ή ύπαρξη ιδιαίτερα ευνοϊκής προσφοράς, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση του συνδίκου και αφού ακουσθεί ο εισηγητής, μπορεί να αποφασίσει την εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου ή επιμέρους λειτουργικών συνόλων (κλάδων) αυτής, με ανάλογη εφαρμογή της διαδικασίας και των διακρίσεων του άρθρου 135».

5. Αντικαθίσταται η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 21 ως εξής:

«δ. η απαίτηση ικανοποιείται από την πτωχευτική περιουσία μετά από την ικανοποίηση των ανέγγυων πιστωτών (πιστωτές τελευταίας σειράς)».

6. Αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 34 ως εξής:

«3. Σε περίπτωση που η κατά το άρθρο 70 έκθεση του συνδίκου προβλέπει βιωσιμότητα της επιχείρησης, ο σύνδικος και ο οφειλέτης μπορούν χωριστά ο καθένας ή από κοινού να ζητήσουν από τον εισηγητή τη διατήρηση των αναγκαίων θέσεων εργασίας μέχρι την έγκριση

ή απόρριψη από το πτωχευτικό δικαστήριο του κατά τα άρθρα 107 επ. σχεδίου αναδιοργάνωσης».

7. Εισάγεται τρίτο εδάφιο στην παράγραφο 2 του άρθρου 43 ως εξής:

«Αν ο οφειλέτης είναι νομικό πρόσωπο, η γνώση του αντισυμβαλλομένου τεκμαίρεται για τα πρόσωπα που συνδέονται με τον οφειλέτη σύμφωνα με το άρθρο 32 του ν. 4308/2014».

Άρθρο 3 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΡΙΤΟΥ («Όργανα της πτώχευσης»)

1. Τα άρθρα 52 και 55 αντικαθίστανται ως εξής:

α. Άρθρο 52

Τα όργανα της πτώχευσης

Τα όργανα της πτώχευσης είναι: το πτωχευτικό δικαστήριο, ο εισηγητής, ο σύνδικος και η συνέλευση των πιστωτών».

β. Άρθρο 55

Ανακοπή, έφεση και αναίρεση

Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, οι αποφάσεις του πτωχευτικού δικαστηρίου υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας, έφεση και αναίρεση μόνο για τους λόγους του άρθρου 559 αριθ. 1, 4, 14, 16, 17 και 19 του ΚΠολΔ. Δεν υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας ή έφεση ή αναίρεση οι αποφάσεις του δικαστηρίου περί διορισμού ή αντικατάστασης του εισηγητή ή του συνδίκου και περί χορήγησης βοθημάτων προς τον οφειλέτη ή την οικογένειά του».

2. Αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 58 ως εξής:

«1. Εισηγητής στην πτώχευση ορίζεται πρωτοδικής που υπηρετεί στο πρωτοδικείο. Στα πρωτοδικεία Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, εισηγητές των πτωχεύσεων ορίζονται για δύο (2) δικαστικά έτη, με απόφαση της ολομέλειάς τους, έως τρεις από τους προέδρους πρωτοδικών που υπηρετούν σε αυτά, κατ' αποκλειστική απασχόληση. Για τον ορισμό των εισηγητών των πτωχεύσεων βαρύνουσα σημασία έχει ιδίως η δυνατότητα άσκησης των καθηκόντων τους για όσο το δυνατόν περισσότερο χρόνο, στο πλαίσιο και της ανανέωσης της θητείας τους ως εισηγητών. Στα λοιπά πρωτοδικεία, ο εισηγητής ορίζεται με την απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου. Με τον ίδιο τρόπο αντικαθίσταται ο εισηγητής».

3. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 59 ως εξής:

«2. Επιδέχεται το έργο του συνδίκου και, αν συντρέχει σχετική περίπτωση, μπορεί να ζητήσει την αντικατάστασή του. Παρέχει στο σύνδικο την άδεια εμπορίας ή εκποίησης εμπορευμάτων και εν γένει κινητών και ακινήτων της πτώχευσης, όπου προβλέπεται στον παρόντα κώδικα».

4. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 60 ως εξής:

α. «1. Ο εισηγητής με αιτιολογημένη διάταξη του αποφαινεται επί των ζητημάτων που αναφέρονται στον παρόντα κώδικα και παρέχει τις προβλεπόμενες άδειες.

Επίσης, αποφασίζει, εντός τριών (3) ημερών, επί όλων των διενέξεων του συνδίκου με τους πιστωτές και τους λοιπούς εμπλεκόμενους στη διαδικασία της πτώχευσης και σε κάθε άλλη περίπτωση που έχει αρμοδιότητα κατά τον παρόντα κώδικα. Πριν από την έκδοση των ως άνω διατάξεων επιτρέπεται σε καθένα που έχει έννομο συμφέρον να καταθέσει στον εισηγητή έγγραφο υπόμνημα και να επικαλεστεί και να προσκομίσει σχετικά έγγραφα».

β. «2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, όποιος έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου κατά των διατάξεων του εισηγητή της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και κατά των αποφάσεων επί των διενέξεων του ίδιου με τον σύνδικο ή τον πιστωτή ή με άλλους εμπλεκόμενους στην πτώχευση. Η προσφυγή, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, ασκείται εντός δέκα (10) ημερών από την έκδοση της διάταξης και εκδικάζεται εντός οκτώ (8) ημερών, το δε πτωχευτικό δικαστήριο αποφαινεται επ' αυτής αμετακλήτως, εντός δέκα (10) ημερών από τη συζήτηση. Η προσφυγή στο πτωχευτικό δικαστήριο δεν αναστέλλει την εκτέλεση των διατάξεων του εισηγητή, μπορεί όμως ο πρόεδρος του πτωχευτικού δικαστηρίου, μετά από αίτηση του προσφευγόντος, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682 επ. ΚΠολΔ)».

5. Προστίθεται τρίτο εδάφιο στο άρθρο 61 ως εξής:

«Ειδικότερα, ο εισηγητής μπορεί να αναθέσει σε ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (ΣΔΟΕ) ή σε άλλα ελεγκτικά όργανα της Διοίκησης τη διενέργεια συγκεκριμένων ανακριτικών πράξεων, όπως έλεγχο και σύνταξη σχετικής έκθεσης ή λήψη αντιγράφων από τα φορολογικά και λοιπά βιβλία και στοιχεία του οφειλέτη, ο οποίος έχει κηρυχθεί σε κατάσταση πτωχεύσεως, με σκοπό τη διαπίστωση της πραγματικής οικονομικής κατάστασης και της περιουσίας του τελευταίου».

6. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 62 ως εξής:

«1. Αν ο οφειλέτης αρνείται να εμφανιστεί ενώπιον του συνδίκου ή του εισηγητή και εφόσον είχε νομίμως ειδοποιηθεί τουλάχιστον δύο (2) ημέρες πριν από την ημέρα εμφάνισης, ο εισηγητής επιβάλλει σε αυτόν ποινή τάξεως από πεντακόσια (500) έως δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ υπέρ του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων – Τομέας Ασφάλισης Νομικών (ΕΤΑΑ – ΤΑΝ) που εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. Μετά τη δεύτερη, χωρίς αποτέλεσμα, ειδοποίηση εμφάνισης του οφειλέτη, ο εισηγητής μπορεί να προβεί στην αποστολή έκθεσης κατ' αυτού για απείθεια κατά τη διάταξη του άρθρου 169 του Ποινικού Κώδικα στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών».

7. Αντικαθίστανται τα άρθρα 63, 64 και 65 ως εξής:

α. Άρθρο 63

Ποιος διορίζεται σύνδικος

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, με την απόφαση του άρθρου 7, ορίζει ως σύνδικο πρόσωπο το οποίο διαθέτει άδεια διαχειριστή αφερεγγυότητας, σύμφωνα με το

προεδρικό διάταγμα για τη ρύθμιση του επαγγέλματος του διαχειριστή αφερεγγυότητας, το οποίο θα εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 22 της υποπαραγράφου Γ3 της παρ. Γ' του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94), όπως τελικώς η ανωτέρω παρ. 22 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 51 του ν. 4423/2016 (Α' 182). Η επιλογή του συνδίκου από το πτωχευτικό δικαστήριο γίνεται κατά την κρίση του, αφού λάβει υπόψη του τις διατάξεις που ισχύουν για το διαχειριστή αφερεγγυότητας.

2. Ως σύνδικος δεν μπορεί να διοριστεί πρόσωπο το οποίο:

α) συνδέεται με τον οφειλέτη, και επί νομικών προσώπων με κάποιο από τα φυσικά πρόσωπα που μετέχουν στη διοίκηση τους ή ασκούν έλεγχο επ' αυτών, με συγγένεια εξ αίματος ή αγχιστείας σε ευθεία γραμμή απερίοριστα ή υιοθεσία και εκ πλαγίου μέχρι τέταρτου βαθμού ή είναι σύζυγος αυτών,

β) συνδέεται με τον οφειλέτη ή πρόσωπο που ελέγχει ή ελέγχεται από τον οφειλέτη με συμβατική σχέση,

γ) την πενταετία πριν την υποβολή της αίτησης πτώχευσης:

(αα) συμμετείχε στη διαχείριση ή εκπροσώπηση της επιχείρησης του οφειλέτη ή

(ββ) είχε την ιδιότητα του νόμιμου ελεγκτή της επιχείρησης του οφειλέτη ή

δ) την τριετία πριν την υποβολή της αίτησης πτώχευσης είχε λάβει άμεσα ή έμμεσα αμοιβή ή είχε πληρωθεί απαίτησή του από τον οφειλέτη ή πρόσωπο που ελέγχει ή ελέγχεται από τον οφειλέτη στο πλαίσιο σύμβασης παροχής εξαρτημένων ή ανεξάρτητων υπηρεσιών ή σύμβασης έργου.

3. Ο σύνδικος ελέγχει τη μη συνδρομή των κλυμάτων της παραγράφου 2 ως προς τα πρόσωπα που προσλαμβάνει με οποιαδήποτε συμβατική σχέση (εργασία, έργου κ.λπ.) για την υποβοήθηση του έργου του, σύμφωνα με το άρθρο 75.

4. Ο σύνδικος ειδοποιείται αμέσως για το διορισμό του με κάθε μέσο, ακόμη και τηλεφωνικά, από τον γραμματέα των πτωχεύσεων. Ο γραμματέας σημειώνει ενυπόγραφα την ειδοποίηση πάνω στο φάκελο της πτώχευσης. Εντός πέντε (5) ημερών από την ειδοποίηση για το διορισμό του, ο σύνδικος υποχρεούται να υποβάλει εγγράφως προς τον εισηγητή δήλωση περί υπάρξεως κλυμάτων.

5. Ο σύνδικος ασκεί τα καθήκοντα που του ανατίθενται με τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα και οφείλει να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από την κείμενη νομοθεσία στο διαχειριστή αφερεγγυότητας».

β. «Άρθρο 64

Αντικατάσταση συνδίκου

Το πτωχευτικό δικαστήριο αντικαθιστά το σύνδικο στις εξής περιπτώσεις:

α) Ύστερα από έγγραφη δήλωση του συνδίκου προς τον εισηγητή, σύμφωνα με το άρθρο 63 παράγραφος 4 ή ύστερα από έγγραφη δήλωση παραίτησής του για σπουδαίο λόγο η οποία επίσης υποβάλλεται στον εισηγητή. Ο εισηγητής απευθύνεται αμέσως προς το πτωχευτικό δικαστήριο, το οποίο, με την απόφαση διορισμού νέου

συνδίκου, αποφαίνεται συγχρόνως για το εάν η παραίτηση οφείλεται σε κώλυμα του άρθρου 63 παράγραφος 2 ή εάν συντρέχει σπουδαίος λόγος. Εάν δεν συντρέχει κάποια εκ των ανωτέρω δύο περιπτώσεων, ο σύνδικος που παραιτήθηκε δεν μπορεί να διοριστεί εκ νέου σύνδικος για τα επόμενα δύο (2) έτη και το γεγονός αυτό γνωστοποιείται με επιμέλεια της γραμματείας του πτωχευτικού δικαστηρίου στην Επιτροπή Διαχείρισης Αφερεγγυότητας της παρ. 22 της υποπαραγράφου Γ3 του άρθρου 2 του ν. 4336/2015, όπως ισχύει, προκειμένου να καταχωρισθεί στο μητρώο διαχειριστών αφερεγγυότητας που προβλέπεται στην ως άνω διάταξη.

β) Ύστερα από απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών που συγκαλείται για να αποφασίσει με βάση την έκθεση του συνδίκου κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 70. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται στο πτωχευτικό δικαστήριο, η απόφαση του οποίου υπόκειται μόνο σε έφεση.

γ) Ύστερα από αίτηση του οφειλέτη ή πιστωτή για σπουδαίο λόγο που συνίσταται, ιδίως, σε σοβαρή παράβαση του συνδίκου κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων του ή μη εκπλήρωση αυτών. Η αίτηση υποβάλλεται στο πτωχευτικό δικαστήριο, η απόφαση του οποίου υπόκειται μόνον σε έφεση».

γ. «Άρθρο 65

Δημοσιεύσεις πρόσκλησης προς τους πιστωτές

Ο σύνδικος έχει υποχρέωση να επιμεληθεί για τη δημοσίευση, σύμφωνα με το άρθρο 8, περίληψης της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση, με πρόσκληση των πιστωτών να συνέλθουν ενώπιον του εισηγητή στον οριζόμενο στην απόφαση τόπο και χρόνο, ενόψει της συνέλευσης του άρθρου 84. Αν ο σύνδικος βραδύνει, η δημοσίευση γίνεται με επιμέλεια του εισηγητή. Αν ματαιωθεί η συνέλευση, για οποιονδήποτε λόγο, η ημερομηνία σύγκλησης της επόμενης συνέλευσης ορίζεται με απλή πράξη του εισηγητή, η οποία δημοσιεύεται κατά τον ίδιο τρόπο».

8. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 67 ως εξής:

«1. Ο σύνδικος μπορεί να ζητήσει από τον εισηγητή να επιτρέψει να εξαιρεθούν από τη σφράγιση και να παραδοθούν σε αυτόν, όσα πράγματα υπόκεινται σε άμεση φθορά ή υποτίμηση της αξίας τους ή η διατήρησή τους είναι δαπανηρή. Τα πράγματα αυτά απογράφονται και εκτιμώνται αμέσως από τον σύνδικο, ο οποίος υπογράφει την έκθεση».

9. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 70 ως εξής:

«2. Η έκθεση του συνδίκου γνωστοποιείται υποχρεωτικά, τουλάχιστον πέντε (5) ημέρες πριν τη συνέλευση των πιστωτών στον εισηγητή, στον οφειλέτη, και σε εκπρόσωπο των εργαζομένων, προκειμένου να τοποθετηθούν επ' αυτής. Περίληψη της έκθεσης δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Αποσχολούμενων - Τομέας Ασφάλισης Νομικών (ΕΤΑΑ - ΤΑΝ)».

10. Αντικαθίσταται το άρθρο 71 ως εξής:

«Άρθρο 71

Διατροφή του οφειλέτη και της οικογένειάς του

Ο εισηγητής μπορεί, με αιτιολογημένη διάταξή του, μετά από πρόταση του συνδίκου, να επιτρέπει την καταβολή του αναγκαίου χρηματικού ποσού προς τον οφειλέτη για τη στοιχειώδη διατροφή αυτού και της οικογένειάς του που περιλαμβάνει τα απολύτως αναγκαία για τη συντήρησή τους. Πριν από την έκδοση της εν λόγω διάταξης ο εισηγητής καλεί τον οφειλέτη για να εκθέσει τις απόψεις του ή και να καταθέσει σημείωμα με συνημμένα σχετικά έγγραφα. Κατά της διάταξης του εισηγητή που απορρίπτεται εν όλω ή εν μέρει την πρόταση του συνδίκου για καταβολή του πιο πάνω χρηματικού ποσού προς τον οφειλέτη επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, ενώ τέτοια προσφυγή δεν επιτρέπεται κατά της διάταξης του εισηγητή που δέχεται εν όλω τη σχετική πρόταση του συνδίκου».

11. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 74 ως εξής:

α. «2. Ο οφειλέτης προσκαλείται να λάβει γνώση της συμφωνίας της παραγράφου 1 και δικαιούται να προβάλλει τις τυχόν αντιρρήσεις του ενώπιον του εισηγητή εντός τριών (3) ημερών».

β. «3. Αν η αξία του αντικειμένου του συμβιβασμού δεν υπερβαίνει το ποσό της αρμοδιότητας του μονομελούς πρωτοδικείου, ο εισηγητής τον επικυρώνει ο ίδιος ή αρνείται την επικύρωσή του. Κατά της απόφασης του εισηγητή επιτρέπεται στο σύνδικο, στον αντισυμβαλλόμενο, στον οφειλέτη ή σε οποιονδήποτε πιστωτή, προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα».

12. Αντικαθίσταται το άρθρο 75 ως εξής:

«Άρθρο 75

Πρόσληψη προσώπων με ειδικές γνώσεις

Ο σύνδικος, σε περίπτωση που για την προώθηση των εργασιών της πτώχευσης απαιτούνται ειδικές γνώσεις τεχνικής, οικονομικής, λογιστικής ή άλλης φύσεως, τις οποίες δεν διαθέτει ο ίδιος, μπορεί, μετά από σύμφωνη γνώμη του εισηγητή, να προσλάβει, με οποιαδήποτε συμβατική σχέση (εργασίας, έργου κ.λπ.), τα απαιτούμενα προς υποβοήθηση του έργου του τρίτα πρόσωπα ή τον οφειλέτη, των οποίων η αμοιβή θα καθοριστεί, κατ'εύλογη κρίση, από τον εισηγητή με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή στο πτωχευτικό δικαστήριο».

13. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 77 ως εξής:

«2. Ο οφειλέτης ειδοποιείται πάντοτε για το αίτημα αυτό του συνδίκου και δικαιούται να προβάλλει τις τυχόν αντιρρήσεις του ενώπιον του εισηγητή εντός των τριών (3) επόμενων ημερών από την ειδοποίησή του».

14. Καταργείται το άρθρο 79.

15. Αντικαθίσταται το άρθρο 80 ως εξής:

«Άρθρο 80

Ευθύνη του συνδίκου

1. Έναντι των πιστωτών και του οφειλέτη ο σύνδικος, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ευθύνεται για

κάθε πταίσμα. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του οφείλει να επιδεικνύει την επιμέλεια του συνετού συνδίκου. Στο ίδιο μέτρο ο σύνδικος ευθύνεται έναντι των ανωτέρω προσώπων και για τις πράξεις τρίτου, στον οποίο χωρίς δικαίωμα ανέθεσε τη διεξαγωγή υπόθεσης της πτωχευτικής διαδικασίας, ενώ, αν είχε το δικαίωμα ανάθεσης, ευθύνεται μόνο για πταίσμα ως προς την επιλογή του τρίτου και ως προς τις οδηγίες που του έδωσε.

2. Έναντι των τρίτων που ζημιώθηκαν από τη δράση του, ο σύνδικος ευθύνεται προσωπικώς μόνο για δόλο ή βαριά αμέλεια.

3. Αν από τη δράση του συνδίκου δημιουργήθηκε ομαδικό χρέος το οποίο δεν είναι δυνατόν να εκπληρωθεί από την πτωχευτική περιουσία, αυτός υποχρεούται να αποζημιώσει τον ομαδικό πιστωτή αν από βαριά αμέλεια δεν διέγινωσε ότι η περιουσία δεν προβλέπεται να επαρκέσει για την εκπλήρωση του ομαδικού χρέους τούτου ή το διέγινωσε αλλά αδιαφόρησε. Σε κάθε περίπτωση που ανακύπτει ευθύνη του συνδίκου έναντι τρίτων, εις ολόκληρον με αυτόν ευθύνεται και η ομάδα των πιστωτών, η οποία δικαιούται να αναζητήσει από το σύνδικο κάθε ποσό που υποχρεώθηκε να καταβάλει για την αιτία αυτή.

4. Η ευθύνη του συνδίκου κατά τις διατάξεις περί αδικπραξιών δεν αποκλείεται.

5. Κάθε αξίωση κατά του συνδίκου παραγράφεται μετά πάροδο τριών (3) ετών από τότε που ο ζημιωθείς έλαβε γνώση της ζημίας και του ζημιογόνου γεγονότος. Σε κάθε περίπτωση η αξίωση κατά του συνδίκου παραγράφεται μετά πάροδο τριετίας από τη λήξη των καθηκόντων του».

16. Αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 81 ως εξής:

«3. Για την αμοιβή του συνδίκου ισχύουν συμπληρωματικά οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας σχετικά με την αμοιβή του διαχειριστή αφερεγγυότητας».

17. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 82 ως εξής:

«2. Συγκαλείται αρχικά με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση κατά το άρθρο 7. Η σύγκλησή της διατάσσεται επίσης από τον εισηγητή, όπου προβλέπεται ειδικά στον παρόντα κώδικα. Περίληψη της διάταξης του εισηγητή για τη σύγκληση της συνέλευσης, που περιλαμβάνει τον τόπο και χρόνο, καθώς και τα θέματα που θα συζητηθούν, δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών πέντε (5) ημέρες πριν την ημέρα της σύγκλησης και τοιχοκολλάται στα γραφεία του εισηγητή».

18. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 83 ως εξής:

α. «1. Μετά την επαλήθευση των πιστώσεων, στη συνέλευση μετέχουν οι πιστωτές των οποίων έγιναν δεκτές, έστω και προσωρινά, κατά το άρθρο 94, οι απαιτήσεις τους».

β. «2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα Κώδικα, απαρτία υπάρχει, αν μετέχουν στη συνέλευση πιστωτές που εκπροσωπούν τουλάχιστον το 50% των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί απαρτία, η συνέλευση επαναλαμβάνεται με όσους ανεξάρτητα από ύψος των απαιτήσεών τους, ευρεθούν παρόντες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα Κώδικα».

γ. «3. Οι αποφάσεις της συνέλευσης λαμβάνονται κατά πλειοψηφία των απαιτήσεων που εκπροσωπούνται σε αυτή».

19. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 84 ως εξής:

α. «1. Μετά το πέρας των επαληθεύσεων, ο εισηγητής εντός δέκα (10) ημερών, υποχρεούται να συγκαλέσει τη συνέλευση των πιστωτών που αποφασίζει, αν πρέπει να συνεχιστεί από τον σύνδικο η άσκηση της εμπορικής δραστηριότητας της επιχείρησης του οφειλέτη ή ορισμένων κλάδων της για ορισμένο χρονικό διάστημα, αν πρέπει να εκμισθωθεί σε τρίτον η επιχείρηση ως σύνολο ή αν πρέπει να εκποιηθεί η επιχείρηση ως σύνολο ή κατά επιμέρους λειτουργικά σύνολα (κλάδους) αυτής ή να γίνει ρευστοποίηση των κατ'ιδίαν στοιχείων της χωριστά. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με πλειοψηφία επί του συνόλου των απαιτήσεων, ανεξαρτήτως πόσοι πιστωτές είναι παρόντες».

β. «2. Ο οφειλέτης και ο σύνδικος ειδοποιούνται πριν τρεις (3) ημέρες, περί του θέματος αυτού που θα συζητηθεί στη συνέλευση των πιστωτών, και δικαιούνται να προβάλλουν τις τυχόν αντιρρήσεις τους».

20. Προστίθεται νέα παράγραφος 5 στο άρθρο 84 ως εξής:

«5. Αν ληφθεί απόφαση από την ανωτέρω πλειοψηφία για ρευστοποίηση των κατ'ιδίαν στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας χωριστά, είναι δυνατόν, με αίτημα του συνδίκου ή πιστωτών που εκπροσωπούν το 20% του συνόλου των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη, να ζητηθεί από το δικαστήριο η άδεια για εκ νέου σύγκληση της συνέλευσης των πιστωτών με αντικείμενο την τροποποίηση της προηγουμένως ληφθείσας απόφασης κατά την παράγραφο 1. Η αίτηση δύναται να υποβληθεί άπαξ, συνοδεύεται δε επί ποινή απαραδέκτου από βεβαίωση πιστωτικού ιδρύματος ή ΕΠΕΥ, εγκατεστημένων στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος-μέλος, για την ύπαρξη αξιόχρεου επενδυτή ενδιαφερόμενου για την αγορά του ενεργητικού της επιχείρησης ως συνόλου ή λειτουργικών συνόλων (κλάδων) αυτής. Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει την αίτηση, εφόσον κρίνει ότι η ρευστοποίηση των κατ'ιδίαν στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας έχει ήδη προχωρήσει σε τέτοιο βαθμό, ώστε δεν είναι πλέον συμφέρουσα η εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου».

Άρθρο 4 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ («Εξέλεγχξη των πιστώσεων»)

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 92 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η ανακοπή στρέφεται κατά του συνδίκου. Η ανακοπή μπορεί να ασκηθεί μέχρι και την τελευταία διανομή, σε καμία δε περίπτωση πέραν των έξι (6) μηνών από το πέρας της προθεσμίας αναγγελίας. Η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει τις διανομές που έχουν ήδη διαταχθεί από τον εισηγητή. Εάν διαταχθούν νέες διανομές πριν την έκδοση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου, ο ανακόπτης μετέχει σε αυτές για ορισμένο ποσό που προσδιορίζεται προσωρινά από τον πρόεδρο του πτωχευτικού δικαστηρίου που δικάζει κατά τη διαδι-

κασία των ασφαλιστικών μέτρων. Το ποσό αυτό δεν καταβάλλεται στον ανακόπτη, αλλά φυλάσσεται μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ανακοπής. Μετά την αναγνώριση της απαίτησης, ο ανακόπτης δικαιούται να ζητήσει από τον εισηγητή, να προαφαιρέσει από τα ποσά που δεν έχουν ακόμη διανεμηθεί τα μερίσματα που του αναλογούν από τις προηγηθείσες διανομές».

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 95 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι αντιρρήσεις εισάγονται από κοινού στο σύνολό τους εντός δέκα (10) ημερών από την ολοκλήρωση των επαληθεύσεων, ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου που δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας διαδικασίας, με έκθεση του εισηγητή, εντός είκοσι (20) ημερών από την εισαγωγή των αντιρρήσεων. Στη συζήτηση κλητεύονται ο οφειλέτης και οι πιστωτές των οποίων αμφισβητήθηκαν οι απαιτήσεις, καθώς και αυτοί που υπέβαλαν τις αντιρρήσεις, με επιμέλεια του συνδίκου. Στη διαδικασία μπορεί να παρέμβει όποιος έχει έννομο συμφέρον. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου επιτρέπεται μόνο έφεση».

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 90 εισάγεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής:

«Η ως άνω προθεσμία αναστέλλεται για το χρονικό διάστημα από 1η ως 31η Αυγούστου».

Άρθρο 5 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ («Ειδικές διατάξεις επί νομικών προσώπων»)

Το άρθρο 98 αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 98 Αστική ευθύνη διοικητών κεφαλαίουχικών εταιριών

1. Αν δεν υποβληθεί εγκαίρως η αίτηση πτώχευσης ανώνυμης εταιρείας σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 5 του παρόντος, τα υπαίτια για την καθυστέρηση μέλη του διοικητικού της συμβουλίου ευθύνονται εις ολόκληρον για την αποκατάσταση της ζημίας των εταιρικών πιστωτών από τη μείωση του πτωχευτικού μερίσματος που επήλθε λόγω της καθυστέρησης. Την ίδια ευθύνη υπέχει και αυτός που άσκησε την επιρροή του στο μέλος ή τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, με αποτέλεσμα να μην υποβάλουν εγκαίρως την αίτηση. Οι σχετικές απαιτήσεις των εταιρικών δανειστών ασκούνται μόνον από τον σύνδικο.

2. Αν η παύση πληρωμών της ανώνυμης εταιρείας προκλήθηκε από δόλο ή βαρεία αμέλεια των μελών του διοικητικού της συμβουλίου, τα υπαίτια μέλη ευθύνονται εις ολόκληρον σε αποζημίωση έναντι των εταιρικών πιστωτών για τη ζημία που τους προκλήθηκε. Την ίδια ευθύνη υπέχει και αυτός που άσκησε την επιρροή του στο μέλος ή τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, ώστε να προβούν σε πράξεις ή παραλείψεις που είχαν ως αποτέλεσμα την περιέλευση της εταιρείας σε παύση πληρωμών. Οι σχετικές αξιώσεις υπόκεινται σε τριετή παραγραφή από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη, εφόσον δε πρόκειται περί ζημίας εκ δόλου, σε δεκαετή.

3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αναλόγως και στην εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, καθώς και στην ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία».

Άρθρο 6 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΕΚΤΟΥ («Προπτωχευτική διαδικασία εξυγίανσης»)

1. Αντικαθίσταται το άρθρο 99 ως εξής:

«Άρθρο 99 Διαδικασία εξυγίανσης

1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πτωχευτική ικανότητα σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1, το οποίο έχει το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του στην Ελλάδα και βρίσκεται σε παρούσα ή επαιλουμένη αδυναμία εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων του κατά τρόπο γενικό, δύναται να αιτείται την επικύρωση της συνυποβαλλόμενης συμφωνίας εξυγίανσης που προβλέπεται στο άρθρο 100. Το πρόσωπο του προηγούμενου εδαφίου δύναται να υποβάλει την ως άνω αίτηση και όταν δεν συντρέχει παρούσα ή επαιλουμένη αδυναμία εκπλήρωσης, αν κατά την κρίση του δικαστηρίου υφίσταται απλώς πιθανότητα αφερεγγυότητάς του, η οποία δύναται να αρθεί με τη διαδικασία αυτή.

2. Η διαδικασία εξυγίανσης αποτελεί συλλογική προπτωχευτική διαδικασία, που αποσκοπεί στη διατήρηση, αξιοποίηση, αναδιάρθρωση και ανόρθωση της επιχείρησης με την επικύρωση της συμφωνίας που προβλέπεται στο παρόν κεφάλαιο, χωρίς να παραβιάζεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών. Η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών παραβιάζεται, αν προβλέπεται ότι οι μη συμβαλλόμενοι στη συμφωνία πιστωτές θα βρεθούν σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτή στην οποία θα βρίσκονταν με βάση το όγδοο κεφάλαιο του παρόντος Κώδικα. Για την εκτίμηση της οικονομικής θέσης των πιστωτών λαμβάνονται υπόψη τα ποσά και τυχόν άλλα ανταλλάγματα που θα λάβουν και οι όροι αποπληρωμής των ποσών αυτών.

3. Αν ο οφειλέτης έχει περιέλθει σε παύση πληρωμών, με την αίτηση για επικύρωση συμφωνίας εξυγίανσης του παρόντος κεφαλαίου πρέπει να συνυποβάλλεται με το ίδιο δικόγραφο αίτηση για την κήρυξη πτώχευσης κατά το άρθρο 5 παράγραφος 2. Παράλειψη συνυποβολής αίτησης πτώχευσης δεν καθιστά απαράδεκτη την αίτηση επικύρωσης συμφωνίας εξυγίανσης του παρόντος κεφαλαίου, είναι όμως δυνατή η υποβολή αίτησης πτώχευσης από τους πιστωτές ή τον εισαγγελέα πρωτοδικών, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του παρόντος Κώδικα. Το άρθρο 98 εφαρμόζεται και στην παρούσα περίπτωση. Αν το πτωχευτικό δικαστήριο δεχθεί την αίτηση επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης, απορρίπτει την αίτηση κήρυξης πτώχευσης με την απόφαση με την οποία επικυρώνει τη συμφωνία. Αν το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίψει την αίτηση επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης, προχωρεί στην εξέταση της αίτησης πτώχευσης.

4. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως σε αιτήσεις του οφειλέτη, πιστωτών ή του εισαγγελέα πρωτοδικών για την κήρυξη πτώχευ-

σης, οι οποίες εκκρεμούν κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης επικύρωσης συμφωνίας εξυγίανσης του παρόντος κεφαλαίου και σε αιτήσεις του οφειλέτη, πιστωτών ή του εισαγγελέα πρωτοδικών οι οποίες κατατίθενται στο χρονικό διάστημα μετά από την υποβολή της αίτησης αυτής. Στην περίπτωση αυτή και μετά από αίτημα του οφειλέτη ή πιστωτή, η αίτηση κήρυξης της πτώχευσης είτε συνεκδικάζεται είτε αναβάλλεται για συνεκδίκαση με την αίτηση επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης.

5. Αν ο οφειλέτης περιέλθει σε κατάσταση παύσης πληρωμών μετά την υποβολή αίτησης επικύρωσης συμφωνίας εξυγίανσης, οφείλει να υποβάλει αίτηση πτώχευσης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 και δύναται να ζητήσει την αναστολή της εξέτασης της αίτησης πτώχευσης μέχρι την έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως επικυρώσεως.

6. Αν ο οφειλέτης είναι ανώνυμη εταιρεία και συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 48 παράγραφος 1 στοιχείο γ' του κ.ν. 2190/1920, αναστέλλεται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης, ήτοι από την υποβολή της αίτησης επικύρωσης του άρθρου 104 του παρόντος μέχρι να εκδοθεί απόφαση για αυτή, η έκδοση απόφασης για τη λύση της εταιρείας και η τυχόν προθεσμία που έχει χορηγηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι τη λήξη της διαδικασίας εξυγίανσης. Αν ο οφειλέτης είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 45 παράγραφος 2 του ν. 3190/1955, αναστέλλεται κατά την ως άνω διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης η έκδοση απόφασης για τη λύση της εταιρείας.

7. Αρμόδιο δικαστήριο για τις διαδικασίες του παρόντος κεφαλαίου είναι το κατά το άρθρο 4 αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο που, με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, δικάζει με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Οι αποφάσεις του δεν υπόκεινται σε τακτικά ή έκτακτα ένδικα μέσα, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

8. Οι διατάξεις των άλλων κεφαλαίων του παρόντος Κώδικα εφαρμόζονται στις διαδικασίες του παρόντος κεφαλαίου μόνο στο μέτρο που γίνεται παραπομπή σε αυτές».

2. Αντικαθίσταται το άρθρο 100 ως εξής:

«Άρθρο 100 Απαιτούμενη πλειοψηφία πιστωτών

1. Προκειμένου να επικυρωθεί συμφωνία εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 106β, θα πρέπει να έχει συναφθεί από τον οφειλέτη και από πιστωτές του που εκπροσωπούν το εξήντα τοις εκατό (60%) του συνόλου των απαιτήσεων στο οποίο περιλαμβάνεται το σαράντα τοις εκατό (40%) των τυχόν εμπραγμάτων ή με προσημείωση υποθήκης εξασφαλισμένων απαιτήσεων. Η επικύρωση συμφωνίας, η οποία έχει συναφθεί μόνον από πιστωτές, που συγκεντρώνουν το ποσοστό του παραπάνω εδαφίου, χωρίς τη σύμπραξη του οφειλέτη, είναι δυνατή εφόσον ο οφειλέτης βρίσκεται, κατά το χρόνο σύναψης της συμφωνίας, σε παύση πληρωμών. Στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζονται οι παράγραφοι 3 έως 5 του άρθρου 99.

2. Τα ποσοστά της παραγράφου 1 υπολογίζονται με βάση κατάσταση πιστωτών που επισυνάπτεται στη συμφωνία εξυγίανσης. Η ημερομηνία που φέρει η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να είναι προγενέστερη των τριών (3) μηνών από την ημερομηνία υποβολής της συμφωνίας στο δικαστήριο. Στην κατάσταση των πιστωτών πρέπει να συμπεριλαμβάνονται όλοι οι πιστωτές, ανεξαρτήτως γενικών ή ειδικών προνομίων, οι απαιτήσεις των οποίων υπήρχαν κατά την ημερομηνία του προηγούμενου εδαφίου, έστω και αν δεν είναι ληξιπρόθεσμες. Πιστωτές θεωρούνται επίσης και όσοι έχουν απαιτήσεις από χρηματοδοτικές μισθώσεις που οφείλονται συμβατικά από την ημερομηνία του πρώτου εδαφίου μέχρι τη συμβατική ημερομηνία λήξης των συμβάσεων. Δεν λαμβάνονται υπόψη πιστωτές που δεν θίγονται από τη συμφωνία εξυγίανσης κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 116 παράγραφος 3.

3. Στην περίπτωση της συμφωνίας του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1, οι απαιτήσεις των πιστωτών που περιλαμβάνονται στην κατάσταση της παραγράφου 2 θα πρέπει να προκύπτουν από τα βιβλία του οφειλέτη ή να έχουν αναγνωρισθεί ή να έχουν πιθανολογηθεί με απόφαση δικαστηρίου οποιουδήποτε βαθμού δικαιοδοσίας, ακόμη και με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Στην περίπτωση της συμφωνίας του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1, η κατάσταση των πιστωτών της παραγράφου 2 συντάσσεται με βάση τις δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις του οφειλέτη, εφόσον υπάρχουν ή τα βιβλία και στοιχεία του οφειλέτη ή τα βιβλία και στοιχεία των συμβαλλόμενων πιστωτών ή αποφάσεις δικαστηρίων οποιουδήποτε βαθμού δικαιοδοσίας, συμπεριλαμβανομένων αποφάσεων που εκδίδονται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων».

3. Αντικαθίσταται το άρθρο 101 ως εξής:

«Άρθρο 101
Σύμπραξη συνέλευσης μετόχων ή εταιρών -
Σύμπραξη τρίτων

1. Αν ο οφειλέτης είναι νομικό πρόσωπο και κατά τις οικείες διατάξεις απαιτείται για την εκπλήρωση ορισμένων όρων της συμφωνίας εξυγίανσης απόφαση της συνέλευσης των μετόχων ή των εταιρών, η απόφαση αυτή δύναται είτε να λαμβάνεται μετά την κατάθεση της αίτησης επικύρωσης είτε να τίθεται στη συμφωνία εξυγίανσης ως αναβλητική αίρεση για τη θέση της σε ισχύ.

2. Όταν ο οφειλέτης βρίσκεται σε παύση πληρωμών, το πτωχευτικό δικαστήριο με την απόφασή του που επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης κατά το άρθρο 106β δύναται να διορίσει ειδικό εντολοδόχο, κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 106β, με την εξουσία να ασκήσει το δικαίωμα παράστασης και ψήφου εκείνων των μετόχων ή εταιρών του οφειλέτη που δεν συμπράττουν στη λήψη της απόφασης της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, και υπό τον όρο της μη σύμπραξής τους, εφόσον, επιπλέον των οριζόμενων στο άρθρο 106β, πιθανολογεί ότι σε περίπτωση εκκαθάρισης του οφειλέτη κατά το κεφάλαιο όγδοο οι μέτοχοι ή οι εταίροι δεν θα λάβουν μέρος στο προϊόν της εκκαθάρισης. Σε αυτή την περίπτωση, στην έκθεση του εμπειρογνώμονα του άρθρου 104 εκτίθε-

ται η γνώμη του σε σχέση με τη συνδρομή των ως άνω προϋποθέσεων. Η κοινοποίηση της απόφασης του δικαστηρίου στην εταιρία υποκαθιστά την κατά το νόμο διαδικασία νομιμοποίησης του ειδικού εντολοδόχου για τη συμμετοχή του στη συνέλευση. Στο πλαίσιο της συνέλευσης που συγκαλείται για τη λήψη της απόφασης της παραγράφου 1, πρώτα δίδεται ο λόγος στους μετόχους ή εταίρους οι οποίοι δηλώνουν την πρόθεσή τους να υπερψηφίσουν ή καταψηφίσουν την προβλεπόμενη στη συμφωνία εξυγίανσης απόφαση ή να απέχουν από την σχετική ψηφοφορία. Εφόσον από την καταμέτρηση των ψήφων δεν συγκεντρώνεται η απαραίτητη απαρτία ή πλειοψηφία για την έγκριση της ως άνω απόφασης, τότε ο ειδικός εντολοδόχος ασκεί το δικαίωμα ψήφου στην έκταση που αυτό απαιτείται για την έγκρισή της. Οι μη συμπράττοντες μέτοχοι ή εταίροι διατηρούν δικαίωμα αποζημίωσης έναντι της εταιρίας και των πιστωτών, σε περίπτωση που στο πλαίσιο διαγνωστικής δίκης αποδειχθεί ότι μετά την εκκαθάριση θα απέμενε σχετικό προϊόν.

3. Σε κάθε άλλη περίπτωση, αν ένας ή περισσότεροι μέτοχοι ή εταίροι Ε.Π.Ε. δηλώνουν ότι δεν θα παραστούν στη σχετική συνέλευση ή δεν θα υπερψηφίσουν την αντίστοιχη απόφαση, καθώς και όταν δεν παραστούν ή δεν υπερψηφίσουν την απόφαση σε συνέλευση που έχει λάβει χώρα και έχει συγκληθεί ή πρόκειται να συγκληθεί νέα συνέλευση με τα ίδια θέματα, το πτωχευτικό δικαστήριο δύναται, αν κρίνει ότι η άρνηση είναι καταχρηστική, δικάζοντας με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή πιστωτή, να διορίσει ειδικό εντολοδόχο, που θα δύναται να συγκαλέσει γενική συνέλευση και να ασκήσει το δικαίωμα παράστασης και ψήφου αντί των μετόχων ή των εταιρών αυτών. Θεωρείται ότι αρνούνται καταχρηστικά οι μέτοχοι ή οι εταίροι ιδίως αν το δικαστήριο κρίνει ότι χωρίς την επίτευξη συμφωνίας εξυγίανσης ο οφειλέτης αναμένεται να πτωχεύσει και ότι σε περίπτωση εκκαθάρισης του οφειλέτη κατά το κεφάλαιο όγδοο οι μέτοχοι ή οι εταίροι δεν θα λάβουν μέρος στο προϊόν της εκκαθάρισης. Η κοινοποίηση της απόφασης του δικαστηρίου στην εταιρία υποκαθιστά την κατά το νόμο διαδικασία νομιμοποίησης του ειδικού εντολοδόχου για τη συμμετοχή του στη συνέλευση, κατ' όλα τα στάδια αυτής.

4. Στην περίπτωση που για την εκπλήρωση ορισμένων όρων της συμφωνίας απαιτείται η σύμπραξη τρίτων προσώπων που δεν συμβάλλονται, αυτή είτε παρέχεται με σχετική δήλωση τούτων σε έγγραφο που φέρει βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής και συνοδεύει τη συμφωνία είτε τίθεται ως αναβλητική αίρεση στη συμφωνία για τη θέση της σε ισχύ».

4. Αντικαθίσταται το άρθρο 102 ως εξής:

«Άρθρο 102
Συμμετοχή Δημοσίου και δημοσίων φορέων

Το Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δημόσιες επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα, φορείς κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, δύναται να συναινούν στη σύναψη συμφωνίας εξυγίανσης υπογράφοντας τη συμφωνία με τους ίδιους όρους που θα συναινούσε υπό τις αυτές συνθήκες ιδιώτης πιστωτής ακόμη και όταν με

τη συμφωνία το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι δημόσιες επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα και οι φορείς κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης παραιτούνται από προνομία και εξασφαλίσεις ενδοχικής ή εμπράγματης φύσεως».

5. Αντικαθίσταται το άρθρο 103 ως εξής:

«Άρθρο 103

Περιεχόμενο της συμφωνίας εξυγίανσης

1. Η συμφωνία εξυγίανσης δύναται να έχει ως αντικείμενο οποιαδήποτε ρύθμιση του ενεργητικού και του παθητικού του οφειλέτη και ιδίως:

α. Τη μεταβολή των όρων των υποχρεώσεων του οφειλέτη. Η μεταβολή αυτή δύναται ενδεικτικά να συνίσταται στη μεταβολή του χρόνου εκπλήρωσης των απαιτήσεων, περιλαμβανομένης της τροποποίησης των όρων υπό τους οποίους δύναται να ζητηθεί η πρόωγη αποπληρωμή τους, στη μεταβολή του επιτοκίου, στην αντικατάσταση της υποχρέωσης καταβολής επιτοκίου με την υποχρέωση καταβολής μέρους των κερδών, στην αντικατάσταση απαιτήσεων με μετατρέψιμες ή μη ομολογίες έκδοσης του οφειλέτη ή στην υποχρέωση των εμπραγμάτων ασφαλισμένων πιστωτών να δεχθούν την αναλλαγή υποθηκικής ή ενεχυρικής τάξης υπέρ νέων πιστωτών του οφειλέτη. Δεν θίγονται οι πιστώσεις που είναι εξασφαλισμένες με συμφωνία χρηματοοικονομικής ασφάλειας κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3301/2004 στο μέτρο που ικανοποιούνται από την ασφάλεια αυτή, εκτός αν συμφωνήσει διαφορετικά ο ασφαλειολήπτης.

β. Την κεφαλαιοποίηση υποχρεώσεων του οφειλέτη με την έκδοση μετοχών κάθε είδους ή κατά περίπτωση εταιρικών μεριδίων. Πριν από την κεφαλαιοποίηση δύναται να λαμβάνει χώρα μείωση του μετοχικού κεφαλαίου για την απόσβεση ζημιών σε κάθε περίπτωση ή αν οι μετοχές του οφειλέτη είναι εισηγμένες σε οργανωμένη αγορά ή πολυμερή μηχανισμόπραγμάτευσης, για το σχηματισμό αποθεματικού. Στην τελευταία περίπτωση δεν απαιτείται να πληροίται η προϋπόθεση του άρθρου 4 παράγραφος 4α του κ.ν. 2190/1920 περί σχέσης της χρηματιστηριακής προς την ονομαστική αξία.

γ. Τη ρύθμιση των σχέσεων των πιστωτών μεταξύ τους μετά από την επικύρωση της συμφωνίας είτε υπό την ιδιότητά τους ως πιστωτών είτε σε περίπτωση κεφαλαιοποίησης, υπό την ιδιότητά τους ως μετόχων ή εταιρών. Ενδεικτικά η συμφωνία εξυγίανσης δύναται να προβλέπει ότι μία κατηγορία πιστωτών δεν δύναται να ζητήσει την αποπληρωμή των απαιτήσεων προς αυτή πριν από την πλήρη ικανοποίηση μιας άλλης, να ρυθμίζει θέματα διοίκησης της επιχείρησης του οφειλέτη μετά την κεφαλαιοποίηση απαιτήσεων των πιστωτών, να ρυθμίζει θέματα σε σχέση με τη μεταβίβαση των μετοχών ή εταιρικών μεριδίων που θα προκύψουν από την κεφαλαιοποίηση, όπως ενδεικτικά δικαίωμα ή υποχρέωση των μετόχων μειοψηφίας σε περίπτωση πώλησης της πλειοψηφίας των μετοχών να πωλήσουν τις μετοχές τους με τους ίδιους όρους με τους οποίους γίνεται η πώληση της πλειοψηφίας.

δ. Τη μείωση των απαιτήσεων έναντι του οφειλέτη.

ε. Την εκποίηση επί μέρους περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη.

στ. Την ανάθεση της διαχείρισης της επιχείρησης του οφειλέτη σε τρίτο με βάση οποιαδήποτε έννομη σχέση περιλαμβανομένης ενδεικτικά της εκμίσθωσης ή της σύμβασης διαχείρισης.

ζ. Τη μεταβίβαση του συνόλου ή μέρους της επιχείρησης του οφειλέτη σε τρίτο ή σε εταιρεία των πιστωτών κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 106δ.

η. Την αναστολή των ατομικών και συλλογικών διώξεων των πιστωτών για κάποιο διάστημα μετά την επικύρωση της συμφωνίας. Η αναστολή αυτή δεν θα δεσμεύει τους μη συμβαλλόμενους πιστωτές για διάστημα που υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες από την επικύρωση της συμφωνίας.

θ. Το διορισμό προσώπου που θα επιβλέπει την εκτέλεση των όρων της συμφωνίας εξυγίανσης ασκώντας τις εξουσίες που του δίνονται κατά τους όρους της συμφωνίας εξυγίανσης.

ι. Την καταβολή συμπληρωματικών ποσών προς εξόφληση απαιτήσεων σε περίπτωση βελτίωσης της οικονομικής θέσης του οφειλέτη. Η συμφωνία θα πρέπει να ορίζει με ακρίβεια τις προϋποθέσεις καταβολής των ποσών αυτών.

2. Οι εγγυήσεις, οι ασφαλίσεις πιστώσεων και άλλες συμβάσεις με αντίστοιχο αποτέλεσμα υπέρ απαιτήσεων που κεφαλαιοποιούνται τρέπονται, αν δεν ορίζεται διαφορετικά, σε δικαίωμα προαίρεσης του πιστωτή να πωλήσει στον εγγυητή ή ασφαλιστή τις μετοχές ή τα εταιρικά μερίδια που προκύπτουν από την κεφαλαιοποίηση του χρέους κατά το χρόνο στον οποίο θα καθίστατο κατά τους όρους του ληξιπρόθεσμο το χρέος και για ποσό ίσο με το άθροισμα του κεφαλαίου και των τυχόν τόκων που καλύπτονται από την εγγύηση. Το δικαίωμα προαίρεσης δύναται να ασκηθεί εντός δύο (2) μηνών από το χρόνο κατά τον οποίο θα καθίστατο ληξιπρόθεσμη η υποχρέωση που κεφαλαιοποιήθηκε και, αν είναι ήδη ληξιπρόθεσμη κατά την κεφαλαιοποίηση, εντός δύο (2) μηνών από την τελευταία.

3. Η μη τήρηση της συμφωνίας εξυγίανσης από τον οφειλέτη δύναται να τίθεται ως διαλυτική αίρεση της συμφωνίας εξυγίανσης ή ως λόγος καταγγελίας της.

4. Η συμφωνία εξυγίανσης δύναται να τελεί και υπό άλλες αιρέσεις αναβλητικές ή διαλυτικές, όπως ενδεικτικά την τροποποίηση ή καταγγελία εκκρεμών αμφοτεροβαρών συμβάσεων, οι όροι των οποίων είναι επαχθείς για την επιχείρηση του οφειλέτη. Σε περίπτωση αναβλητικής αίρεσης θα πρέπει να προβλέπεται ο χρόνος εντός του οποίου θα πρέπει να πληρωθεί η αίρεση, μη δυνάμενος να υπερβεί τους εννέα (9) μήνες από την επικύρωση, και να ρυθμίζονται προσωρινά οι υποχρεώσεις του οφειλέτη στο μέτρο που κρίνεται αναγκαίο για την αποφυγή της παύσης πληρωμών του οφειλέτη όσο εκκρεμεί η αίρεση.

5. Η ισχύς της συμφωνίας εξυγίανσης τελεί υπό την προϋπόθεση της επικύρωσής της από το πτωχευτικό δικαστήριο, εκτός αν κατά τη βούληση των συμβαλλομένων το σύνολο ή μέρος των όρων της ισχύουν μεταξύ τους και χωρίς την επικύρωση κατά τις διατάξεις του κοινού δικαίου.

6. Η συμφωνία εξυγίανσης συνάπτεται με ιδιωτικό έγγραφο, εκτός αν οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται με αυτή απαιτούν τη σύνταξη δημοσίου εγγράφου. Στην τελευταία περίπτωση το συμβολαιογραφικό έγγραφο μπορεί να αναπληρωθεί με δηλώσεις ενώπιον του δικαστηρίου.

7. Η συμφωνία εξυγίανσης συνοδεύεται υποχρεωτικά από επιχειρηματικό σχέδιο με χρονική διάρκεια ίση με αυτή της συμφωνίας, το οποίο εγκρίνεται από τους συμβαλλόμενους κατ' άρθρο 100».

6. Αντικαθίσταται το άρθρο 104 ως εξής:

«Άρθρο 104

Αίτηση επικύρωσης συμφωνίας εξυγίανσης

1. Στην περίπτωση συμφωνίας εξυγίανσης που συνάπτεται από τον οφειλέτη και τους πιστωτές του, η αίτηση επικύρωσής της από το πτωχευτικό δικαστήριο υποβάλλεται από τον οφειλέτη ή συμβαλλόμενο πιστωτή. Στην περίπτωση της συμφωνίας εξυγίανσης που συνάπτεται μόνον από τους πιστωτές του οφειλέτη, η αίτηση επικύρωσης υποβάλλεται από οιονδήποτε από τους συμβαλλόμενους πιστωτές.

2. Στην αίτηση προς το πτωχευτικό δικαστήριο πρέπει να περιγράφονται η επιχείρηση του οφειλέτη, η οικονομική του κατάσταση με παράθεση των πιο πρόσφατων οικονομικών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των τυχόν οφειλών του προς το Δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία, τα αίτια της οικονομικής του αδυναμίας και τα μέτρα που συμφωνήθηκαν για την αντιμετώπιση της οικονομικής του αδυναμίας. Ιδιαίτερα γίνεται περιγραφή του μεγέθους της επιχείρησης, του προσωπικού που απασχολεί, καθώς και της κατάστασης και των προοπτικών της αγοράς, στην οποία ο οφειλέτης δραστηριοποιείται.

3. Στην περίπτωση συμφωνίας εξυγίανσης που συνάπτεται από τον οφειλέτη και τους πιστωτές του η αίτηση επικύρωσης πρέπει να συνοδεύεται, με ποινή απαραδέκτου, από τα ακόλουθα έγγραφα: α) Την υπογεγραμμένη συμφωνία εξυγίανσης. β) Τις οικονομικές καταστάσεις του οφειλέτη, εφόσον υπάρχουν, για την τελευταία χρήση, για την οποία είναι διαθέσιμες. Στην περίπτωση των κεφαλαιουχικών εταιριών, οι ως άνω οικονομικές καταστάσεις πρέπει να είναι δημοσιευμένες και εγκεκριμένες από γενική συνέλευση. Στην περίπτωση των λοιπών επιχειρήσεων, αλλά και όταν πρόκειται για ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις, εφόσον υπάρχουν, αυτές πρέπει να είναι δημοσιευμένες σε μία οικονομική εφημερίδα και ελεγμένες. γ) Βεβαίωση της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας για τα χρέη του οφειλέτη προς το Δημόσιο. δ) Έκθεση εμπειρογνώμονα, η οποία συντάσσεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο. Η αίτηση μπορεί να συνοδεύεται και από άλλα έγγραφα που στηρίζουν τα παρεχόμενα στοιχεία, βεβαιωμένα ως προς την ακρίβεια του περιεχομένου τους από τον υπεύθυνο για τη διεύθυνση του λογιστηρίου, όπου υπάρχει, και από το νόμιμο εκπρόσωπο της επιχείρησης του οφειλέτη. Τα έγγραφα του προηγούμενου εδαφίου μπορούν να προσκομισθούν και με τις προτάσεις κατά τη συζήτηση της αίτησης επικύρωσης.

4. Στην περίπτωση της συμφωνίας εξυγίανσης που συνάπτεται μόνον από τους πιστωτές του οφειλέτη, συνυποβάλλεται επί ποινή απαραδέκτου αίτηση για την κήρυξη του οφειλέτη σε κατάσταση πτώχευσης, καθώς και έκθεση εμπειρογνώμονα που συντάσσεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο. Τα υπόλοιπα έγγραφα της παραγράφου 3 συνοποβάλλονται με την αίτηση, εφόσον έχουν παρασχεθεί από τον οφειλέτη στους πιστωτές ή τον ορισθέντα εμπειρογνώμονα. Σε περίπτωση ελλείψεως, το πτωχευτικό δικαστήριο δύναται να αναβάλει την έκδοση οριστικής απόφασης και να διατάξει να χορηγηθούν από τον οφειλέτη στον ορισθέντα εμπειρογνώμονα όλα τα απαιτούμενα στοιχεία για την πληρότητα της αίτησης εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός από την έκδοση της μη οριστικής του απόφασης. Με τη συμπλήρωση της προθεσμίας αυτής ο αιτών ή οι αιτούντες πιστωτές επαναφέρουν με κλήση τη συζήτηση της αίτησης επικύρωσης, η οποία προσδιορίζεται εντός διμήνου από την υποβολή της. Η μη παροχή συνδρομής και των απαιτούμενων στοιχείων από τον οφειλέτη προς τον εμπειρογνώμονα συνιστά το έγκλημα της μη συμμόρφωσης σε διάταξη δικαστικής απόφασης (άρθρο 232Α του Ποινικού Κώδικα), που διώκεται και τιμωρείται κατά τις διατάξεις του εν λόγω Κώδικα, καθώς και του Κ.Ποιν.Δ. Αν το πτωχευτικό δικαστήριο δεχθεί την αίτηση επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης, απορρίπτει την αίτηση κήρυξης πτώχευσης με την απόφαση με την οποία επικυρώνει τη συμφωνία. Αν το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίψει την αίτηση επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης, προχωρεί στην εξέταση της αίτησης πτώχευσης.

5. Στην έκθεση του εμπειρογνώμονα των παραγράφων 3 και 4 πρέπει να εκτίθεται η γνώμη του σε σχέση με τα οικονομικά στοιχεία του οφειλέτη, την κατάσταση της αγοράς και τη συνδρομή των προϋποθέσεων επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης σύμφωνα με το άρθρο 106β. Στην έκθεση του προηγούμενου εδαφίου περιλαμβάνεται επίσης βεβαίωση του εμπειρογνώμονα για την ακρίβεια και εγκυρότητα της κατάστασης των πιστωτών που συνοδεύει τη συμφωνία εξυγίανσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 100 με ειδική μνεία των ενέγγυων πιστωτών και επισυνάπτεται κατάλογος των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 2α του άρθρου 106β, δεν απαιτείται να εκτίθεται η γνώμη του εμπειρογνώμονα σε σχέση με τη συνδρομή της προϋπόθεσης του στοιχείου α' της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου.

6. Ο εμπειρογνώμονας επιλέγεται από τον οφειλέτη και τους συμβαλλόμενους πιστωτές του από κοινού στην περίπτωση της αίτησης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 και από τους συμβαλλόμενους πιστωτές στην περίπτωση της αίτησης του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1. Ο εμπειρογνώμονας είναι πιστωτικό ίδρυμα που παρέχει νόμιμα υπηρεσίες στην Ελλάδα ή νόμιμος ελεγκτής ή ελεγκτικό γραφείο, όπως ορίζονται στο ν. 3693/2008 (Α' 174). Αν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, ως εμπειρογνώμονας δύναται να ορίζεται και ελεγκτής πτυχιούχος ανώτατης σχολής, που είναι μέλος του Οικονομικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Ο.Ε.Ε.) και

κάτοχος άδειας Λογιστή Φοροτεχνικού Α' τάξεως του ν. 2515/1997 (Α' 154)».

7. Αντικαθίσταται το άρθρο 105 ως εξής:

«Άρθρο 105
Δικάσιμος - Κλητεύσεις

1. Για τη συζήτηση της αίτησης επικύρωσης ορίζεται δικάσιμος εντός διμήνου από την υποβολή της.

2. Στη συζήτηση της αίτησης κλητεύεται ο οφειλέτης, εφόσον δεν περιλαμβάνεται στους αιτούντες κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 104, άλλως η συζήτηση είναι απαράδεκτη. Η κλήτευση του οφειλέτη γίνεται τουλάχιστον είκοσι (20) ημέρες πριν από την ημερομηνία συζήτησης, με επίδοση αντιγράφου της αίτησης στο οποίο σημειώνεται ο προσδιορισμός της δικασίμου. Με επιμέλεια του αιτούντος ή των αιτούντων, η αίτηση δημοσιεύεται εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων – Τομέας Ασφάλισης Νομικών (ΕΤΑΑ – ΤΑΝ) και στο Γ.Ε.ΜΗ.

3. Στη συζήτηση δύνανται να παραστεί και να ακουσθεί και εκπρόσωπος των εργαζομένων. Κάθε άλλο πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να παρέμβει προφορικά.

4. Ο αρμόδιος δικαστής δύνανται κατά το άρθρο 748 παράγραφος 3 Κ.Πολ.Δ. να διατάξει την κλήτευση ενός ή περισσότερων πιστωτών του οφειλέτη, ορίζοντας ταυτόχρονα και την προθεσμία της κλήτευσης. Εφόσον υπάρχουν χρέη του οφειλέτη προς το δημόσιο ή προς φορείς κοινωνικής ασφάλισης, διατάσσεται υποχρεωτικά η κλήτευση τούτων».

8. Αντικαθίσταται το άρθρο 106 ως εξής:

«Άρθρο 106
Αυτοδίκαιη αναστολή

1. Από την κατάθεση της συμφωνίας εξυγίανσης προς επικύρωση και μέχρι την έκδοση απόφασης από το πτωχευτικό δικαστήριο για την επικύρωση ή μη της συμφωνίας εξυγίανσης, αναστέλλονται αυτόματα τα μέτρα, εκκρεμής ή μη, ατομικής και συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη για την ικανοποίηση απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί πριν την υποβολή της αίτησης επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης. Η ανωτέρω αναστολή δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τέσσερις (4) μήνες. Για την ως άνω διάρκεια αναστέλλεται η λήψη οποιουδήποτε ασφαλιστικού μέτρου κατά του οφειλέτη, συμπεριλαμβανομένης της συντηρητικής κατάσχεσης και της εγγραφής προσημείωσης υποθήκης, συναινετικής ή κατ'αντιδικία, εκτός εάν με αυτό επιδιώκεται η αποτροπή της απομάκρυνσης ή αφαίρεσης ή μετακίνησης κινητών πραγμάτων της επιχείρησης, τεχνολογικού ή εν γένει εξοπλισμού της που δεν έχει συμφωνηθεί και ενέχει τον κίνδυνο απαξίωσης της επιχείρησης του οφειλέτη. Για την ως άνω διάρκεια αναστέλλονται οι αποκλειστικές προθεσμίες άσκησης αξιώσεων και παραγραφής, υπό τις οποίες τελούν οι απαιτήσεις των πιστωτών και τα δικαιώματα των υπέρ του οφειλέτη εγγυητών και συνοφειλετών του εις ολόκληρον, καθώς και οι προθεσμίες και η άσκηση διαδικαστικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των

προθεσμιών των ενδίκων μέσων. Η ως άνω αυτόματη αναστολή διώξεων μπορεί να εφαρμοστεί μόνον μία (1) φορά ανά οφειλέτη. Στο Μητρώο Πτωχεύσεων του άρθρου 8 παράγραφος 3 σημειώνεται η έναρξη ισχύος της αυτόματης αναστολής διώξεων κατά την πρώτη υποβολή αίτησης επικύρωσης συμφωνίας εξυγίανσης κατά το άρθρο 104.

2. Η αναστολή της προηγούμενης παραγράφου επέγγεται αυτοδικαίως την απαγόρευση της διάθεσης των ακινήτων και του εξοπλισμού της επιχείρησης του οφειλέτη.

3. Μετά την πάροδο της περιόδου των τεσσάρων (4) μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 1, δύνανται να διαταχθεί η αναστολή λήψης μέτρων, εκκρεμής ή μη, ατομικής και συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη, καθώς και η λήψη κάθε άλλου προληπτικού μέτρου, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 106α. Η παράγραφος 2 ισχύει και στην περίπτωση αυτή».

9. Αντικαθίσταται το άρθρο 106α ως εξής:

«Άρθρο 106α
Προληπτικά μέτρα

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο ή κατά περίπτωση ο πρόεδρος του, με απόφαση που λαμβάνεται κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον και δικάζεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, δύνανται, μετά την κατάθεση της αίτησης επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης, να διατάξει και οποιουδήποτε άλλο από τα προβλεπόμενα στο άρθρο 10 προληπτικά μέτρα. Τα μέτρα αυτά καταλαμβάνουν τις απαιτήσεις που έχουν γεννηθεί πριν από την υποβολή της αίτησης επικύρωσης και μπορούν να ισχύουν μέχρι την έκδοση απόφασης επί της αίτησης επικύρωσης.

2. Εφόσον συντρέχει σπουδαίος επιχειρηματικός ή κοινωνικός λόγος, τα παραπάνω προληπτικά μέτρα μπορεί να επεκτείνονται και υπέρ εγγυητών ή λοιπών συνοφειλετών του οφειλέτη.

3. Τα προληπτικά μέτρα της παραγράφου 1 δεν μπορούν να θίγουν τα δικαιώματα από συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 3301/2004 (Α' 263) ή από ρήτρα εκκαθαριστικού συμψηφισμού κατά την έννοια της ίδιας διάταξης και ανεξάρτητα από το αν η ρήτρα εκκαθαριστικού συμψηφισμού περιέχεται σε συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας ή σε συμφωνία της οποίας αποτελεί μέρος η συμφωνία παροχής ασφάλειας. Επίσης, δεν θίγεται το δικαίωμα καταγγελίας και απόδοσης του μισθίου σε περίπτωση σύμβασης μίσθωσης, εφόσον ο οφειλέτης είναι υπερέμμερος ως προς την καταβολή έξι (6) ή περισσότερων μηνιαίων μισθωμάτων. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη διατήρηση των αναγκαίων θέσεων εργασίας μέχρι την επικύρωση ή την απόρριψη της συμφωνίας εξυγίανσης.

4. Κατά τη συζήτηση της αίτησης για τη λήψη προληπτικών μέτρων το δικαστήριο δύνανται να διατάξει την κλήτευση ενός ή περισσότερων πιστωτών του οφειλέτη ή τον οφειλέτη στην περίπτωση που δεν έχει συμμετάσχει στη σύνταξη της συμφωνίας κατά τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 και 4 του άρθρου 104. Η κλήτευση μπορεί να γίνεται με τα μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 686 παράγραφος 4 Κ.Πολ.Δ.

5. Στα προληπτικά μέτρα των προηγούμενων παραγράφων δύνανται να τίθενται εξαιρέσεις, αν συντρέχει σπουδαίος κοινωνικός λόγος, όπως, ενδεικτικά, προκειμένου να καταβληθούν σε πιστωτή ποσά που είναι αναγκαία για τη διατροφή τούτου ή της οικογένειάς του ή για την ικανοποίηση απαιτήσεων διατροφής άλλων προσώπων. Απαιτήσεις εργαζομένων για μισθούς δεν καταλαμβάνονται από τα προληπτικά μέτρα, εκτός αν το δικαστήριο επεκτείνει αυτά και στις απαιτήσεις αυτές για σπουδαίο λόγο και για ορισμένο χρόνο ειδικά αναφερόμενους στην απόφαση.

6. Τα προληπτικά μέτρα του προηγούμενου άρθρου και της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, δύνανται να διαταχθούν και πριν από την κατάθεση αίτησης επικύρωσης συμφωνίας, άπαξ, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή πιστωτή, η οποία θα δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων – Τομέας Ασφάλισης Νομικών (ΕΤΑΑ – ΤΑΝ), εφόσον προσκομίζεται από τον αιτούντα έγγραφη δήλωση πιστωτών που εκπροσωπούν ποσοστό τουλάχιστον 20% του συνόλου των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη και συντρέχουν και οι προϋποθέσεις της επείγουσας περίπτωσης ή του επικείμενου κινδύνου κατά τις διατάξεις των άρθρων 682 επ. Κ.Πολ.Δ. Τα προληπτικά μέτρα που διατάσσονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο ή τυχόν προσωρινή διαταγή που εκδόθηκε ισχύουν έως την κατάθεση της αίτησης επικύρωσης και σε κάθε περίπτωση κατ' ανώτατο όριο έως τέσσερις (4) μήνες συνολικά από την έκδοση της απόφασης ή τη χορήγηση της προσωρινής διαταγής, οπότε παύουν αυτοδικαίως να ισχύουν, απαγορευομένης της παράτασης ισχύος τους.

7. Το πτωχευτικό δικαστήριο ή κατά περίπτωση ο πρόεδρος του δύνανται οποτεδήποτε, ύστερα από αίτηση του έχοντος έννομο συμφέρον ή αυτεπαγγέλτως, να ανακαλεί ή να μεταρρυθμίζει κατά περίπτωση τα κατά τις προηγούμενες παραγράφους προληπτικά μέτρα».

10. Αντικαθίσταται το άρθρο 106β ως εξής:

«Άρθρο 106β
Επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης εφόσον έχει υπογραφεί από τον οφειλέτη και από την απαιτούμενη κατά την παρ. 1 του άρθρου 100 πλειοψηφία του συνόλου των πιστωτών, ή μόνον από πιστωτές του που συγκεντρώνουν την ανωτέρω πλειοψηφία.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης όταν, επιπλέον των προϋποθέσεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, πληρούνται σωρευτικά και τα ακόλουθα:

α. Πιθανολογείται ότι κατόπιν της επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης η επιχείρηση του οφειλέτη θα καταστεί βιώσιμη.

β. Πιθανολογείται ότι η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών δεν παραβλάπεται κατά την έννοια του άρθρου 99 παράγραφος 2.

γ. Η συμφωνία εξυγίανσης δεν είναι αποτέλεσμα δόλου ή άλλης αθέμιτης πράξης ή κακόπιστης συμπεριφοράς

του οφειλέτη, πιστωτή ή τρίτου, και δεν παραβιάζει διατάξεις αναγκαστικού δικαίου, ιδίως του δικαίου του ανταγωνισμού.

δ. Η συμφωνία εξυγίανσης αντιμετωπίζει με βάση την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης τους πιστωτές, που βρίσκονται στην ίδια θέση. Αποκλίσεις από την αρχή της ισότιμης μεταχείρισης μεταξύ των πιστωτών επιτρέπονται για σπουδαίο επιχειρηματικό ή κοινωνικό λόγο που εκτίθεται ειδικά στην απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου ή αν ο θιγόμενος πιστωτής συναινεί στην απόκλιση. Ενδεικτικά, δύνανται να τύχουν ευνοϊκής μεταχείρισης απαιτήσεις πελατών της επιχείρησης του οφειλέτη, η μη ικανοποίηση των οποίων βλάπτει ουσιαστικά τη φήμη της ή τη συνέχιση της επιχείρησης, απαιτήσεις, η εξόφληση των οποίων είναι αναγκαία για τη διατροφή του πιστωτή και της οικογένειάς του, καθώς και εργατικές απαιτήσεις.

ε. Συναινεί ο οφειλέτης, στην περίπτωση της αίτησης του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 104. Η συναινέση του οφειλέτη θεωρείται ότι έχει δοθεί, εάν, έως και τη συζήτηση της αίτησης επικύρωσης, δεν ασκήσει παρέμβαση κατά της αποδοχής της. Με την εξαίρεση της περίπτωσης του άρθρου 106δ, η παρέμβαση του οφειλέτη κατά της αποδοχής της αίτησης επικύρωσης της συμφωνίας δεν εμποδίζει την επικύρωση της συμφωνίας από το πτωχευτικό δικαστήριο, εάν από την αίτηση και ιδίως από την έκθεση του εμπειρογνώμονα της παραγράφου 5 του άρθρου 104 προκύπτει ότι η συμφωνία εξυγίανσης δεν θα καταστήσει τη νομική και οικονομική κατάσταση του οφειλέτη χειρότερη από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν χωρίς τη συμφωνία.

3. Το πτωχευτικό δικαστήριο επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης χωρίς να ελέγχει τη συνδρομή της προϋπόθεσης υπό στοιχείο α' της προηγούμενης παραγράφου εφόσον πληρούνται όλες οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α. Η συμφωνία περιλαμβάνει ρητή δήλωση των συμβαλλόμενων πιστωτών ότι συμφωνούν με το περιεχόμενο του επιχειρηματικού σχεδίου της παραγράφου 7 του άρθρου 103.

β. Η συμφωνία περιλαμβάνει: (αα) λεπτομερή καταγραφή της ταυτότητας των συμβαλλόμενων και μη πιστωτών και των απαιτήσεών τους και (ββ) σαφή αναφορά των πιστωτών, συμβαλλομένων και μη, οι απαιτήσεις των οποίων αναμένεται να επηρεαστούν από την υλοποίηση της συμφωνίας και ο τρόπος επηρεασμού τους.

γ. Η συμφωνία μαζί με το επιχειρηματικό σχέδιο έχουν κοινοποιηθεί με νόμιμη επίδοση δικαστικού επιμελητή σε όλους τους μη συμβαλλόμενους πιστωτές, οι απαιτήσεις των οποίων επηρεάζονται από τη συμφωνία, και το ύψος της απαίτησής τους ανέρχεται σε ποσοστό 10% και άνω του συνολικού ύψους των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη, ενώ σε εκείνους που το ύψος της απαίτησής τους είναι μικρότερο του 10% του συνολικού ύψους των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη, αρκεί κοινοποίηση της συμφωνίας με κάθε πρόσφορο μέσο, όπως ηλεκτρονική ή συστημένη ταχυδρομική επιστολή, τηλεμοιοτυπικό μήνυμα ή καταχώριση περίληψής της στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 105.

4. Αν με την επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης δεν αίρεται η παύση πληρωμών που τυχόν υφίσταται, το πτωχευτικό δικαστήριο δεν επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης και, αν εκκρεμεί αίτηση πτώχευσης, κηρύσσει την πτώχευση του οφειλέτη. Αν δεν εκκρεμεί αίτηση πτώχευσης, αλλά το δικαστήριο διαπιστώσει την παύση των πληρωμών, η απόφαση απόρριψης της επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης κοινοποιείται με μέριμνα της γραμματείας του δικαστηρίου στον εισαγγελέα πρωτοδικών για να κρίνει κατά πόσο θα υποβάλει αίτηση πτώχευσης κατά το άρθρο 5 παράγραφος 1.

5. Το πτωχευτικό δικαστήριο δύναται σε περίπτωση που δεν του έχουν προσκομιστεί όλα τα στοιχεία που τεκμηριώνουν το βάσιμο της αίτησης ή που διαπιστώνει ότι η συμφωνία εξυγίανσης δεν πρέπει να επικυρωθεί, αντί της απόρριψης της αίτησης να τάξει προθεσμία για την προσκόμιση εγγράφων, την παροχή διευκρινίσεων ή την τροποποίηση της συμφωνίας εξυγίανσης. Τα έγγραφα, οι διευκρινίσεις ή η τροποποίηση πρέπει να υποβληθούν εντός της προθεσμίας που τάσσει το δικαστήριο και δεν δύναται να υπερβαίνει το δεκαήμερο.

6. Με την απόφαση επικύρωσης της συμφωνίας εξυγίανσης ή και με μεταγενέστερη απόφαση, το δικαστήριο, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή πισωτή του, δύναται να ορίσει πρόσωπο από το Μητρώο διαχειριστών αφεργυρότητας, που θα καταρτιστεί κατά τις διατάξεις του πιο πάνω προεδρικού διατάγματος, ως ειδικό εντολοδόχο, για τη διενέργεια ειδικών πράξεων, τις οποίες ορίζει το δικαστήριο, ιδίως για τη διαφύλαξη της περιουσίας του οφειλέτη, τη διενέργεια ειδικών διαχειριστικών πράξεων, τη διενέργεια των πράξεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 101 ή την επίβλεψη της εκτέλεσης της συμφωνίας εξυγίανσης. Η απόφαση ορίζει τις πράξεις στις οποίες δύναται να προβαίνει ο ειδικός εντολοδόχος και τη διάρκεια της εντολής, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τη διάρκεια της συμφωνίας εξυγίανσης.

7. Η απόφαση που επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης ή που απορρίπτει την αίτηση επικύρωσής της δημοσιεύεται αμελλητί σε περίληψη στο Γ.Ε.ΜΗ. και στο Δελτίο της παραγράφου 2 του άρθρου 105 με επιμέλεια του οφειλέτη ή πισωτών.

8. Τριτανακοπή κατά της επικυρωτικής απόφασης δύναται να ασκηθεί ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου από πρόσωπο που δεν παρέστη στη συζήτηση και δεν είχε κλητευθεί νομίμως σύμφωνα με το άρθρο 105 εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση κατά την προηγούμενη παράγραφο.

9. Στην περίπτωση της παραγράφου 7 το δικαστήριο ακυρώνει τη συμφωνία μόνο αν δεν είναι εφικτή η διατήρησή της με επανυπολογισμό των ποσών που δικαιούται να λάβει το πρόσωπο που άσκησε την ανακοπή ή την τριτανακοπή. Στον επανυπολογισμό αυτόν προβαίνει το ίδιο το δικαστήριο.

10. Κατά της απόφασης που απορρίπτει την αίτηση επικύρωσης επιτρέπεται έφεση κατά τις κοινές διατάξεις.

11. Η επικυρωθείσα συμφωνία εξυγίανσης δύναται να τροποποιείται άπαξ με μεταγενέστερη συμφωνία όλων των συμβαλλόμενων μερών, η οποία κατατίθεται προς επικύρωση ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, με

επιμέλεια του οφειλέτη ή οποιουδήποτε εκ των συμβαλλόμενων πισωτών. Το δικαστήριο επικυρώνει την τροποποιητική συμφωνία, εφόσον συντρέχουν περιοριστικά και σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Η τροποποίηση αφορά το χρόνο και τον τρόπο αποπληρωμής των απαιτήσεων ή το είδος των εκατέρωθεν παροχών.

β) Οι μεταβολές που επέρχονται στην αρχική συμφωνία δεν επηρεάζουν τους όρους αποπληρωμής των μη συμβαλλόμενων πισωτών και δεν επιβαρύνουν τη θέση τους, όπως αυτή έχει διαμορφωθεί με την επικυρωθείσα συμφωνία εξυγίανσης.

γ) Η τροποποιητική συμφωνία δεν θίγει τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της συλλογικής ικανοποίησης των πισωτών, συμβαλλόμενων και μη.

Στη σχετική δίκη δύναται να ασκηθεί μόνο κύρια παρέμβαση, χωρίς προδικασία, από οποιουδήποτε έχοντα έννομο συμφέρον, ο οποίος επικαλείται τη μη τήρηση των ανωτέρω προϋποθέσεων και αποδεικνύει βλάβη στα συμφέροντά του, προερχόμενη από τη μη τήρησή τους. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου που απορρίπτει την αίτηση τροποποίησης επιτρέπεται μόνον έφεση κατά τις κοινές διατάξεις, αποκλειόμενου οποιουδήποτε άλλου ένδικου μέσου ή βοηθήματος, συμπεριλαμβανομένης της τριτανακοπής».

10Α. Αντικαθίσταται το άρθρο 106γ του Πτωχευτικού Κώδικα, ως εξής:

«Άρθρο 106γ Αποτελέσματα της επικύρωσης

1. Από την επικύρωσή της, η συμφωνία εξυγίανσης δεσμεύει το σύνολο των πισωτών, οι απαιτήσεις των οποίων ρυθμίζονται από αυτή, ακόμη και αν δεν είναι συμβαλλόμενοι ή δεν ψήφισαν υπέρ της συμφωνίας εξυγίανσης. Δεν δεσμεύονται πισωτές οι απαιτήσεις των οποίων γεννήθηκαν μετά την έκδοση της απόφασης που επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης.

2. Τα δικαιώματα των πισωτών κατά των εγγυητών και συνοφειλετών εις ολόκληρον του οφειλέτη, καθώς και τα υφιστάμενα δικαιώματά τους σε περιουσιακά αντικείμενα τρίτων, περιορίζονται στο ίδιο ποσό με την απαίτηση κατά του οφειλέτη, εκτός αν δεν συναινεί ο πισωτής.

Κατ' εξαίρεση, όταν ο εξασφαλιζόμενος πισωτής δεν συναινεί, η ευθύνη του εγγυητή περιορίζεται όταν ο εγγυητής είναι φυσικό πρόσωπο συνδεδεμένο με τον οφειλέτη, υπό την έννοια ότι είναι σύζυγος, συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι δεύτερου βαθμού.

Σε περίπτωση ικανοποίησης πισωτή από εγγυητή ή συνοφειλέτη εις ολόκληρον, ο οφειλέτης ευθύνεται έναντι των τελευταίων, εάν συντρέχει δικαίωμα αναγωγής, με τον ίδιο τρόπο που ευθύνεται κατά τη συμφωνία έναντι του πισωτή που ικανοποιήθηκε από αυτούς.

Οι εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου υπέρ πισωτικών ιδρυμάτων διατηρούν την ισχύ τους και περιορίζονται, εφόσον συναινεί ο πισωτής, στο ύψος των απαιτήσεων υπέρ των οποίων χορηγήθηκαν, όπως αυτές ρυθμίζονται με τη συμφωνία. Η παραγραφή των δικαιωμάτων των πισωτών κατά του Ελληνικού Δημοσίου, ως εγγυητή, καθώς και η τυχόν οριζόμενη στις οικείες

υπουργικές αποφάσεις προθεσμία υποβολής αιτημάτων κατάπτωσης, αναστέλλονται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης επικύρωσης και για όσο χρονικό διάστημα η συμφωνία είναι σε ισχύ, τα δε εκκρεμή αιτήματα κατάπτωσης θεωρούνται ως μηδέποτε υποβληθέντα. Αν δεν τηρηθεί η συμφωνία εξυγίανσης από τον οφειλέτη, το Ελληνικό Δημόσιο ευθύνεται μόνο για την καταβολή του αντίστοιχου εγγυημένου ποσοστού του ανεξόφλητου κεφαλαίου.

3. Με την επικύρωση της συμφωνίας:

α) Αίρεται αυτοδικαίως η απαγόρευση ή το κώλυμα έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη πριν από την έναρξη της διαδικασίας εξυγίανσης.

β) Αναστέλλεται η ποινική δίωξη των πλημμελημάτων της έκδοσης ακάλυπτης επιταγής και εκείνων που προβλέπονται στο άρθρο 25 του ν. 1882/1990 (Α' 43), καθώς και της καθυστέρησης καταβολής οφειλών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, εφόσον οι παραπάνω πράξεις έχουν τελεσθεί πριν από την υποβολή της αίτησης κατά το άρθρο 106β. Η αναστολή δεν υπόκειται στο χρονικό περιορισμό της παραγράφου 3 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα και ισχύει για όσο χρονικό διάστημα προβλέπεται να διαρκέσει η εκπλήρωση των υποχρεώσεων του οφειλέτη που απορρέουν από τη συμφωνία εξυγίανσης και υπό τον όρο της εμπρόθεσμης εκπλήρωσης των συμφωνηθέντων.

γ) Οι ρυθμιζόμενες με τη συμφωνία εξυγίανσης οφειλές προς το Δημόσιο και τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης καθίστανται ενήμερες υπό τον όρο τήρησης της συμφωνίας εξυγίανσης και οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να χορηγούν τις αντίστοιχες βεβαιώσεις ενημερότητας, σύμφωνα και με τα προβλεπόμενα στη συμφωνία εξυγίανσης.

4. Σε περίπτωση πλήρους και εμπρόθεσμης εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του οφειλέτη που απορρέουν από τη συμφωνία εξυγίανσης εξαλείφεται το αξιόποινο των πράξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος.

5. Η απόφαση που επικυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης αποτελεί τίτλο εκτελεστό για τις αναλαμβανόμενες με αυτήν υποχρεώσεις, εφόσον από τη συμφωνία προκύπτει η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής».

11. Αντικαθίσταται το άρθρο 106δ ως εξής:

«Άρθρο 106δ

Μεταβίβαση της επιχείρησης του οφειλέτη

1. Όταν κατά τη συμφωνία εξυγίανσης ή με σύμβαση που καταρτίζεται σε εκτέλεση της τελευταίας μεταβιβάζεται το σύνολο ή μέρος της επιχείρησης του οφειλέτη, μεταβιβάζονται στον αποκτώντα το ενεργητικό της επιχείρησης ή του μέρους της και ενδεχομένως, στο μέτρο που προβλέπεται στη συμφωνία, μέρος των υποχρεώσεων, ενώ οι λοιπές υποχρεώσεις κατά περίπτωση εξοφλούνται από το τίμημα της πώλησης της επιχείρησης ή του μέρους της, διαγράφονται, ή στην περίπτωση μεταβίβασης μέρους της επιχείρησης παραμένουν ως υποχρεώσεις του οφειλέτη ή κεφαλαιοποιούνται. Ως προς τη μεταβίβαση των εκκρεμών συμβατικών σχέ-

σεων εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 33. Ως προς τη μεταβίβαση διοικητικών αδειών εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 141 παράγραφος 3. Για τη σύμβαση μεταβίβασης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 133 και 134.

2. Η μεταβίβαση της επιχείρησης ή μέρους της, σύμφωνα με το παρόν άρθρο, μπορεί να γίνει είτε σε τρίτο είτε σε εταιρεία που συνιστάται από τους πιστωτές, σύμφωνα με την επόμενη παράγραφο είτε σε άλλη εταιρεία, υφιστάμενη ή νεοϊδρυόμενη, υπό τη μορφή εισφοράς εις είδος, τηρουμένων των προϋποθέσεων των άρθρων 9 και 9α του κ.ν. 2190/1920.

3. Είναι δυνατόν κατά τους όρους της συμφωνίας εξυγίανσης να συστήνεται ανώνυμη εταιρεία με εισφορά σε είδος μέρους ή του συνόλου των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη, τηρουμένων των προϋποθέσεων των άρθρων 9 και 9α του κ.ν. 2190/1920. Η εταιρεία αυτή αποκτά το σύνολο ή μέρος της επιχείρησης του οφειλέτη έναντι εξόφλησης των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη που έχουν εισφερθεί σε αυτή. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 103 παράγραφος 1 περίπτωση γ.

4. Στην περίπτωση του παρόντος άρθρου, και με την επιφύλαξη των παραγράφων 10 επ. του άρθρου 106β, τα συμβαλλόμενα στη συμφωνία εξυγίανσης μέρη έχουν τη δυνατότητα να τροποποιήσουν τη συμφωνία εξυγίανσης κατά το μέρος που αφορά στους όρους μεταβίβασης της επιχείρησης ή μέρους της, εφόσον έως την ημερομηνία συζήτησης της αίτησης επικύρωσης έχουν μεταβληθεί τα στοιχεία του μεταβιβαζόμενου ενεργητικού και προσκομίζεται με τις προτάσεις συμπληρωματική έκθεση του ορισθέντος εμπειρογνώμονα επί των τροποποιούμενων όρων.

5. Στην περίπτωση του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται το άρθρο 178».

12. Αντικαθίσταται το άρθρο 106ε ως εξής:

«Άρθρο 106ε

Ακύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης μετά την επικύρωση

1. Η συμφωνία εξυγίανσης μπορεί να ακυρωθεί με απόφαση του δικαστηρίου μετά από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Εάν μετά από την επικύρωση αποκαλύφθηκε ότι η συμφωνία αποτέλεσε προϊόν δόλου του οφειλέτη ή συμπαιγνίας του με πιστωτή ή τρίτο, ιδίως λόγω απόκρυψης του ενεργητικού ή διόγκωσης του παθητικού του.

β) Εάν η μη εκπλήρωση των όρων της συμφωνίας από τον οφειλέτη είναι τόσο ουσιώδης, ώστε με βεβαιότητα να προβλέπεται η αδυναμία εξυγίανσης της επιχείρησής του.

2. Η ακύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης επιφέρει αυτοδικαίως την αποδέσμευση των πιστωτών από τους όρους της συμφωνίας εξυγίανσης και την επαναφορά τους στην πριν από την επικύρωση της συμφωνίας νομική θέση τους ως προς το ύψος, το είδος, την εξασφάλιση και τα προνόμια των απαιτήσεών τους κατά του οφειλέτη, εφόσον είχαν διαμορφωθεί διαφορετικά στη συμφωνία εξυγίανσης, μετά από αφαίρεση των ποσών

που τυχόν είχαν λάβει κατά τη συμφωνία. Η απόφαση που ακυρώνει τη συμφωνία εξυγίανσης ή που απορρίπτει την αίτηση ακύρωσής της δημοσιεύεται αμελλητί σε περίληψη στο Γ.Ε.ΜΗ. και στο Δελτίο της παραγράφου 2 του άρθρου 105 με επιμέλεια του οφειλέτη ή πιστωτών.

3. Η κήρυξη πτώχευσης του οφειλέτη, μετά την επικύρωση της συμφωνίας εξυγίανσης, επιφέρει τη ματαίωση υλοποίησης της συμφωνίας. Στην περίπτωση αυτή:

α) οι απαιτήσεις των πιστωτών που δεν έχουν ικανοποιηθεί πλήρως κατά τη συμφωνία, επανέρχονται, ως προς το ύψος και το χρόνο λήξης τους, όπως είχαν πριν την επικύρωση της συμφωνίας, μετά την αφαίρεση των τυχόν ληφθέντων,

β) εμπράγματα εξασφαλίσεις, οι οποίες, κατά τη συμφωνία είχαν εξαλειφθεί ή άλλως αρθεί, δεν αναβιώνουν, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στη συμφωνία και τούτο έχει σημειωθεί στα οικεία δημόσια βιβλία,

γ) εμπράγματα εξασφαλίσεις, οι οποίες είχαν συσταθεί σύμφωνα με τη συμφωνία για να εξασφαλίσουν την ικανοποίηση απαιτήσεων, εξακολουθούν να ισχύουν μόνον κατά το ποσό και για το χρόνο που έχει συμφωνηθεί στη συμφωνία, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά σε αυτή.

4. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα δικαιώματα που έχει κάθε πιστωτής κατά το κοινό δίκαιο για τις περιπτώσεις μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων του οφειλέτη που αναλαμβάνονται ή διαμορφώνονται με τη συμφωνία, καθώς και καθυστερημένης ή πλημμελούς εκπλήρωσης, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων καταγγελίας ή υπαναχώρησης».

13. Αντικαθίσταται το άρθρο 106στ ως εξής:

«Άρθρο 106στ
Καθήκοντα και αμοιβές των οργάνων
της διαδικασίας

1. Οι εμπειρογνώμονες πρέπει να είναι ανεξάρτητοι από τον οφειλέτη κατά την έννοια των όρων του διατάγματος το οποίο θα εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 22 της υποπαραγράφου Γ3 της παρ. Γ' του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94), όπως τελικώς η ανωτέρω παρ. 22 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 51 του ν. 4423/2016 (Α' 182). Δεν επιτρέπεται ο ορισμός δημοσίων υπαλλήλων που υπηρετούν σε οικονομικές υπηρεσίες ως εμπειρογνώμωνων.

2. Ο εμπειρογνώμονας υποχρεούται να εκτελεί τα καθήκοντα του με ευσυνειδησία, αντικειμενικότητα και αμεροληψία. Έναντι των πιστωτών και του οφειλέτη ο εμπειρογνώμονας ευθύνεται για δόλο και βαριά αμέλεια.

3. Η αμοιβή των εμπειρογνώμωνων κατά το παρόν κεφάλαιο συμφωνείται με τον οφειλέτη και τους πιστωτές ή μόνον με τους πιστωτές στην περίπτωση που κατατίθεται αίτηση για επικύρωση συμφωνίας εξυγίανσης σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 104.

4. Οι εμπειρογνώμονες έχουν υποχρέωση να μην γνωστοποιούν πληροφορίες που περιέχονται σε αυτούς κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, εφόσον αυτό δεν είναι αναγκαίο για τη σύναψη της συμφωνίας».

14. Καταργούνται τα άρθρα 106ζ, 106η, 106θ, 106ι και 106ια.

Άρθρο 7 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ («Σχέδιο αναδιοργάνωσης»)

1. Αντικαθίσταται το άρθρο 108 ως εξής:

«Άρθρο 108
Πρόταση σχεδίου αναδιοργάνωσης

1. Σχέδιο δικαιούται να υποβάλει στο πτωχευτικό δικαστήριο ο οφειλέτης ή πιστωτές, σύμφωνα με τις ακόλουθες ρυθμίσεις.

2. Ο οφειλέτης δικαιούται να υποβάλει σχέδιο αναδιοργάνωσης συγχρόνως με την αίτησή του, με την οποία ζητεί να κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το άρθρο 3 παράγραφοι 2 και 3, καθώς και το άρθρο 5 παράγραφος 2 ή μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κήρυξή του σε πτώχευση. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί από τον εισηγητή μία φορά και για σύντομο χρόνο, όχι πέραν του μηνός, εφόσον αποδεικνύεται ότι η καθυστέρηση δεν είναι επιζήμια για τους πιστωτές και ότι υπάρχουν βάσιμες ελπίδες αποδοχής του σχεδίου από τους πιστωτές.

3. Πιστωτές που εκπροσωπούν τουλάχιστον το εξήντα τοις εκατό (60%) του συνόλου των απαιτήσεων, στο οποίο πρέπει να περιλαμβάνεται και ποσοστό τουλάχιστον σαράντα τοις εκατό (40%) των τυχόν εμπραγματικών ή με ειδικό προνόμιο ή με προσημείωση υποθήκης εξασφαλιζόμενων απαιτήσεων δύνανται να συνυποβάλουν με την αίτηση πτώχευσης κατά του οφειλέτη πρόταση σχεδίου αναδιοργάνωσης. Ο υπολογισμός των ως άνω ποσοστών γίνεται με βάση κατάσταση πιστωτών που συντάσσεται από κάτοχο άδειας Λογιστή Φοροτεχνικού Α' ή Β' Τάξεως του ν. 2515/1997 ή ορκωτό ελεγκτή, βασίζεται στις δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις ή/και τα βιβλία και στοιχεία του οφειλέτη ή/και των αιτούντων πιστωτών και αποτυπώνεται σε βεβαίωση του συντάκτη ότι συντρέχει η προϋπόθεση της ως άνω πλειοψηφίας. Η βεβαίωση αυτή επισυνάπτεται στην αίτηση με ποινή απαράδεκτου. Κοινοπρακτούντες και ομολογιούχοι πιστωτές συμμετέχουν στο σχηματισμό των ως άνω ποσοστών σύμφωνα με τους όρους της μεταξύ τους συμφωνίας. Αν δεν συμπληρώνονται τα ως άνω ποσοστά, το πτωχευτικό δικαστήριο κηρύσσει την πτώχευση του οφειλέτη, η δε πρόταση σχεδίου αναδιοργάνωσης θεωρείται ως μη υποβληθείσα».

2. α) Αντικαθίσταται η περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 109 ως εξής:

«γ) διαμόρφωση, των δικαιωμάτων και γενικά της νομικής θέσης που έχει κάθε πιστωτής, ανάλογα με την κατηγορία πτωχευτικών πιστωτών στην οποία ανήκει, ή άλλος που συμμετέχει στο σχέδιο χωρίς να είναι πιστωτής, όπως άφεση, μείωση ή καταβολή σε δόσεις των απαιτήσεων, παραίτηση ή περιορισμός εμπράγματης ασφάλειας ή προνομίου, μεταβίβαση της επιχείρησης ως συνόλου ή επιμέρους λειτουργικών συνόλων (κλάδων) αυτής, καθώς και τη θέση του οφειλέτη κατά την εκπλήρωση του σχεδίου και τη συνέχιση ευθύνης του ή την πλήρη ή μερική απαλλαγή του».

β) Αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 109 ως εξής:

«4. Το σχέδιο πρέπει να συνοδεύεται από έκθεση ορκωτού ελεγκτή, η αμοιβή του οποίου καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 106στ παράγραφος 3».

3. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 111 ως εξής:

«1. Όταν συντρέχουν πιστωτές με απαιτήσεις διαφορετικής νομικής θέσης, ο καθορισμός των δικαιωμάτων εκείνων που συμμετέχουν στο σχέδιο γίνεται υποχρεωτικά ανά ομάδες, ως εξής:

α) πιστωτές με ενέγγυες απαιτήσεις, εφόσον τα δικαιώματα τους θίγονται με το σχέδιο,

β) πιστωτές με απαιτήσεις που έχουν γενικό προνόμιο,

γ) πιστωτές με ανέγγυες απαιτήσεις και

δ) πιστωτές με απαιτήσεις τελευταίας σειράς, μόνον εάν το σχέδιο προβλέπει περί των τελευταίων».

4. Καταργείται το άρθρο 114.

5.α. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 115 ως εξής:

«1. Το πτωχευτικό δικαστήριο καθορίζει με την απόφασή του αμέσως προθεσμία, όχι μεγαλύτερη των δύο (2) μηνών, για την αποδοχή ή μη του σχεδίου από τους πιστωτές, καθώς και ημερομηνία σύγκλησης ειδικής συνέλευσης των πιστωτών για συζήτηση και ψηφοφορία επί του σχεδίου. Η προθεσμία αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 8. Εάν το σχέδιο αναδιοργάνωσης υποβάλλεται από τον οφειλέτη μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κήρυξη του σε πτώχευση, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 108, ο εισηγητής με διάταξή του καθορίζει την προθεσμία και την ημερομηνία του πρώτου εδαφίου».

β. Αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 115 ως εξής:

«3. Η απόφαση του δικαστηρίου ή η διάταξη του εισηγητή που καθορίζει ημερομηνία σύγκλησης της ειδικής συνέλευσης δημοσιεύεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση κατά το άρθρο 8 παράγραφος 1».

6. Αντικαθίσταται το άρθρο 118 ως εξής:

«Άρθρο 118

Τροποποιήσεις του σχεδίου

Εκείνος που υπέβαλε το σχέδιο δικαιούται να επιφέρει τροποποιήσεις σε επί μέρους προτάσεις του σχεδίου που προκύπτουν κατά τη συζήτησή του και τις θεωρεί αναγκαίες για την αποδοχή του».

7.α. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 120 ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των ορισμών της παραγράφου 2 προϋπόθεση για την έναρξη της ψηφοφορίας επί του σχεδίου, όταν το σχέδιο έχει υποβληθεί από πιστωτές, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 108, είναι η προηγούμενη συναίνεση του οφειλέτη».

β. Αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 120 ως εξής:

«3. Οι κατά την παράγραφο 2 αντιρρήσεις του οφειλέτη δεν εμποδίζουν την επικύρωση του σχεδίου από το πτωχευτικό δικαστήριο, εάν προβλέπεται ότι το σχέδιο δεν θα καταστήσει τη νομική κατάσταση του οφειλέτη χειρότερη από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν χωρίς το σχέδιο».

8. Εισάγεται νέο άρθρο 120α ως εξής:

«Άρθρο 120α

Σύμπραξη συνέλευσης μετόχων ή εταιρών

Αν ο οφειλέτης είναι νομικό πρόσωπο και κατά τις οικείες διατάξεις απαιτείται για την εκπλήρωση ορισμένων όρων της πρότασης σχεδίου αναδιοργάνωσης η σύμπραξη της συνέλευσης των μετόχων ή των εταιρών, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 101 παράγραφοι 1, 2 και 3».

9. Αντικαθίσταται η παράγραφος 3 του άρθρου 122 ως εξής:

«3. Στη συζήτηση καλούνται, τουλάχιστον πριν τρεις (3) ημέρες, να εκφέρουν τις απόψεις τους, ο οφειλέτης και ο σύνδικος. Όποιος έχει έννομο συμφέρον έχει δικαίωμα παρέμβασης χωρίς τήρηση προδικασίας».

10. Αντικαθίσταται η περίπτωση α' του άρθρου 124 ως εξής:

«α) εάν δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του παρόντος κώδικα ως προς το περιεχόμενο του σχεδίου, την ίση μεταχείριση των πιστωτών που συμμετέχουν στην ίδια ομάδα ή υποομάδα, τη διαδικασία συζήτησης και ψηφοφορίας, τις αναγκαίες πλειοψηφίες των πιστωτών και τη συναίνεση του οφειλέτη και εφόσον η σχετική παράβαση θα μπορούσε ουσιωδώς να είχε επηρεάσει την αποδοχή του σχεδίου από τους πιστωτές».

11. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 128 ως εξής:

«1. Η ακύρωση του σχεδίου επιφέρει αυτοδικαίως:

α) τη λήξη της διαδικασίας αναδιοργάνωσης και της εποπτείας εκπλήρωσης των όρων του σχεδίου,

β) την αποδέσμευση των πιστωτών από τους όρους του σχεδίου και την επαναφορά τους στην κήρυξη της πτώχευσης νομική θέση τους ως προς το ύψος, το είδος, την εξασφάλιση και τα προνόμια των απαιτήσεών τους κατά του οφειλέτη, εφόσον είχαν διαμορφωθεί διαφορετικά στο σχέδιο, μετά από αφαίρεση των ποσών που τυχόν είχαν λάβει σύμφωνα με το σχέδιο και

γ) την εισέλευση της διαδικασίας στο στάδιο της ένωσης των πιστωτών».

12. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 131 ως εξής:

«2. Ο σύνδικος πληροφορεί ανά έξι (6) μήνες με έκθεσή του τον εκπρόσωπο των πιστωτών που έχει προς τούτο οριστεί στο σχέδιο, για την πορεία του σχεδίου και τις προβλέψεις για την εκπλήρωσή του».

Άρθρο 8

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΟΓΔΟΟΥ

(«Η εκκαθάριση της περιουσίας του οφειλέτη και η διανομή»)

1. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 135 ως εξής:

«1. Αν αποφασισθεί, μετά το πέρας των επαληθεύσεων από τη συνέλευση των πιστωτών σύμφωνα με το άρθρο 84, ότι η επιχείρηση του οφειλέτη πρέπει να εκποιηθεί ως σύνολο επιχείρησης ή κατά τα επιμέρους λειτουργικά σύνολα (κλάδους) αυτής, η εκποίηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τις επόμενες διατάξεις».

2. Αντικαθίσταται το άρθρο 136 ως εξής:

«Άρθρο 136

Εκτίμηση της αξίας του ενεργητικού

Αν η απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών του άρθρου 84, περί εκποίησης της επιχείρησης του οφειλέτη ως συνόλου, επικυρωθεί από τον εισηγητή και δεν ασκηθεί κατ' αυτής εμπρόθεσμη προσφυγή ή η ασκηθείσα εμπροθέσμως προσφυγή απορριφθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 84, ο σύνδικος ζητεί από τον εισηγητή να του επιτραπεί η πρόσληψη πιστοποιημένου εκτιμητή, φυσικού ή νομικού προσώπου, το οποίο περιλαμβάνεται στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών που τηρείται στη Διεύθυνση Οικονομικού Συντονισμού και Μακροοικονομικών Προβλέψεων της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών και είναι δημοσιευμένο στην ιστοσελίδα του ίδιου Υπουργείου. Ο τελευταίος προβαίνει στην εκτίμηση της αξίας της επιχείρησης ως συνόλου, εν όψει της δυνατότητας συνέχισης της επιχείρησης, καθώς και στην ταυτόχρονη εκτίμηση της αξίας και των κατ' ιδίαν υλικών και άυλων στοιχείων του ενεργητικού της. Εφόσον στην περιουσία της επιχείρησης του οφειλέτη περιλαμβάνεται ακίνητο, για την εκτίμηση της αξίας αυτού λαμβάνεται υπόψη η εμπορική του αξία».

3. Αντικαθίσταται το άρθρο 137 ως εξής:

«Άρθρο 137

Διάταξη του εισηγητή

1. Ο σύνδικος, με βάση την απογραφή του ενεργητικού του οφειλέτη (άρθρο 68 παράγραφος 2) και τον ισολογισμό ή τη λογιστική κατάσταση που έχει συντάξει (άρθρο 76 παράγραφοι 1 και 2) και κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή του, καθώς και την έκθεσή του κατά το προηγούμενο άρθρο εκτιμητή, συντάσσει, εντός είκοσι (20) ημερών, λεπτομερή έκθεση προς τον εισηγητή, στην οποία αναφέρονται όλα τα επί μέρους στοιχεία που απαρτίζουν το ενεργητικό και τα οποία περιέχονται στον αγοραστή που αναδεικνύεται πλειοδότης, τους τυχόν προτεινόμενους όρους της πώλησης και γενικά κάθε χρήσιμη πληροφορία.

2. Με την έκθεση της προηγούμενης παραγράφου ο σύνδικος ζητεί από τον εισηγητή να του επιτραπεί η εκποίηση με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό της επιχείρησης ως συνόλου, αντί του συνολικού τιμήματος που εκτιμά αυτός και αντί των όρων που τυχόν αυτός θεωρεί ότι προσήκουν στην περίπτωση.

3. Ο εισηγητής με αιτιολογημένη διάταξή του, περιλήψη της οποίας δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων – Τομέας Ασφάλισης Νομικών (ΕΤΑΑ – ΤΑΝ) και η οποία δεν υπόκειται σε προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, αποφαίνεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών, καθορίζοντας την αξία της επιχείρησης, την τιμή πρώτης προσφοράς και τους όρους υπό τους οποίους πρέπει να γίνει η εκποίηση. Σε αυτή την περίπτωση η ανακοπή του άρθρου 152 ασκείται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση στο ως άνω Δελτίο».

4.α. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 138 ως εξής:

«1. Ο σύνδικος, εντός δέκα (10) ημερών από την έκδοσή της κατά το προηγούμενο άρθρο διάταξης του εισηγητή, δημοσιεύει διακήρυξη περί διενέργειας δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού. Η διακήρυξη περιέχει:

α) την επωνυμία, την έδρα, τη δραστηριότητα και συνοπτική περιγραφή της επιχείρησης του οφειλέτη, το ενεργητικό της οποίας πωλείται ως σύνολο, χωρίς να απαιτείται λεπτομερής περιγραφή των επιμέρους στοιχείων, τα οποία αναγράφονται στην έκθεση του συνδίκου του προηγούμενου άρθρου, αντίγραφο της οποίας μπορεί να λάβει ατελώς κάθε ενδιαφερόμενος,

β) πρόσκληση προς κάθε ενδιαφερόμενο να παραλάβει από τον σύνδικο αντίγραφο της κατά το άρθρο 137 έκθεσής του και να υποβάλει την προσφορά του, η οποία συνοδεύεται από εγγυητική επιστολή τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, για ποσό και με όρους που προσδιορίζονται επίσης στη διακήρυξη,

γ) την προθεσμία υποβολής των προσφορών, στον εισηγητή, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των είκοσι (20) ημερών από την τελευταία δημοσίευση της διακήρυξης στον τύπο, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου, καθώς και την ημέρα και ώρα αποσφράγισης των προσφορών από τον εισηγητή και

δ) το ονοματεπώνυμο του συμβολαιογράφου της έδρας της επιχείρησης του οφειλέτη, ενώπιον του οποίου, μετά από την έγκριση του εισηγητή, συνάπτεται η σύμβαση της μεταβίβασης της επιχείρησης».

β. Προστίθεται παράγραφος 3 στο άρθρο 138 ως εξής: «3. Επιπλέον των ανωτέρω η διακήρυξη αυτή δημοσιεύεται με επιμέλεια του συνδίκου στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων».

5. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 139 ως εξής:

«2. Κατά την καθορισθείσα στη διακήρυξη ημέρα και ώρα, ο εισηγητής αποσφραγίζει τις προσφορές, παρουσία του συνδίκου και εκείνων που υπέβαλαν τις προσφορές. Ο εισηγητής συντάσσει έκθεση περί της αποσφράγισης, στην οποία προσαρτώνται όλες οι προσφορές και την οποία υπογράφει ο ίδιος, ο γραμματέας, ο σύνδικος και οι λοιποί παρόντες. Αντίγραφο της έκθεσης και των προσφορών παραδίδεται στον σύνδικο αυθημερόν, καθώς και σε κάθε ενδιαφερόμενο που δικαιολογεί έννομο συμφέρον».

6. Αντικαθίσταται το άρθρο 140 ως εξής:

«Άρθρο 140

Κατακύρωση

1. Ο σύνδικος, εντός πέντε (5) ημερών από την αποσφράγιση των προσφορών, συντάσσει συνοπτική έκθεση αξιολόγησής τους και προτείνει την κατακύρωση ή μη της επιχείρησης στον πλειοδότη, δηλαδή σε αυτόν του οποίου την προσφορά κρίνει ως πλέον συμφέρουσα για τους πιστωτές. Η έκθεση υποβάλλεται στον εισηγητή, αντίγραφο δε αυτής χορηγείται αδοπάνως και σε κάθε ενδιαφερόμενο που δικαιολογεί έννομο συμφέρον.

2. Ο εισηγητής, με αιτιολογημένη διάταξη του, περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων - Τομέας Ασφάλισης Νομικών (ΕΤΑΑ - ΤΑΝ) και η οποία δεν υπόκειται σε προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, εγκρίνει ή απορρίπτει την κατακύρωση. Σε αυτή την περίπτωση η ανακοπή του άρθρου 152 ασκείται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση στο ως άνω Δελτίο. Πριν από την έκδοση της ως άνω διάταξης καλούνται ο σύνδικος, ο οφειλέτης και αυτοί που μετείχαν στο δημόσιο πλειστηριασμό να καταθέσουν στον εισηγητή έγγραφο υπόμνημα και να επικαλεστούν και να προσκομίσουν σχετικά έγγραφα. Ο εισηγητής, αφού λάβει υπόψη τα παραπάνω, εφόσον κρίνει την προσφορά του πλειοδότη συμφέρουσα για τους πιστωτές, εγκρίνει τη σύναψη της σύμβασης μεταβίβασης της επιχείρησης. Άλλως ο δημόσιος πλειστηριασμός επαναλαμβάνεται, σύμφωνα με το άρθρο 144».

7. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 141 ως εξής:

«1. Μετά την κατά το προηγούμενο άρθρο έγκριση από τον εισηγητή, ο σύνδικος συνάπτει ενώπιον του συμβολαιογράφου ο οποίος ορίζεται στη διακήρυξη τη σύμβαση μεταβίβασης του ενεργητικού της επιχείρησης, με βάση τους όρους της προσφοράς του και τους τυχόν άλλους ευνοϊκότερους όρους που υποδείχθηκαν στον πλειοδότη και αυτός τους αποδέχθηκε με δήλωσή του προς τον σύνδικο και τον εισηγητή».

8. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 144 ως εξής:

«2. Ο σύνδικος, στην περίπτωση μη έγκρισης της κατακύρωσης από τον εισηγητή, επαναλαμβάνει εντός δεκαπέντε (15) ημερών τις δημοσιεύσεις του άρθρου 138, ορίζοντας νέες ημερομηνίες υποβολής προσφορών. Ο σύνδικος μπορεί να ζητήσει από τον εισηγητή να ορίσει, με αιτιολογημένη διάταξη του, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, νέα τιμή πρώτης προσφοράς. Ο νέος δημόσιος πλειστηριασμός διεξάγεται με τις ίδιες διατυπώσεις και έχει τα ίδια αποτελέσματα που ορίζονται στις ανωτέρω διατάξεις».

9. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 147 ως εξής:

«2. Σε περίπτωση που άρχισε εκτέλεση από τους ενέγγυους πιστωτές κατά την προηγούμενη παράγραφο, αν και μετά την ένωση αυτή καθυστερεί κατά τρόπο αδικαιολόγητο που επιφέρει συγκεκριμένη βλάβη των πιστωτών, ο εισηγητής, με αιτιολογημένη διάταξη του, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, μετά από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να δώσει την άδεια στον σύνδικο να εκποιήσει το ακίνητο κατά τις διατάξεις των επόμενων άρθρων».

10. Αντικαθίσταται το άρθρο 148 ως εξής:

«Άρθρο 148

Διαδικασία διακήρυξης

1. Η εκποίηση των ακινήτων του οφειλέτη γίνεται ύστερα από άδεια του εισηγητή που παρέχεται μετά

από αίτηση του συνδίκου, με αιτιολογημένη διάταξη του, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Στη διάταξη του εισηγητή ορίζεται η αξία του ακινήτου, η τιμή πρώτης προσφοράς και οι όροι της εκποίησης. Αν έχει προηγηθεί η διαδικασία των άρθρων 135 επ., ως αξία του ακινήτου θεωρείται η εκτίμησή του σύμφωνα με το άρθρο 136.

2. Μετά από την έκδοση της διάταξης της παραγράφου 1 ο εισηγητής συντάσσει έκθεση στην οποία αναφέρεται το ακίνητο που εκποιείται, η τιμή πρώτης προσφοράς και οι όροι που τυχόν όρισε, ο τόπος και χρόνος του πλειστηριασμού, ο τόπος και χρόνος των επαναλήψεών του, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία.

3. Ο σύνδικος, εντός δέκα (10) ημερών από την έκδοση της διάταξης του εισηγητή, εκδίδει διακήρυξη περί διενέργειας δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού. Η διακήρυξη περιέχει σύντομη περιγραφή του ακινήτου, την τιμή πρώτης προσφοράς και τους όρους που όρισε ο εισηγητής, τον τόπο και χρόνο του πλειστηριασμού και τις επαναλήψεις του, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία.

4. Αντίγραφο της διακήρυξης τοιχοκολλάται στο γραφείο του εισηγητή και κοινοποιείται στους ενυπόθηκους πιστωτές και στο Δημόσιο δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν τον πλειστηριασμό. Περίληψη της διακήρυξης, που αναφέρει τα ανωτέρω στοιχεία, δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν τον πλειστηριασμό και τις τυχόν επαναλήψεις του. Ο εισηγητής μπορεί να διατάξει πρόσθετες δημοσιεύσεις σε πολιτικές ή οικονομικές αθηναϊκές εφημερίδες, καθώς και σε εφημερίδα του τόπου όπου βρίσκεται το ακίνητο, τις οποίες ορίζει ο ίδιος. Στις δημοσιεύσεις αυτές πρέπει να αναφέρεται η ημέρα και ώρα του πλειστηριασμού και οι τυχόν επαναλήψεις. Οι πρόσθετες δημοσιεύσεις λαμβάνουν χώρα, εφόσον διαταχθούν, πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν τον πλειστηριασμό.

5. Επιπλέον των ανωτέρω η διακήρυξη αυτή δημοσιεύεται με επιμέλεια του συνδίκου στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων».

11. Αντικαθίσταται το άρθρο 150 ως εξής:

«Άρθρο 150

Επανάληψη πλειστηριασμού

1. Εάν ο πλειστηριασμός επαναληφθεί τρεις (3) συνεχώς ανά εβδομάδα φορές, χωρίς να εμφανιστεί πλειοδότης, αναβάλλεται για μία ακόμη φορά από τον εισηγητή χωρίς άλλες διατυπώσεις, σε ημερομηνία απέχουσα τέσσερις (4) εβδομάδες από την τελευταία επανάληψη. Αν η διαδικασία αποβεί άκαρπη, κατόπιν αίτησης του συνδίκου, ο εισηγητής με αιτιολογημένη διάταξη του, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, υποχρεούται να μεταρρυθμίσει την κατά το άρθρο 148 διάταξη του και να ορίσει μικρότερη τιμή πρώτης προσφοράς ή να θέσει όρους για τη διευκόλυνση της εκποίησης του ακινήτου περιλαμβανομένης της ελεύθερης εκποίησης. Πριν από την έκδοση της ως άνω διάταξης όποιος δικαιολογεί έννομο

συμφέρον μπορεί να καταθέσει στον εισηγητή έγγραφο υπόμνημα και να επικαλεστεί και να προσκομίσει σχετικά έγγραφα.

2. Ο εισηγητής αποφαινεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την υποβολή της αίτησης του συνδίκου και μεταρρυθμίζει τη διάταξη. Αμέσως μετά την έκδοση της διάταξης, ο εισηγητής συντάσσει νέα έκθεση, κατά το άρθρο 148 παράγραφος 2 και ο σύνδικος συντάσσει νέα διακήρυξη, την οποία προσαρμόζει στη διάταξη, τηρώντας τις διατυπώσεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου. Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται και για κάθε περαιτέρω μείωση της τιμής πρώτης προφοράς».

12. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 152 ως εξής:

«3. Η άσκηση της ανακοπής και η προθεσμία αυτής δεν αναστέλλουν την περαιτέρω διαδικασία της εκκαθάρισης, εκτός αν διατάξει τούτο ο εισηγητής, μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου που δικαιολογεί έννομο συμφέρον και αφού ακουσθεί ο σύνδικος, που προσκαλείται να εκθέσει τις απόψεις του εγγράφως προ τριών (3) ημερών.

4. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και το δικαστήριο αποφαινεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών. Η απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας, έφεση ή αναίρεση. Το πτωχευτικό δικαστήριο με την απόφασή του που απαγγέλλει την ακύρωση, ορίζει ποιες από τις πράξεις πρέπει να επαναληφθούν».

13. Αντικαθίσταται η περίπτωση α' του άρθρου 154 ως εξής:

«(α) Οι απαιτήσεις από χρηματοδοτήσεις οποιασδήποτε φύσεως προς την επιχείρηση του οφειλέτη, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχιση της δραστηριότητας και των πληρωμών της, η διάσωσή της και η διατήρηση ή επαύξηση της περιουσίας της, με βάση τη συμφωνία εξυγίανσης ή το σχέδιο αναδιοργάνωσης. Το ίδιο πρόνομο έχουν και απαιτήσεις προσώπων που, με βάση τη συμφωνία εξυγίανσης, συνεισέφεραν αγαθά ή υπηρεσίες προς το σκοπό συνέχισης της δραστηριότητας της επιχείρησης και των πληρωμών, για την αξία των αγαθών ή των υπηρεσιών που συνεισέφεραν. Επίσης, το ίδιο πρόνομο έχουν και απαιτήσεις από χρηματοδότηση κάθε φύσης και παροχή αγαθών και υπηρεσιών προς την επιχείρηση του οφειλέτη που δίδονται για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου και γεννώνται κατά το χρονικό διάστημα των διαπραγματεύσεων για την επίτευξη συμφωνίας εξυγίανσης, το οποίο δύναται να απέχει έως έξι (6) μήνες, κατ' ανώτατο όριο, από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης επικύρωσης. Το πρόνομο του προηγούμενου εδαφίου υφίσταται ανεξάρτητα από την επικύρωση ή μη της συμφωνίας εξυγίανσης, εφόσον οι σκοποί των χρηματοδοτήσεων ή των παροχών και η ύπαρξη του προνομίου προβλέπονται ρητά στη συμφωνία εξυγίανσης ή σε συμβάσεις που καταρτίζονται κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα. Το πρόνομο των προηγούμενων εδαφίων δεν αφορά σε μετόχους ή εταίρους για τις εισφορές τους σε μετρητά ή σε είδος στα πλαίσια αύξησης του κεφαλαίου του οφειλέτη».

14. Αντικαθίσταται το άρθρο 156 ως εξής:

«Άρθρο 156

Συρροή προνομίων

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 154 υπάρχουν και οι απαιτήσεις του άρθρου 155 αριθμ. 1(γ), προτιμώνται οι πρώτες. Αν υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 155 αριθμ. 1α) και 1β), τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 154 ικανοποιούνται έως το ένα τρίτο του προϊόντος της πτωχευτικής εκποίησης που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές και τα δύο τρίτα διατίθενται για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του άρθρου 155 αριθμ. 1α) και 1β). Από τα υπόλοιπα που απομένουν από το ένα τρίτο ή τα δύο τρίτα, μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων των άρθρων 154 και 155 αριθμ. 1α) και 1β), κατά το προηγούμενο εδάφιο, κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν, οι απαιτήσεις της άλλης από τις προαναφερόμενες δύο κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, αν υπάρχουν περισσότερες απαιτήσεις από αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 154 ή 155, η απαίτηση της προηγούμενης τάξης προτιμάται από την απαίτηση της επόμενης τάξης και αν είναι της ίδιας τάξης ικανοποιούνται συμμετρως. Αν συντρέχουν περισσότερες απαιτήσεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 155 αριθμ. 1β), ακολουθείται η κατά το ουσιαστικό δικαιο σειρά.

3. Αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 154 υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 155, καθώς και μη προνομιούχες απαιτήσεις, τότε, μετά την ολοσχερή ικανοποίηση των απαιτήσεων του άρθρου 154α, οι απαιτήσεις του άρθρου 155 ικανοποιούνται έως το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%), οι λοιπές απαιτήσεις του άρθρου 154 έως το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και οι μη προνομιούχες απαιτήσεις έως το δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού του προϊόντος της πτωχευτικής εκποίησης που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμετρως. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) ή από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν οι απαιτήσεις της εκάστοτε άλλης από τις δύο προαναφερόμενες κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από την ικανοποίηση των εγχειρογράφων δανειστών ικανοποιούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 155 και του άρθρου 154 κατηγορίες β-ζ κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο 2 της παραγράφου 1. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 155 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, οι πρώτες ικανοποιούνται έως το ενενήντα τοις εκατό (90%) και οι δεύτερες έως το δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού του προϊόντος της πτωχευτικής εκποίησης, που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμετρως. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 154 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, τότε, μετά την ολοσχερή ικανοποίηση των απαιτήσεων του άρθρου 154α, οι λοιπές απαιτήσεις του άρθρου 154 ικανοποιούνται σε ποσοστό έως το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του προϊόντος της πτωχευτικής εκποίησης που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές, ενώ οι μη προνομιούχοι ικανοποιούνται στο υπόλοιπο ποσοστό συμμετρως».

15.α. Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 161 ως εξής:

«1. Εντός δέκα (10) ημερών από την επομένη της τελευταίας χρονολογικά δημοσίευσης του άρθρου 153 παράγραφος 2, οποιοσδήποτε δικαιολογεί έννομο συμφέρον, μπορεί να ασκήσει κατά του πίνακα διανομής ανακοπή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου για λόγους που αναφέρονται στην κατάταξη των πιστωτών. Η ανακοπή απευθύνεται κατά του συνδίκου και κατά των πιστωτών των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη. Η απόφαση του δικαστηρίου υπόκειται σε όλα τα ένδικα μέσα, πλην της ανακοπής ερημοδικίας».

β. Αναριθμείται η υπάρχουσα παράγραφος 2 του άρθρου 161 σε 3 και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και η απόφαση επ' αυτής εκδίδεται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη συζήτησή της».

Άρθρο 9 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΕΝΑΤΟΥ

(«Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχέσεων μικρού αντικειμένου»)

Αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 162 ως εξής:

«Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των λοιπών Κεφαλαίων του παρόντος Κώδικα, εκτός αν το πτωχευτικό δικαστήριο κατά την κρίση του αποφασίσει τον τρόπο και τους τύπους, σύμφωνα με τους οποίους θα διεξαχθεί η πτωχευτική διαδικασία, ακόμη και κατά παρέκκλιση των διατάξεών του».

Άρθρο 10 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ («Η περάτωση της πτώχευσης»)

1. Αντικαθίσταται το άρθρο 164 ως εξής:

«Άρθρο 164 Γενικά

1. Η πτώχευση περατώνεται με την επικύρωση του σχεδίου αναδιοργάνωσης (άρθρο 125 παράγραφος 2), με την εκποίηση όλων των στοιχείων του ενεργητικού της, καθώς και με την παύση των εργασιών της λόγω της έλλειψης ενεργητικού, λόγω της παρόδου του χρόνου που ορίζεται στο άρθρο 166 παράγραφος 3 ή λόγω της εξόφλησης όλων των πτωχευτικών πιστωτών κατά το κεφάλαιο και τόκους μέχρι την κήρυξη της πτώχευσης.

2. Η τελεσίδικη επικύρωση του σχεδίου αναδιοργάνωσης και η περάτωση της πτώχευσης λόγω εξόφλησης όλων των πτωχευτικών πιστωτών συνιστούν λόγους αναβίωσης του νομικού προσώπου τηρουμένων των διατάξεων του εταιρικού δικαίου».

2. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 165 ως εξής:

«2. Ο εισηγητής συγκαλεί εντός μηνός τη συνέλευση των πιστωτών, ενώπιον των οποίων ο σύνδικος λογοδοτεί για τη διαχείρισή του. Στη συνέλευση αυτή καλείται και δικαιούται να παραστεί και ο οφειλέτης. Οι πιστωτές γνωμοδοτούν περί της διαχείρισης του συνδίκου. Συντάσσεται περί αυτού έκθεση από τον εισηγητή, στην οποία καταχωρούνται και οι παρατηρήσεις του οφειλέτη και των πιστωτών. Αν η σύγκληση της συνέλευσης των

πιστωτών δεν καταστεί δυνατό να πραγματοποιηθεί, μετά από δεύτερη ατελέσφορη προσπάθεια, ο σύνδικος λογοδοτεί ενώπιον μόνου του εισηγητή».

3. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 166 ως εξής:

«1. Αν οι εργασίες της πτώχευσης δεν μπορούν να εξακολουθήσουν, λόγω έλλειψης των αναγκαίων χρημάτων ή ευχερώς ρευστοποιήσιμης περιουσίας, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από έκθεση του εισηγητή και αφού ακούσει τον σύνδικο, μπορεί, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη, πιστωτή ή του συνδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να κηρύξει την παύση των εργασιών της πτώχευσης.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1 περατώνεται η πτώχευση, αίρεται η πτωχευτική απαλλοτρίωση και ο οφειλέτης αναλαμβάνει τη διοίκηση της περιουσίας του. Οι πιστωτές αναλαμβάνουν τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα, εκτός αν ο οφειλέτης έχει απαλλαγεί σύμφωνα με το άρθρο 169, παύει δε το λειτουργήμα του συνδίκου και του εισηγητή. Τα αποτελέσματα αυτά επέρχονται μετά πάροδο μηνός από τη δημοσίευση της απόφασης της παραγράφου 1».

4. Καταργείται το άρθρο 167.

Άρθρο 11 ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΕΝΔΕΚΑΤΟΥ («Η αποκατάσταση του οφειλέτη»)

Αντικαθίσταται το Κεφάλαιο ενδέκατο του Πτωχευτικού Κώδικα (άρθρα 168 έως 170α) εξ' ολοκλήρου, ως εξής:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ Η ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Άρθρο 167

Κήρυξη του οφειλέτη συγγνωστού

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, εκτιμώντας τα αίτια και τις συνθήκες της πτώχευσης, ύστερα από σχετική έκθεση του εισηγητή, στην οποία καταχωρούνται και οι τυχόν παρατηρήσεις του οφειλέτη και των πιστωτών, και αφού ακούσει τον σύνδικο, αποφαινεται ότι ο οφειλέτης είναι συγγνωστός, αν αυτός επιδεικνύει καλή πίστη τόσο κατά την κήρυξη της πτώχευσης όσο και κατά τη διάρκειά της, είναι συνεργάσιμος με τα όργανα της πτώχευσης και η πτώχευση δεν οφείλεται σε δόλιες ενέργειές του. Δεν μπορούν να κηρυχθούν συγγνωστοί αυτοί που καταδικάστηκαν για κάποια από τις πράξεις των άρθρων 171 και 172 του παρόντος ή για κάποια από τις κακουργηματικές πράξεις της κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης ή πλαστογραφίας του Ποινικού Κώδικα. Αν υπάρχει εκκρεμής ποινική δίωξη για κάποια από αυτές τις πράξεις, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να αναβάλει την απόφασή του μέχρι την αμετάκλητη περάτωση της ποινικής διαδικασίας. Η απόφαση ανακαλείται αν επέλθει μεταβολή πραγμάτων που να δικαιολογεί την ανάκληση.

2. Αν η πτώχευση περατώθηκε με απόφαση που κηρύσσει την παύση των εργασιών της, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 166, με την ίδια απόφαση το πτωχευτικό δικαστήριο, εκτιμώντας τα αίτια και τις συνθήκες της πτώχευσης και αφού ακούσει τον σύνδικο, αποφαινεται

ύστερα και από σχετική έκθεση του εισηγητή ότι ο οφειλέτης είναι συγγνωστός.

3. Αν η πτώχευση περατώθηκε με απόφαση που διατάσσει την εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου υπό τις περιστάσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του παρόντος, το πτωχευτικό δικαστήριο ύστερα από αίτηση του οφειλέτη, εκτιμώντας τα αίτια και τις συνθήκες της πτώχευσης και αφού ακούσει τον σύνδικο, αποφαινεται ύστερα και από σχετική έκθεση του εισηγητή, ότι ο οφειλέτης είναι συγγνωστός.

4. Αν ο οφειλέτης κηρυχθεί συγγνωστός, δεν προσωποκρατείται από τους πιστωτές της πτώχευσης, εκτός αν ειδικοί νόμοι ορίζουν διαφορετικά, παύουν δε οι στερήσεις δικαιωμάτων οι οποίες συνέπειες της πτώχευσης σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος. Η διάταξη της απόφασης περί κηρύξεως του οφειλέτη συγγνωστού σημειώνεται στο Μητρώο Πτωχεύσεων, καθώς και στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο.

Άρθρο 168

Αίτηση περί απαλλαγής

Ο οφειλέτης υποβάλει μετά την παρέλευση δύο ετών από την κήρυξη της πτώχευσης, άλλως μέχρι την περάτωση της, αν αυτή επέρχεται ενωρίτερα, αίτηση περί της απαλλαγής του.

Άρθρο 169

Απόφαση περί απαλλαγής

1. Το πτωχευτικό δικαστήριο αποφασίζει επί της υποβληθείσας σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, αίτησης του οφειλέτη και, εφόσον τον κρίνει συγγνωστό σύμφωνα με το άρθρο 167, τον απαλλάσσει πλήρως από το υπόλοιπο των απαιτήσεων των πιστωτών που δεν ικανοποιείται από την πτωχευτική περιουσία. Η απόφαση επί της αίτησης εκδίδεται υποχρεωτικά μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη συζήτησή της.

2. Ο οφειλέτης δεν απαλλάσσεται από οφειλές που δημιουργήθηκαν από αδίκημα που τελέσθηκε με δόλο ή βαρεία αμέλεια.

3. Αν η πτώχευση περατώνεται με την επικύρωση του σχεδίου αναδιοργάνωσης, ο οφειλέτης απαλλάσσεται άνευ ετέρου, εκτός εάν το σχέδιο ορίζει διαφορετικά.

4. Απαλλαγή του οφειλέτη σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου επιτρέπεται μόνο μία φορά, εκτός εάν πρόκειται για νεότερη απαλλαγή με βάση σχέδιο αναδιοργάνωσης».

Άρθρο 12

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ

(«Ποινικές διατάξεις»)

Αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 171 ως εξής:
«4. Οι πράξεις του παρόντος άρθρου είναι αξιόποινες μόνο σε περίπτωση που κηρυχθεί η πτώχευση ή η αίτηση απορριφθεί για το λόγο ότι προβλέπεται πως η περιουσία του οφειλέτη δεν θα επαρκέσει για τη κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου».

Άρθρο 13

1. Έναρξη ισχύος
Η ισχύς των διατάξεων του Μέρους Πρώτου του πα-

ρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός από τα άρθρα 63, 64, 80 και την παράγραφο 3 του άρθρου 81 του Πτωχευτικού Κώδικα, η ισχύς των οποίων αρχίζει από την ενεργοποίηση του Μητρώου διαχειριστών αφερεγγυότητας, που θα καταρτιστεί κατά τις διατάξεις του προεδρικού διατάγματος για τη ρύθμιση του επαγγέλματος του διαχειριστή αφερεγγυότητας, το οποίο θα εκδοθεί κατ'εξουσιοδότηση της παρ. 22 της υποπαραγράφου Γ3 της παρ. Γ' του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94), όπως τελικώς η ανωτέρω παράγραφος 22 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 51 του ν. 4423/2016 (Α' 182).

2. Μεταβατικές διατάξεις

α. Η παράγραφος 5 του άρθρου 84, η παράγραφος 11 του άρθρου 106β, η περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 106γ και τα άρθρα 167, 168 και 169 του Πτωχευτικού Κώδικα, όπως αυτά τίθενται με τον παρόντα νόμο, εφαρμόζονται και επί εκκρεμών κατά τη θέση σε ισχύ του παρόντος διαδικασιών.

β. Κατά τα λοιπά οι διατάξεις του παρόντος, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο προηγούμενο άρθρο, εφαρμόζονται επί των διαδικασιών που αρχίζουν μετά την έναρξη ισχύος του. Ως έναρξη διαδικασιών νοείται ότι η κατάθεση αίτησης πτώχευσης ή αίτησης επικύρωσης συμφωνίας εξυγίανσης.

γ. Η διάταξη του άρθρου 156 του Πτωχευτικού Κώδικα, όπως αντικαθίσταται με το παρόν, εφαρμόζεται και επί αιτήσεων που έχουν κατατεθεί από 19 Αυγούστου 2016.

δ. Οι προϊσχύσασες διατάξεις εξακολουθούν να ισχύουν και να εφαρμόζονται επί των εκκρεμών διαδικασιών.

ε. Μέχρι την ενεργοποίηση του Μητρώου διαχειριστών αφερεγγυότητας, που προβλέπεται στο προηγούμενο άρθρο, θα εφαρμόζονται οι προϊσχύσασες των άρθρων 63, 64, 79, 80 και 81 διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα. Μετά την ενεργοποίηση του ως άνω Μητρώου και την έναρξη ισχύος των νέων διατάξεων των άρθρων 63, 64, 80 και 81 παραγράφου 3 του Πτωχευτικού Κώδικα, αυτά θα εφαρμόζονται επί των διαδικασιών που θα αρχίζουν μετά την έναρξη ισχύος τους. Οι προϊσχύσασες αντίστοιχες διατάξεις θα εξακολουθούν να ισχύουν και να εφαρμόζονται επί των εκκρεμών διαδικασιών κατά τον ως άνω χρόνο.

6. Οι διατάξεις άλλων νόμων που παραπέμπουν σε άρθρα των καταργούμενων ή αντικαθιστώμενων διατάξεων του ν. 3588/2007, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου θεωρούνται ότι παραπέμπουν σε αντίστοιχες διατάξεις του.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΜΕΤΡΑ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Άρθρο 14

Τροποποίηση γενικών δικονομικών κανόνων

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 17 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα δικόγραφα της αίτησης ακυρώσεως, της προσφυγής και της αίτησης αναίρεσεως, που ασκούνται από ιδιώτη, υπογράφονται μόνο από δικηγόρο».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 17 καταργείται.

3. Στην τρίτη υποπαραγράφο της παρ. 2 του άρθρου 19 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει μετά τις προσθήκες που έγιναν με το άρθρο 41 του ν. 4055/2012 (Α' 51), προστίθενται μετά το προτελευταίο εδάφιο τα εξής:

«Η αυξημένη δικαστική δαπάνη του προηγούμενου εδαφίου επιβάλλεται επίσης στον διάδικο που ηττήθηκε, εάν, κατά την κρίση του δικαστηρίου, το δικόγραφο του υπερβαίνει σε έκταση το αναγκαίο μέτρο εν όψει των τιθόμενων με το ένδικο βοήθημα ή μέσο ζητημάτων».

4. Η περίπτωση α' της παραγράφου 3 του άρθρου 21 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Σε περίπτωση προσφυγής που ασκείται από υπάλληλο η κοινοποίηση προς την αρμόδια αρχή γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου».

Άρθρο 15 **Τροποποίηση διατάξεων περί ενδίκων** **βοηθημάτων και μέσων**

1. Η παρ. 1 του άρθρου 41 του π.δ. 18/1989 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι κατά το άρθρο 103 του Συντάγματος προσφυγές υπαλλήλων ασκούνται μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κοινοποίηση ή την αποδεδειγμένη πλήρη γνώση από αυτούς της προσβαλλόμενης απόφασης».

2. Η παρ. 3 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της από την παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 3900/2010 (Α' 213), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Το απαράδεκτο του προηγούμενου εδαφίου καλύπτεται, εάν μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης περιέλθει εγγράφως σε γνώση του δικαστηρίου με πρωτοβουλία του διαδίκου, ακόμη και αν δεν γίνεται επίκλησή της στο εισαγωγικό δικόγραφο, απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, που είναι αντίθετη προς την προσβαλλόμενη απόφαση».

3. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 58 του π.δ. 18/1989, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από την παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 3900/2010, αντικαθίσταται ως εξής:

«Η έφεση επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο, με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο σχετικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλόμενης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Το απαράδεκτο του προηγούμενου εδαφίου καλύπτεται, εάν μέχρι την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης περιέλθει εγγράφως σε γνώση του

δικαστηρίου με πρωτοβουλία του διαδίκου, ακόμη και αν δεν γίνεται επίκλησή της στο εισαγωγικό δικόγραφο, απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, που είναι αντίθετη προς την προσβαλλόμενη απόφαση».

4. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3900/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα αιτήματα των διαδίκων υπογράφονται επί ποινή απαραδέκτου από δικηγόρο και συνοδεύονται από παράβολο τριακοσίων (300) ευρώ, το οποίο καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση απόρριψης του αιτήματος».

Άρθρο 16 **Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας**

Στο Μέρος Τρίτο του π.δ. 18/1989 προστίθεται μετά το άρθρο 69 Κεφάλαιο Έβδομο και νέο άρθρο 69Α, ως εξής:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ **ΑΙΤΗΣΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

Άρθρο 69Α

1. Δικαστική απόφαση, για την οποία κρίθηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δικαίωμα χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαιού της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστικού σχηματισμού του Συμβουλίου της Επικρατείας που την εξέδωσε.

2. Δικαίωμα να ασκήσουν την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση έχουν όσοι διατέλεσαν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή οι καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί τους, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον.

3. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τηρουμένης κατά τα λοιπά της ισχύουσας διαδικασίας. Αν κατά τη διάρκεια της παραπάνω προθεσμίας υπάρξει διαδοχή του ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαδίκου, η προθεσμία για τον διάδοχο αρχίζει από τότε που επήλθε η διαδοχή. Ειδικώς στην περίπτωση κληρονομικής διαδοχής, η προθεσμία για τον κληρονόμο αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας για την αποποίηση της κληρονομίας».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ** **ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 17 **Σχέση της διοικητικής με την πολιτική** **και την ποινική δίκη**

Η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Τα δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, ισχύουν έναντι όλων. Δεσμεύονται, επίσης, από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς την ενοχή του δράστη, από τις αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, καθώς και από τα αμετάκλητα αποφαινόμενα να μην γίνει η κατηγορία βουλεύματα, εκτός εάν η απαλλαγή στηρίχθηκε στην έλλειψη αντικειμενικών ή υποκειμενικών στοιχείων που δεν αποτελούν προϋπόθεση της διοικητικής παράβασης».

Άρθρο 18 Τροποποίηση του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και συναφών διατάξεων

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας απαλείφεται η φράση «Κατ' εξαίρεση».

2. Η περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«β) των φορολογικών και τελωνειακών εν γένει διαφορών, των οποίων το αντικείμενο δεν υπερβαίνει τις εξήντα χιλιάδες (60.000) ευρώ, ανήκει σε πρώτο βαθμό στο μονομελές πρωτοδικείο. Εάν το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ και μέχρι του ποσού των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ, ανήκει σε πρώτο βαθμό στο τριμελές πρωτοδικείο. Εάν το αντικείμενο υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ, ανήκει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό στο τριμελές εφετείο».

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται στις εκκρεμείς υποθέσεις για τις οποίες δεν έχει ορισθεί δικασίμος.

4. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«των διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή των άρθρων 13 και 14 του ν. 2523/1997 (Α' 179), των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Α' 170), του άρθρου 153 του ν. 2960/2001 (Α' 265) και των περιπτώσεων γ', δ' και ε' της παρ. 4 του άρθρου 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182), η οποία προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 51 του ν. 3659/2008 (Α' 77), ανήκει στον πρόεδρο πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, ο οποίος αποφαινεται ανεκκλήτως».

5. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 προστίθεται τελευταίο εδάφιο, ως ακολούθως:

«Η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν ισχύει στις περιπτώσεις των διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, σύμφωνα με την περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως εκάστοτε ισχύει».

Άρθρο 19 Τροποποίηση διατάξεων για την εξαίρεση δικαστών

1. Το άρθρο 17 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν την εξαίρεση του δικαστή για τον οποίο συντρέχει λόγος αποκλεισμού ή στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν συγκεκριμένοι πραγματικοί λόγοι που δικαιολογούν τη δημιουργία αμφιβολίας ως προς την αντικειμενική άσκηση των καθηκόντων του, με έγγραφη αίτηση, που υποβάλλεται στη γραμματεία του δικαστηρίου ή στο ακροατήριο κατά τις διακρίσεις της επόμενης παραγράφου.

2. Η εξαίρεση προτείνεται από τον διάδικο πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση στο ακροατήριο. Αργότερα, και έως το πέρας της συζήτησης στο ακροατήριο, αίτηση εξαίρεσης μπορεί να υποβληθεί, μόνο εάν πιθανολογείται ότι η περίπτωση ή οι λόγοι της εξαίρεσης προέκυψαν ή έγιναν γνωστοί στον διάδικο μετά την πάροδο της πενήμερης προθεσμίας.

3. Οι διάδικοι με την ίδια αίτηση μπορούν επίσης να ζητήσουν να κριθεί η νομιμότητα διαδικαστικών πράξεων που έχει ενεργήσει ο δικαστής του οποίου ζητείται η εξαίρεση ή που έχουν ενεργηθεί με τη σύμπραξη του πριν από την υποβολή της αίτησης.

4. Η αίτηση υποβάλλεται είτε από τον διάδικο αυτοπροσώπως είτε από πληρεξούσιο με ειδική πληρεξουσιότητα, πρέπει δε να περιέχει, κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, τους λόγους εξαίρεσης και τα στοιχεία από τα οποία αυτοί αποδεικνύονται, διαφορετικά είναι απαράδεκτη.

5. Είναι απαράδεκτη η αίτηση για την εξαίρεση όλων των δικαστών των διοικητικών δικαστηρίων του Κράτους.

6. Δεν επιτρέπεται αίτηση εξαίρεσης: α) όλων των μελών του δικαστηρίου, στο οποίο υπηρετούν πραγματικά περισσότεροι από πέντε (5) δικαστές, β) μελών του δικαστηρίου το οποίο αποφασίζει για την αίτηση εξαίρεσης κατά το άρθρο 18, γ) περισσότερων των οκτώ (8) δικαστών για κάθε δικαστήριο στο οποίο υπηρετούν πραγματικά τουλάχιστον δώδεκα (12) δικαστές, δ) περισσότερων των τεσσάρων (4) δικαστών για κάθε δικαστήριο στο οποίο υπηρετούν πραγματικά επτά (7) δικαστές και περισσότερων των δύο (2) όταν υπηρετούν πραγματικά λιγότεροι από επτά (7) δικαστές, ε) μελών του δικαστηρίου το οποίο αποφασίζει για την παραπομπή της αίτησης εξαίρεσης από δικαστήριο σε δικαστήριο κατά τα άρθρα 11 και 21.

7. Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης αίτησης εξαίρεσης από τον διάδικο κατά των ίδιων δικαστών, στο πλαίσιο της ίδιας δίκης».

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 19 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την απορριπτική απόφαση το δικαστήριο, εάν κρίνει ότι οι λόγοι εξαίρεσης είναι απαράδεκτοι ή προδήλως αβάσιμοι, επιβάλλει σε εκείνον που υπέβαλε την αίτηση και τις κυρώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 42».

Άρθρο 20 Τροποποίηση του άρθρου 27 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

Η περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 27 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«α) κατά την εκδίκαση χρηματικών διαφορών, όταν το αντικείμενό τους δεν υπερβαίνει το ποσό των χιλίων πετακοσίων (1.500) ευρώ, αν πρόκειται δε για φορολογική εν γένει διαφορά που αφορά κύριο και πρόσθετο φόρο, όταν ο κύριος φόρος δεν υπερβαίνει το ποσό αυτό».

Άρθρο 21 Τροποποίηση των άρθρων 126 και 128 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

1. Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας καταργούνται. Η ρύθμιση καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς δίκες.

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 128 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αντίγραφο του δικογράφου που κατατέθηκε, με μνεία της χρονολογίας κατάθεσής του, επιδίδεται, με τη φροντίδα της γραμματείας, στους καθ' ύλην τούτου στρέφεται, εξήντα (60) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο».

Άρθρο 22 Τροποποίηση του άρθρου 126Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

1. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 126Α προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Την κατά τα ανωτέρω εκδίκαση ενδίκου βοηθήματος ή μέσου μπορεί να προτείνει στον πρόεδρο και ο ορισθείς κατά το άρθρο 127 ως εισηγητής».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 126Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι κατά τις παραγράφους 1 και 2 αποφάσεις λαμβάνονται μόνον ομοφώνως και μετά την αποστολή του φακέλου από τη διοίκηση, όταν τούτο κρίνεται απαραίτητο».

3. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 126Α αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο τελευταίος μπορεί, με αίτησή του, που κατατίθεται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση, και πάντως όχι μετά την πάροδο δεκαοκτώ (18) μηνών από την έκδοση της απόφασης, να ζητήσει τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, καταβάλλοντας τριπλάσιο του κατά το άρθρο 277 οριζόμενου παραβόλου ή, όταν η υπόθεση έχει εισαχθεί με το ένδικο βοήθημα της αγωγής, τριπλάσιο του οριζόμενου στην περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 277 παραβόλου για την προσφυγή».

4. Στο άρθρο 126Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 10 ως εξής:

«10. Υποθέσεις που έχουν εισαχθεί αναρμοδίως μπορούν να παραπέμπονται στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο είτε με πράξη του προέδρου του συμβουλίου διευθύνσεως ή του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο είτε με τη διαδικασία της παραγράφου 1. Με τον ίδιο τρόπο παραπέμπεται και η τυχόν εκκρεμής αίτηση αναστολής».

Άρθρο 23 Εισαγωγή της ενδοδικαστικής συμβιβαστικής επίλυσης διαφορών

1. Μετά το άρθρο 126Α στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται νέο άρθρο 126B ως εξής:

«Άρθρο 126B
Ενδοδικαστική συμβιβαστική επίλυση
σε συμβούλιο των διαφορών από αγωγές
για απαιτήσεις από διοικητικές συμβάσεις

1. Οι διαφορές από αγωγές για απαιτήσεις από την εκτέλεση διοικητικών συμβάσεων αρμοδιότητας των διοικητικών εφετειών υπόκεινται στη διαδικασία ενδοδικαστικής συμβιβαστικής επίλυσης σε συμβούλιο, σύμφωνα με τους όρους των επόμενων παραγράφων.

2. Ο πρόεδρος του συμβουλίου διευθύνσεως ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο οριζόμενος από αυτόν δικαστής, αμέσως μετά την κατάθεση του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου, ορίζει με πράξη του επ' αυτού το αρμόδιο τμήμα για την ενδοδικαστική επίλυση της διαφοράς. Ο πρόεδρος του οικείου τμήματος ορίζει εισηγητή δικαστή με πράξη του, η οποία κοινοποιείται στους διαδίκους. Εντός δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση, οι διάδικοι είναι υποχρεωμένοι να προσκομίσουν στη γραμματεία του δικαστηρίου όλα τα αναγκαία στοιχεία για την επίλυση της διαφοράς. Ο εισηγητής επιμελείται τη συγκέντρωση των αναγκαίων στοιχείων από τους διαδίκους, από τους οποίους μπορεί να ζητά, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, την προσκόμιση πρόσθετων στοιχείων, και οργανώνει την επικοινωνία με αυτούς προς το σκοπό επίλυσης της διαφοράς. Προς τούτο οι διάδικοι καλούνται σε κοινή συνάντηση από τον εισηγητή σε ημερομηνία που ορίζεται από τον ίδιο. Μετά την ολοκλήρωση της ως άνω διαδικασίας, η υπόθεση εισάγεται στο συμβούλιο και συντάσσεται πρακτικό, το οποίο περιέχει τις δηλώσεις των διαδίκων και την απόφαση του συμβουλίου, με την οποία επιλύεται η διαφορά ή διαπιστώνεται η μη επίτευξη της ενδοδικαστικής επίλυσής της.

3. Η απόφαση ενδοδικαστικής επίλυσης, η οποία περιέχει το ύψος της απαιτήσης χωρίς παράθεση του πραγματικού, το χρόνο έναρξης της τοκοφορίας και τον προσδιορισμό του επιτοκίου, έχει τα αποτελέσματα αμετάκλητης δικαστικής απόφασης και συνιστά εκτελεστό τίτλο κατά την έννοια του άρθρου 199 του παρόντος Κώδικα.

4. Η διαδικασία ενδοδικαστικής επίλυσης διεξάγεται κατά τρόπο που να διασφαλίζεται το απόρρητο αυτής.

5. Οι διάδικοι, πλην του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, για τους οποίους έχει εφαρμογή η παράγραφος 1 του άρθρου 29 του παρόντος Κώδικα, εκπροσωπούνται στη διαδικασία του παρόντος άρθρου από δικηγόρους, σύμφωνα με τον Κώδικα Δικηγόρων, εφαρμοζόμενης και της διάταξης της περίπτωσης Α' της παραγράφου 2 του άρθρου 27 του παρόντος Κώδικα. Για την ενδοδικαστική επίλυση της διαφοράς απαιτείται ειδική πληρεξουσιότητα».

2. Οι διατάξεις του νέου άρθρου 126B του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που τίθενται με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς υποθέσεις.

Άρθρο 24 Εισαγωγή του θεσμού του εισηγητή δικαστή σε διαφορές ουσίας

1. Στο άρθρο 127 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Ο πρόεδρος του συμβουλίου διεύθυνσης ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο πρόεδρος του τμήματος, αμέσως μετά την κατάθεση του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, με πράξη του επ' αυτού, ορίζει εισηγητή τόσο για τις υποθέσεις τριμελούς όσο και μονομελούς σύνθεσης και δίνει εντολή να ανακοινωθεί η δικογραφία σε αυτόν. Ο πρόεδρος του συμβουλίου διεύθυνσης ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο πρόεδρος του τμήματος μπορεί οποτεδήποτε, ακόμη και προφορικά, να αντικαταστήσει τον εισηγητή σε περίπτωση κωλύματος. Εισηγητής δεν ορίζεται για το ένδικο βοήθημα της αγωγής ή για ένδικο μέσο κατά απόφασης που εκδίδεται επί αγωγής. Σε περίπτωση σώρευσης περισσότερων ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων κατά το άρθρο 124, εισηγητής ορίζεται, εφόσον τούτο απαιτείται, για ένα από τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα που σωρεύονται στο ίδιο δικόγραφο».

2. Μετά το άρθρο 128 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 128Α με τίτλο «Καθήκοντα εισηγητή», ως εξής:

«1. Ο εισηγητής, σε συνεργασία, εφόσον τούτο κρίνεται απαραίτητο, με τον πρόεδρο του συμβουλίου διεύθυνσης ή τον δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο ή τον πρόεδρο του τμήματος, φροντίζει για τη συγκέντρωση κάθε στοιχείου χρήσιμου για τη διερεύνηση της υπόθεσης και για τη διενέργεια των επιδόσεων εκ μέρους της γραμματείας.

2. Ο εισηγητής μπορεί να ανακοινώνει τη δίκη στους δικαιούμενους σε παρέμβαση, να επικοινωνεί με τους διδίκους, να τους ενημερώνει για τυχόν τυπικές παραλείψεις και να ζητά από αυτούς να προσκομίσουν στοιχεία που λείπουν ή είναι οπωσδήποτε χρήσιμα.

3. Οι αρχές, προς τις οποίες απευθύνεται ο εισηγητής για τη συγκέντρωση στοιχείων και πληροφοριών για τη διερεύνηση της υπόθεσης, έχουν την υποχρέωση να αποστέλλουν τα ζητούμενα στοιχεία και να παρέχουν τις αναγκαίες πληροφορίες.

4. Όταν ανακύπτουν ζητήματα που ερευνώνται αυτεπαγγέλτως, ο εισηγητής συντάσσει συνοπτική έκθεση, η οποία αναφέρεται αποκλειστικά στα ζητήματα αυτά. Στην περίπτωση αυτή, η έκθεση επισυνάπτεται στο φάκελο το αργότερο τρεις (3) ημέρες πριν από τη συζήτηση, προκειμένου να λάβουν γνώση οι διάδικοι. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης κατάθεσης της έκθεσης από τον εισηγητή, ο διάδικος δύναται να ζητήσει αναβολή της εκδίκασης της υπόθεσης».

3. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 129 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Η έκθεση με τον κατά την προηγούμενη παράγραφο διοικητικό φάκελο διαβιβάζεται στο δικαστήριο τριάντα (30) ημέρες τουλάχιστον πριν από τη δικάσιμο».

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 133 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η συνεδρίαση αρχίζει με την προεκφώνηση των υποθέσεων από το πινάκιο, κατά τη σειρά της εγγραφής τους σε αυτό. Την προεκφώνηση ακολουθεί η εκφώνηση και η συζήτηση των υποθέσεων. Σε περίπτωση που έχει συνταχθεί έκθεση κατά το άρθρο 128Α, η συζήτηση

αρχίζει με την ανάγνωσή της από τον εισηγητή. Σε ειδική στήλη του πινακίου, ο δικαστής που προεδρεύει κατά τη συνεδρίαση σημειώνει, για κάθε περίπτωση, κατά μεν την προεκφώνηση, αν τυχόν η υπόθεση αναβάλλεται ή διαγράφεται, μετά δε την εκφώνηση και τη συζήτηση, αν οι διάδικοι παραστάθηκαν και πως κατ' αυτήν, καθώς και ότι η υπόθεση συζητήθηκε. Οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν ότι δεν θα εμφανισθούν στο ακροατήριο, αλλά θα παραστούν με κοινή δήλωση που υπογράφεται από τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Τέτοια δήλωση μπορεί να γίνει και από έναν ή ορισμένους μόνο πληρεξούσιους. Η δήλωση που έχει γίνει από πληρεξούσιο του Δημοσίου, Ο.Τ.Α. ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου δεν έχει καμία δικονομική συνέπεια, αν δεν διαβιβαστεί εμπρόθεσμα στο δικαστήριο ο διοικητικός φάκελος. Η δήλωση αυτή παραδίδεται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο ή, σε περίπτωση κοινής δήλωσης, από έναν τουλάχιστον πληρεξούσιο δικηγόρο στον αρμόδιο γραμματέα το αργότερο την παραμονή της δικάσιμης και σημειώνεται αμέσως στο πινάκιο. Σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης ύστερα από αίτηση διαδίκου, δεν κλητεύεται κατά τη νέα δικάσιμο ο διάδικος που υπέβαλε δήλωση».

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς υποθέσεις για τις οποίες δεν έχει οριστεί δικάσιμο.

Άρθρο 25

Τροποποίηση του άρθρου 142

του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

Η παράγραφος 2 του άρθρου 142 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η κατάργηση διαπιστώνεται με απόφαση του δικαστηρίου, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στην παράγραφο 7 του άρθρου 143, τα οποία, εφόσον δεν έχει ορισθεί δικάσιμο, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις α', δ' και ε' της προηγούμενης παραγράφου».

Άρθρο 26

Τροποποίηση του άρθρου 194

του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 194 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, το οποίο προστέθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 81 του ν. 3659/2008 (Α' 77), αντικαθίσταται ως εξής:

«Μόλις συμπληρωθεί το οκτάμηνο, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων επιλαμβάνεται και ερευνά αν είναι δικαιολογημένη ή μη η καθυστέρηση».

Άρθρο 27

Τροποποίηση του άρθρου 202

και κατάργηση του άρθρου 209Α

του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 34 του ν. 3900/2010 (Α' 213), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ειδικώς επί φορολογικών, τελωνειακών και διαφορών με χρηματικό αντικείμενο, το δικαστήριο μπορεί, με

την απόφασή του, να ορίσει ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα δεν καταλαμβάνει τη λήψη ενός ή περισσότερων αναγκαστικών μέτρων είσπραξης ή διοικητικών μέτρων, για τον εξαναγκασμό ή τη διασφάλιση της είσπραξης της οφειλής, επί συγκεκριμένων περιουσιακών στοιχείων του αιτούντος, τα οποία αναφέρονται στην απόφαση».

2. Στο άρθρο 202 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 6, ως εξής:

«6. Σε κάθε περίπτωση χορήγησης αναστολής, μερικής ή ολικής, η υπόθεση προσδιορίζεται κατά προτεραιότητα, εντός έτους από την έκδοση της απόφασης επί της αίτησης αναστολής και, στις φορολογικές και τελωνειακές διαφορές, εντός έξι (6) μηνών από την έκδοση της απόφασης».

3. Το άρθρο 209Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως προστέθηκε με το άρθρο 38 του ν. 3900/2010, καταργείται.

Άρθρο 28 **Τροποποίηση του άρθρου 276** **του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας**

Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 276 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Η απαλλαγή χορηγείται ύστερα από αίτηση του δαδίκου. Η υποβολή της αίτησης διακόπτει την προθεσμία για την άσκηση του οικείου ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, η οποία αρχίζει από την επομένη της κοινοποίησης της επ' αυτής απόφασης στον αιτούντα. Σε περίπτωση ήδη εκκρεμού ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, η αίτηση υποβάλλεται είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης. Η αίτηση πρέπει σε κάθε περίπτωση να συνοδεύεται από τα σχετικά έγγραφα αποδεικτικά στοιχεία.

5. Για την αποδοχή ή την απόρριψη της κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτησης, αποφαινεται ο πρόεδρος του συμβουλίου διεύθυνσης του δικαστηρίου ή ο αναπληρωτής του ή ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο οριζόμενος από αυτούς πρόεδρος του δικαστηρίου, στο οποίο πρόκειται να εισαχθεί ή εκκρεμεί η υπόθεση, με πράξη του, η οποία επιδίδεται στον αιτούντα δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από την πρώτη συζήτηση του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου. Η διαδικασία διεξάγεται ατελώς και δεν είναι υποχρεωτική η παράσταση με δικηγόρο. Προϋπόθεση για την αποδοχή της αίτησης είναι το οικείο ένδικο βοήθημα ή μέσο να μην κρίνεται προδήλως अपαράδεκτο ή προδήλως αβάσιμο. Για την ένδεια αρκεί η πιθανολόγηση. Η αποδοχή ή η απόρριψη της αίτησης πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μόνο μία φορά, σε περίπτωση μεταβολής των πραγματικών περιστατικών».

Άρθρο 29 **Τροποποίηση του άρθρου 277** **του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας**

Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, το οποίο προστέθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 65 του ν. 3994/2011 (Α' 165), αντικαθίσταται ως εξής:

«Ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται η διαφορά του κύριου φόρου, δασμού, τέλους, εισφοράς ή προστί-

μου και, επί προσβολής πλειόνων συναφών πράξεων με κοινή προσφυγή, το άθροισμα του αντικείμενου αυτών».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' **ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ** **ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ**

Άρθρο 30 **Αρμοδιότητα για υποθέσεις προ του 2013**

Εκκρεμή ένδικα βοηθήματα επί υποθέσεων των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, αρμοδιότητας μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου, τα οποία ασκήθηκαν μέχρι 31.12.2012, χωρίς να έχει οριστεί δικάσιμος, εκδικάζονται σε πρώτο βαθμό από πρόεδρο πρωτοδικών, εξαιρουμένων των προέδρων τριμελών συμβουλίων διεύθυνσης διοικητικών πρωτοδικείων, και σε δεύτερο βαθμό από εφέτη μονομελούς διοικητικού εφετείου. Οι διατάξεις του άρθρου 126Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας εφαρμόζονται και για την εκδίκαση των υποθέσεων του προηγούμενου εδαφίου.

Άρθρο 31 **Μετατροπή θέσεων Κλάδου ΔΕ** **Δακτυλογράφων - Χειριστών Η/Υ**

Ο αριθμός των οργανικών θέσεων του Κλάδου ΔΕ Δακτυλογράφων (ήδη Κλάδου ΔΕ Δακτυλογράφων - Χειριστών Ηλεκτρονικών Υπολογιστών) του Τομέα υπαλλήλων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων και της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, ορίζεται σε εβδομήντα δύο (72). Πενήντα δύο (52) κενές οργανικές θέσεις του ίδιου Κλάδου ΔΕ Δακτυλογράφων, του ίδιου Τομέα, μετατρέπονται σε: α) τριάντα πέντε (35) θέσεις Κλάδου ΠΕ Γραμματέων, β) οκτώ (8) θέσεις Κλάδου ΠΕ Οικονομολόγων - Λογιστών, γ) τρεις (3) θέσεις Κλάδου ΠΕ Μεταφραστών - Διερμηνέων και δ) έξι (6) θέσεις Κλάδου ΥΕ Φυλάκων.

Άρθρο 32 **Έναρξη ισχύος**

Οι διατάξεις του Μέρους Δεύτερου του παρόντος νόμου ισχύουν από την ημερομηνία δημοσίευσής του, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ **ΠΑΡΑΒΟΛΑ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΕΝΔΙΚΩΝ** **ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ, ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΚΑΙ** **ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' **ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ** **ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ, ΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΞΟΔΩΝ**

Α. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ **ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ**

Άρθρο 33 **Κατάργηση δικαστικού ενσήμου στις αναγνω-** **ριστικές αγωγές**

1. Η παρ. 3 του άρθρου 7 του ν.δ. 1544/1942 (Α' 189), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 70 του ν. 3994/2011

(Α' 165) και το άρθρο 21 του ν. 4055/2012 (Α' 51), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στο τέλος, που επιβάλλεται κατά το άρθρο 2 του ν. ΓΠΟΗ/1912, δεν υπόκεινται οι αναγνωριστικές αγωγές, καθώς και οι αγωγές για την εξάλειψη υποθήκης και προσημείωσης και εκείνες που αφορούν την ακύρωση πλειστηριασμού».

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται στις εκκρεμείς αναγνωριστικές αγωγές, καθώς και στις αγωγές που ασκήθηκαν ως καταψηφιστικές πριν από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον μετατραπούν σε αναγνωριστικές μετά τη δημοσίευσή του.

Άρθρο 34

Μεταρρύθμιση δικαστικού ενσήμου στις καταψηφιστικές αγωγές των εργατικών διαφορών

Στο άρθρο 71 του Εισαγωγικού Νόμου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο, ως εξής: «Στις περιπτώσεις εργατικών διαφορών, για τις οποίες καταβάλλεται δικαστικό ένσημο, αυτό καθορίζεται σε ποσοστό τέσσερα τοις χιλίοις (4%) επί της αξίας του αντικείμενου της αγωγής ή άλλου δικογράφου που υποβάλλεται σε οποιοδήποτε δικαστήριο του Κράτους και υπόκειται σε δικαστικό ένσημο κατά τις οικείες διατάξεις».

Άρθρο 35

Τροποποιήσεις διατάξεων σχετικά με τα παράβολα και τα τέλη στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

1. Στο άρθρο 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Προϋπόθεση για τη χορήγηση αναβολής κατόπιν αιτήματος του διαδίκου, πλην των περιπτώσεων αποχής δικηγόρων, είναι η κατάθεση, υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.):

- α) ενώπιον Ειρηνοδικείου και Μονομελούς Πρωτοδικείου παραβόλου ποσού είκοσι (20) ευρώ,
- β) ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου παραβόλου ποσού τριάντα (30) ευρώ,
- γ) ενώπιον του Εφετείου παραβόλου ποσού σαράντα (40) ευρώ.

Στις περιπτώσεις που το αίτημα υποβάλλεται από το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. ως διάδικο, το παράβολο του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλεται υπέρ του Δημοσίου.

Αν υποβάλλεται κοινό αίτημα από περισσότερους διαδίκους κατατίθεται ένα παράβολο από τους αιτούντες, που επιμερίζεται ισομερώς σε αυτούς».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο τρίτο του άρθρου 1 του ν. 4335/2015 (Α' 87), αντικαθίσταται ως εξής:

«Εκείνος που ασκεί το ένδικο μέσο της έφεσης, της αναίρεσης και της αναψηλάφησης, υποχρεούται να καταθέσει παράβολο, που επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο γραμματέας, ως εξής:

- Α. Για το ένδικο μέσο της έφεσης:
 - α) κατά απόφασης Ειρηνοδικείου παράβολο ποσού εβδομήντα πέντε (75) ευρώ,
 - β) κατά απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου παράβολο ποσού εκατό (100) ευρώ,

γ) κατά απόφασης Πολυμελούς Πρωτοδικείου παράβολο ποσού εκατόν πενήντα (150) ευρώ.

Β. Για το ένδικο μέσο της αναίρεσης:

- α) κατά απόφασης Ειρηνοδικείου παράβολο ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ,
- β) κατά απόφασης Μονομελούς Πρωτοδικείου παράβολο ποσού τριακοσίων (300) ευρώ,
- γ) κατά απόφασης Πολυμελούς Πρωτοδικείου παράβολο ποσού τετρακοσίων (400) ευρώ,
- δ) κατά απόφασης Εφετείου παράβολο ποσού τετρακοσίων πενήντα (450) ευρώ.

Γ. Για το ένδικο μέσο της αναψηλάφησης:

- α) κατά αποφάσεων ειρηνοδικείων, μονομελών και πολυμελών πρωτοδικείων παράβολο ποσού τετρακοσίων (400) ευρώ,
- β) κατά αποφάσεων Εφετείου και του Αρείου Πάγου παράβολο ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ».

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 505 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο ανακόππων οφείλει να προκαταβάλει στη γραμματεία του δικαστηρίου κατά την κατάθεση της ανακοπής το παράβολο που όρισε η ερήμην απόφαση και ανέρχεται για κάθε ανακόπτονα:

- α) σε ποσό που δεν μπορεί να είναι μικρότερο από εκατόν είκοσι (120) ευρώ και μεγαλύτερο από διακόσια (200) ευρώ, αν αυτή εκδίδεται από το Ειρηνοδικείο,
- β) σε ποσό που δεν μπορεί να είναι μικρότερο από εκατόν πενήντα (150) ευρώ και μεγαλύτερο από διακόσια πενήντα (250) ευρώ, αν αυτή εκδίδεται από το Μονομέλές Πρωτοδικείο, ή
- γ) σε ποσό που δεν μπορεί να είναι μικρότερο από διακόσια (200) ευρώ και μεγαλύτερο από τριακόσια (300) ευρώ, όταν εκδίδεται από το Πολυμέλές Πρωτοδικείο ή το Εφετείο.

Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Σε περίπτωση που δεν κατατεθεί το παράβολο, το ένδικο μέσο απορρίπτεται από το δικαστήριο ως απαράδεκτο. Σε περίπτωση ολικής ή μερικής νίκης του καταθέσαντος, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει να επιστραφεί το παράβολο σε αυτόν, αλλιώς διατάσσει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο».

4. Στο άρθρο 575 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προστίθενται εδάφια δ' και ε' ως εξής:

«Προϋπόθεση για τη χορήγηση αναβολής κατόπιν αιτήματος του διαδίκου, πλην των περιπτώσεων αποχής δικηγόρων, είναι η κατάθεση υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) παραβόλου ποσού πενήντα (50) ευρώ. Στις περιπτώσεις που το αίτημα υποβάλλεται από το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. ως διάδικο, το παράβολο του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλεται υπέρ του Δημοσίου. Αν υποβάλλεται κοινό αίτημα από περισσότερους διαδίκους κατατίθεται ένα παράβολο από τους αιτούντες, που επιμερίζεται ισομερώς σε αυτούς».

Β. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ

ΜΕ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Άρθρο 36

Τροποποιήσεις στο π.δ. 18/1989

1. Στο άρθρο 33 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Προϋπόθεση για τη χορήγηση αναβολής κατόπιν αιτήματος του διαδίκου, πλην των περιπτώσεων αποχής δικηγόρων, είναι η κατάθεση, παραβόλου υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων ύψους πενήντα (50) ευρώ. Στις περιπτώσεις που το αίτημα υποβάλλεται από το Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. ως διάδικο, το παράβολο του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλεται υπέρ του Δημοσίου. Αν υποβάλλεται κοινό αίτημα από περισσότερους διαδίκους κατατίθεται ένα παράβολο από τους αιτούντες, που επιμερίζεται ισομερώς σε αυτούς».

2. Τα εδάφια α' και β' της παρ. 1 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Το ένδικο μέσο που ασκείται στο Συμβούλιο της Επικράτειας απορρίπτεται ως απαράδεκτο, αν μέσα σε ένα μήνα από την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου της δίκης δεν καταβληθεί παράβολο. Το παράβολο ορίζεται, όταν πρόκειται για αίτηση ακυρώσεως, υπαλληλική προσφυγή, αίτηση αναιρέσεως, σε διαφορές κοινωνικής ασφάλισης ή τριτανακοπή σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ, όταν πρόκειται για έφεση σε διακόσια (200) ευρώ, όταν πρόκειται για αναστολή εκτελέσεως, αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αίτηση ερμηνείας και αίτηση διόρθωσης σε πενήντα (50) ευρώ και όταν πρόκειται για αίτηση αναιρέσεως, πλην εκείνων που αφορούν διαφορές κοινωνικής ασφάλισης, σε τριακόσια πενήντα (350) ευρώ».

Άρθρο 37

Τροποποιήσεις

στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας

1. Το εδάφιο α' της παρ. 2 του άρθρου 42 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, όπως ισχύει) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν ο ιδιώτης διάδικος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπος ή ο εκπρόσωπος ή ο δικαστικός πληρεξούσιος του υποπέσει σε παράβαση των κανόνων της προηγούμενης παραγράφου, το δικαστήριο, με την οριστική του απόφαση, επιβάλλει σε αυτόν χρηματική ποινή από εκατόν πενήντα (150) έως χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ».

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 93 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, όπως ισχύει) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Προκειμένου για χρηματικού αντικειμένου φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, ο εκκαλών οφείλει να καταβάλει μέχρι την ημερομηνία της αρχικής δικασίμου, με ποινή απαραδέκτου της έφεσης, ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) του οφειλόμενου, σύμφωνα με την πρωτόδικη απόφαση, κύριου φόρου, δασμού ή τέλους εν γένει, εκτός αν έχει χορηγηθεί αναστολή σύμφωνα με τα άρθρα 206 επ. Το καταβλητέο ποσό υπολογίζεται από την αρμόδια φορολογική ή τελωνειακή αρχή, η οποία συντάσσει ατελώς, μετά από αίτηση του εκκαλούντος, ειδικό σημείωμα, με το οποίο βεβαιώνεται και η καταβολή του».

3. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 135 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής:

«γ. Προϋπόθεση για τη χορήγηση αναβολής κατόπιν αιτήματος του διαδίκου, πλην των περιπτώσεων αποχής δικηγόρων, είναι η κατάθεση παραβόλου υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ.) ως εξής:

α) ποσού τριάντα (30) ευρώ, ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου, β) ποσού σαράντα (40) ευρώ, ενώπιον του τριμελούς πρωτοδικείου και γ) ποσού πενήντα (50) ευρώ, ενώπιον του εφετείου. Στις περιπτώσεις που το αίτημα υποβάλλεται από το Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. ως διάδικο, το παράβολο του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλεται υπέρ του Δημοσίου. Αν υποβάλλεται κοινό αίτημα από περισσότερους διαδίκους κατατίθεται ένα παράβολο από τους αιτούντες, που επιμερίζεται ισομερώς σε αυτούς».

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, όπως ισχύει) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το παράβολο ορίζεται:

α) για την ένσταση κατά τα άρθρα 246 και 269, την αντένσταση κατά το άρθρο 256, την προσφυγή και την ανακοπή κατά το άρθρο 217 σε εκατό (100) ευρώ και για τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και την αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας σε πενήντα (50) ευρώ,

β) για την ανακοπή ερημοδικίας και την τριτανακοπή σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ, για την έφεση και για την αντέφεση σε διακόσια (200) ευρώ και για την αίτηση αναθεώρησης σε τριακόσια (300) ευρώ.

Εξαιρετικά το παράβολο της προσφυγής σε διαφορές από άσκηση προσφυγής ασφαλισμένου σε φορέα κοινωνικής ασφάλισης, ορίζεται σε είκοσι πέντε (25) ευρώ».

5. Τα εδάφια α' και β' της παραγράφου 3 του άρθρου 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, όπως ισχύει) αντικαθίστανται ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, στις χρηματικού περιεχομένου φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, το παράβολο για την προσφυγή, την έφεση και την αντέφεση ορίζεται σε ποσοστό ίσο προς το ένα τοις εκατό (1%) του αντικειμένου της διαφοράς και μέχρι του ποσού των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ.

Αν το παράβολο υπερβαίνει το ποσό των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, καταβάλλεται το ποσό αυτό, το επιπλέον δε τυχόν οφειλόμενο και μέχρι του ορίου των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ, καταλογίζεται, αν συντρέχει περίπτωση, με την οριστική απόφαση του δικαστηρίου επί της προσφυγής ή της έφεσης».

6. Στο άρθρο 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, όπως ισχύει) προστίθεται παράγραφος 12, ως εξής:

«12. Οι ρυθμίσεις των παραγράφων 9 και 10 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται για το παράβολο που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 135 παράγραφος 3 εδάφιο γ', το οποίο εκπίπτει πάντοτε υπέρ εκείνου για τον οποίο έχει εκδοθεί».

Άρθρο 38

Τροποποιήσεις στο ν. 4129/2013

Η παρ. 3 του άρθρου 73 του ν. 4129/2013 (Α' 52) «Κύρωση του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο» αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το παράβολο ορίζεται: α) για τις εφέσεις, αιτήσεις αναστολής, αιτήσεις αναθεωρήσεως, αιτήσεις ανακοπής και τριτανακοπής και αιτήσεις διορθώσεως ή ερμηνείας στις συνταξιοδοτικές διαφορές σε είκοσι (20) ευρώ, β) για

τις αιτήσεις αναίρεσής στις συνταξιοδοτικές διαφορές σε εβδομήντα (70) ευρώ, γ) για τις αιτήσεις ανάκλησης κατά των πράξεων των Κλιμακίων του άρθρου 35 του παρόντος ή των Επιτρόπων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και τις αιτήσεις αναθεωρήσεως κατά των αποφάσεων που εκδίδονται επί των αιτήσεων αυτών σε εκατό (100) ευρώ, δ) για τα ένδικα βοηθήματα ή μέσα κατά καταλογιστικών πράξεων ή αποφάσεων και για τις χρηματικού αντικειμένου διαφορές σε ποσοστό ένα τοις εκατό (1%) του αμφοβητούμενου ποσού, χωρίς τις τυχόν προσαυξήσεις. Το αναλογικό παράβολο δεν μπορεί να είναι κατώτερο των εβδομήντα (70) ευρώ. Αν υπερβαίνει το ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ, καταβάλλεται το ποσό αυτό και το τυχόν επιπλέον οφειλόμενο παράβολο καταλογίζεται με την απόφαση, σε περίπτωση απόρριψης ή εν μέρει αποδοχής του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να αναπροσαρμόζονται τα ποσά ή τα ποσοστά των παραβόλων».

Άρθρο 39
Τροποποίηση στην παρ. 2 του άρθρου 45
του ν. 3959/2011
(Προστασία Ελεύθερου Ανταγωνισμού)

Η παρ. 2 του άρθρου 45 του ν. 3959/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προσφυγή, η αίτηση αναίρεσης, η ανακοπή, η αίτηση αναθεώρησης και η παρέμβαση, που ασκούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου στα διοικητικά δικαστήρια, καθώς και η αίτηση επανασυζήτησης ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού, συνοδεύονται, με ποινή το απαράδεκτο αυτών, από γραμμάτιο καταβόλης παραβόλου επτακοσίων πενήντα (750) ευρώ. Ως προς την απόδοση του παραβόλου εφαρμόζονται οι παράγραφοι 9, 10 και 11 του άρθρου 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και της παραγράφου 4 του άρθρου 36 του π.δ. 18/1989. Από την υποχρέωση αυτή απαλλάσσεται το Δημόσιο».

Γ. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕΤΗΝ
ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Άρθρο 40
Τροποιώσεις παραβόλων και τελών
στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Η μόνη παράγραφος του άρθρου 18 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αριθμείται σε παράγραφο 1 και προστίθεται παράγραφος 2, ως εξής:

«2. Η αίτηση εξάιρεσης είναι απαράδεκτη αν δεν συνοδεύεται από παράβολο πενήντα (50) ευρώ, το οποίο επιστρέφεται αν γίνει αυτή ολικά ή μερικά δεκτή. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

2. Το εδάφιο α' της παραγράφου 4 του άρθρου 42 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο μηνυτής, κατά την υποβολή της μήνυσης ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής, καταθέτει, με ποινή το απαράδε-

κτο αυτής, παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού εβδομήντα (70) ευρώ».

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο εγκλών κατά την υποβολή της έγκλησης, για τα απολύτως κατ' έγκληση διωκόμενα εγκλήματα, ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής καταθέτει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού πενήντα (50) ευρώ. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί παράβολο η έγκληση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Εξαιρούνται από την κατάθεση παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004. Δεν απαιτείται κατάθεση παραβόλου για τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής και τα εγκλήματα κατά της ενδοοικογενειακής βίας και τα εγκλήματα ρατσιστικών διακρίσεων (άρθρα 81Α και 361Β του Ποινικού Κώδικα) και τα εγκλήματα παραβιάσεων της ίσης μεταχείρισης. Για αξιόποινες πράξεις που τελούνται σε βάρος δημοσίων οργάνων και υπαλλήλων κατά την άσκηση των ανατεθειμένων σε αυτούς καθηκόντων, ο παθών υποβάλλει την έγκληση ατελώς και χωρίς την κατάθεση παραβόλου».

4. Το εδάφιο α' της παραγράφου 2 του άρθρου 48 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο προσφύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο πιο πάνω γραμματέας».

5. Το εδάφιο β' του άρθρου 63 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ως τέλος πολιτικής αγωγής, με ποινή το απαράδεκτο αυτής, ορίζεται το ποσό των σαράντα (40) ευρώ, που καταβάλλεται εφάπαξ με παράβολο υπέρ του Δημοσίου είτε κατά την προδικασία είτε κατά την κύρια διαδικασία και καλύπτει την παράσταση του πολιτικώς ενάγοντα μέχρι την έκδοση αμετάκλητης απόφασης».

6. Η μόνη παράγραφος του άρθρου 192 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αριθμείται σε παράγραφο 1 και προστίθεται παράγραφος 2, ως εξής:

«2. Η αίτηση εξάιρεσης είναι απαράδεκτη αν δεν συνοδεύεται από παράβολο πενήντα (50) ευρώ, το οποίο επιστρέφεται αν γίνει αυτή ολικά ή μερικά δεκτή. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

7. Η παράγραφος 1 του άρθρου 322 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο κατηγορούμενος που κλητεύθηκε απευθείας με κλητήριο θέσπισμα στο ακροατήριο του τριμελούς πλημμελειοδικείου έχει δικαίωμα, αφού ενημερωθεί για την προανάκριση, να προσφύγει στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος· η προθεσμία δεν παρεκτείνεται εξαιτίας της απόστασης. Γι' αυτή την προσφυγή συντάσσεται έκθεση ενώπιον του γραμματέα της εισαγγελίας πρωτοδικών ή του γραμματέα του ειρηνοδικείου

της διαμονής του, ο οποίος έχει υποχρέωση να το αναφέρει τηλεγραφικά στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών υποβάλλοντας ταυτόχρονα την έκθεση που συντάχθηκε. Ο προσφεύγων, υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του Δημοσίου ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ. Σε περίπτωση που η προσφυγή ασκείται από περισσότερους κατηγορούμενους, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. Σε περίπτωση που ο εισαγγελέας εφετών κάνει δεκτή την προσφυγή διατάσσει και την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό».

Άρθρο 41

Τροποποιήσεις χρηματικών ποινών και προστίμων στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 21 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν απορριφθεί η αίτηση, καταδικάζεται ο αιτών στην πληρωμή των εξόδων, αν ταυτόχρονα αποδειχθούν εντελώς ψευδείς οι λόγοι εξαίρεσης που προβλήθηκαν, εκτός από την πληρωμή των εξόδων, καταδικάζεται επίσης και σε χρηματική ποινή πενήντα (50) έως διακόσια πενήντα (250) ευρώ».

2. Το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 163 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η παράβαση ανακαλυφθεί στο ακροατήριο και ιδίως όταν αυτή προκύπτει από έγγραφο της δικογραφίας, το δικαστήριο που δικάζει την ποινική υπόθεση επιβάλλει υποχρεωτικά στον υπαίτιο την πειθαρχική ποινή επίπληξης ή πρόστιμο πενήντα (50) έως εκατόν πενήντα (150) ευρώ ή και τις βαρύτερες ποινές που προβλέπουν οι πειθαρχικές διατάξεις από τις οποίες διέπεται, ανάλογα με το βαθμό της υπαιτιότητάς του».

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 201 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο πραγματογνώμονας που δεν παρέδωσε την έκθεσή του μέσα στην προθεσμία που του ορίστηκε, καθώς και εκείνος που έδειξε αμέλεια κατά τη διεξαγωγή της πραγματογνωμοσύνης, απειλούνται με πρόστιμο τριάντα (30) έως εκατόν πενήντα (150) ευρώ, καθώς και με την πληρωμή των εξόδων και των τυχόν ζημιών».

4. Το εδάφιο β' του άρθρου 229 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν αυτός είναι εισαγγελέας, ανακριτής, ειρηνοδίκης ή πταισματοδίκης, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει το μάρτυρα που δεν εμφανίστηκε από απείθεια την ορισμένη ημέρα σε πρόστιμο είκοσι (20) έως εκατό (100) ευρώ και στην πληρωμή των τελών».

5. Το εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 231 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν κάποιος από τους μάρτυρες ή τους πραγματογνώμονες που κλητεύθηκε νόμιμα στο ακροατήριο δεν εμφανιστεί, καταδικάζεται από το δικαστήριο με πρόταση του εισαγγελέα ή του δημόσιου κατηγορού ή και αυτεπαγγέλτως σε πρόστιμο σαράντα (40) έως ογδόντα πέντε

(85) ευρώ, εάν κλητεύθηκε σε μονομελές δικαστήριο που δικάζει πλημμελήματα, πενήντα (50) έως εκατόν ογδόντα (180) ευρώ, εάν κλητεύθηκε σε πολυμελές δικαστήριο που δικάζει πλημμελήματα, ογδόντα πέντε (85) έως διακόσια τριάντα (230) ευρώ, εάν κλητεύθηκε σε άλλο δικαστήριο, ως και στην πληρωμή των τελών της αποφάσεως ανεξάρτητα από την αναβολή ή όχι της δίκης».

Δ. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΠΟΡΩΝ ΤΟΥ Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ.

Άρθρο 42

Διασφάλιση πόρων Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ.

1. Η υποπερίπτωση η' της περίπτωσης Α' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 1017/1971 αντικαθίσταται ως εξής:

«η) ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) επί του καταβαλλομένου εκάστοτε ποσού λόγω δικαστικού ενσήμου, αγωγής ή άλλου δικογράφου, υποβαλλομένου ενώπιον πάντων των δικαστηρίων του Κράτους, υποκειμένου δε σε δικαστικό ένσημο κατά τις οικείες διατάξεις. Με κοινή υπουργική απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να τροποποιείται το ποσοστό του προηγουμένου εδαφίου, με σκοπό την αναπροσαρμογή των πόρων του ταμείου για τη διασφάλιση της πραγματοποίησης της αποστολής του ταμείου».

2. Οι υποπεριπτώσεις α' έως ζ' της περίπτωσης Α' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209), όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 7 παρ. 10 του ν. 4043/2012 (Α' 25), αντικαθίστανται ως εξής:

α) ευρώ 4 για κάθε παράσταση δικηγόρου στο Πρωτοδικείο ή οποιαδήποτε Πολιτική ή Δικαστική Αρχή ή Διοικητικό Δικαστήριο, για κάθε υπόθεση πολιτική ή ποινική ή δικαστική και σε κάθε αγωγή, παρέμβαση και σε όλα τα εισαγωγικά της δίκης έγγραφα, προτάσεις ή σημειώματα ή δικόγραφα ενδίκων μέσων, αιτήσεις ή προσφυγές στα ίδια Δικαστήρια και Αρχές,

β) ευρώ 6 για τις ίδιες ανάγκες στο Εφετείο, Κακοουργοδικείο, Διοικητικά Δικαστήρια, όταν δικάζουν κατ' έφεση ή οποιασδήποτε δικαστικής παρ' εφέτες Αρχής,

γ) ευρώ 18 για τις ίδιες πράξεις στο Συμβούλιο της Επικρατείας ή τον Άρειο Πάγο ή το Ελεγκτικό Συνέδριο,

δ) ευρώ 3 για τις ίδιες πράξεις στο Ειρηνοδικείο ή Πταισματοδικείο ή παρ' αυτά δικαστικής Αρχής,

ε) ευρώ 3 σε κάθε μήνυση ή αίτηση που υποβάλλεται στον Εισαγγελέα ή στον Δημόσιο Κατήγορο και σε κάθε ανακριτικό υπάλληλο, καθώς και σε κάθε αίτηση ή υπόμνημα κάθε τύπου, που υποβάλλεται σε οποιαδήποτε Υπηρεσία αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δικηγορικούς ή Συμβολαιογραφικούς Συλλόγους ή Συλλόγους Δικαστικών Επιμελητών, πλην των αιτήσεων για έκδοση πιστοποιητικών Ποινικού Μητρώου. Οι αιτήσεις και τα υπομνήματα των απόρων κρατουμένων υποβάλλονται ατελώς,

στ) ευρώ 1 για τη σύνταξη συμβολαιογραφικής πράξης για την οποία καταβάλλονται πάγια τέλη, ευρώ 4 σε κάθε φύσεως συμβολαιογραφικές πράξεις για τις οποίες καταβάλλονται αναλογικά τέλη και ευρώ 2 για την έκδοση κάθε αντιγράφου ή αποσπάσματος αυτών,

ζ) ευρώ 2 για κάθε αντίγραφο ή πιστοποιητικό που εκδίδεται από οποιαδήποτε δικαστική Αρχή, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δικηγορικούς Συλλόγους, Συμβολαιογραφικούς Συλλόγους και Συλλόγους Δικαστικών Επιμελητών, πλην των πιστοποιητικών Ποινικού Μητρώου».

3. Μετά την υποπερίπτωση ι' της περίπτωσης Α' της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209), όπως ισχύει, προστίθεται υποπερίπτωση ια' ως εξής:

«ια) το παράβολο που κατατίθεται από τον διάδικο ενώπιον κάθε δικαστηρίου κατά την υποβολή αιτήματος αναβολής, όπως αυτό υπολογίζεται σύμφωνα με τις αντίστοιχες ειδικές διατάξεις όπου αυτό προβλέπεται».

4. Οι ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΤΕΛΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΒΟΛΑ

Άρθρο 43

1. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συστήνεται νομοπαρασκευαστική επιτροπή για την κωδικοποίηση της νομοθεσίας για τα δικαστικά τέλη, τα παράβολα και, εν γένει, τη δικαστική δαπάνη ως προς όλες τις διαδικασίες όλων των δικαιοδοσιών.

2. Στην επίσημη ιστοσελίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διατηρείται ηλεκτρονική εφαρμογή με την οποία δύναται να υπολογιστεί το κόστος των δικαστικών τελών, παραβόλων, μεγαροσήμων και λοιπών δαπανών ανά διαδικασία και είδος ενδίκου βοηθήματος ή μέσου ή διαδικαστικής πράξης. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια σχετικά με τη διαχείριση και τη λειτουργία της ηλεκτρονικής εφαρμογής.

3. Οι Δικηγορικοί Σύλλογοι και οι Δικαστικές Αρχές οφείλουν να τηρούν στην επίσημη ιστοσελίδα τους ενημερωμένους πίνακες των δικαστικών τελών, παραβόλων, μεγαροσήμων και λοιπών δαπανών ανά διαδικασία και είδος ενδίκου βοηθήματος ή μέσου ή διαδικαστικής πράξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 44 Μεταβατικές διατάξεις

Τα δικαστικά τέλη, τα παράβολα και τα άλλα καταβλητέα κατά τις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου ποσά, όπως διαμορφώνονται σύμφωνα με τον τελευταίο, καταβάλλονται για τα ένδικα βοηθήματα, τα ένδικα μέσα, τις αιτήσεις και τα άλλα δικόγραφα που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του, εκτός αν σε ειδικότερες διατάξεις του ορίζεται διαφορετικά.

Άρθρο 45

Έναρξη ισχύος Μέρους τρίτου

Χρόνος έναρξης ισχύος του παρόντος Μέρους ορίζεται ένας μήνας μετά τη δημοσίευσή του, εκτός αν σε ειδικότερες διατάξεις του ορίζεται διαφορετικά.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 46

Κατάργηση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου «Ινστιτούτο Κρητικού Δικαίου»

1. α. Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ινστιτούτο Κρητικού Δικαίου» (Ι.Κ.Δ.), το οποίο συνηστήθη με τον ν. 1999/1991 (Α' 206), με έδρα τα Χανιά και τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καταργείται.

β. Οι σκοποί και τα αντικείμενα έρευνας του Ι.Κ.Δ., όπως προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3 του ν. 1999/1991, περιέρχονται στον Δικηγορικό Σύλλογο Χανίων.

2. Το προσωπικό που υπηρετεί στο Ι.Κ.Δ. με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου μεταφέρεται αυτοδικαίως σε προσωποπαγείς θέσεις με την ίδια σχέση εργασίας, με τον βαθμό και το μισθολογικό κλιμάκιο που κατέχει, στον Δικηγορικό Σύλλογο Χανίων.

3. α. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Χανίων υπεισέρχεται στις απαιτήσεις, υποχρεώσεις και πάσης φύσεως εκκρεμείς υποθέσεις που υφίστανται κατά την κατάργηση του Ι.Κ.Δ. Ο Δικηγορικός Σύλλογος Χανίων συνεχίζει και τις εκκρεμείς δίκες, χωρίς να επέρχεται βίαιη διακοπή τους και χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε άλλη διατύπωση για τη συνέχισή τους.

β. Η κυριότητα και κάθε άλλο εμπράγματο δικαίωμα επί της κινητής περιουσίας του Ι.Κ.Δ. περιέρχονται στον Δικηγορικό Σύλλογο Χανίων, με την επιφύλαξη των συνταγματικών διατάξεων περί δωρεών, κληρονομιών και κληροδοσιών, χωρίς την τήρηση οποιουδήποτε τύπου, πράξης ή συμβολαίου και χωρίς αντάλλαγμα. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συγκροτείται, μέσα σε έναν μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, τριμελής επιτροπή αποτελούμενη από δύο υπαλλήλους της Κεντρικής Υπηρεσίας ή υπηρεσιών αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και έναν υπάλληλο του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων για τη διενέργεια απογραφής της κινητής περιουσίας του Ι.Κ.Δ. που κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου περιέρχεται στην κυριότητα του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων. Η έκθεση απογραφής εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

γ. Ταμειακά υπόλοιπα και υπόλοιπα τραπεζικών λογαριασμών του Ι.Κ.Δ. και τυχόν αδιάθετο ποσό της κρατικής επιχορήγησης, μεταφέρονται μέσα σε έναν μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος, με εντολή του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σε ξεχωριστό λογαριασμό του Δικηγορικού Συλλόγου

Χανίων και αποτελούν πόρους του, χρησιμοποιούμενους αποκλειστικά στην εξυπηρέτηση των σκοπών του Ι.Κ.Δ. που περιέχονται σε αυτόν σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

4. Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων υποβάλλει κάθε έτος στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων προϋπολογισμό και απολογιστική έκθεση για τις δράσεις του που εντάσσονται στο πλαίσιο των σκοπών και αντικειμένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περίπτωση β' του παρόντος.

5. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορούν να ρυθμίζονται και ειδικότερα και λεπτομερειακά θέματα σχετικά με την κατάργηση του Ι.Κ.Δ. και την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων.

6. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται τα άρθρα 1 και 4 έως 8 του ν. 1999/1991.

Άρθρο 47 **Τροποποιήσεις του νόμου** **για την παροχή νομικής βοήθειας**

Η παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 3226/2004 (Α' 24) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αρμόδιο όργανο για τη συλλογή των δικαιολογητικών και των αιτήσεων των δικαιούχων δικηγόρων και άλλων προσώπων για τη διαβίβασή τους στο Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) είναι η διοίκηση του αρμόδιου Δικαστηρίου».

Άρθρο 48 **Τροποποιήσεις του Κώδικα Δικηγόρων**

1. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 20 του ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων» (Α' 208), αντικαθίσταται ως εξής: «Για τη διεξαγωγή του διαγωνισμού κάθε περιόδου συγκροτούνται οι ακόλουθες επιτροπές και ομάδες, μαζί με τους αντίστοιχους γραμματείς, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

2. Η παρ. 5 του άρθρου 20 του ν. 4194/2013, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζεται η αποζημίωση των μελών και των γραμματέων της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων, των Οργανωτικών Επιτροπών των Εφετείων και των Ομάδων Βαθμολόγησης».

Άρθρο 49 **Τροποποίηση του Κώδικα Συμβολαιογράφων** **και κατάργηση της παρ. 6 του άρθρου 10** **του ν.δ. 3082/1954**

1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 2830/2000 (Α' 96) «Κώδικας Συμβολαιογράφων» προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Δεν επιτρέπεται μετάθεση συμβολαιογράφου εντός της ίδιας ειρηνοδικειακής περιφέρειας».

2. Η παρ. 6 του άρθρου 10 του ν.δ. 3082/1954 (Α' 257) καταργείται.

Άρθρο 50 **Τροποποιήσεις του ν. 4412/2016 (Α' 147)** **για τις δημόσιες συμβάσεις**

Οι παράγραφοι 7 και 8 του άρθρου 379 του ν. 4412/2016 «Δημόσιες Συμβάσεις Έργων, Προμηθειών και Υπηρεσιών (προσαρμογή στις Οδηγίες 2014/24/ΕΕ και 2014/25/ΕΕ)» αντικαθίστανται ως εξής:

«7. Οι διατάξεις του Βιβλίου IV (άρθρα 345 έως 374), για τη δικαιοδοσία και την καθ' ύλη αρμοδιότητα των δικαστηρίων αρχίζουν να εφαρμόζονται από την 31η Μαρτίου 2017.

8. Οι διατάξεις του Βιβλίου IV (άρθρα 345 έως 374), διέπουν τις διαφορές που αναφέρονται από πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες εκδίδονται ή συντελούνται μετά την 31η Μαρτίου 2017».

Άρθρο 51 **Τροποποιήσεις του ν.δ. 1017/1971 (Α' 209)** **για το ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.**

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 2 του ν.δ. 1017/1971 «Περί συστάσεως Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων» προστίθεται περίπτωση ιθ' ως εξής:

«ιθ. για τις δαπάνες στέγασης και λειτουργίας του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου «Ινστιτούτο Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου» εποπτευομένου από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων με το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ ετησίως».

2. Η παρ. 5 του άρθρου 4 του ν.δ. 1017/1971 «Περί συστάσεως Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων» αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου μετέχει ως εισηγητής, άνευ ψήφου, ο Προϊστάμενος του Τμήματος Οικονομικού».

Άρθρο 52 **Συμμετοχή δικηγόρων** **ως δικαστικών αντιπροσώπων** **σε αρχαιρεσίες συλλογικών οργάνων**

1. Η παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 1264/1982 (Α' 79) καταργείται και οι παράγραφοι 3 και 4 του ίδιου άρθρου αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Δικαστικός αντιπρόσωπος ορίζεται δικηγόρος με επαγγελματική εμπειρία τουλάχιστον τεσσάρων (4) ετών, εφόσον πρόκειται για δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας συνδικαλιστικές οργανώσεις. Ο δικαστικός αντιπρόσωπος ορίζεται με αίτηση της οργάνωσης από τον Δικηγορικό Σύλλογο της έδρας της.

4. Εφόσον πρόκειται για σωματεία που έχουν την έδρα τους εντός της Περιφέρειας του Δικηγορικού Συλλόγου, δικαστικός αντιπρόσωπος ορίζεται δικηγόρος του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου. Τα εδάφια β' και γ' της παραγράφου 3 εφαρμόζονται ανάλογα».

2. Η παρ. 1 του άρθρου 8 του π.δ. 351/1983 (Α' 122) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι Εφορευτικές Επιτροπές διορίζονται από τον απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο και απαρτίζονται από δικηγόρους που ορίζονται από τον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο και μέλη του ΟΕΕΕ που προτάθηκαν από τους

μεμονωμένους και τους συνδυασμούς υποψηφίων κατά τις διατάξεις των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 6 του παρόντος. Εφόσον οι μεμονωμένοι και οι συνδυασμοί υποψηφίων δεν έχουν προτείνει τον απαιτούμενο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9 και 10 του παρόντος, αριθμό μελών του ΟΕΕΕ για τη συγκρότηση των Εφορευτικών Επιτροπών, οι τελευταίες συμπληρώνονται με μέλη του Επιμελητηρίου που διορίζονται κατά την κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου».

3. Η παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 351/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στην Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή προεδρεύει δικηγόρος με επαγγελματική εμπειρία τουλάχιστον τεσσάρων (4) ετών και συμμετέχουν υποχρεωτικά σε αυτή τα μέλη του ΟΕΕΕ που προτάθηκαν σαν τακτικά μέλη της ΚΕΕ από όλους τους συνδυασμούς που περιλαμβάνουν εξήντα (60) τουλάχιστον υποψηφίους. Για κάθε τακτικό μέλος της ΚΕΕ αυτής της κατηγορίας, διορίζονται και τα αντίστοιχα δύο (2) αναπληρωματικά εφόσον έχουν προταθεί από τον ίδιο συνδυασμό».

4. Η παρ. 2 του άρθρου 10 του π.δ. 351/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι ΤΕΕ προεδρεύονται από δικηγόρο και συγκροτούνται υποχρεωτικά από τα μέλη του ΟΕΕΕ που προτάθηκαν σαν τακτικά μέλη των ΤΕΕ, από όλους τους συνδυασμούς που περιλαμβάνουν εξήντα (60) τουλάχιστον υποψηφίους ο καθένας. Για κάθε τακτικό μέλος κάθε ΤΕΕ, διορίζεται και αντίστοιχο αναπληρωματικό, που έχει προταθεί από τον ίδιο συνδυασμό».

5. Η παρ. 7 του άρθρου 5 του ν. 1667/1986 (Α' 196) αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Τις εκλογές για την ανάδειξη των μελών των οργάνων του συνεταιρισμού διενεργεί εφορευτική επιτροπή που εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση των μελών και αποτελείται από τρία (3) τουλάχιστον μέλη. Στις εκλογές συνεταιρισμών με πάνω από πεντακόσια (500) μέλη ορίζονται εκλογικά κέντρα, τα οποία μπορούν να βρίσκονται και στις έδρες των περιφερειακών εγκαταστάσεων και σε καθένα από αυτά παρίσταται δικηγόρος ως δικαστικός αντιπρόσωπος, διοριζόμενος από το Δικηγορικό Σύλλογο της έδρας που λειτουργούν τα εκλογικά κέντρα».

6. Η παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 372/1992 (Α' 187) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η εκλογική επιτροπή συγκροτείται έξι (6) τουλάχιστον μήνες πριν από τη λήξη της θητείας του Διοικητικού Συμβουλίου του Επιμελητηρίου με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης για τα Επιμελητήρια Αθηνών και Πειραιά και με απόφαση του οικείου Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας για τα λοιπά Επιμελητήρια της χώρας και αποτελείται από τους εξής:

α. Ένα δικηγόρο του Δικηγορικού Συλλόγου της έδρας του Επιμελητηρίου με τον αναπληρωτή του, ως πρόεδρο, οι οποίοι διορίζονται από το Δικηγορικό Σύλλογο της έδρας του Επιμελητηρίου.

β. Δύο υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης με τους αναπληρωτές τους ή δύο υπαλλήλους αντίστοιχα της Περιφερειακής Διοίκησης με τους αναπληρωτές τους, ως μέλη και

γ. Δύο εκπροσώπους του Επιμελητηρίου εκ των οποίων ο ένας μέλος και ο άλλος υπάλληλος του Επιμελητη-

ρίου που προτείνονται με τους αναπληρωτές τους από το Διοικητικό Συμβούλιο και τη Διοικητική Επιτροπή του Επιμελητηρίου αντίστοιχα.

Το οριζόμενο στην εκλογική επιτροπή μέλος του Επιμελητηρίου δεν επιτρέπεται να είναι υποψήφιος κατά τις εκλογές για την ανάδειξη εκπροσώπων του Δ.Σ. Χρέη γραμματέα εκτελεί υπάλληλος του Επιμελητηρίου, που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τη Δ.Ε. Χρέη εισηγήτη εκτελεί ο υπεύθυνος του τμήματος μητρώου του Επιμελητηρίου».

7. Η παρ. 1 του άρθρου 17 του ν. 4384/2016 (Α' 78) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι εκλογές για την ανάδειξη των μελών του διοικητικού και εποπτικού συμβουλίου του Αγροτικού Συνεταιρισμού, καθώς και των αντιπροσώπων σε άλλα νομικά πρόσωπα που συμμετέχει ο Αγροτικός Συνεταιρισμός διενεργούνται από εφορευτική επιτροπή της οποίας προεδρεύει δικηγόρος που διορίζεται από το Δικηγορικό Σύλλογο της έδρας του Αγροτικού Συνεταιρισμού. Αν τα μέλη του Αγροτικού Συνεταιρισμού είναι λιγότερα από τριάντα (30), οι εκλογές διενεργούνται χωρίς την παρουσία δικηγόρου, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από το καταστατικό. Η διαδικασία εκλογής και ο αριθμός των μελών της εφορευτικής επιτροπής καθορίζονται από το καταστατικό. Για τις αρχειοθεσίες τηρείται από την εφορευτική επιτροπή πρακτικό. Το ποσοστό των γυναικών υποψηφίων να εκλεγούν μέλη του διοικητικού και εποπτικού συμβουλίου, αντιστοιχεί κατ'ελάχιστο στο ποσοστό των γυναικών μελών του Αγροτικού Συνεταιρισμού. Τυχόν δεκαδικός αριθμός στρογγυλοποιείται στην επόμενη ακέραια μονάδα».

8. Η παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 4423/2016 (Α' 182) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι εκλογές στους Δασικούς Συνεταιρισμούς Εργασίας για την ανάδειξη των μελών του Διοικητικού και του Εποπτικού Συμβουλίου, καθώς και των αντιπροσώπων για την Ε.Δ.Α.Σ.Ε. διενεργούνται ταυτόχρονα από τριμελή εφορευτική επιτροπή, η οποία εκλέγεται από τη γενική συνέλευση. Της εφορευτικής επιτροπής προεδρεύει δικηγόρος, ο οποίος διορίζεται από το Δικηγορικό Σύλλογο της έδρας του συνεταιρισμού».

Άρθρο 53

Στην παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 4320/2015 (Α' 29) προστίθενται περιπτώσεις ε' και στ' ως εξής:

«ε. δέχεται καταγγελίες επί υποθέσεων διαφθοράς στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα και καταγγελίες για υποθέσεις παρατυπιών, υπόνοιας απάτης και απάτης στα συγχρηματοδοτούμενα, διακρατικά και λοιπά προγράμματα, με την ιδιότητά της ως Αρμόδια Αρχής (AFCOS), σύμφωνα με την περίπτωση β' της παρούσας.

στ. προτείνει, επεξεργάζεται και σχεδιάζει δράσεις συγχρηματοδοτούμενων, διακρατικών και λοιπών προγραμμάτων, στα οποία συμμετέχει η Γενική Γραμματεία ή οι εποπτευόμενοι από αυτήν φορείς».

Άρθρο 54

1. Στο τέλος της περίπτωσης α' του πρώτου εδαφίου του άρθρου 9 του ν. 4320/2015, όπως τροποποιήθηκε

με το άρθρο 32 του ν. 4325/2015 (Α' 47), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Ο συντονισμός ερευνών και ελέγχων για την καταπολέμηση οικονομικών παραβάσεων, εγκλημάτων και λοιπών παράνομων οικονομικών δραστηριοτήτων σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ε.Ε. διενεργείται από το παρόν γραφείο».

2. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 9 του ν. 4320/2015, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 του ν. 4325/2015, αντικαθίσταται ως εξής:

«Η Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς στελεχώνεται: α) με μετατασσόμενους ή αποσπώμενους μόνιμους υπαλλήλους ή υπαλλήλους Ι.Δ.Α.Χ. του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., Ν.Π.Ι.Δ. και λοιπών φορέων του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με απόφαση των συναρμόδιων Υπουργών, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη νόμου και β) με τους ειδικούς συμβούλους και τους ειδικούς συνεργάτες που προβλέπονται στο άρθρο 17Α».

3. Μετά την περίπτωση γ' του έκτου εδαφίου του άρθρου 9 του ν. 4320/2015, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 32 του ν. 4325/2015, προστίθενται περιπτώσεις δ', ε' και στ' ως εξής:

«δ. Γραφείο καταγγελιών. Το Γραφείο καταγγελιών λαμβάνει καταγγελίες αναφορικά: αα) με υποθέσεις διαφθοράς στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, ββ) με υποθέσεις απάτης στα συγχρηματοδοτούμενα, διακρατικά και λοιπά προγράμματα. Με εγκύκλιο του Γενικού Γραμματέα καθορίζεται η διαδικασία υποδοχής, καταχώρισης, επεξεργασίας, αξιολόγησης και διαβίβασης των καταγγελιών στα αρμόδια ελεγκτικά σώματα, όπως και ο τρόπος παρακολούθησης της πορείας αυτών. Στη Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς αποσπάται, ύστερα από απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, για χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, ένας εισαγγελικός λειτουργός με βαθμό Αντεισαγγελέα Εφετών ή Εισαγγελέα Πρωτοδικών. Με όμοια απόφαση η απόσπαση μπορεί να παραταθεί για μία ακόμα τριετία. Ο εισαγγελικός λειτουργός εκτελεί τα καθήκοντά του με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, ελέγχει τη νομιμότητα λειτουργίας του Γραφείου Καταγγελιών και εποπτεύει την διαδικασία καταχώρισης, επεξεργασίας, αξιολόγησης και διαβίβασης των καταγγελιών στους αρμόδιους φορείς. Σε περίπτωση προαγωγής, η απόσπαση του εισαγγελικού λειτουργού παραμένει σε ισχύ μέχρι τη λήξη της θητείας του.

ε. Γραφείο Εθνικού Στρατηγικού Σχεδιασμού Καταπολέμησης της Διαφθοράς με αρμοδιότητα την υλοποίηση των αναφερομένων στο άρθρο 10 προγραμμάτων.

στ. Γραφείο Συντονισμού Πολιτικών Καταπολέμησης της Απάτης. Το Γραφείο αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, υλοποιεί δράσεις και συντονίζει τους εμπλεκόμενους εθνικούς φορείς και υπηρεσίες για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της Ελλάδας σε σχέση με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, το Γραφείο συνεργάζεται και με ευρωπαϊκούς και διεθνείς φορείς και οργανισμούς στο πεδίο της αρμοδιότητάς του».

Άρθρο 55

1. Από την περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 4320/2015 διαγράφεται η φράση «και διωκτικού».

2. Από το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 4320/2015 διαγράφεται η φράση «ή επιμέρους».

Άρθρο 56

1. Το άρθρο 17 του ν. 4320/2015 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 17

Το σύνολο των μετατασσόμενων, αποσπώμενων και διοριζόμενων υπαλλήλων στην αναφερόμενη στον παρόντα νόμο Γενική Γραμματεία ΚΥ.Σ.Οι.Π. δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τριάντα (30), εκ των οποίων ο αριθμός των μετακλητών ειδικών συμβούλων και συνεργατών δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δεκαπέντε (15)».

2. Το άρθρο 17Α του ν. 4320/2015, όπως προστέθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 32 του ν. 4325/2015, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Άρθρο 17Α

Το σύνολο των μετατασσόμενων, αποσπώμενων και προσλαμβανόμενων υπαλλήλων στην αναφερόμενη στον παρόντα νόμο Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς δεν μπορεί να υπερβαίνει τους πενήντα (50), εκ των οποίων ο αριθμός των ειδικών συμβούλων και συνεργατών που προσλαμβάνονται κατά εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 14 του άρθρου 55 του π.δ. 63/2005, όπως ισχύει, δεν μπορεί να υπερβαίνει τους δεκαπέντε (15)».

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ ΘΕΜΑΤΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΟΙΚΕΙΟΘΕΛΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΑΣ ΥΛΗΣ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΩΝ ΕΤΩΝ

Άρθρο 57

Ρύθμιση για την υποβολή δηλώσεων

1. Φορολογούμενοι, οι οποίοι δεν έχουν υποβάλει δήλωση ή έχουν υποβάλει ελλιπή ή ανακριβή δήλωση, μπορούν από τη δημοσίευση του παρόντος μέχρι και τις 31.5.2017 να υποβάλουν αρχικές ή τροποποιητικές, χρεωστικές ή μηδενικές, δηλώσεις ανεξαρτήτως αν προκύπτει φόρος για καταβολή. Η ρύθμιση του ανωτέρω εδαφίου καταλαμβάνει κάθε υποχρέωση από φόρο, τέλος ή εισφορά εκ των αναφερομένων στο άρθρο 2 και στο Παράρτημα του ν. 4174/2013 (Α' 170), καθώς και οποιαδήποτε δήλωση πληροφοριακού χαρακτήρα, υπό την προϋπόθεση ότι η προθεσμία για την υποβολή της αρχικής δήλωσης είχε λήξει μέχρι τις 30.9.2016.

2. Οι δηλώσεις υποβάλλονται, κατά περίπτωση, ηλεκτρονικά ή χειρόγραφα. Μετά την υποβολή της δήλωσης διενεργείται, κατά περίπτωση, άμεσος, διοικητικός ή διορθωτικός προσδιορισμός του οφειλόμενου κύριου φόρου, τέλους ή εισφοράς, καθώς και του πρόσθετου

φόρου εκπρόθεσμης υποβολής των άρθρων 1 και 2 του ν. 2523/1997 (Α' 179), ή του προστίμου εκπρόθεσμης υποβολής του άρθρου 54 του ν. 4174/2013, κατά περίπτωση, και υπολογισμός του τόκου του άρθρου 53 του ν. 4174/2013.

Εάν από τις ανωτέρω δηλώσεις δεν προκύπτει φόρος, τέλος ή εισφορά δεν επιβάλλεται το πρόστιμο του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 2523/1997 ή του άρθρου 54 του ν. 4174/2013.

3. Για αρχικές και τροποποιητικές δηλώσεις που υποβάλλονται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μέχρι και τις 31.3.2017, ο τυχόν οφειλόμενος πρόσθετος φόρος κατά τα άρθρα 1 και 2 του ν. 2523/1997 (Α' 179) ορίζεται στο οκτώ τοις εκατό (8%) του κύριου φόρου.

Για αρχικές ή τροποποιητικές δηλώσεις που υποβάλλονται μετά τις 31.3.2017 και μέχρι το πέρας της προθεσμίας της παραγράφου 1, ο τυχόν οφειλόμενος πρόσθετος φόρος ορίζεται στο δέκα τοις εκατό (10%) του κύριου φόρου.

4. Ο κατά τα ανωτέρω προσδιορισθείς πρόσθετος φόρος αναπροσαρμόζεται περαιτέρω βάσει των συντελεστών αναπροσαρμογής του κατωτέρω πίνακα αναλόγως του έτους εντός του οποίου έληξε η προθεσμία υποβολής της αρχικής δήλωσης, ως ακολούθως:

ΕΤΟΣ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ
Έως 2001	25,00%
2002	23,00%
2003	20,00%
2004	16,00%
2005	15,00%
2006	12,00%
2007	10,00%
2008	6,00%
2009	5,00%
2010 και μετά	0,00%

Άρθρο 58
Λοιπές περιπτώσεις υπαγωγής στη ρύθμιση

1. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του δεύτερου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 18 και της παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 4174/2013, στις διατάξεις του άρθρου 57 μπορούν να υπαχθούν και φορολογούμενοι για τους οποίους έχει εκδοθεί ή θα εκδοθεί εντολή ελέγχου μέχρι το πέρας της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 57, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο παρόν άρθρο.

2. Στην περίπτωση που έχει εκδοθεί ή θα εκδοθεί εντολή ελέγχου μέχρι το πέρας της προθεσμίας του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 57, ο φορολογούμενος δύναται να υποβάλει τις σχετικές δηλώσεις με τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 57, οπότεδήποτε μέχρι την κοινοποίηση της εντολής ή της πρόσκλησης παροχής πληροφοριών του άρθρου

14 του ν. 4174/2013. Μετά την κοινοποίηση της εντολής ελέγχου ή της πρόσκλησης παροχής πληροφοριών εφαρμόζεται η επόμενη παράγραφος.

3.α. Στην περίπτωση που η εντολή ελέγχου ή η πρόσκληση παροχής πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013 κοινοποιείται μετά την κατάθεση του παρόντος στη Βουλή και έως το πέρας της προθεσμίας της παραγράφου 1 του άρθρου 57, οι φορολογούμενοι μπορούν να υποβάλουν δηλώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 57 για φορολογικά αντικείμενα που αναφέρονται στην εντολή. Οι σχετικές δηλώσεις υποβάλλονται εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την κοινοποίηση της εντολής ελέγχου ή της πρόσκλησης παροχής πληροφοριών στον φορολογούμενο, εφαρμοζομένων των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 57.

β. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να κοινοποιήσει προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου ή προστίμων μόνο μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας των ενενήντα (90) ημερών και μέχρι το πέρας της προθεσμίας της παραγράφου 1 του άρθρου 57. Για δηλώσεις υποβαλλόμενες σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, ο πρόσθετος φόρος ορίζεται σε δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του κύριου φόρου, εάν πριν την υποβληθείσα δήλωση δεν έχει κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο προσωρινός προσδιορισμός φόρου ή προστίμων, και σε τριάντα τοις εκατό (30%) του κύριου φόρου, εάν στο μεταξύ έχει κοινοποιηθεί προσωρινός προσδιορισμός.

4.α. Στην περίπτωση που κατά την κατάθεση του παρόντος στη Βουλή έχει ήδη κοινοποιηθεί εντολή ελέγχου ή πρόσκληση παροχής πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013, οι φορολογούμενοι μπορούν να υποβάλουν δηλώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 57, για φορολογικά αντικείμενα που αναφέρονται στην εντολή. Οι σχετικές δηλώσεις υποβάλλονται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος. Το ποσοστό πρόσθετου φόρου ορίζεται σε δέκα τρία τοις εκατό (13%) του κύριου φόρου.

β. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να κοινοποιήσει προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου ή προστίμων μόνο μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας των εξήντα (60) ημερών. Ο φορολογούμενος δύναται να υποβάλει δηλώσεις για τα φορολογικά αντικείμενα που αναφέρονται στην εντολή και μετά την πάροδο των εξήντα (60) ημερών και μέχρι το πέρας της προθεσμίας της παραγράφου 1 του άρθρου 57. Για δηλώσεις υποβαλλόμενες σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, ο πρόσθετος φόρος ορίζεται σε δεκαπέντε τοις εκατό (15%) του κύριου φόρου, εάν πριν την υποβληθείσα δήλωση δεν έχει κοινοποιηθεί στον φορολογούμενο προσωρινός προσδιορισμός φόρου ή προστίμων και σε τριάντα τοις εκατό (30%) του κύριου φόρου, εάν στο μεταξύ έχει κοινοποιηθεί προσωρινός προσδιορισμός.

5. Στην περίπτωση που κατά την κατάθεση του παρόντος στη Βουλή έχει ήδη κοινοποιηθεί προσωρινός διορθωτικός προσδιορισμός φόρου ή προστίμων, ο φορολογούμενος δύναται να υποβάλει τις δηλώσεις της

παραγράφου 1 του άρθρου 57 εντός τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να κοινοποιήσει πράξεις οριστικού διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ή επιβολής προστίμων μόνο μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας. Οριστικές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου ή επιβολής προστίμων που κατά την κατάθεση του παρόντος στη Βουλή δεν έχουν κοινοποιηθεί, κοινοποιούνται μόνο μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, αφού τροποποιηθούν, με πράξη του οργάνου που τις εξέδωσε, λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο τυχόν υποβληθείσας δήλωσης κατά τον παρόντα νόμο. Το ποσοστό πρόσθετου φόρου ορίζεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του κυρίου φόρου.

6. Για τις υποβαλλόμενες δηλώσεις σύμφωνα με το παρόν άρθρο ισχύουν τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 57 και οι συντελεστές πρόσθετου φόρου του παρόντος άρθρου αναπροσαρμόζονται περαιτέρω κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 του άρθρου 57.

7. Δηλώσεις για φορολογητέα ύλη και αντικείμενα που δεν έχουν περιληφθεί σε εντολή ελέγχου, προσωρινό προσδιορισμό ή οριστικό προσδιορισμό φόρου ή πράξη επιβολής προστίμων, υποβάλλονται οποτεδήποτε μέχρι το πέρας της προθεσμίας της παραγράφου 1 του άρθρου 57, με τους όρους και τις προϋποθέσεις του άρθρου 57.

Άρθρο 59

Ευεργετήματα από την υπαγωγή στη ρύθμιση

1. Σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις δεν επιβάλλονται τα πρόστιμα των άρθρων 58, 58Α και 59 του ν. 4174/2013 ή του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 (Α' 129) ή του άρθρου 6 του ν. 2523/1997 ή άλλων διατάξεων, ούτε άλλες φορολογικές, διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις και μέτρα τόσο για τη φορολογητέα ύλη που προκύπτει από τις ως άνω υποβαλλόμενες δηλώσεις όσο και για τις φορολογικές παραβάσεις που αποκαθίστανται με τις δηλώσεις αυτές. Ειδικώς, τυχόν επιβληθέντα διασφαλιστικά μέτρα αίρονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 46 του ν. 4174/2013, και στην περίπτωση που από τα αποτελέσματα του φορολογικού ελέγχου δεν προκύπτει διαφοροποίηση της φορολογικής οφειλής σε σχέση με τις υποβληθείσες κατά τα ανωτέρω δηλώσεις, τα μέτρα αίρονται μετά την καταβολή της οφειλής κατά τα οριζόμενα στις ως άνω διατάξεις.

2. Η υποβολή δηλώσεων κατά τις ανωτέρω διατάξεις δεν συνιστά από μόνη της κριτήριο επιλογής προς έλεγχο σύμφωνα με το άρθρο 26 του ν. 4174/2013.

Άρθρο 60

Εξαιρέσεις από την υπαγωγή στη ρύθμιση

1. Οι διατάξεις των προηγούμενων άρθρων του κεφαλαίου αυτού δεν έχουν εφαρμογή:

α) Στις περιπτώσεις στις οποίες, μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος στη Βουλή έχουν κοινοποιηθεί πράξεις οριστικού διορθωτικού προσδιορισμού φόρων ή επιβολής προστίμων ή αντίστοιχες πράξεις επιβολής φόρων ή προστίμων με βάση τις προϊσχύσασες του ν. 4174/2013, διατάξεις, ως προς φορολογητέα ύλη που έχει περιληφθεί σε αυτές.

β) Στις φορολογικές δηλώσεις που υποβάλλονται με επιφύλαξη ή σε φορολογικές δηλώσεις από τις οποίες προκύπτει επιστροφή φόρου και κατά το μέρος αυτό.

γ) Στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος με τις οποίες δηλώνεται ζημία της χρήσης στην οποία αφορά η δήλωση.

δ) Στις περιπτώσεις που δηλώνονται ποσά προερχόμενα από εγκληματικές δραστηριότητες του άρθρου 3 του ν. 3691/2008 (Α' 166), εκτός του αδικήματος της υποπερίπτωσης α' της περίπτωσης ιη' του ίδιου άρθρου και νόμου.

2. Στις ανωτέρω ρυθμίσεις δεν δύνανται να υπαχθούν πρόσωπα που διατελούν ή έχουν διατελέσει:

- (i) πρωθυπουργοί,
- (ii) αρχηγοί πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται ή εκπροσωπούντο στο Εθνικό ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,
- (iii) υπουργοί, αναπληρωτές υπουργοί και υφυπουργοί,
- (iv) βουλευτές και ευρωβουλευτές,
- (v) διαχειριστές των οικονομικών των πολιτικών κομμάτων,
- (vi) γενικοί και ειδικοί γραμματείς της Βουλής και της Γενικής Κυβέρνησης, καθώς και
- (vii) οι σύζυγοι ή συγγενείς των προσώπων της παραγράφου αυτής, εξ αίματος ή και εξ αγχιστείας μέχρι και β' βαθμού, σε ευθεία γραμμή και εκ πλαγίου.

Άρθρο 61

Λοιπά ζητήματα

1. Φόροι, τέλη, εισφορές και λοιπά ποσά που καταβάλλονται δυνάμει δηλώσεων που υποβάλλονται κατά τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων δεν επιστρέφονται και οι σχετικές δηλώσεις δεν ανακαλούνται.

2. Η καταβολή της οφειλής γίνεται εφάπαξ, εντός τριάντα (30) ημερών από τον προσδιορισμό του φόρου, του τέλους ή της εισφοράς, ενώ ο οφειλέτης μπορεί να υπαχθεί σε πρόγραμμα ρύθμισης οφειλών κατά τις κείμενες διατάξεις μέχρι την παρέλευση της κατά τα ως άνω νόμιμης προθεσμίας καταβολής. Σε περίπτωση μη καταβολής κατά τα ανωτέρω ή απώλειας της ρύθμισης, ο φορολογούμενος εκπίπτει των ευνοϊκών ρυθμίσεων του παρόντος κεφαλαίου και διενεργείται, κατά περίπτωση, νέος άμεσος, διοικητικός ή διορθωτικός προσδιορισμός, δυνάμει του οποίου επιβάλλονται σε βάρος του η διαφορά πρόσθετου φόρου, καθώς και τα πρόστιμα εκπρόθεσμης δήλωσης, που δεν κατέβαλε λόγω υπαγωγής του στις διατάξεις του παρόντος. Ως προς την επιβολή των προστίμων των άρθρων 58, 58Α και 59 του ν. 4174/2013 ή του άρθρου 7 του ν. 4337/2015 ή του άρθρου 6 του ν. 2523/1997, ή άλλων διοικητικών ή ποινικών κυρώσεων, η δήλωση θεωρείται ως μηδέποτε υποβληθείσα, εφαρμοζομένων, κατά τα λοιπά, των διατάξεων του ν. 4174/2013. Το δικαίωμα του Δημοσίου να εκδώσει τις πράξεις της παραγράφου αυτής δεν παραγράφεται πριν την πάροδο τριών (3) ετών από τη λήξη της προθεσμίας καταβολής της οφειλής, ή, σε περίπτωση υπαγωγής σε πρόγραμμα ρύθμισης, από την ημερομηνία απώλειας της ρύθμισης.

3. Τα ποσοστά πρόσθετου φόρου που προκύπτουν από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 57 και

58 του παρόντος στρογγυλοποιούνται στην πλησιέστερη ακέραιη μονάδα.

4. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων μπορεί να ρυθμίζεται ο τρόπος και η διαδικασία υποβολής δηλώσεων και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή των άρθρων 57 έως 61.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΥΨΗΣ ΕΣΟΔΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α' ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

Άρθρο 62 Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νοούνται ως:

α. «καταναλωτής», κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λόγους οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, ή επαγγελματική του δραστηριότητα σύμφωνα με την περίπτωση 3 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751.

β. «πληρωτής», το φυσικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν τον λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 του ν. 3862/2010 (Α' 113).

γ. «δικαιούχος πληρωμής», το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών τα οποία αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής, σύμφωνα με με την περίπτωση 13 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751.

δ. «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών» οι επιχειρήσεις που δύνανται να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών και οι οποίες διακρίνονται στα ακόλουθα έξι κατηγορίες:

- (α) πιστωτικά ιδρύματα,
- (β) ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος,
- (γ) γραφεία ταχυδρομικών επιταγών,
- (δ) ιδρύματα πληρωμών,
- (ε) η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές Κεντρικές Τράπεζες, όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικές ή άλλες δημόσιες αρχές,

(στ) το Ελληνικό Δημόσιο ή τα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως δημόσιες αρχές, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 του ν. 3862/2010.

ε. «σύστημα πληρωμών», το σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, το συμψηφισμό ή/και το διακανονισμό πράξεων πληρωμών, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στο άρθρο 4 του ν. 3862/2010.

στ. «σύστημα καρτών πληρωμής», ένα ενιαίο σύνολο κανόνων, πρακτικών, προτύπων και/ή κατευθυντήριων γραμμών εφαρμογής για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα και το οποίο είναι διαχωρισμένο από κάθε υποδομή ή σύστημα πληρωμής που υποστηρίζει τη

λειτουργία του και συμπεριλαμβάνει οποιοδήποτε ειδικό όργανο, οργανισμό ή οντότητα λήψης αποφάσεων που φέρει την ευθύνη λειτουργίας του συστήματος, σύμφωνα με την περίπτωση 16 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751.

ζ. «τετραμερές σύστημα καρτών πληρωμής», ένα σύστημα καρτών πληρωμής στο οποίο οι πράξεις πληρωμών με κάρτα πραγματοποιούνται από τον λογαριασμό πληρωμών ενός πληρωτή στον λογαριασμό πληρωμών δικαιούχου πληρωμής μέσω της διαμεσολάβησης του συστήματος, ενός εκδότη (από την πλευρά του πληρωτή) και ενός αποδέκτη (από την πλευρά του δικαιούχου πληρωμής), σύμφωνα με την περίπτωση 17 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751.

η. «τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής», ένα σύστημα καρτών πληρωμής στο οποίο το ίδιο το σύστημα παρέχει υπηρεσίες απόκτησης και έκδοσης και οι πράξεις πληρωμής με κάρτα πραγματοποιούνται από τον λογαριασμό πληρωμής ενός πληρωτή στον λογαριασμό πληρωμής ενός δικαιούχου πληρωμής στο πλαίσιο του συστήματος, σύμφωνα με την περίπτωση 18 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751.

θ. «χρεωστική κάρτα», μια κατηγορία μέσου πληρωμής που επιτρέπει στον πληρωτή να κινήσει συναλλαγή με χρεωστική κάρτα με εξαίρεση των συναλλαγών με προπληρωμένες κάρτες, σύμφωνα με την περίπτ. 33 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751.

ι. «πιστωτική κάρτα», μια κατηγορία μέσου πληρωμής που επιτρέπει στον πληρωτή να κινήσει συναλλαγή με πιστωτική κάρτα, σύμφωνα με την περίπτωση 34 του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751.

ια. «προπληρωμένη κάρτα», μια κατηγορία μέσου πληρωμής στην οποία είναι αποθηκευμένο το ηλεκτρονικό χρήμα, όπως ορίζεται στην περίπτωση 6 του άρθρου 10 του ν. 4021/2011 (Α' 218).

ιβ. «εταιρική κάρτα», μια κατηγορία εργαλείου πληρωμής που εκδίδεται σε επιχειρήσεις ή οντότητες του δημόσιου τομέα ή αυτοαπασχολούμενα φυσικά πρόσωπα και έχει περιορισμένη χρήση για επαγγελματικά έξοδα, όταν οι εν λόγω πληρωμές χρεώνονται άμεσα στον λογαριασμό της επιχείρησης ή οντότητας του δημόσιου τομέα ή του αυτοαπασχολούμενου φυσικού προσώπου.

ιγ. «ηλεκτρονικό χρήμα», οποιαδήποτε αποθηκευμένη – σε ηλεκτρονικό και μαγνητικό υπόθεμα – νομισματική αξία αντιπροσωπευόμενη από απαίτηση έναντι του εκδότη ηλεκτρονικού χρήματος, η οποία έχει εκδοθεί κατόπιν παραλαβής χρηματικού ποσού για τον σκοπό της πραγματοποίησης πράξεων πληρωμής και η οποία καθίσταται αποδεκτή από άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, πέραν του εκδότη, σύμφωνα με την περίπτωση 1 του άρθρου 10 του ν. 4021/2011 (Α' 218).

ιδ. «μέσο πληρωμών», κάθε εξατομικευμένος μηχανισμός ή/και σειρά διαδικασιών που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και τα οποία χρησιμοποιεί ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να κινήσει εντολή πληρωμής, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στο άρθρο 4 του ν. 3862/2010.

ιε. «μέσο πληρωμής με κάρτα» νοείται οποιοδήποτε μέσο πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης της κάρτας (πι-

στωτικής, χρεωστικής, προπληρωμένης), κινητού τηλεφώνου, ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλης τεχνολογικής συσκευής που περιλαμβάνει την κατάλληλη εφαρμογή πληρωμής διά της οποίας παρέχεται η δυνατότητα στον πληρωτή να κινήσει πράξη πληρωμής με κάρτα (πιστωτική, χρεωστική, προπληρωμένη), η οποία δεν αποτελεί μεταφορά πίστωσης ή άμεση χρέωση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012.

ιστ. «εφαρμογή πληρωμών» νοείται λογισμικό ηλεκτρονικού υπολογιστή ή αντίστοιχο, το οποίο χρησιμοποιείται σε μια συσκευή παρέχοντας τη δυνατότητα της κίνησης πράξεων πληρωμής με κάρτα και επιτρέποντας στον πληρωτή να εκδίδει εντολές πληρωμών.

ιζ. «τερματικό αποδοχής καρτών πληρωμών και μέσων πληρωμής με κάρτα» στις οποίες κινείται η πράξη πληρωμής, το οποίο περιλαμβάνει όλες τις διαθέσιμες συσκευές, μεθόδους και Εφαρμογές Πληρωμών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αποδοχή καρτών, τόσο με φυσική παρουσία κάρτας, όσο και χωρίς φυσική παρουσία κάρτας (πωλήσεις εξ' αποστάσεως).

Ειδικά:

(α) στην περίπτωση των πωλήσεων εξ' αποστάσεως ή των συμβάσεων εξ' αποστάσεως, το τερματικό αποδοχής είναι η διεύθυνση του σταθερού τόπου επιχειρηματικής δραστηριότητας, στον οποίο ο δικαιούχος ασκεί τις εμπορικές δραστηριότητές του ανεξάρτητα από τις τοποθεσίες του ιστοτόπου ή του εξυπηρετητή, μέσω των οποίων πραγματοποιείται η πράξη πληρωμής,

(β) στην περίπτωση που ο δικαιούχος δεν διαθέτει μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση, το τερματικό αποδοχής είναι η διεύθυνση για την οποία ο δικαιούχος διαθέτει έγκυρη άδεια άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας και μέσω της οποίας πραγματοποιείται η πράξη πληρωμής

(γ) στην περίπτωση που ο δικαιούχος δεν διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση ούτε έγκυρη άδεια άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας, το τερματικό αποδοχής είναι η διεύθυνση για την αλληλογραφία που συνδέεται με την καταβολή των φόρων για την εμπορική δραστηριότητα, μέσω της οποίας πραγματοποιείται η πράξη πληρωμής σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751.

ιη) Ως «Επαγγελματικός Λογαριασμός» ορίζεται ο λογαριασμός που τηρείται σε Πάροχο Υπηρεσιών Πληρωμών του ν. 3862/2010, μέσω του οποίου διενεργούνται συναλλαγές που αφορούν αποκλειστικά την επιχειρηματική δραστηριότητα του κατόχου.

Άρθρο 63

Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις του Τμήματος Α' εφαρμόζονται σε πράξεις πληρωμής με κάρτα και μέσα πληρωμής με κάρτα που έχουν εκδοθεί από τετραμερές σύστημα πληρωμής καθώς και στις ηλεκτρονικές πληρωμές εν γένει, όταν ο πληρωτής ενεργεί στο πλαίσιο της συναλλαγής με την ιδιότητα του καταναλωτή.

Άρθρο 64

Εξαιρέσεις

1. Οι διατάξεις του Τμήματος Α' δεν εφαρμόζονται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. συναλλαγές με εταιρικές κάρτες,
β. αναλήψεις μετρητών σε αυτόματες ταμειολογιστικές μηχανές («ΑΤΜ») ή στο ταμείο του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών,

γ. συναλλαγές με κάρτες πληρωμής που έχουν εκδοθεί από τριμερή συστήματα καρτών πληρωμής,

δ. λόγω περιορισμών που αποσκοπούν στη διασφάλιση των συναλλαγών, όπως επιβάλλονται από τα τετραμερή συστήματα καρτών πληρωμής στους φορείς παροχής υπηρεσιών πληρωμών που αποδέχονται μέσα πληρωμής με κάρτες, όπως αυτοί εκάστοτε ισχύουν.

2. Όταν ένα τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής αδειοδοτεί άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής για την έκδοση μέσων πληρωμής με κάρτα ή την αποδοχή πράξεων πληρωμών με κάρτα ή και για τα δύο ή εκδίδει μέσα πληρωμής με κάρτα με εταίρο του ίδιου εμπορικού σήματος ή μέσω πράκτορα, θεωρείται τετραμερές σύστημα καρτών πληρωμής.

3. Κάθε τριμερές σύστημα καρτών πληρωμής που εμπίπτει στην κατηγορία της προηγούμενης παραγράφου εξαιρείται από τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα Τμήματα Α' και Β' του παρόντος Κεφαλαίου, μέχρι τις 9 Δεκεμβρίου 2018 εφόσον:

α. εφαρμόζεται αποκλειστικά για τις εγχώριες πράξεις πληρωμής και

β. το σύνολο των πράξεων εγχώριων πληρωμών με κάρτα που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του αντίστοιχου συστήματος δεν υπερβαίνει ετησίως το 3 % της αξίας όλων των πράξεων εγχώριων πληρωμών με κάρτα.

Άρθρο 65

Υποχρέωση αποδοχής μέσων πληρωμής με κάρτα

1. Οι δικαιούχοι πληρωμής, στο πλαίσιο των συναλλαγών τους με καταναλωτές, υποχρεούνται, εντός ορισμένης προθεσμίας και ανάλογα με τον κύριο Κωδικό Αριθμό Δραστηριότητάς τους (ΚΑΔ), να αποδέχονται μέσα πληρωμής με κάρτα για την ολοκλήρωση των πράξεων πληρωμής.

2. Για την αποδοχή μέσων πληρωμής με κάρτα, οι δικαιούχοι πληρωμής συμβάλλονται υποχρεωτικά με νομίμως αδειοδοτημένους Παρόχους Υπηρεσιών Πληρωμών, κατά το οριζόμενο στο ν. 3862/2010 (Α' 113). Για την αποδοχή μέσων πληρωμής με κάρτα και μετρητά, καθώς και την είσπραξη για λογαριασμό τρίτου εν γένει, οι δικαιούχοι πληρωμής απαγορεύεται να συμβάλλονται με οντότητες οι οποίες δεν αποτελούν νομίμως αδειοδοτημένους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών ή Αντιπροσώπους αυτών, εκτός αν άλλως ορίζεται ρητά στην οικεία ισχύουσα νομοθεσία.

3. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Οικονομικών, ορίζονται τα εξής:

α. οι υπόχρεοι συμμόρφωσης βάσει των κύριων ΚΑΔ,

β. η προθεσμία συμμόρφωσης,

γ. οι διαδικασίες δήλωσης και τροποποίησης των τηρούμενων Επαγγελματικών Λογαριασμών στους Παρόχους Υπηρεσιών Πληρωμών του ν. 3862/2010,

δ. οι διαδικασίες και τα δεδομένα παρακολούθησης καθώς και η σύνταξη αναφορών, που καταγράφουν τη συμμόρφωση με τις προβλέψεις του Νόμου,

ε. οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των ανωτέρω υπό Α' έως δ' υποχρεώσεων, στ. η επέκταση της υποχρέωσης της παραγράφου 1 και σε άλλα μέσα πληρωμής, και

ζ. οι αρμόδιες αρχές και τα μέσα προσφυγής και δικαστικής προστασίας κατά την εφαρμογή των διατάξεων του Τμήματος Α'.

Άρθρο 66 **Υποχρέωση ενημέρωσης καταναλωτή**

1. Οι δικαιούχοι πληρωμής, οι οποίοι αποδέχονται κάρτες πληρωμών ενημερώνουν τους καταναλωτές σχετικά με την αποδοχή καρτών και μέσων πληρωμής του συστήματος καρτών πληρωμής, με σαφή τρόπο που δεν επιδέχεται παρερμηνείας. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να αναγράφονται ευκρινώς στην είσοδο του καταστήματος και στο ταμείο.

2. Στους παραβάτες των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλεται διοικητικό πρόστιμο ύψους χιλίων (1.000) ευρώ.

3. Οι καταναλωτές και οι ενώσεις καταναλωτών δύνανται να υποβάλλουν καταγγελίες για παραβάσεις της παραγράφου 1, οι οποίες υποβάλλονται στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης.

4. Αρμόδια αρχή για τη διενέργεια του ελέγχου και την επιβολή του προστίμου της παραγράφου 2 ορίζεται η Διεύθυνση Θεσμικών Ρυθμίσεων και Εποπτείας Αγοράς Προϊόντων και Παροχής Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή και τα Τμήματα Εμπορίου των Διευθύνσεων Ανάπτυξης των Περιφερειακών Ενοτήτων της χώρας.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης ρυθμίζονται τα ειδικότερα θέματα σχετικά με τη διενέργεια του ελέγχου, τον τρόπο επιβολής των προστίμων που επιβάλλονται από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα κατά τη διαπίστωση της παράβασης, σε εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.

6. Τα διοικητικά πρόστιμα του παρόντος εισπράττονται, σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε. - ν.δ. 356/1974, Α' 90), και αποδίδονται, με την επιφύλαξη της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 2946/2001 (Α' 224), στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

7. Η απόφαση επιβολής διοικητικού προστίμου του παρόντος υπόκειται σε ενδικοφανή προσφυγή μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της, η οποία ασκείται ενώπιον του Υπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης εφόσον οι διοικητικές κυρώσεις έχουν εκδοθεί από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου, και ενώπιον του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης, στην περιφέρεια του οποίου διαπιστώθηκε η παράβαση, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις. Η απόφαση επί της προσφυγής εκδίδεται μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κατάθεση της προσφυγής.

8. Η απόφαση επί της ενδικοφανούς προσφυγής υπόκειται σε προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου του τόπου όπου εδρεύει το όργανο που εξέδωσε την απόφαση επιβολής προστίμου, μέσα στην προθε-

σμία της παραγράφου 1 του άρθρου 66 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

9. Το ύψος του επιβληθέντος διοικητικού προστίμου μειώνεται στο ήμισυ εάν ο υπόχρεος εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης σε αυτόν της σχετικής πράξης και σε κάθε περίπτωση πριν την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής της παραγράφου 1, προβεί σε καταβολή του προστίμου. Η καταβολή αυτή συνεπάγεται την αυτοδίκαιη παραίτηση του υπόχρεου από κάθε δικαίωμα προσβολής ή αμφισβήτησης της πράξης επιβολής προστίμου.

10. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν από την 1η Φεβρουαρίου 2017, εκτός από τη διάταξη της παραγράφου 5, η οποία ισχύει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 67 **Υποχρεώσεις παρόχων υπηρεσιών πληρωμών προς τη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή σχετικά με τιμολογιακά δεδομένα**

1. Κάθε αδειοδοτημένος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που δραστηριοποιείται στην Ελλάδα, ημεδαπός ή αλλοδαπός, υποχρεούται να γνωστοποιεί στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή τιμολογιακά στοιχεία για ορισμένα βασικά προϊόντα και υπηρεσίες που αυτός προσφέρει.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης και Οικονομικών, ορίζεται:

α. Το ακριβές περιεχόμενο των στοιχείων που γνωστοποιούνται στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή.

β. Η διαδικασία και η περιοδικότητα γνωστοποίησης των στοιχείων.

γ. Οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης της υποχρέωσης γνωστοποίησης.

ΤΜΗΜΑ Β' **ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**

Άρθρο 68 **Μειώσεις φόρου** **μέσω ηλεκτρονικών συναλλαγών**

1. Στο άρθρο 16 του ν. 4172/2013 (Α' 167) προστίθεται νέα παράγραφος 3, ως εξής:

«3.α) Προκειμένου να διατηρηθεί η μείωση φόρου σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ο φορολογούμενος απαιτείται να πραγματοποιήσει δαπάνες απόκτησης αγαθών και λήψης υπηρεσιών στην ημεδαπή ή σε κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ε.Ο.Χ., οι οποίες να έχουν εξοφληθεί με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, όπως, ενδεικτικά αλλά όχι περιοριστικά, κάρτες και μέσα πληρωμής με κάρτες, πληρωμή μέσω λογαριασμού πληρωμών Παρόχων Υπηρεσιών Πληρωμών του ν. 3862/2010, χρήση ηλεκτρονικού πορτοφολιού κ.λπ., το ελάχιστο ποσό των οποίων προσδιορίζεται ως ποσοστό του φορολογητέου εισοδήματός του, σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Εισόδημα (σε ευρώ)	Ποσοστό ελάχιστης δαπάνης με ηλεκτρονική συναλλαγή και μέσα πληρωμής με κάρτα (Προοδευτική εφαρμογή)
1-10.000	10%
10.000,01-30.000	15%
30.000,01 και άνω	20% και μέχρι 30.000 ευρώ

β) Από την υποχρέωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής για την πραγματοποίηση των δαπανών της περίπτωσης α' εξαιρούνται φορολογούμενοι εβδομήντα (70) ετών και άνω, άτομα με ποσοστό αναπηρίας ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, όσοι βρίσκονται σε δικαστική συμπαράσταση, οι φορολογικοί κάτοικοι της Ε.Ε. ή του Ε.Ο.Χ., υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 20 του ν. 4172/2013, που υποχρεούνται σε υποβολή δήλωσης στην Ελλάδα και φορολογούνται με την κλίμακα από μισθωτή εργασία και συντάξεις. Για τους φορολογούμενους του προηγούμενου εδαφίου, απαιτείται η προσκόμιση αποδείξεων ίσης αξίας, σύμφωνα με την κλίμακα της προηγούμενης περίπτωσης.

γ) Αν δεν καλύπτεται το ελάχιστο απαιτούμενο ποσό της παραπάνω κλίμακας, τότε ο φόρος προσαυξάνεται κατά το ποσό που προκύπτει από τη θετική διαφορά μεταξύ του απαιτούμενου και του δηλωθέντος ποσού, πολλαπλασιαζόμενης με συντελεστή είκοσι δύο τοις εκατό (22%).

δ) Εξαιρούνται από την υποχρέωση χρήσης ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής και προσκόμισης αποδείξεων για την πραγματοποίηση δαπανών, οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εξωτερικών, οι στρατιωτικοί, εφόσον υπηρετούν στην αλλοδαπή, οι υπηρετούντες στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσοι διαμένουν σε οίκο ευγηρίας και σε ψυχιατρικό κατάστημα και οι φυλακισμένοι.

ε) Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία συγκέντρωσης των απαραίτητων δεδομένων από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

στ) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι εξαιρούμενες δαπάνες και άλλες κατηγορίες φορολογούμενων που εξαιρούνται από την υποχρέωση πραγματοποίησης των δαπανών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, τα επιπλέον κίνητρα για φορολογούμενους που υπερβαίνουν τα προβλεπόμενα ποσοστά ελάχιστης δαπάνης και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας.

2. Η προηγούμενη παράγραφος ισχύει από το φορολογικό έτος 2017 και μετά.

3. Στο άρθρο 18 του ν. 4172/2013 (Α' 167) προστίθεται νέα παράγραφος 4, ως εξής:

«4. Οι ως άνω αναφερόμενες ιατρικές δαπάνες συνυπολογίζονται για τον προσδιορισμό του ποσού μείωσης φόρου, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν πραγματοποιηθεί με τη χρήση μέσων πληρωμής με κάρτα ή άλλου ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι εξαιρέσεις και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας».

Άρθρο 69

Διασφάλιση και έλεγχος συναλλαγών

1. Η παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 3842/2010 (Α' 58) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα υποκείμενα σε φόρο φυσικά και νομικά πρόσωπα των άρθρων 3 και 45 αντίστοιχα του ν. 4172/2013 (Α' 167) υποχρεούνται να διαβιβάζουν ηλεκτρονικά σε βάση δεδομένων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, τα δεδομένα των εκδιδόμενων λογιστικών αρχείων - στοιχείων, ανεξαρτήτως της μεθόδου έκδοσης αυτών».

2. Η παρ. 3 του άρθρου 20 του ν. 3842/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τα φορολογικά στοιχεία συνολικής αξίας πεντακοσίων (500) ευρώ και άνω, που εκδίδονται για πώληση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών σε ιδιώτες, εξοφλούνται από τους λήπτες τους, αγοραστές των αγαθών ή των υπηρεσιών, αποκλειστικώς με τη χρήση μέσων πληρωμής με κάρτα ή άλλου ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής, όπως ενδεικτικά άλλα όχι περιοριστικά τραπεζικό έμβασμα, πληρωμή μέσω λογαριασμού πληρωμών, χρήση ηλεκτρονικού πορτοφολιού. Δεν επιτρέπεται εξόφληση των στοιχείων αυτών με μετρητά».

3. Η παρ. 6 του άρθρου 20 του ν. 3842/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται η έκταση εφαρμογής και οι ειδικότερες υποχρεώσεις των φορολογούμενων της παραγράφου 1, οι εξαιρέσεις, η διαδικασία και οι τεχνικές προδιαγραφές για τη διαβίβαση, την ασφάλεια και την επεξεργασία των δεδομένων της παραγράφου 1, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη διαβίβασή τους».

Άρθρο 70

Πρόγραμμα Δημοσίων Κληρώσεων (Λοταρία)

1. Οι συναλλαγές που πραγματοποιούνται με τη χρήση μέσων πληρωμής με κάρτα ή άλλου ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής, για την αγορά αγαθών ή την λήψη υπηρεσιών, λαμβάνονται υπόψη για τη συμμετοχή σε πρόγραμμα δημοσίων κληρώσεων (Λοταρίες), μέσω του οποίου, οι τυχεροί, επιβραβεύονται με χρηματικά ή και σε είδος έπαθλα. Το συνολικό διανεμόμενο χρηματικό ποσό κατά τις διενεργούμενες κληρώσεις επιβαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό και δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό των δώδεκα (12) εκατομμυρίων ευρώ κατ'έτος.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζεται οποιοδήποτε σχετικό θέμα και αναγκαία λεπτομέρεια αναφορικά με το ως άνω πρόγραμμα κληρώσεων, όπως ενδεικτικά η διάρκεια του προγράμματος, η διαδικασία και η συχνότητα των κληρώσεων, τα κριτήρια και η διαδικασία συμμετοχής, τα μέσα καταχώρισης των συναλλαγών που συμμετέχουν στις κληρώσεις, ο καθορισμός των χρηματικών ή και σε είδος βραβείων, καθώς και κάθε άλλη σχετική με την εφαρμογή της παρούσας διάταξης λεπτομέρεια.

Άρθρο 71

Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών και λοιπές διατάξεις

1. Η παρ. 1 του άρθρου 62 του ν. 4170/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Συστήνεται «Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών» (Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π.) των πιστωτικών ιδρυμάτων, των ιδρυμάτων πληρωμών και των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που λειτουργούν στην Ελλάδα, καθώς και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που αποδέχονται συναλλαγές καρτών πληρωμών (card acquirers) με έδρα το εξωτερικό και οι οποίοι δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, εξυπηρετώντας επιχειρήσεις στην Ελληνική επικράτεια, με σκοπό τη διευκόλυνση της διαβίβασης των αιτημάτων παροχής πληροφοριών από το σύνολο των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος του Υπουργείου Οικονομικών, την Οικονομική Αστυνομία, τον Οικονομικό εισαγγελέα, τον Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, την Αρχή Καταπολέμησης της νομιμοποίησης των εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και ελέγχου των δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης. Τα αιτήματα παροχής πληροφοριών αφορούν σε κάθε στοιχείο και πληροφορία για φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που τηρούνται στους ως άνω αναφερόμενους Παρόχους, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας για την άρση του τραπεζικού και επαγγελματικού απορρήτου, καθώς και του απορρήτου των στοιχείων έναντι των παραπάνω αρχών και υπηρεσιών του δημοσίου και της αυτοματοποιημένης πρόσβασής τους σε αυτό.

Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης ορίζονται ως υπόχρεα πρόσωπα τα πιστωτικά ιδρύματα του ν. 4261/2014, συμπεριλαμβανομένων και των υποκαταστημάτων αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων, τα ιδρύματα πληρωμών του ν. 3862/2010 και τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος του ν. 4021/2011, τα οποία δραστηριοποιούνται στην ελληνική επικράτεια, με ή χωρίς φυσική εγκατάσταση, και τηρούνται στο Μητρώο της Τράπεζας της Ελλάδος, καθώς και οι φορείς αποδοχής και εκκαθάρισης συναλλαγών με τη χρήση καρτών πληρωμών (card acquirers) που δραστηριοποιούνται με έδρα το εξωτερικό ή την Ελλάδα και εξυπηρετούν επιχειρήσεις στην Ελληνική επικράτεια. Οι αρχές και υπηρεσίες του Δημοσίου του πρώτου εδαφίου φέρουν την ευθύνη επιβεβαίωσης της νομιμότητας και σκοπιμότητας των διαβιβαζόμενων αιτημάτων παροχής πληροφοριών. Η πρόσβαση των λοιπών αρχών, υπηρεσιών και φορέων του Δημοσίου στο Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π. επιτρέπεται μόνο αν προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία ή άρση του απορρήτου του πρώτου εδαφίου της παρούσας.

Τα στοιχεία και οι πληροφορίες που διαβιβάζονται από τα υπόχρεα πρόσωπα της παραγράφου 1 μέσω του Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π. αφορούν τις υποχρεώσεις των παρόχων αυτών σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3691/2008 κατά την τελευταία δεκαετία από την ημερομηνία υποβολής

κάθε αιτήματος παροχής πληροφοριών προς το Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π.».

2. Στο άρθρο 62 του ν. 4170/2013, προστίθενται νέες παράγραφοι 7, 8, 9 και 10 ως εξής:

«7. Δημιουργείται στην Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, δημόσιο μητρώο που περιλαμβάνει τα υπόχρεα πρόσωπα της παραγράφου 1, τα οποία έχουν ενεργοποιηθεί την πρόσβασή τους στο Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π. Το μητρώο είναι προσβάσιμο ηλεκτρονικά μέσω του συστήματος TAXISNET.

8. Τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που δραστηριοποιούνται στην Ελληνική επικράτεια και είναι τελικοί αποδέκτες χρηματικών ποσών, τα οποία αποτελούν αντικείμενο πράξης πληρωμής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 2, σημείο 13 του Κανονισμού 2015/751, υποχρεούνται στη δήλωση του συνόλου των υπόχρεων προσώπων της παραγράφου 1 με τα οποία συνεργάζονται, εντός τριάντα (30) ημερών από την δημιουργία του μητρώου της παραγράφου 7 ή την εκκίνηση της οποιασδήποτε νέας συνεργασίας τους. Η δήλωση των σχετικών στοιχείων γίνεται ηλεκτρονικά μέσω TAXISNET.

9. Για το σκοπό της συνεκτικής και ορθής αποτύπωσης των δεδομένων των συναλλαγών των φυσικών και νομικών προσώπων της παραγράφου 8, με ενιαίο τρόπο, τα υπόχρεα πρόσωπα της παραγράφου 1, που αποκτούν πρόσβαση στο Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π. αποκτούν πρόσβαση στα δεδομένα της «Υπηρεσίας Διαδικτύου Πληροφοριών Μητρώου για Φυσικά και Μη Φυσικά Πρόσωπα» όπως εκάστοτε ισχύει, το οποίο τηρείται στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, στο πλαίσιο εφαρμογής του ν. 3979/2011».

3. Μετά το άρθρο 62 του ν. 4170/2013 προστίθεται νέο άρθρο 62Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 62Α

Αυξημένη δέουσα επιμέλεια ως προς τον πελάτη

1. Στις περιπτώσεις συναλλαγών με χρήση ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής, όπως ενδεικτικά μέσω μεταφοράς από λογαριασμό ηλεκτρονικής τραπεζικής (e-banking), μέσω χρήσης κάρτας πληρωμής καθώς και μέσω οποιουδήποτε άλλου ηλεκτρονικού μέσου πληρωμών, όπως ενδεικτικά αλλά όχι περιοριστικά, ηλεκτρονικό πορτοφόλι, ηλεκτρονικό χρήμα, κουπόνι, voucher, καθίσταται υποχρεωτική η ονομαστικοποίηση του ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής, με ταυτοποίηση του κατόχου του, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3691/2008 για την «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας» όπως ισχύει, και της Οδηγίας 2015/849/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Η χρήση μη-ονομαστικοποιημένων, μη-ταυτοποιημένων ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής κατά την πραγματοποίηση συναλλαγών με οντότητες του άρθρου 1 του ν. 4308/2014 που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα δεν επιτρέπεται, λαμβανομένης υπόψη της παραγράφου 2 του παρόντος.

Η παράγραφος αυτή εφαρμόζεται στο σύνολο των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα με οποιαδήποτε μορφή, περιλαμβανομένων των υποκαταστημάτων αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4261/2014 (Α' 107), τα ιδρύματα πληρωμών του ν. 3862/2010 (Α' 113), και τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος του ν. 4021/2011 (Α' 218) που είτε έχουν αδειοδοτηθεί και εδρεύουν στην Ελλάδα είτε αποτελούν αλλοδαπά Ιδρύματα κράτους μέλους του ΕΟΧ και παρέχουν υπηρεσίες στην Ελλάδα.

2. Με απόφασή του, ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να εξαιρεί από την απαγόρευση χρήσης μη-ταυτοποιημένων και μη-ονομαστικοποιημένων ηλεκτρονικών μέσων πληρωμής κατά την πραγματοποίηση συναλλαγών, δραστηριότητες δικαιούχων που κατηγοριοποιούνται σε συγκεκριμένους Κωδικούς Αριθμούς Δραστηριότητας, και οι οποίες δεν παρουσιάζουν υψηλό κίνδυνο για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, φοροδιαφυγή και χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, όπως οι παράγοντες κινδύνου αυτοί ορίζονται στο Κεφάλαιο II, Άρθρο 16, παράγραφος 3, Παραρτήματος III της «ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Μαΐου 2015.

3. Απαγορεύεται ρητά η διανομή και η καθ' οιονδήποτε τρόπο διάθεση ηλεκτρονικού χρήματος καθώς και η είσπραξη έναντι τρίτου εν γένει, με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής και μετρητά, από παντός είδους οντότητες του ν. 4308/2014, που δεν αποτελούν νομίμως αδειοδοτημένου Παρόχους Υπηρεσιών Πληρωμών ή Αντιπροσώπους ή υποκαταστήματα αυτών, βάσει των οριζόμενων στο ν. 3862/2010 και το ν. 4021/2011. Η Αντιπροσωπεία Παρόχου Υπηρεσιών Πληρωμών αφορά μόνο στα Ιδρύματα Πληρωμών και στα Ιδρύματα Ηλεκτρονικού Χρήματος, εξαιρουμένων των Πιστωτικών Ιδρυμάτων, όπως προβλέπεται στον ν. 3862/2010 και ν. 4021/2011.

4. Στην περίπτωση ακύρωσης, επιστροφής, αποζημίωσης ή απόδοσης κέρδους που προκύπτει ως αποτέλεσμα μιας συναλλαγής με ηλεκτρονικό μέσο πληρωμής, η πίστωση του πληρωτή διενεργείται από την οντότητα του ν. 4308/2014 υποχρεωτικά στο ίδιο ηλεκτρονικό μέσο πληρωμής και δια μέσου του ιδίου Παρόχου Υπηρεσιών Πληρωμών, από το οποίο πραγματοποιήθηκε η αρχική συναλλαγή.

5. Οντότητες του ν. 4308/2014 με υποχρεώσεις αυξημένης δέουσας επιμέλειας των πελατών τους σύμφωνα με τους ν. 3691/2008 και ν. 3932/2011, κατά την πραγματοποίηση συναλλαγών με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμής, συλλέγουν τα στοιχεία ταυτοποίησης και δέουσας επιμέλειας των πληρωτών ανά συναλλαγή, υποχρεωτικώς δια μέσου των συνεργαζόμενων Παρόχων Υπηρεσιών Πληρωμών του ν. 3862/2010».

4. Η ισχύς των παραγράφων 1 ως 3 του άρθρου 62Α του ν. 4170/2013 αρχίζει τρεις (3) μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 72

Μη εκπίπτουσες επιχειρηματικές δαπάνες

Στο άρθρο 23 του ν. 4172/2013, προστίθεται νέα παράγραφος ιδ', ως εξής:

«ιδ) Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης όπως αυτή ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 4172/2013, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έχει πραγματοποιηθεί με τη χρήση ηλεκτρονικού μέσου πληρωμής ή μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών».

Άρθρο 73

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4174/2013 (Α' 170)

1. Στην παρ. 1 του άρθρου 54 του ν. 4174/2013 όπως ισχύει, προστίθενται νέες περιπτώσεις ι' και ιδ', ως εξής: «ι') δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 3842/2010 (Α' 58).

ιδ) δεν υποβάλει ή υποβάλλει ανακριβή στοιχεία, αναφορικά με τις κατά την παρ. 8 του άρθρου 62 του ν. 4170/2013 υποχρεώσεις του».

2. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 54 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής: «ε) δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ, στις περιπτώσεις ε', ι, ζ', η' και ιδ' της παραγράφου 1».

3. Στην περίπτωση Α' της παρ. 2 του άρθρου 54 του ν. 4174/2013, η φράση «και στ' της παραγράφου 1,» αντικαθίσταται με τη φράση «στ' και ιγ' της παραγράφου 1,».

Άρθρο 74

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4308/2014 (Α' 251)

1. Η παρ. 13 του άρθρου 12 του ν. 4308/2014 αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Η οντότητα μπορεί να εκδίδει παραστατικά λιανικής πώλησης με χειρόγραφο τρόπο στην περίπτωση διακοπής του συστήματος διανομής ηλεκτρικής ενέργειας ή διακοπής της λειτουργίας του μέσου έκδοσης παραστατικών, λόγω τεχνικού προβλήματος. Σε περίπτωση μη λειτουργίας του εξοπλισμού έκδοσης παραστατικών λόγω τεχνικού προβλήματος, η οντότητα λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποκατάσταση της λειτουργίας του εξοπλισμού χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και για την αποτροπή επαναλήψεων του προβλήματος. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων της παραγράφου 9 δύναται να ρυθμίζονται θέματα εφαρμογής της παραγράφου αυτής, καθώς και να επιβάλλεται υποχρέωση ενημέρωσης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων».

2. Στο άρθρο 12 του ν. 4308/2014 προστίθεται παράγραφος 16, ως εξής:

«16. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των Παρόχων Ηλεκτρονικής Τιμολόγησης, καθώς και οι διαδικασίες ελέγχου των τιμολογίων και των στοιχείων λιανικής πώλησης που εκδίδονται και αυθεντικοποιούνται με την χρήση υπηρεσιών των Παρόχων Ηλεκτρονικής Τιμολόγησης».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΕΛΕΓΧΟΣ ΓΙΑ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗ ΔΑΠΑΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Άρθρο 75 Έλεγχος δαπανών από τις οικονομικές υπηρεσίες των φορέων

1. Ο έλεγχος των δαπανών του Δημοσίου, που προβλέπεται από τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 91 του ν. 4270/2014 (Α' 143) και ασκείται από τις οικονομικές υπηρεσίες των φορέων σύμφωνα με την παράγραφο β' του άρθρου 69Γ του ίδιου νόμου, συνίσταται στην εξέταση από τις οικονομικές υπηρεσίες των φορέων των νομίμων δικαιολογητικών και αποβλέπει στη διακρίβωση του κατά πόσον η δαπάνη:

α. προβλέπεται από διάταξη νόμου ή εξυπηρετεί λειτουργικές ανάγκες της Υπηρεσίας ή συντελεί στην εκπλήρωση των σκοπών της, όπως αυτοί προσδιορίζονται από τις καταστατικές και οργανωτικές διατάξεις του φορέα και υπάρχει για αυτή διαθέσιμη πίστωση (έλεγχος νομιμότητας),

β. έχει νόμιμα αναληφθεί, η σχετική απαίτηση δεν έχει παραγραφεί και επισυνάπτονται τα νόμιμα δικαιολογητικά (έλεγχος κανονικότητας) και κατά τον ασκούμενο έλεγχο εξετάζονται και τα παρεμπιπτόντως αναφερόμενα ζητήματα επιφυλασσομένων των διατάξεων για το δεδικασμένο και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (παρεμπιπτόντων έλεγχος).

2. Ως νόμιμα δικαιολογητικά θεωρούνται τα προβλεπόμενα, κατά περίπτωση, από τις κείμενες διατάξεις, τις εκδιδόμενες κανονιστικές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και τις οδηγίες του Υπουργού Οικονομικών. Τα εν λόγω δικαιολογητικά πρέπει να είναι πρωτότυπα και χωρίς αλλοιώσεις. Ειδικά για τη δικαιολόγηση απορρήτων δαπανών ισχύουν οι προβλεπόμενες, κατά περίπτωση, ειδικές διατάξεις. Κατ' εξαίρεση όταν τα πρωτότυπα υποβάλλονται υποχρεωτικά ή φυλάσσονται σε άλλη δημόσια αρχή, γίνονται δεκτά αντίγραφα επικυρωμένα από την αρχή αυτή.

3. Τα οριζόμενα δικαιολογητικά για κάθε δαπάνη συγκεντρώνονται με ευθύνη των αρμοδίων υπηρεσιών και διαβιβάζονται στην αρμόδια για τον έλεγχο υπηρεσία του φορέα με έγγραφο, στο οποίο αναγράφεται το όνομα του δικαιούχου, ο αριθμός της πράξης ανάληψης υποχρέωσης, ο ειδικός φορέας και ο Κωδικός Αριθμός Εξόδου (ΚΑΕ), το ποσό για το οποίο ζητείται η έκδοση του σχετικού χρηματικού εντάλματος (ΧΕ) και πλήρης κατάλογος με τα συνημμένα δικαιολογητικά. Κατά τη διενέργεια του ελέγχου δύναται η αρμόδια για τον έλεγχο υπηρεσία του φορέα να ζητεί κάθε αναγκαία πληροφορία ή στοιχείο.

4. Εάν κατά τον έλεγχο των δικαιολογητικών διαπιστώνονται θεραπεύσιμες ελλείψεις, καλείται η κατά περίπτωση αρμόδια υπηρεσία που τα απέστειλε να τις συμπληρώσει σε εύλογη προθεσμία.

5. Αν προκύψει διάσταση απόψεων μεταξύ διατάκτη και προϊσταμένου οικονομικών υπηρεσιών ως προς τη συνδρομή εν όλω ή εν μέρει των προϋποθέσεων της παραγράφου 1, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 1

του άρθρου 26 του ν. 4270/2014.

6. Αν κατά τον ασκούμενο έλεγχο γεννηθούν βάσιμες αμφιβολίες ως προς το ουσιαστικό μέρος της δαπάνης, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 88 και επόμενα του παρόντος Κεφαλαίου.

Άρθρο 76 Εκκαθάριση δαπανών

1. Αν από τον έλεγχο του προηγούμενου άρθρου δεν διαπιστωθούν ελλείψεις στα δικαιολογητικά ή παρατυπίες ή δοθεί εντολή από την αρμόδια αρχή για εκτέλεση της δαπάνης κατά τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 26 του ν. 4270/2014, συντάσσεται επί των δικαιολογητικών πράξη εκκαθάρισης, στην οποία αναγράφεται ολογράφως και αριθμητικώς το εκκαθαριζόμενο υπέρ του πιστωτή του Δημοσίου χρηματικό ποσό. Η πράξη αυτή μονογράφεται από το υπηρεσιακό όργανο που συνέπραξε στον έλεγχο και υπογράφεται από τους κατά περίπτωση αρμόδιους για την εκκαθάριση προϊσταμένου/επικεφαλής γραφείων.

2. Σε περίπτωση διορθώσεων στην πράξη εκκαθάρισης, οι διορθωτέοι αριθμοί διαγράφονται με μία και μόνη ερυθρά γραμμή και η αναγραφή του ορθού αριθμού γίνεται με παραπομπή ή παρεγγράφη. Οι διορθώσεις αυτές μονογράφονται από τον υπάλληλο που εκκαθαρίζει τη δαπάνη.

3. Στην περίπτωση ενιαίας εκκαθάρισης για περισσότερες των μια απαιτήσεων, ενός ή περισσότερων δικαιούχων, και μόνο για δαπάνες που εξοφλούνται μέσω της Ενιαίας Αρχής Πληρωμής (ΕΑΠ), επισυνάπτεται στα δικαιολογητικά συγκεντρωτική κατάσταση με τα αναλυτικά κατά περίπτωση και στο σύνολο ποσά. Στην κατάσταση αυτή συντάσσεται η πράξη της εκκαθάρισης.

4. Η εκκαθάριση και εντολή πληρωμής των δαπανών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ενεργείται σύμφωνα με τη νομοθεσία που το διέπει.

Άρθρο 77 Έκδοση Χρηματικών Ενταλμάτων

1. Μετά τον έλεγχο και την εκκαθάριση των δαπανών εκδίδονται από την αρμόδια οικονομική υπηρεσία του φορέα χρηματικά εντάλματα (ΧΕ) για την πληρωμή τους.

2. Τα ΧΕ εκδίδονται με ηλεκτρονικό τρόπο, μέσω του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Δημοσιονομικής Πολιτικής (ΟΠΣΔΠ), σε τρία (3) αντίτυπα, το πρώτο (ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ), στο οποίο επισυνάπτονται τα δικαιολογητικά εξόφλησης, το δεύτερο (ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ), στο οποίο επισυνάπτονται τα δικαιολογητικά που υποστηρίζουν τη δαπάνη και το τρίτο (ΣΤΕΛΕΧΟΣ), το οποίο παραμένει στην εκκαθαρίζουσα υπηρεσία συνοδευόμενο από πλήρη φάκελο με αντίγραφα όλων των ανωτέρω δικαιολογητικών της δαπάνης και της εξόφλησης.

3. Στα ΧΕ αναγράφονται:

α. Ο αύξων αριθμός του εντάλματος και ο αριθμός πρωτοκόλλου του διαβιβαστικού της παραγράφου 3 του άρθρου 76 του παρόντος.

β. Το οικονομικό έτος.

γ. Ο τίτλος και ο κωδικός αριθμός του φορέα και του ειδικού φορέα, σε βάρος του ροϋπολογισμού του οποί-

ου εκδίδονται και ο κωδικός αριθμός εξόδου στον οποίο καταλογίζεται η δαπάνη.

δ. Η υπηρεσία που εκδίδει το ΧΕ.

ε. Ο αύξων αριθμός της αναληφθείσας υποχρέωσης.

στ. Το πληρωτέο ποσό ολογράφως και αριθμητικώς.

ζ. Το ονοματεπώνυμο του δικαιούχου, η διεύθυνση, το επάγγελμα, ο Αριθμός Φορολογικού Μητρώου αυτού και όταν ο δικαιούχος είναι νομικό πρόσωπο, η ακριβής επωνυμία και η έδρα του.

η. Πλήρης αιτιολογία της πληρωμής και ο αριθμός του τιμολογίου ή ισοδύναμου εγγράφου.

θ. Ο τόπος και η χρονολογία έκδοσης.

ι. Το καθαρό πληρωτέο ποσό στο δικαιούχο και η ανάληψη των σχετικών κρατήσεων και φόρων.

ια. Ο τίτλος της θέσεως και το ονοματεπώνυμο των αρμόδιων οργάνων που υπογράφουν.

4. Στα Χρηματικά Εντάλματα Προπληρωμής (ΧΕΠ), όπως αυτά ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 100 του ν. 4270/2014, αναγράφονται τα στοιχεία της προηγούμενης παραγράφου, πλην της περίπτωσης ι' και η προθεσμία απόδοσης λογαριασμού. Στα προσωρινά Χρηματικά Εντάλματα (ΧΕ) αναγράφονται τα στοιχεία της προηγούμενης παραγράφου, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 105 του ν. 4270/2014, πλην των περιπτώσεων γ', ε' και ι'.

5. Στα ΧΕ δεν επιτρέπονται προσθήκες, αλλοιώσεις, διαγραφές και παρεγγραφές.

6. Επιτρέπεται η έκδοση ενός μόνο ΧΕ για κοινές ομοειδείς απαιτήσεις περισσότερων του ενός δικαιούχων, μόνο στην περίπτωση που αυτό εξοφλείται μέσω της ΕΑΠ.

7. Επιτρέπεται η έκδοση ΧΕ βάσει δικαιολογητικών που έχουν επισυναφθεί σε άλλο. Στην περίπτωση αυτή γίνεται σημείωση παραπομπής στο ΧΕ στο οποίο επισυναφθηκαν τα δικαιολογητικά.

8. Τα ΧΕ εκδίδονται από τα αρμόδια υπηρεσιακά όργανα που διενήργησαν τον έλεγχο και την εκκαθάριση της δαπάνης, μονογράφονται από αυτά και υπογράφονται από τους κατά περίπτωση αρμόδιους προϊστάμενους/επικεφαλής γραφείων. Για την αναπλήρωση των προϊσταμένων των αρμόδιων για την εκκαθάριση και ενταλματοποίηση δαπανών υπηρεσιακών μονάδων της οικονομικής υπηρεσίας, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 87 του ν. 3528/2007 (Α' 26), τηρουμένων και των σχετικών κανόνων περί ασυμβίβαστων καθηκόντων. Τα ΧΕ αριθμούνται και καταχωρούνται στα βιβλία της οικονομικής υπηρεσίας.

Άρθρο 78

Αποστολή ΧΕ στο Ελεγκτικό Συνέδριο

1.α. Για τα ΧΕ που δεν εξοφλούνται μέσω της ΕΑΠ απαιτείται, μετά την πληρωμή της δαπάνης, η αποστολή του πρωτοτύπου και των δικαιολογητικών εξόφλησης στην αρμόδια Υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα στο τελευταίο δεκαήμερο του επόμενου από την εξόφληση μήνα, για την άσκηση του κατασταλτικού ελέγχου. Τα ΧΕ συνοδεύονται από κατάσταση στην οποία περιλαμβάνονται ιδίως τα εξής:

αα) Αριθμός χρηματικού εντάλματος.

ββ) Ονοματεπώνυμο δικαιούχου.

γγ) Ποσό χρηματικού εντάλματος.

β. Για τα ΧΕ που εξοφλούνται μέσω της ΕΑΠ, εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται από τις διατάξεις που διέπουν τη λειτουργία της Αρχής.

2. Τα αντίγραφα των τακτικών ΧΕ, όπως αυτά ορίζονται στην περίπτωση γ' του άρθρου 92 του ν. 4270/2014, μαζί με τα συνημμένα σ' αυτά δικαιολογητικά αποστέλλονται στην αρμόδια Υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα στο τελευταίο δεκαήμερο του επόμενου από την εξόφλησή τους μήνα και συνοδεύονται από κατάσταση, στην οποία αναγράφονται, κατά φορέα και ειδικό φορέα, ο αριθμός ΧΕ, το ονοματεπώνυμο του δικαιούχου και το ποσό του ΧΕ.

3. Τα πρωτότυπα και αντίγραφα των ΧΕΠ και τα αντίγραφα των Επιτροπικών Ενταλμάτων (ΕΕ), όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 82 του παρόντος, μαζί με τις εγκριτικές αποφάσεις του διατάκτη, αποστέλλονται στην αρμόδια Υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου μέσα στην προθεσμία της προηγούμενης παραγράφου από την εξόφληση των ΧΕΠ και την ολοκλήρωση μεταφοράς της πίστωσης, αντίστοιχα, και συνοδεύονται από κατάσταση, στην οποία αναγράφονται για μεν τα ΧΕΠ τα στοιχεία της προηγούμενης παραγράφου και η προθεσμία απόδοσης λογαριασμού, για δε τα ΕΕ ο αριθμός του επιτροπικού, ο δευτερεύων διατάκτης και το ποσό.

4. Οι καταστάσεις των προηγούμενων παραγράφων συντάσσονται σε δύο (2) αντίτυπα και παραδίδονται στην αρμόδια Υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η υπηρεσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρατά το ένα (1) αντίτυπο και επιστρέφει το δεύτερο στην αποστέλλουσα υπηρεσία αυθημερόν, με πράξη επί της κατάστασης που βεβαιώνει την παραλαβή των τακτικών ΧΕ, των ΧΕΠ και των ΕΕ.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύναται να ρυθμίζονται επιμέρους θέματα, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 79

Ακύρωση ΧΕ

Τα ΧΕ ακυρώνονται ηλεκτρονικά μέσω του ΟΠΣΔΠ. Τα αντίτυπα των ακυρωθέντων ΧΕ παραμένουν στο αρχείο της υπηρεσίας, με την χειρόγραφη ένδειξη «ΑΚΥΡΟ» και επισημειωματική πράξη του Προϊστάμενου της αρμόδιας για την εκκαθάριση της δαπάνης οργανικής μονάδας. Δεν επιτρέπεται η ακύρωση ΧΕ μετά την αποστολή αιτήματος στη ΔΟΥ για διενέργεια συμψηφισμού απαιτήσεων – οφειλών.

Άρθρο 80

Εξόφληση Χρηματικών Ενταλμάτων

1.α. Μετά την έκδοση του ΧΕ δίνεται από την αρμόδια για την εξόφληση του ΧΕ οργανική/υπηρεσιακή μονάδα της οικείας οικονομικής υπηρεσίας του φορέα, ηλεκτρονική εντολή μεταφοράς και πίστωσης λογαριασμού προς την Τράπεζα της Ελλάδος (ΤτΕ) για την εξόφληση του οικείου ΧΕ, με πίστωση του δηλωθέντος τραπεζικού λογαριασμού του δικαιούχου και χρέωση του τηρούμενου στην ΤτΕ λογαριασμού του Δημοσίου «Ελληνικό Δημόσιο, Συγκέντρωση Εισπράξεων - Πληρωμών».

β. Σε περίπτωση οφειλών του δικαιούχου προς το Δημόσιο ή/και προς ασφαλιστικό φορέα διενεργείται αυτοδικαίως συμψηφισμός απαίτησης - οφειλών μέσω ηλεκτρονικών διεπαφών, για μεν τις οφειλές προς το Δημόσιο από την οικεία ΔΟΥ, για δε τις οφειλές προς τον ασφαλιστικό φορέα από την αρμόδια για την εξόφληση υπηρεσία. Αν μετά τον συμψηφισμό απομένει υπόλοιπο της απαίτησης δίνεται εντολή μεταφοράς και πίστωσης λογαριασμού προς την ΤτΕ. Μετά τον προαναφερόμενο συμψηφισμό τα χρηματικά εντάλματα δεν ακυρώνονται.

γ. Σε περίπτωση μη χορήγησης αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας ή βεβαίωσης οφειλής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 1882/1990 (Α' 43) και της ΠΟΛ 1274/2013 (Β' 3398), όπως ισχύουν, τα χρηματικά εντάλματα δεν εξοφλούνται.

2. α. Σε περίπτωση κατάσχεσης χρηματικής απαίτησης εις χείρας του Δημοσίου ως τρίτου και σε περίπτωση εκχώρησης απαίτησης κατά του Δημοσίου, η πληρωμή του οικείου χρηματικού εντάλματος διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 με πίστωση του τραπεζικού λογαριασμού του κατάσχετος ή του υπέρ ου η εκχώρηση (εκδοχέα) κατά περίπτωση, τηρούμενης της παρ. 9 του άρθρου 26 του ν. 1882/1990, όπως ισχύει.

β. Κατασχέσεις και εκχωρήσεις δεν εκτελούνται μετά την αποστολή των στοιχείων του εντάλματος στην οικεία ΔΟΥ για τυχόν συμψηφισμού.

3. Η απόδοση των κρατήσεων στους δικαιούχους διενεργείται ανά ΧΕ με την ίδια εντολή μεταφοράς και πίστωσης λογαριασμού, με την οποία εξοφλείται το ΧΕ.

4. Η ΤτΕ για την πιστοποίηση της εκτέλεσης της εντολής μεταφοράς και πίστωσης λογαριασμού, αποστέλλει ηλεκτρονικά αρχεία επιβεβαίωσης στο ΟΠΣΔΠ μέσω του οποίου εκτυπώνεται σχετικό αποδεικτικό.

5. Οι δικαιούχοι των χρηματικών ενταλμάτων ενημερώνονται, μέσω ηλεκτρονικής εφαρμογής, για την πίστωση του τραπεζικού λογαριασμού τους και την εξόφληση των οικείων ΧΕ.

Άρθρο 81

Έκδοση και θεώρηση Επιτροπικών Ενταλμάτων

1. Η μεταβίβαση στους δευτερεύοντες διατάκτες, οι οποίοι ορίζονται με απόφαση του κύριου διατάκτη, των αναγκαίων κάθε φορά πιστώσεων, ενεργείται από τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες των Υπουργείων και λοιπών φορέων Κεντρικής Διοίκησης, με Επιτροπικά Εντάλματα (ΕΕ) που εκδίδονται ύστερα από εγκριτική απόφαση του κύριου διατάκτη μέσω ΟΠΣΔΠ και στα οποία αναγράφονται:

α. Ο αύξων αριθμός.

β. Το οικονομικό έτος.

γ. Ο τίτλος και ο κωδικός αριθμός του φορέα σε βάρος του προϋπολογισμού του οποίου εκδίδονται.

δ. Η υπηρεσία που εκδίδει το ΕΕ.

ε. Ο δευτερεύων διατάκτης στον οποίο μεταβιβάζεται η πίστωση.

στ. Ο τίτλος και ο κωδικός αριθμός του ειδικού φορέα, καθώς και ο κωδικός αριθμός εξόδου και η κατονομασία της πίστωσης που μεταβιβάζεται.

ζ. Ο τόπος και η χρονολογία έκδοσης και

η. Ο τίτλος της θέσης και το ονοματεπώνυμο των αρμοδίων οργάνων που υπογράφουν.

2. Τα ΕΕ συντάσσονται σε τέσσερα αντίτυπα ειδικού εντύπου ομοιόμορφου για όλα τα Υπουργεία και μονογράφονται και υπογράφονται από τα υπηρεσιακά όργανα της παραγράφου 8 του άρθρου 78 του παρόντος νόμου.

3. Το πρώτο αντίτυπο, που θεωρείται ως πρωτότυπο, του ΕΕ, αποστέλλεται στον δευτερεύοντα διατάκτη, το δεύτερο και τρίτο αντίτυπο αποστέλλονται στις αρμόδιες Υπηρεσίες του Ελεγκτικού Συνεδρίου του δευτερεύοντα και κύριου διατάκτη αντίστοιχα, για κατασταλτικό έλεγχο σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 79 του παρόντος και το τέταρτο παραμένει στο αρχείο της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας του φορέα που το εκδίδει. Όταν με την ίδια εντολή κατανέμονται πιστώσεις σε περισσότερους του ενός δευτερεύοντες διατάκτες τα ανωτέρω αντίτυπα συνοδεύονται από αριθμημένο διανεμητικό πίνακα.

Άρθρο 82

ΧΕ δευτερεύοντα διατάκτη - Μηνιαίες καταστάσεις

1. Για την πληρωμή δαπανών του Δημοσίου που διενεργούνται με εντολή του δευτερεύοντα διατάκτη, η αρμόδια οικονομική υπηρεσία εκδίδει ΧΕ σε βάρος των πιστώσεων που μεταβιβάστηκαν στους διατάκτες αυτούς μέσω ΟΠΣΔΠ, μετά από εγκριτική απόφαση του κύριου διατάκτη.

2. Οι πιστώσεις που μεταβιβάζονται διαδοχικά στον δευτερεύοντα διατάκτη για το ίδιο οικονομικό έτος και τον ίδιο φορέα και ΚΑΕ, αθροίζονται και αποτελούν μία και την αυτή πίστωση.

3. Οι οικονομικές υπηρεσίες των Υπουργείων παρακολουθούν μέσω του ΟΠΣΔΠ την πορεία των πιστώσεων, οι οποίες μεταβιβάζονται στους δευτερεύοντες διατάκτες που έχουν έδρα σε νομό.

Μέσα στο πρώτο δεκαήμερο κάθε μήνα η αρμόδια οικονομική υπηρεσία του φορέα στο νομό καταρτίζει και αποστέλλει κατάσταση στην κατά περίπτωση αρμόδια οικονομική υπηρεσία των Υπουργείων και λοιπών φορέων Κεντρικής Διοίκησης, με βάση τις εγγραφές που έγιναν τον προηγούμενο μήνα στα βιβλία του δευτερεύοντα διατάκτη, στην οποία αναγράφονται σε ιδιαίτερες στήλες τα εξής στοιχεία:

α. Οι κατά φορέα και κωδικό αριθμό εξόδου πιστώσεις που μεταβιβάστηκαν αναλυτικά κατά ΕΕ.

β. Το σύνολο των πιστώσεων που μεταβιβάστηκαν.

γ. Το σύνολο των υποχρεώσεων που αναλήφθηκαν.

δ. Το υπόλοιπο των πιστώσεων που μεταβιβάστηκαν.

ε. Τα ποσά για τα οποία εκδόθηκαν εντάλματα μέσα στο μήνα, κατά φορέα και κωδικό αριθμό εξόδου.

στ. Ο αριθμός του ΧΕ του δευτερεύοντα διατάκτη.

ζ. Το σύνολο των ποσών για τα οποία εκδόθηκαν εντάλματα μέσα στο μήνα, κατά φορέα και κωδικό αριθμό εξόδου.

η. Το σύνολο των ποσών για τα οποία εκδόθηκαν εντάλματα μέχρι το τέλος του προηγούμενου μήνα, κατά φορέα και κωδικό αριθμό εξόδου.

θ. Το γενικό σύνολο των ποσών για τα οποία εκδόθηκαν εντάλματα, κατά φορέα και κωδικό αριθμό εξόδου.

ι. Τα ποσά που έχουν ακυρωθεί μέσα στο μήνα κατά φορέα και κωδικό αριθμό εξόδου.

ια. Τα ποσά για τα οποία εκδόθηκαν εντάλματα κατά φορέα και κωδικό αριθμό εξόδου, μετά την αφαίρεση των ποσών που έχουν ακυρωθεί και

ιβ. Το σύνολο των ποσών για τα οποία εκδόθηκαν εντάλματα κατά ειδικό φορέα.

4. Κάθε αριθμητικό λάθος το οποίο διαπιστώνεται στα βιβλία της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας του φορέα στο νομό, μετά την αποστολή της μηνιαίας κατάστασης της προηγούμενης παραγράφου, διορθώνεται με την ανάλογη εγγραφή, την ημέρα που διαπιστώθηκε και ενημερώνεται σχετικά η αρμόδια Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών (ΓΔΟΥ) του Υπουργείου.

Άρθρο 83

Ανάκληση Επιτροπικών Ενταλμάτων

1. Κάθε πίστωση που μεταβιβάζεται σε δευτερεύοντα διατάκτην, αν δεν ανακληθεί, ισχύει μέχρι 31 Δεκεμβρίου του έτους, στο οποίο αναφέρεται.

2. Μέσα στο πρώτο δεκαήμερο από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, η αρμόδια οικονομική υπηρεσία του φορέα στο νομό περιορίζει τις πιστώσεις που έχουν μεταβιβασθεί στον δευτερεύοντα διατάκτη με σχετικές πράξεις της, τις οποίες καταχωρίζει στα βιβλία της, στο ύψος των ποσών για τα οποία εκδόθηκαν και εξοφλήθηκαν εντάλματα. Στη συνέχεια συντάσσει και αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο και στην αρμόδια οικονομική υπηρεσία του φορέα την ετήσια απολογιστική κατάσταση για ενημέρωση των βιβλίων τους.

3. Αν για οποιαδήποτε αιτία δεν πρόκειται να γίνει χρήση του συνόλου ή μέρους της πίστωσης που μεταβιβάστηκε, αυτή ανακαλείται πριν τη λήξη του οικονομικού έτους, με έκδοση ανακλητικού ΕΕ, μετά από πρόταση του κύριου ή του δευτερεύοντα διατάκτη.

4. Τα ανακλητικά επιτροπικά εντάλματα συντάσσονται και εκδίδονται με τον ίδιο τρόπο, όπως και τα επιτροπικά. Σε περίπτωση μη ανάκλησης κατά τη διάρκεια του έτους η ανάκληση διενεργείται αυτομάτως στις 31 Δεκεμβρίου χωρίς καμία διατύπωση ή περαιτέρω ενέργεια.

Άρθρο 84

Τηρούμενα βιβλία από τις οικονομικές υπηρεσίες των φορέων

1. Οι οικονομικές υπηρεσίες των φορέων τηρούν υποχρεωτικά τα παρακάτω βιβλία μέσω του ΟΠΣΔΠ:

α. Βιβλίο εγκρίσεων και εντολών πληρωμής, στο οποίο καταχωρίζονται σε ιδιαίτερες στήλες κατά ειδικό φορέα και ΚΑΕ, οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται από τους διατάκτες, τα εκδιδόμενα ΧΕ, τα ΕΕ και οι ενεργούμενες πληρωμές βάσει άλλων τίτλων.

β. Ημερολόγιο, στο οποίο καταχωρίζονται κατ' αύξοντα αριθμό και χρονολογική σειρά τα εκδιδόμενα ΧΕ και ΕΕ και οι ενεργούμενες κατά μήνα πληρωμές.

γ. Βιβλίο λογαριασμού δευτερευόντων διατακτών, στο οποίο καταχωρίζονται κατά διατάκτη και κατά ειδικό φορέα και ΚΑΕ οι μεταβιβαζόμενες σε αυτούς πιστώσεις

τα κατά μήνα εκδιδόμενα ΧΕ και οι εξοφλήσεις τους.

δ. Βιβλίο υπολόγων ΧΕΠ και προσωρινών ΧΕ, στο οποίο καταχωρίζονται κατά υπόλογο τα εκδιδόμενα ΧΕΠ.

ε. Ημερολόγιο εκδιδόμενων προσωρινών ΧΕ.

στ. Ημερολόγιο ΧΕ που εκδίδονται σε βάρος λογαριασμών εκτός προϋπολογισμού.

ζ. Βιβλίο προκαταβολών που χορηγούνται από τον Υπουργό Οικονομικών, βάσει των διατάξεων του άρθρου 114 του ν. 4270/2014.

η. Ημερολόγιο Εντολών Μεταφοράς και Πίστωσης Λογαριασμού των εξοφλουμένων, μέσω της Τράπεζας της Ελλάδος, χρηματικών ενταλμάτων.

θ. Μητρώο Δικαιούχων.

2. Επιπρόσθετα τηρούνται από τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες χειρόγραφα ή ηλεκτρονικά και τα ακόλουθα:

α. Μητρώο Κατασχέσεων.

β. Μητρώο Εκχωρήσεων.

γ. Μητρώο, που εμφανίζει αριθμητικά το πάσης φύσεως προσωπικό κατά κατηγορία, κλάδο και ιδιότητα.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύναται να ρυθμίζονται επιμέρους θέματα, καθώς και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 85

Αρμόδια Όργανα και ευθύνη αυτών

1. Αρμόδια όργανα για τον έλεγχο, την εκκαθάριση, την ενταλματοποίηση των δαπανών, καθώς και την τήρηση των βιβλίων είναι κατά περίπτωση:

α. Ο Προϊστάμενος της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας.

β. Ο Προϊστάμενος/Επικεφαλής του αρμόδιου τμήματος/γραφείου.

γ. Οι υπάλληλοι που ασχολούνται με τον έλεγχο, την εκκαθάριση, την έκδοση των σχετικών ενταλμάτων, καθώς και την τήρηση των βιβλίων.

Αν προκύψει διαφωνία μεταξύ των ανωτέρω συναρμόδιων οργάνων ως προς τη νομιμότητα και την κανονικότητα της δαπάνης, αυτή διατυπώνεται εγγράφως σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 25 του ΥΚ, όπως κάθε φορά ισχύει.

2. Αρμόδια όργανα για την εξόφληση και συμψηφισμό των ΧΕ είναι:

α. Ο Προϊστάμενος/Επικεφαλής του αρμόδιου για την εξόφληση των ΧΕ Τμήματος /Γραφείου της οικείας οικονομικής υπηρεσίας, κατά το μέρος που αφορά στην πιστή και ακριβή τήρηση των στοιχείων των πιστωτών του Δημοσίου, των κατασχέσεων και εκχωρήσεων.

β. Ο Προϊστάμενος της οικείας ΔΟΥ και του Τμήματος εσόδων αυτής, κατά το μέρος που αφορά στον έλεγχο φορολογικής ενημερότητας και στη διαδικασία συμψηφισμού της απατήσεως του δικαιούχου με οφειλές αυτού προς το ελληνικό δημόσιο, που λαμβάνει χώρα στη ΔΟΥ.

γ. Ο Προϊστάμενος/Επικεφαλής του αρμόδιου για την εξόφληση των ΧΕ Τμήματος/Γραφείου της οικείας οικονομικής υπηρεσίας για τη διενέργεια κατασχέσεων, εκχωρήσεων και συμψηφισμών (αποστολή στοιχείων ΧΕ στη ΔΟΥ για τη διενέργεια του συμψηφισμού) και για την

ορθή έκδοση των εντολών μεταφοράς προς την Τράπεζα της Ελλάδος, καθώς και για την τήρηση του Ημερολογίου Εντολών Μεταφοράς και Πίστωσης Λογαριασμού.

δ. Οι υπάλληλοι των οικονομικών υπηρεσιών και των ΔΟΥ που εμπλέκονται στην όλη διαδικασία εξόφλησης και συμψηφισμού του ΧΕ κατά λόγο αρμοδιότητας.

ε. Η Τράπεζα της Ελλάδος για την εκτέλεση των Εντολών Μεταφοράς και Πίστωσης Λογαριασμού και για την πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών των δικαιούχων.

3. Τα όργανα της προηγούμενης παραγράφου ευθύνονται ως εξής:

α. Ο Προϊστάμενος της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας και οι συνυπογράφοι την εκκαθάριση και τα ΧΕ ευθύνονται σε ολόκληρο έναντι του Δημοσίου μαζί με τους αχρεωστήτως λαβόντες για κάθε θετική ζημία που προκαλείται από ενέργεια ή παράλειψη τους κατά τον έλεγχο, την εκκαθάριση και την έκδοση των σχετικών ενταλμάτων, εφόσον αυτή οφείλεται σε δόλο ή βαρεία αμέλεια.

Παράλληλα, υπέχουν ποινική και πειθαρχική ευθύνη σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

β. Ο Προϊστάμενος/Επικεφαλής του αρμόδιου για την εξόφληση των ΧΕ Τμήματος/Γραφείου της οικείας οικονομικής υπηρεσίας, καθώς και οι συμπράττοντες στην όλη διαδικασία εξόφλησης του ΧΕ ευθύνονται εις ολόκληρον έναντι του Δημοσίου μαζί με τους αχρεωστήτως λαβόντες για κάθε θετική ζημία που προκαλείται από ενέργεια ή παράλειψη τους κατά την εξόφληση των σχετικών ενταλμάτων, εφόσον αυτή οφείλεται σε δόλο ή βαρεία αμέλεια. Παράλληλα υπέχουν ποινική και πειθαρχική ευθύνη σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

γ. Ομοίως ευθύνονται και τα αρμόδια όργανα των ΔΟΥ.

δ. Η Τράπεζα της Ελλάδος ευθύνεται αποκλειστικά και μόνο για τη σωστή εκτέλεση των εντολών μεταφοράς και την πίστωση των εντελλόμενων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς των δικαιούχων.

Άρθρο 86

Έννοια και αντικείμενο επιτόπου ελέγχου

1. Αν από τον έλεγχο που διενεργούν οι οικονομικές υπηρεσίες των φορέων επί της νομιμότητας και κανονικότητας της δαπάνης, σύμφωνα με τα προηγούμενα άρθρα ή βάσει των ισχυουσών διατάξεων για τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, ανακύψουν σοβαρές αμφιβολίες για το ουσιαστικό μέρος αυτής, δύναται να ζητηθεί η διενέργεια επιτόπου ελέγχου. Ο έλεγχος αυτός συνίσταται σε συλλογή αποδεικτικού υλικού ή οποιουδήποτε άλλου στοιχείου με κάθε πρόσφορο τρόπο και κυρίως με αυτοψία ή και πραγματογνωμοσύνη στο αντικείμενο της δαπάνης.

2. Ο επιτόπου έλεγχος ασκείται σε δαπάνες που αφορούν σε:

α. Δημόσια έργα, για εξακρίβωση ιδίως της κατασκευής τους σύμφωνα με τους τεχνικούς όρους, τη μελέτη και τις προδιαγραφές, την ακρίβεια των πρωτοκόλλων, των επιμετρήσεων, των ανακεφαλαιωτικών πινάκων εργασιών και λοιπών σχετικών στοιχείων, τη συμφωνία των μεγεθών κάθε λογαριασμού, και μάλιστα του τελικού, προς τα αναγραφόμενα στις επιμετρήσεις.

β. Προμήθειες/υπηρεσίες, για διαπίστωση αν αυτές έχουν πράγματι παραληφθεί και εάν είναι σύμφωνες με τις τεχνικές προδιαγραφές και τους όρους της σχετικής σύμβασης.

γ. Δαπάνες που αφορούν μετακινήσεις εκτός έδρας, υπερωριακή εργασία κ.λπ., για διαπίστωση της πραγματοποίησης αυτών σύμφωνα με τα αναφερόμενα στα σχετικά δικαιολογητικά και σε

δ. κάθε άλλη περίπτωση, όταν υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες για την πραγματοποίηση της δαπάνης.

3. Η άσκηση του επιτόπου ελέγχου αναστέλλει την πληρωμή των συγκεκριμένων δαπανών, εκτός αν δοθεί εντολή για την πληρωμή τους από τον αρμόδιο Υπουργό, ή αντιστοίχως από το κατά νόμο αρμόδιο όργανο διοίκησης για τους λοιπούς φορείς της Κεντρικής Διοίκησης και Γενικής Κυβέρνησης, με αιτιολογημένη απόφασή του. Η αρμοδιότητα αυτή είναι μη μεταβιβάσιμη.

Άρθρο 87

Ανάθεση του επιτόπου ελέγχου – αρμόδια όργανα

1. Η ανάθεση του επιτόπου ελέγχου διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από έκθεση του Προϊστάμενου της οικείας οικονομικής υπηρεσίας προς τη Διεύθυνση Συντονισμού και Ελέγχου Εφαρμογής Δημοσιολογιστικών Διατάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (ΓΛΚ), εφόσον ανακύψουν σοβαρές αμφιβολίες για το ουσιαστικό μέρος των δαπανών κατά τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου. Ελεγκτικά όργανα για την άσκηση του επιτόπου ελέγχου είναι οι υπάλληλοι των Δημοσιονομικών Υπηρεσιών Εποπτείας και Ελέγχου (ΔΥΕΕ) και, σε περίπτωση που δεν επαρκούν, λοιποί υπάλληλοι του ΓΛΚ.

2. Με την απόφαση της παραγράφου 1, που αναρτάται στο Πρόγραμμα «Διαύγεια» και δεν δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται αναλυτικά το αντικείμενο του ελέγχου, ο χρόνος διάρκειας αυτού, τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα, το ύψος της αποζημίωσής τους και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Για ζητήματα τεχνικής φύσης δύναται με την ίδια απόφαση να ορίζεται η συμμετοχή εμπειρογνώμονα υπαλλήλου του Δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα της οικείας ειδικότητας ή εμπειρίας, ο οποίος δεν σχετίζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο με τη διαδικασία πραγματοποίησης της δαπάνης.

3. Η ως άνω απόφαση εκδίδεται μέσα σε εύλογη προθεσμία που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία πρωτοκόλλησης της έκθεσης της παρ. 1 στο ΓΛΚ.

Άρθρο 88

Έκθεση ελέγχου

1. Τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα του προηγούμενου άρθρου τεκμηριώνουν τις παρατηρήσεις και το πόρισμα τους σε έκθεση ελέγχου που συντάσσουν. Η έκθεση μαζί με το σχετικό φάκελο της υπόθεσης υποβάλλεται στον Υπουργό Οικονομικών και κοινοποιείται στον ελεγχόμενο, στον Προϊστάμενο της οικείας οικονομικής υπηρεσίας και στο οικείο όργανο διοίκησης.

2. Στην έκθεση ελέγχου περιλαμβάνονται οι διαπιστώσεις και προσδιορίζεται η ευθύνη των ελεγχθέντων οργάνων και των φερομένων ως δικαιούχων, αν συντρέχει περίπτωση.

3. Αν κατά την πρόοδο της διαδικασίας του ελέγχου διαπιστωθούν παρατυπίες ή απάτες, τα ελεγκτικά όργανα προβαίνουν σε πρόταση καταλογισμού, το δε πόρισμα του ελέγχου ανακοινώνεται στην αρμόδια Εισαγγελική Αρχή, στη Γενική Διεύθυνση Δημοσιονομικών Ελέγχων του ΓΛΚ, στον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και στο Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης.

Άρθρο 89 **Ειδικές διατάξεις**

1. Όταν πρόκειται για τις Αρχές Εξωτερικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών, γίνονται δεκτά και επικυρωμένα από αυτές αντίγραφα δικαιολογητικών δαπανών, εφόσον τα πρωτότυπα δικαιολογητικά έχουν υποβληθεί στις αρμόδιες υπηρεσίες του Κράτους διαπίστευσης για την επιστροφή του ΦΠΑ και δεν έχουν επιστραφεί από αυτές εντός τριμήνου από της υποβολής τους. Η υποβολή των επικυρωμένων αντιγράφων συνοδεύεται από βεβαίωση του Προϊσταμένου της Αρχής περί καταθέσεως των πρωτότυπων παραστατικών προς επιστροφή ΦΠΑ, καθώς και βεβαίωση της Γενικής Επιθεώρησης του Υπουργείου Εξωτερικών περί των προϋποθέσεων που ισχύουν στο Κράτος διαπίστευσης για την επιστροφή του ΦΠΑ.

2. α. Οι δαπάνες αποδοχών του προσωπικού όλων των κλάδων, μονίμων και με σύμβαση, του Υπουργείου Εξωτερικών, που υπηρετούν στην αλλοδαπή, ελέγχονται και εκκαθαρίζονται από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, η οποία εκδίδει τα σχετικά Χ.Ε. το προϊόν των οποίων μετατρέπεται σε συνάλλαγμα κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

β. Η πληρωμή των απορρήτων εθνικών δαπανών του Υπουργείου Εξωτερικών, διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 39 και 164 του ν. 3566/2007 «Κύρωση ως Κώδικα του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών» (Α' 117), με την έκδοση από την οικονομική υπηρεσία ΧΕΠ με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων των άρθρων 1 και 2 του π.δ. 136/1998 (Α' 107). Ο έλεγχος των δικαιολογητικών πληρωμής των δαπανών αυτών γίνεται σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις. Για την τακτοποίηση των υπολόγων των ΧΕΠ αποστέλλονται στην οικονομική υπηρεσία: α) η απόφαση που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 164 του ν. 3566/2007 και β) πρακτικό τριμελούς επιτροπής ή σε περίπτωση αδυναμίας σύστασης επιτροπής, βεβαίωση του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας ή Αρχής που προκάλεσε την απόρρητη δαπάνη, για το ύψος του ποσού που διατέθηκε. Με την αποστολή των εν λόγω δικαιολογητικών ο υπόλογος απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη.

3. α. Η υπ' αριθμ. 2/107929/0026/1.12.2013 κ.υ.α. (Β' 3172), όπως έχει τροποποιηθεί, με την οποία ρυθμίζονται η διαδικασία και οι τεχνικές λεπτομέρειες για την πληρωμή των δημοσίων δαπανών από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου (εφεξής ΥΔΕ), εξακολουθεί

να ισχύει και μετά την 1.1.17, για την πληρωμή των δημόσιων δαπανών που διενεργείται από τις οικονομικές υπηρεσίες των φορέων της Κεντρικής Διοίκησης, πλν του άρθρου 7 αυτής το οποίο και καταργείται από την ίδια ημερομηνία.

β. Οπου στην ανωτέρω απόφαση αναφέρονται «Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου», «Τμήμα/Γραφείο Λογιστικού» και «λογιστής», νοούνται «η Οικονομική Υπηρεσία του φορέα», «το αρμόδιο για την εξόφληση Τμήμα/Γραφείο αυτής» και «ο υπάλληλος του αρμόδιου για την εξόφληση Τμήματος/Γραφείου», αντίστοιχα.

γ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύναται να ρυθμίζονται επιμέρους θέματα για την πληρωμή των δημόσιων δαπανών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

4. Διατάξεις που αφορούν τη διαδικασία πληρωμής δαπανών που διενεργείται από Κεντρικές Υπηρεσίες του ΓΛΚ και του Οργανισμού Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους εξακολουθούν να ισχύουν.

Άρθρο 90 **Μεταβατικές διατάξεις**

1. Είναι δυνατή η χειρόγραφη προσθήκη επί των αντιτύπων του ΧΕ ενός επιπλέον τίτλου θέσης και ονοματεπώνυμου αρμόδιου οργάνου, για την υπογραφή αυτών, όπου αυτό προβλέπεται, μέχρι την ολοκλήρωση σχετικής προσαρμογής του ΟΠΣΔΠ.

2. Μέχρι την ολοκλήρωση των σχετικών ηλεκτρονικών διαπαφών του ΟΠΣΔΠ με τα πληροφοριακά συστήματα των ασφαλιστικών φορέων πλν ΙΚΑ-ΕΤΑΜ η διαδικασία της παρ. 1β του άρθρου 81 του παρόντος εφαρμόζεται μόνο για οφειλές του δικαιούχου προς το Δημόσιο και το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Άρθρο 91 **Καταργούμενες διατάξεις**

Οι διατάξεις των προεδρικών διαταγμάτων 151/1998 (Α' 116) και 155/2013 (Α' 245) καταργούνται.

Άρθρο 92 **Αναδιοργάνωση Αποκεντρωμένων Διοικήσεων**

1. Αντικαθίστανται οι υποπεριπτώσεις α', γ' και δ' της περίπτωσης 2 της παρ. Β' του άρθρου 8 των προεδρικών διαταγμάτων 135/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής» (Α' 228), 136/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης» (Α' 229), 138/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας» (Α' 231), 139/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου» (Α' 232), 141/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου – Δυτικής Μακεδονίας» (Α' 234) και 142/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης» (Α' 235), ως εξής:

«α) Τμήμα Προϋπολογισμού, Δημοσιονομικών Αναφορών και Πληρωμών, το οποίο είναι αρμόδιο ιδίως για: αα) την κατάρτιση του τακτικού προϋπολογισμού της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, την παρακολούθηση και εποπτεία των οικονομικών μεγεθών από όλες τις πηγές χρηματοδότησης,

ββ) την αποτελεσματική διαχείριση και το συντονισμό των ενεργειών που αφορούν και έχουν επίπτωση στην κατάρτιση, αναθεώρηση και υλοποίηση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ) που περιλαμβάνει τις ετήσιες και μεσοπρόθεσμες δημοσιονομικές προβλέψεις.

γγ) την παρακολούθηση των οικονομικών εξελίξεων και την τήρηση όλων των οδηγιών του Υπουργείου Οικονομικών και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους σχετικά με την κατάρτιση και αναθεώρηση του ΜΠΔΣ και του προϋπολογισμού σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή κατά τη διάρκεια του έτους.

δδ) θέματα πληρωμών, όπως την παραγωγή στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Δημοσιονομικής Πολιτικής (ΟΠΣΔΠ) ηλεκτρονικών εντολών μεταφοράς και πίστωσης λογαριασμού προς την Τράπεζα της Ελλάδος για την εξόφληση των εκδιδόμενων χρηματικών ενταλάτων με πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών των δικαιούχων και την απόδοση των διενεργούμενων κρατήσεων υπέρ τρίτων σε αυτούς τη μέριμνα για τη διενέργεια συμψηφισμών και απόδοση στο Δημόσιο και στα οικεία ασφαλιστικά ταμεία των οφειλών των δικαιούχων που αναγράφονται στις σχετικές βεβαιώσεις φορολογικών και ασφαλιστικών οφειλών, την ενημέρωση των δικαιούχων και των φορέων για την έκδοση χρηματικών ενταλάτων και την πληρωμή των δικαιούχων, την καταχώριση στοιχείων και τήρηση των Μητρώων Κατασχέσεων και Εκχωρήσεων».

«γ) Τμήμα Οικονομικής Διαχείρισης, το οποίο είναι αρμόδιο ιδίως για:

αα) τη διενέργεια των δημοσιονομικών δεσμεύσεων και την τήρηση του μητρώου δεσμεύσεων,

ββ) τον έλεγχο, εκκαθάριση και έκδοση εντολής πληρωμής των δαπανών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας από το ευρωπαϊκό και εθνικό κανονιστικό πλαίσιο, την καταχώριση των στοιχείων των δικαιούχων δαπανών και την τήρηση του μητρώου αυτών,

γγ) την τακτοποίηση των χρηματικών ενταλάτων προπληρωμής και την έκδοση εντολών προς τους οικείους εκκαθαριστές αποδοχών για την επίσχεση των αποδοχών δημόσιων υπολόγων που καθυστερούν την απόδοση λογαριασμού, καθώς και την εισήγηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο για τον καταλογισμό του υπερήμερου υπολόγου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,

δδ) την τήρηση των λογιστικών βιβλίων και

εε) τη διασφάλιση της ορθής εκτέλεσης του προϋπολογισμού της Αποκεντρωμένης Διοίκησης την εφαρμογή των κατάλληλων ελέγχων και δικλείδων ασφαλείας σχετικά με τα έσοδα, τις δαπάνες, τις προμήθειες και τα περιουσιακά στοιχεία του φορέα».

«δ) Τμήμα Προμηθειών, Διαχείρισης Υλικού και Κρατικών Οχημάτων, το οποίο είναι αρμόδιο ιδίως για την κατάρτιση και παρακολούθηση εκτέλεσης του προγράμματος προμηθειών, καθώς και για λοιπά ζητήματα προμηθειών αρμοδιότητας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, την έγκριση για εγκατάσταση τηλεφωνικών συνδέσεων, τη μέριμνα για τη στέγαση και μεταστέγαση των Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και την

εξασφάλιση όλων των απαραίτητων λειτουργικών υποδομών τους, καθώς και για θέματα στέγασης δημοσίων υπηρεσιών, για θέματα που αφορούν στην κυκλοφορία των αυτοκινήτων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, στην κατ' εξαίρεση έγκριση οδήγησης αυτοκινήτων από υπαλλήλους που έχουν την απαιτούμενη κατά περίπτωση άδεια οδήγησης, θέματα που αφορούν σε τροχαία ατυχήματα προκαλούμενα από μηχανοκίνητα οχήματα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, την τήρηση μητρώου για όλα τα οχήματα και αυτοκινούμενα μηχανήματα των Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και τη μέριμνα για την κίνηση των οχημάτων αυτής».

2. Αντικαθίστανται οι περιπτώσεις α' έως δ' της παρ. 2 του άρθρου 21 των προεδρικών διαταγμάτων 136/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης» (Α' 229), 139/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου» (Α' 232) και οι περιπτώσεις α' έως δ' της παρ. 2 του άρθρου 22 των προεδρικών διαταγμάτων 135/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής» (Α' 228), 138/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Θεσσαλίας – Στερεάς Ελλάδας» (Α' 231), 141/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου – Δυτικής Μακεδονίας» (Α' 234) και 142/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης» (Α' 235), ως εξής:

«2. Προϊστάμενοι Τμημάτων της Διεύθυνσης Οικονομικού:

α. Στο Τμήμα Προϋπολογισμού, Δημοσιονομικών Αναφορών και Πληρωμών προϊστάται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού, ΠΕ Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού.

β. Στο Τμήμα Εκκαθάρισης Αποδοχών προϊστάται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού, ΠΕ Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού.

γ. Στο Τμήμα Οικονομικής Διαχείρισης προϊστάται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού, ΠΕ Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού.

δ. Στο Τμήμα Προμηθειών, Διαχείρισης Υλικού και Κρατικών Οχημάτων προϊστάται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού, ΠΕ Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού ή ΠΕ Μηχανικών όλων των κλάδων ή ΤΕ Μηχανικών όλων των κλάδων».

3. Το άρθρο 8 του π.δ 143/2010 «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου» (Α' 236) τροποποιείται ως εξής:

α) Η υποπερίπτωση δ' των περιπτώσεων 2 και 3 της παρ. Α' καταργείται.

β) Οι οργανικές μονάδες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι αρμόδιες για την ανάρτηση των αποφάσεων που εκδίδουν στο διαδίκτυο («πρόγραμμα Διαύγεια») στο πλαίσιο της ενίσχυσης της διαφάνειας στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Το Αυτοτελές Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου είναι αρμόδιο για τη μελέτη και παρακολούθηση της εφαρμογής μέτρων για την απλούστευση των διαδικασιών και την ταχεία διεκπεραίωση των διοικητικών ενεργειών στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αιγαίου και στους φορείς που εποπτεύονται από αυτή. Το Τμήμα Σχεδιασμού και Υπο-

στήριξης Πληροφοριακών Συστημάτων της Διεύθυνσης Εσωτερικών είναι αρμόδιο για να σχεδιάζει, αναπτύσσει και υποστηρίζει νέες ηλεκτρονικές υπηρεσίες που παρέχονται μέσω του διαδικτύου στον πολίτη, οργανώνει και αναπαριστά τα πληροφοριακά δεδομένα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης που είναι αναγκαία ή ζητούνται από άλλους δημόσιους φορείς, παρέχει ηλεκτρονικές υπηρεσίες ή υπηρεσίες μίας στάσης στον πολίτη και τις επιχειρήσεις, μεριμνά σε συνεργασία με τις καθ' ύλην αρμόδιες Διευθύνσεις για τη βέλτιστη αξιοποίηση των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) στο μετασχηματισμό και την απλούστευση διοικητικών διαδικασιών, μέσω των οποίων παρέχονται προβλεπόμενες από το νόμο υπηρεσίες και παροχές προς τον πολίτη και τις επιχειρήσεις. Επίσης, έχει την ευθύνη εκπλήρωσης του έργου των «Κομβικών Σημείων Επαφής» (ΚΟΣΕ) της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αιγαίου όπως προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις και σε συνεργασία με τις καθ' ύλην αρμόδιες Διευθύνσεις της Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

γ) Η υποπερίπτωση δ' της περίπτωσης 2 της παρ. Β' καταργείται.

δ) Οι αρμοδιότητες τήρησης μητρώου κληροδοτημάτων, ιδρυμάτων, διαθηκών και σχολαζουσών κληρονομιών, τήρησης του πρωτοκόλλου της Διεύθυνσης Κοινωνικών Περιουσιών, διεκπεραίωσης της αλληλογραφίας της Διεύθυνσης Κοινωνικών Περιουσιών, τήρησης και ενημέρωσης του φυσικού και ηλεκτρονικού αρχείου της Διεύθυνσης Κοινωνικών Περιουσιών και ενημέρωσης των πολιτών για θέματα αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Κοινωνικών Περιουσιών ασκούνται από το Τμήμα Γραμματείας και Πληροφόρησης Πολιτών της Διεύθυνσης Εσωτερικών.

ε) Η περίπτωση 2 της παρ. Α' αντικαθίσταται ως εξής: «2. Η Διεύθυνση Εσωτερικών έχει έδρα τον Πειραιά και συγκροτείται από τις ακόλουθες οργανικές μονάδες:

α) Τμήμα Προσωπικού

β) Τμήμα Προϋπολογισμού, Δημοσιονομικών Αναφορών και Πληρωμών

γ) Τμήμα Οικονομικής Διαχείρισης

δ) Τμήμα Προμηθειών και Διαχείρισης Υλικού

ε) Τμήμα Σχεδιασμού και Υποστήριξης Πληροφοριακών Συστημάτων

στ) Τμήμα Γραμματείας και Πληροφόρησης Πολιτών».

ζ) Η υποπερίπτωση β' της περίπτωσης 3 της παρ. Α' αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Τμήμα Προϋπολογισμού, Δημοσιονομικών Αναφορών και Πληρωμών, το οποίο είναι αρμόδιο ιδίως για:

αα) την κατάρτιση του τακτικού προϋπολογισμού της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, την παρακολούθηση και εποπτεία των οικονομικών μεγεθών από όλες τις πηγές χρηματοδότησης,

ββ) την αποτελεσματική διαχείριση και το συντονισμό των ενεργειών που αφορούν και έχουν επίπτωση στην κατάρτιση, αναθεώρηση και υλοποίηση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής (ΜΠΔΣ) που περιλαμβάνει τις ετήσιες και μεσοπρόθεσμες δημοσιονομικές προβλέψεις,

γγ) την παρακολούθηση των οικονομικών εξελίξεων και την τήρηση όλων των οδηγιών του Υπουργείου Οι-

κονομικών και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους σχετικά με την κατάρτιση και αναθεώρηση του ΜΠΔΣ και του προϋπολογισμού σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή κατά τη διάρκεια του έτους,

δδ) Αρμοδιότητες πληρωμών όπως την παραγωγή στο Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Δημοσιονομικής Πολιτικής (ΟΠΣΔΠ) ηλεκτρονικών εντολών μεταφοράς και πίστωσης λογαριασμού προς την Τράπεζα της Ελλάδος για την εξόφληση των εκδιδόμενων χρηματικών ενταλμάτων με πίστωση των τραπεζικών λογαριασμών των δικαιούχων και την απόδοση των διενεργούμενων κρατήσεων υπέρ τρίτων σε αυτούς, τη μέριμνα για τη διενέργεια συμψηφισμών και απόδοση στο Δημόσιο και στα οικεία ασφαλιστικά ταμεία των οφειλών των δικαιούχων που αναγράφονται στις σχετικές βεβαιώσεις φορολογικών και ασφαλιστικών οφειλών, την ενημέρωση των δικαιούχων και των φορέων για την έκδοση χρηματικών ενταλμάτων και την πληρωμή των δικαιούχων, την καταχώρηση στοιχείων και τήρηση των Μητρώων Κατασχέσεων και Εκχωρήσεων».

ζ) Στην περίπτωση 3 της παρ. Α' προστίθενται υποπεριπτώσεις γ' και δ' ως εξής:

«γ) Τμήμα Οικονομικής Διαχείρισης, το οποίο είναι αρμόδιο ιδίως για:

αα) τη διενέργεια των δημοσιονομικών δεσμεύσεων και την τήρηση του μητρώου δεσμεύσεων,

ββ) τον έλεγχο, εκκαθάριση και έκδοση εντολής πληρωμής των δαπανών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας από το ευρωπαϊκό και εθνικό κανονιστικό πλαίσιο, την καταχώριση των στοιχείων των δικαιούχων δαπανών και την τήρηση του μητρώου αυτών,

γγ) την εκκαθάριση των αποδοχών και κάθε είδους αποζημιώσεων για το τακτικό και έκτακτο προσωπικό της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και την έκδοση σχετικών βεβαιώσεων,

δδ) την τακτοποίηση των χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής και την έκδοση εντολών προς τους οικείους εκκαθαριστές αποδοχών για την επίσχεση των αποδοχών δημόσιων υπολόγων που καθυστερούν την απόδοση λογαριασμού, καθώς και την εισήγηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο για τον καταλογισμό του υπερήμερου υπολόγου, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις,

εε) την τήρηση των λογιστικών βιβλίων, στστ) τη διασφάλιση της ορθής εκτέλεσης του προϋπολογισμού της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, την εφαρμογή των κατάλληλων ελέγχων και δικλιδίων ασφαλείας σχετικά με τα έσοδα, τις δαπάνες, τις προμήθειες και τα περιουσιακά στοιχεία του φορέα.

δ) Τμήμα Προμηθειών και Διαχείρισης Υλικού, το οποίο είναι αρμόδιο ιδίως για την κατάρτιση και παρακολούθηση εκτέλεσης του προγράμματος προμηθειών, καθώς και για λοιπά ζητήματα προμηθειών αρμοδιότητας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, την έγκριση για εγκατάσταση τηλεφωνικών συνδέσεων, τη μέριμνα για τη στέγαση και μεταστέγαση των Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και την εξασφάλιση όλων των απαραίτητων λειτουργικών υποδομών τους, καθώς και για θέματα στέγασης δημοσίων υπηρεσιών».

η) Οι υποπεριπτώσεις γ' και ε' της περίπτωσης 3 της παραγράφου Α' αναριθμούνται σε ε' και στ'.

4. Η παρ. 1 του άρθρου 22 του π.δ. 143/2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Προϊστάμενοι Τμημάτων της Διεύθυνσης Εσωτερικών:

α. Στο Τμήμα Προσωπικού προϊστάται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού, ΠΕ Διοικητικού ή ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού.

β. Στο Τμήμα Προϋπολογισμού, Δημοσιονομικών Αναφορών και Πληρωμών προϊστάται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού, ΠΕ Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού.

γ. Στο Τμήμα Οικονομικής Διαχείρισης προϊστάται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού, ΠΕ Οικονομικού ή ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού.

δ. Στο Τμήμα Προμηθειών και Διαχείρισης Υλικού προϊστάται υπάλληλος των κλάδων ΠΕ Διοικητικού Οικονομικού, ΠΕ Οικονομικού, ΠΕ Διοικητικού ή ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού.

ε. Στο Τμήμα Σχεδιασμού και Υποστήριξης Πληροφοριακών Συστημάτων προϊστάται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής ή ΤΕ Πληροφορικής.

στ. Στο Τμήμα Γραμματείας και Πληροφόρησης Πολιτών προϊστάται υπάλληλος των κλάδων ΤΕ Διοικητικού Λογιστικού, ΔΕ Διοικητικών Γραμματέων ή ΔΕ Προσωπικού Η/Υ».

Άρθρο 93

Ανάκληση δέσμευσης πίστωσης και λοιπές τακτοποιητικές ενέργειες οικονομικού έτους 2016

1. Όσον αφορά το κλείσιμο του οικονομικού έτους 2016, οι Δημοσιονομικές Υπηρεσίες Εποπτείας και Ελέγχου (Δ.Υ.Ε.Ε.) σύμφωνα και με το εδάφιο β' υποπερίπτωση αα', περίπτωση α' του άρθρου 31 του ν. 4270/2014, διενεργούν όλες τις απαραίτητες πράξεις και παραλαμβάνουν τα σχετικά δικαιολογητικά για την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 79 παρ. 3, περιπτώσεις ε' και ι', 103 παρ. 1, 104 παρ. 1, 2 και 4, 114, 115 και 161 παρ. 1 του ν. 4270/2014, όπως ισχύει, καθώς και του άρθρου 31, παρ. 1 του ν. 4325/2015 (Α' 47).

2. Επιπρόσθετα, η προθεσμία του άρθρου 161 παρ. 1 του ν. 4270/2014, σχετικά με τη διενέργεια τακτοποιητικών λογιστικών εγγραφών για την εμφάνιση εσόδων και εξόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, που πραγματοποιήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 2016, παρατείνεται κατά ένα μήνα.

3. Ειδικά, οι πράξεις ανατροπής ανάληψης υποχρέωσης (ανακλητικές πράξεις) που εκδίδονται με ημερομηνία την 31η Δεκεμβρίου 2016 και οι οποίες ισχύουν από την ημερομηνία αυτή και αναρτώνται στο Πρόγραμμα «Διαύγεια» το αργότερο έως την 31η Ιανουαρίου 2017, διενεργούνται κατά τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 4 του ν. 4270/2014, όπως ισχύει.

4. Για την άσκηση των ανωτέρω αρμοδιοτήτων οι Δ.Υ.Ε.Ε. έχουν την ίδια καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα που έχουν οι Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου (Υ.Δ.Ε.) μέχρι 31.12.2016.

5. Οι Δ.Υ.Ε.Ε. εντός του πρώτου δεκαήμερου μηνός Ιανουαρίου 2017 αποστέλλουν στις οικονομικές υπηρεσίες

των φορέων, καταστάσεις με τα ανεκτέλεστα υπόλοιπα εκχωρήσεων και κατασχέσεων εις χείρας του Δημοσίου ως τρίτου, καθώς και αντίγραφα των αναγγελιών εκχωρήσεων και κατασχετηρίων.

6. Οι διενεργηθείσες κατά το έτος 2016 κάθε είδους δαπάνες του Υπουργείου Οικονομικών ή δαπάνες που βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και του ειδικού φορέα 23760, θεωρούνται νόμιμες, κατά παρέκκλιση των διατάξεων περί ανάληψης υποχρεώσεων και κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης και δύνανται να καταβάλλονται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Οικονομικών του τρέχοντος και του επομένου οικονομικού έτους.

7. Δαπάνες για τις οποίες οι σχετικές αποφάσεις ανάκλησης πιστώσεων του προϋπολογισμού του Υπουργείου Οικονομικών, οικονομικού έτους 2014, δεν κατέστη δυνατόν να εκδοθούν μέχρι 31.12.2014, δύνανται να πληρωθούν σε βάρος των πιστώσεων του τρέχοντος ή και του επομένου οικονομικού έτους κατά την προβλεπόμενη διαδικασία, τηρουμένων των λοιπών προϋποθέσεων νομιμότητας και κανονικότητας των δαπανών αυτών.

Άρθρο 94

Διαδικασία πληρωμής αποδοχών ετών 2016 και 2017

1. Οι Υπηρεσίες των φορέων της Κεντρικής Διοίκησης με αρμοδιότητα τη μέριμνα για την ανάληψη υποχρεώσεων για εκτέλεση δαπανών τακτικής μισθοδοσίας του προσωπικού που πληρώνεται με τη διαδικασία του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. 2/37345/0004/4.6.2010 κ.υ.α. (Β' 784) αποκτούν πλήρη πρόσβαση στο ΟΠΣΔΠ εντός μηνός Δεκεμβρίου 2016, προκειμένου να εκτελέσουν τις απαιτούμενες ενέργειες και πράξεις για την πληρωμή των ανωτέρω δαπανών που αφορούν στον προϋπολογισμό του 2017.

2. Για υποχρεώσεις που αφορούν δαπάνες για υπερωριακή εργασία, αμοιβή για εργασία κατά τις εξαιρετικές ημέρες και νυχτερινές ώρες, ειδική αποζημίωση για απασχόληση πλέον του πενήντα ημερών την εβδομάδα, υπερωριακή αποζημίωση εκπαιδευτικών, οι οποίες πραγματοποιούνται εντός του τελευταίου διμήνου του οικονομικού έτους 2016 και για την πληρωμή τους έχουν προβλεφθεί πιστώσεις στον προϋπολογισμό του επομένου οικονομικού έτους, δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παρ. 3β του άρθρου 58 του ν. 4438/2016 (Α' 220), εφόσον η ανωτέρω πρόβλεψη εγγραφής των πιστώσεων στο επόμενο οικονομικό έτος βεβαιώνεται ειδικά από τον οικείο Γενικό Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών ή τον Προϊστάμενο Οικονομικών Υπηρεσιών.

Άρθρο 95

Κύριοι διατάκτες προϋπολογισμού Υπουργείου Οικονομικών

1.α. Οι προϊστάμενοι των Δ.Υ.Ε.Ε. που εδρεύουν σε έδρα περιφέρειας σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 3852/2010 (Α' 87), καθίστανται κύριοι διατάκτες κατά την έννοια του άρθρου 65 του ν. 4270/2014 και για τις πιστώσεις που διατίθενται από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών στις Δ.Υ.Ε.Ε. που λειτουργούν στους λοι-

πους νομούς οι οποίοι ανήκουν στα γεωγραφικά όρια της οικείας περιφέρειας.

β. Ειδικά για τις πιστώσεις που αφορούν στις Δ.Υ.Ε.Ε. στις νομαρχίες Ανατολικής και Δυτικής Αττικής κύριοι διατάκτες καθίστανται οι προϊστάμενοι των Δ.Υ.Ε.Ε. στις νομαρχίες Αθηνών και Πειραιά αντίστοιχα.

2. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύναται να καθορίζεται κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος.

Άρθρο 96

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων των άρθρων 76-93 αρχίζει από 1.1.2017, ενώ των άρθρων 94-96 αρχίζει από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΛΟΙΠΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Άρθρο 97

Παράταση προθεσμιών παραγραφής δικαιώματος Δημοσίου για έκδοση πράξης

1. Στο τέλος της παρ. 8 του άρθρου 61 του ν. 4410/2016 (Α' 141) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Το προηγούμενο εδάφιο ισχύει και για τις λοιπές υποθέσεις της Ε.Γ. ΣΔΟΕ που περιέχονται στην αρμοδιότητα της Γ.Γ.Δ.Ε. με οποιονδήποτε τρόπο, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της περίπτωσης 1α της υποπαραγράφου Δ7 της παρ. Δ' του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94)».

2. Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξεων διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν την 31.12.2016 παρατείνονται κατά ένα (1) έτος από τη λήξη τους για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί, κατά τη δημοσίευσή του παρόντος, ή θα εκδοθούν μέχρι την 31.12.2016 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.

Άρθρο 98

Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας

Στο άρθρο 72 του ν. 4174/2013 (Α' 170) προστίθεται παράγραφος 49 ως εξής:

«49. Οι διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 εφαρμόζονται και για ενδοομιλικές συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν σε περιόδους που άρχισαν πριν από την 1.1.2012, εφόσον η υπόθεση είναι εκκρεμής κατά τη δημοσίευσή του παρόντος ενώπιον της Φορολογικής Διοίκησης ή των τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων ή του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Σε κάθε περίπτωση, εφόσον οι διατάξεις του άρθρου 56 του ν. 4174/2013 είναι ευνοϊκότερες για τον υπόχρεο,

εφαρμόζονται οι διατάξεις αυτές, ανεξάρτητα από το χρόνο πραγματοποίησης των ενδοομιλικών συναλλαγών».

Άρθρο 99

Τροποποιήσεις διατάξεων Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013)

1. Η παρ. 2 του άρθρου 13 του ν. 4172/2013, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 44 του ν. 4389/2016 (Α' 94), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους, υπολογίζεται ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) του οχήματος ως εξής:

- α) για ΛΤΠΦ από 0 έως 12.000 ευρώ ως ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- β) για ΛΤΠΦ από 12.001 έως 17.000 ευρώ ως ποσοστό επτά τοις εκατό (7%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- γ) για ΛΤΠΦ από 17.001 έως 20.000 ευρώ ως ποσοστό δεκατέσσερα τοις εκατό (14%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- δ) για ΛΤΠΦ από 20.001 έως 25.000 ευρώ ως ποσοστό δεκαοκτώ τοις εκατό (18%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- ε) για ΛΤΠΦ πλέον των 25.001 ευρώ ως ποσοστό είκοσι δύο τοις εκατό (22%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα, ανεξάρτητα αν το όχημα ανήκει στην επιχείρηση ή είναι μισθωμένο με οποιονδήποτε τρόπο στα ανωτέρω πρόσωπα. Το ανωτέρω ποσοστό καθενός οχήματος δεν επιμερίζεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα.

Η αξία της παραχώρησης του οχήματος μειώνεται βή-σση παλαιότητας ως εξής:

- i) 0-2 έτη καμία μείωση
- ii) 3-5 έτη μείωση δέκα τοις εκατό (10%)
- iii) 6-9 έτη μείωση είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)
- iv) Από 10 έτη και μετά μείωση πενήντα τοις εκατό (50%).

Από τις διατάξεις του παρόντος εξαιρούνται τα οχήματα που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς και έχουν Λιανική Τιμή Πώλησης προ Φόρων έως 12.000 ευρώ».

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται για εισοδήματα που αποκτώνται από την 1η Ιανουαρίου 2016 και μετά.

2.α. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 47 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση κεφαλαιοποίησης ή διανομής κερδών για τα οποία δεν έχει καταβληθεί φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων ή νομικών οντοτήτων, το ποσό που διανέμεται ή κεφαλαιοποιείται φορολογείται σε κάθε περίπτωση ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη φορολογικών ζημιών».

β. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή για φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2017 και μετά.

3. Στην παρ. 3 του άρθρου 52 του ν. 4172/2013 η φράση «της λογιστικής αξίας τους» αντικαθίσταται με τη φράση «της φορολογητέας αξίας τους».

4.α. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 59 του ν. 4172/2013, όπως αυτό προστέθηκε με την περίπτωση α' της παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 4283/2014 (Α' 189), καταργείται.

β. Στο τέλος του άρθρου 60 του ν. 4172/2013 προστίθεται νέα παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται για το εισόδημα από μισθωτή εργασία που καταβάλλουν η Ιερά Κοινότητα, οι Ιερές Μονές του Αγίου Όρους και τα εξαρτήματα αυτών».

γ. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 61 του ν. 4172/2013, όπως αυτό προστέθηκε με την περίπτωση β' της παρ. 4 του άρθρου 22 του ν. 4283/2014, καταργείται.

δ. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου ισχύουν για τα εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά.

5. Η περίπτωση α' της παρ. 33 του άρθρου 72 του ν. 4172/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Η ισχύς του άρθρου 41 του παρόντος αναστέλλεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2017».

6.α. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 278 του ν. 4364/2016 (Α' 13) προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση για τις ανάγκες φορολογίας εισοδήματος παραμένουν σε ισχύ οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν.δ. 400/1970 (Α' 10) περί τήρησης επαρκών τεχνικών αποθεμάτων και οι κατ' εφαρμογή του εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες τροποποιούνται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών».

β. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2016 και μετά.

Άρθρο 100

Μετά την παράγραφο 35 του άρθρου 72 του ν. 4172/2013 (Α' 167) προστίθεται παράγραφος 35Α, ως εξής:

«35Α. Όταν το πραγματικό εισόδημα των φορολογουμένων κατά το φορολογικό έτος 2016 δεν υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ και το τεκμαρτό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 9.500 ευρώ και εφόσον δεν ασκείται επιχειρηματική δραστηριότητα για την οποία απαιτείται η υποβολή δήλωσης έναρξης εργασιών ή ατομική αγροτική δραστηριότητα, το εισόδημα αυτό, εξαιρουμένου του εισοδήματος από κεφάλαιο και από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων, φορολογούνται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 15 και την παρ. 1 του άρθρου 16. Εάν το πραγματικό εισόδημα της προηγούμενης παραγράφου υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ, το υπερβάλλον ποσό φορολογείται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 29. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για τους φορολογούμενους που διέκοψαν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, για το εισόδημα που απέκτησαν μετά τη διακοπή της».

Άρθρο 101

Τροποποιήσεις διατάξεων του Κώδικα ΦΠΑ

1. Η παρ. 1 του άρθρου 39β του ν. 2859/2000 (Κύρωση του Κώδικα ΦΠΑ Α' 248) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κατά παρέκκλιση των γενικών διατάξεων του παρόντος Κώδικα, οι υποκείμενοι των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει τα δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ, μπορούν να επιλέξουν την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος του παρόντος άρθρου. Για τους υποκείμενους που δεν έχουν λειτουργήσει επί ένα πλήρες φορολογικό έτος, ο ετήσιος κύκλος εργασιών υπολογίζεται με αναγωγή του ήδη πραγματοποιηθέντος κύκλου εργασιών σε 12μηνη περίοδο».

2. Στο άρθρο 39β προστίθεται παράγραφος 2α, ως εξής:

«2.α. Οι εφαρμοζόμενοι συντελεστές είναι, σε κάθε περίπτωση, οι ισχύοντες κατά το χρόνο που νομίμως εκδίδεται το φορολογικό στοιχείο».

3. Στην περίπτωση Α' της παρ. 4 του άρθρου 39β ο αριθμός «28β» αντικαθίσταται με τον αριθμό «28».

4. Η παρ. 5 του άρθρου 39β αντικαθίσταται ως εξής: «5. Η ένταξη στο καθεστώς πραγματοποιείται με υποβολή δήλωσης στην αρμόδια υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης, ισχύει από την έναρξη της επόμενης φορολογικής περιόδου και δεν μπορεί να παύσει πριν το πέρας του επόμενου φορολογικού έτους. Η δήλωση ένταξης στο ειδικό καθεστώς μπορεί να ανακληθεί με υποβολή δήλωσης εξόδου, μέχρι την τελευταία ημέρα πριν την έναρξη της φορολογικής περιόδου για την οποία ισχύει».

5. Η παρ. 6 του άρθρου 39β αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Στο ειδικό καθεστώς δεν μπορεί να ενταχθεί υποκείμενος στο φόρο, ο οποίος αποδεδειγμένα κατά τη διάρκεια των δύο προηγούμενων φορολογικών ετών δεν έχει υποβάλει δηλώσεις ΦΠΑ και εισοδήματος».

6. Η παρ. 9 του άρθρου 39β αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Ο υποκείμενος στον φόρο δεν μπορεί να παραμείνει στο ειδικό καθεστώς στην περίπτωση που δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις, όπως ορίζονται από αυτό. Στην περίπτωση αυτή η Φορολογική Διοίκηση ενημερώνει αιτιολογημένα τον υποκείμενο για την έξοδο του από το καθεστώς, καθώς και για τη φορολογική περίοδο υπαγωγής του στους κανόνες του κανονικού καθεστώτος.

Στην περίπτωση υπέρβασης του ορίου που προβλέπεται στην παράγραφο 1, ο υποκείμενος οφείλει να υποβάλει στη Φορολογική Διοίκηση αίτηση εξόδου από το καθεστώς. Η ένταξη στο κανονικό καθεστώς θα ισχύει από το φορολογικό έτος που ακολουθεί το φορολογικό έτος εντός του οποίου πραγματοποιήθηκε η εν λόγω υπέρβαση.

Ο υποκείμενος στο φόρο μπορεί να ζητήσει την έξοδο του με δήλωση που υποβάλλει στη Φορολογική Διοίκηση και η έξοδος ισχύει από τη φορολογική περίοδο που έπεται της φορολογικής περιόδου κατά την οποία υποβάλλεται η εν λόγω δήλωση εξόδου, υπό την προϋπόθεση ότι έχει εξαντληθεί το χρονικό διάστημα της υποχρεωτικής παραμονής στο ειδικό καθεστώς.

Οι υποκείμενοι στο φόρο που εξέρχονται από το ειδικό καθεστώς οφείλουν, με τη δήλωση της τελευταίας πριν την έξοδό τους, φορολογικής περιόδου, να αποδώσουν το φόρο για όλα τα ανεξόφλητα φορολογικά στοιχεία που έχουν εκδώσει, με αντίστοιχη άσκηση δικαιώματος έκπτωσης των ανεξόφλητων φορολογικών στοιχείων που έχουν λάβει από μη ενταγμένους στο ειδικό καθε-

στώσ προμηθευτές τους. Κατά τον ίδιο χρόνο ασκείται το δικαίωμα έκπτωσης των πελατών των ανωτέρω προσώπων για τα ανεξόφλητα φορολογικά στοιχεία που έχουν λάβει από τα πρόσωπα αυτά, μέχρι το τέλος της φορολογικής αυτής περιόδου».

Άρθρο 102

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 3091/2002

1. Η παρ. 8 του άρθρου 15 του ν. 3091/2002 (Α' 330) αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Οι εξαιρέσεις των περιπτώσεων α', β' και γ' της παραγράφου 3 εφαρμόζονται και στην περίπτωση που τα φυσικά πρόσωπα, τα οποία κατέχουν τις μετοχές, μερίδια ή μερίδες εταιρειών με καταστατική έδρα στην Ελλάδα ή σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) - εφόσον τα κράτη αυτά δεν ανήκουν στα μη συνεργάσιμα κράτη, όπως ορίζονται στις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος - οι οποίες είχαν αποκτήσει ακίνητα μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2009, υπό την προϋπόθεση ότι τα φυσικά πρόσωπα ήταν, κατά το χρόνο φορολογίας, φορολογικοί κάτοικοι κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) - εφόσον τα κράτη αυτά δεν ανήκουν στα μη συνεργάσιμα κράτη, όπως ορίζονται στις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος - και διέθεταν αριθμό φορολογικού μητρώου του κράτους αυτού. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται εφόσον τα πρόσωπα αυτά απέκτησαν αριθμό φορολογικού μητρώου στην Ελλάδα μετά το χρόνο φορολογίας και σε κάθε περίπτωση εντός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

9. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται τα απαιτούμενα κατά περίπτωση δικαιολογητικά για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού και κάθε άλλο σχετικό θέμα».

2. Οι ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και για υποθέσεις οι οποίες κατά την κατάθεση του παρόντος είναι εκκρεμείς ενώπιον της Φορολογικής Διοίκησης ή των Διοικητικών Δικαστηρίων, καθώς και για υποθέσεις για τις οποίες εκκρεμεί η προθεσμία άσκησης ενδικοφανούς ή δικαστικής προσφυγής ή ενδίκου μέσου. Επίσης, εφαρμόζονται και για υποθέσεις για τις οποίες κατά την κατάθεση του παρόντος οι σχετικές πράξεις έχουν εκδοθεί αλλά δεν έχουν κοινοποιηθεί, οπότε και τροποποιούνται με πράξη του οργάνου που τις εξέδωσε.

Για τη χορήγηση της εξαιρέσεως στις περιπτώσεις αυτές επιβάλλεται το πρόστιμο της περίπτωσης ε' της παρ. 2 του άρθρου 54 του ν. 4174/2013 για κάθε έτος καθυστέρησης απόκτησης του αριθμού φορολογικού μητρώου.

Άρθρο 103

Τροποποιήσεις διατάξεων

του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα

1. Στο άρθρο 39 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν. 2960/2001, Α' 265) προστίθεται νέα παράγραφος 8 ως εξής:

«8. α) Επιχειρήσεις ναυπήγησης και επισκευής πλοίων δύνανται να λειτουργούν ως Ελεύθερα Τελωνειακά Συγκροτήματα με τους όρους και προϋποθέσεις που

καθορίζονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων.

β) Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζεται η διαδικασία για την τροποποίηση και επέκταση των λειτουργούντων στην Ελλάδα Ελεύθερων Τελωνειακών Συγκροτημάτων, Ελεύθερων Τελωνειακών Χώρων και Χώρων Τελωνειακής Επίβλεψης».

2. Η παρ. 1 του άρθρου 109 του ν. 2960/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η βεβαίωση και η είσπραξη του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.), που αναλογεί στα προϊόντα του άρθρου 53 του παρόντα Κώδικα, ενεργείται από την αρμόδια Αρχή κατά τη θέση των προϊόντων σε ανάλωση, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 8 του παρόντος άρθρου και των άρθρων 110 και 111 του παρόντα Κώδικα».

3. α. Μετά την παρ. 7 του άρθρου 109 του ν. 2960/2001 προστίθεται νέα παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Στις περιπτώσεις εφοδιασμού αεροκαφών με καύσιμα τα οποία εξέρχονται από φορολογικές αποθήκες και δεν παρέχεται απαλλαγή είτε από Ε.Φ.Κ. είτε από Φ.Π.Α., οι αναλογούντες κατά περίπτωση φόροι βεβαιώνονται και εισπράττονται έως την εικοστή (20ή) ημέρα του επόμενου μήνα από το μήνα παράδοσης των καυσίμων».

β. Η παράγραφος 8 αναριθμείται σε 9.

Άρθρο 104

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 2960/2001 (Α' 265)

Το δεύτερο εδάφιο του σημείου στ' της παρ. 7 του άρθρου 25 του ν. 2960/2001 (Α' 265) «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» καταργείται.

Άρθρο 105

Ρυθμίσεις ζητημάτων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων και της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων

1. Μετατρέπεται μία (1) κενή θέση του κλάδου Διοικητικού - Οικονομικού, κατηγορίας ΠΕ της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών σε θέση δικηγόρου με έμμισθη εντολή, η οποία πληρούται από δικηγόρο απασχολούμενο με πάγια αντιμισθία στο Δημόσιο ή σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου του δημοσίου τομέα, με επιστημονική εξειδίκευση και τουλάχιστον δεκαετή εμπειρία στο φορολογικό δίκαιο, για την υποβοήθηση του γραφείου του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και την ενασχόληση εν γένει με τα ζητήματα των λειτουργικών αρμοδιοτήτων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, διατηρουμένης σε κάθε περίπτωση της αρμοδιότητας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Ο δικηγόρος τοποθετείται στην αντίστοιχη θέση για ορισμένο ή αόριστο χρόνο, με Κοινή Απόφαση του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού και του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ), κατά παρέκκλιση των ισχυουσών γενικών και ειδικών διατάξεων. Σε περίπτωση πλήρωσης της θέσης για ορισμένο χρόνο, μετά την παρέλευση αυτού, ο δικηγόρος επανέρχεται αυτοδίκαια στην αρχική θέση από την οποία προήλθε. Σε περίπτωση τοποθέτησης για αόριστο

χρόνο, ο δικηγόρος επανέρχεται στην αρχική θέση από την οποία προήλθε, είτε κατόπιν αιτήσεως του ίδιου είτε κατόπιν ειδικής και αιτιολογημένης απόφασης του ΓΓΔΕ που λαμβάνεται για σπουδαίο λόγο. Σε περίπτωση που η θέση στην υπηρεσία από την οποία προήλθε έχει ήδη πληρωθεί, συστήνεται προσωποπαγής θέση στην υπηρεσία αυτή για την επαναφορά του δικηγόρου στην αρχική του θέση.

2. α. Στο άρθρο 5 του ν. 3943/2011, προστίθεται παράγραφος 13 ως εξής:

«13. Για τις ένορκες διοικητικές εξετάσεις (ΕΔΕ), που διενεργούνται στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων του Υπουργείου Οικονομικών, δεν ισχύουν οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 126 του ν. 3528/2007».

β. Οι παράγραφοι 13, 14, 15 και 16 του άρθρου 5 του ν. 3943/2011 αναριθμούνται σε 14, 15, 16 και 17, αντίστοιχα.

3. Η παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 4389/2016 (Α' 94) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η Αρχή ενημερώνει περιοδικά τον Υπουργό Οικονομικών, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 20 του παρόντος νόμου. Ο Υπουργός δεν δύναται, για συγκεκριμένες υποθέσεις ή περιπτώσεις, να υποβάλει προς την Αρχή αίτημα παροχής πληροφοριών ή να παράσχει δεσμευτικές οδηγίες. Η Αρχή υποχρεούται να παρέχει στον Υπουργό Οικονομικών συγκεντρωτικά και αναλυτικά στοιχεία σε επίπεδο Α.Φ.Μ. (μικροδοδεμένα) στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων του, μετά από διαδικασία ψευδωνυμοποίησής τους».

4. Η υποπερίπτωση ββ' της περίπτωσης θ' της παραγράφου 4 του άρθρου 14 του ν. 4389/2016 (Α' 94) αντικαθίσταται ως εξής:

«ββ) Καθορίζει ή ανακαθορίζει την κατά τόπον και την καθ' ύλην αρμοδιότητα των Υπηρεσιών της Αρχής, την περαιτέρω εξειδίκευση των αρμοδιοτήτων τους, την έδρα και τον τίτλο αυτών, την ημερομηνία έναρξης ή παύσης λειτουργίας τους, καθώς και τις ιδιαίτερα σημαντικού ύψους οφειλές και τους οφειλέτες αυτών, ποια πρόσωπα θεωρούνται φορολογούμενοι μεγάλου πλούτου και ποιος θεωρούνται μεγάλες επιχειρήσεις».

5. Οι διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 4389/2016 δεν θίγονται από τις διατάξεις του ν. 4440/2016 (Α' 224).

6. α. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 4389/2016 διαγράφονται οι λέξεις «σε πρώτο βαθμό».

β. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης α' της ως άνω παραγράφου 1 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Για την αρμοδιότητα του Πειθαρχικού Συμβουλίου της Αρχής εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 120 του ν. 3528/2007 (Α' 26), όπως εκάστοτε ισχύει».

7. Στο άρθρο 36 του ν. 4389/2016 προστίθενται παράγραφοι 3, 4, 5 και 6, ως εξής:

«3. Στην αρμοδιότητα του ΕΝΓΔΕ περιλαμβάνονται, ιδίως:

α) Η εν γένει νομική υποστήριξη της ΑΑΔΕ, με την έκδοση γνωμοδοτήσεων σε ερωτήματα που υποβάλλονται από τον Διοικητή της και πρακτικών γνωμοδοτήσεων επί αιτήσεων εξωδίκου αναγνωρίσεως απαιτήσεως, δικαστικού και εξωδίκου συμβιβασμού και επί της τη-

ρητέας δικαστικής ή διοικητικής πορείας των υποθέσεων. Ερωτήματα που άπτονται της φορολογικής και τελωνειακής νομοθεσίας υποβάλλονται αποκλειστικώς από τον Διοικητή της ΑΑΔΕ, οπότε και μόνον οι επ' αυτών εκδιδόμενες και γενόμενες αποδεκτές γνωμοδοτήσεις δεσμεύουν τις αντίστοιχες αρχές, με εξαίρεση τα σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 4389/2016 ερωτήματα, για τα οποία η ως άνω αρμοδιότητα ασκείται παράλληλα και από τον Υπουργό Οικονομικών. Επί των ερωτημάτων του προηγούμενου εδαφίου δεν χορηγείται αντίγραφο των εισηγήσεων. Με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 6 του Οργανισμού του ΝΣΚ (ν. 3086/2002, Α' 324) και στην παράγραφο 4, η αποδοχή ή μη των γνωμοδοτήσεων και η έγκριση ή μη των πρακτικών γίνεται με επισημειωματική πράξη του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

β) Η παράσταση, υποστήριξη και υπεράσπιση των υποθέσεων, για τις οποίες είναι κατά νόμο υποχρεωτική η παράσταση με μέλος του ΝΣΚ, ενώπιον του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου, του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, του Συμβουλίου της Επικρατείας, του Αρείου Πάγου και όλων των διοικητικών, πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων των Αθηνών και ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων Πειραιώς για τις φορολογικές και τελωνειακές υποθέσεις, επιφυλασσομένης της κατά την περίπτωση ε' της παρ. 1 του άρθρου 8 του Οργανισμού του ΝΣΚ (ν. 3086/2002, Α' 324) αρμοδιότητας του Προέδρου του ΝΣΚ.

γ) Η απόφαση για τη μη άσκηση ενδίκων μέσων κατά των ανέκκλητων δικαστικών αποφάσεων, αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις παραδεκτής ασκήσεως ή δεν παρέχονται βάσιμοι λόγοι, και η άσκηση των αιτήσεων, ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Αρείου Πάγου. Η γνωμοδότηση για τη μη άσκηση ενδίκων μέσων κατά των δικαστικών αποφάσεων, αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις παραδεκτής ασκήσεως ή δεν παρέχονται βάσιμοι λόγοι και η άσκηση των ενδίκων βοηθημάτων και μέσων ενώπιον των δικαστηρίων της ουσίας επί υποθέσεων για τις οποίες είναι κατά νόμο υποχρεωτική η παράσταση με μέλος του και ανήκουν στην αρμοδιότητα του Γραφείου.

δ) Η νομική υποστήριξη κατά την κατάρτιση των συμβάσεων στις οποίες συμβάλλεται η ΑΑΔΕ. Η νομοτεχνική υποστήριξη της ΑΑΔΕ κατά την κατάρτιση προτάσεων σχεδίων νόμων και κανονιστικών πράξεων, εφόσον παραπέμπονται αρμοδίως από τον Διοικητή της.

ε) Η εισήγηση προς τον Διοικητή της ΑΑΔΕ, για τη λήψη νομοθετικών μέτρων, τα οποία είναι αναγκαία για την άρση των προβλημάτων που παρατηρούνται κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας και εν γένει για την προστασία των δικαιωμάτων και συμφερόντων του Δημοσίου και, γενικότερα, του δημόσιου συμφέροντος.

στ) Η άμεση ενημέρωση των αρμοδίων Κεντρικών Διευθύνσεων και υπηρεσιών που υπάγονται στην ΑΑΔΕ ή απευθείας στον Διοικητή της, για τη νομολογία των ανωτάτων δικαστηρίων επί των δικαστικών υποθέσεων αρμοδιότητας του Γραφείου.

ζ) Η σύνταξη και αποστολή σχεδίων δικογράφων ενδίκων μέσων και η αποστολή υπομνημάτων προς υποβοήθηση του έργου των φορολογικών και τελωνειακών αρχών και η υποβοήθηση του έργου των υπηρεσιών εν γένει της ΑΑΔΕ για τη σύνταξη της εκθέσεως απόψεως προς τα δικαστήρια, επί περιπτώσεων και δυσχερών νομικών ζητημάτων.

η) Η συμμετοχή σε συλλογικά όργανα που συστήνονται για θέματα που εμπíπτουν στην αρμοδιότητα της ΑΑΔΕ, κατόπιν υποβολής αιτήματος του Διοικητή.

4. Για τη μη άσκηση ενδίκων μέσων επί φορολογικών και τελωνειακών υποθέσεων και υποθέσεων εκτελέσεως (κοινής και διοικητικής), καθώς και για την εισαγωγή ή μη στο ακροατήριο των πάσης φύσεως υποθέσεων επί των οποίων έχουν εκδοθεί αποφάσεις σε συμβούλιο κατά τη διαδικασία των άρθρων 34Α και 34Β του π.δ. 18/1989, του άρθρου 126Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ή κατ'άλλη παρόμοια διαδικασία, αποφαίνεται η Τριμελής Επιτροπή του Γραφείου, ύστερα από προφορική εισήγηση του εισηγητή της υπόθεσης, με χρονολογημένη ενυπόγραφη επί του επίσημου αντιγράφου της απόφασης, πράξη των μελών της, στην οποία περιέχεται συνοπτική αιτιολογία. Για την άσκηση της αρμοδιότητάς της αυτής η Επιτροπή απαρτίζεται από έναν Αντιπρόεδρο ή έναν Νομικό Σύμβουλο, έναν Πάρεδρο και τον εισηγητή της υπόθεσης.

5. Το ΕΝΓΔΕ συντάσσει ετήσια έκθεση, η οποία υποβάλλεται στον Διοικητή της Αρχής μέχρι τέλους Μαρτίου κάθε έτους. Στην έκθεση αυτή γίνεται καταγραφή και αποτίμηση του έργου του Γραφείου του προηγούμενου έτους. Στην έκθεση περιλαμβάνονται συνοπτική παράθεση των δικαστικών αποφάσεων αρμοδιότητας της ΑΑΔΕ, που εκδόθηκαν από το ΑΕΔ και τα ανώτατα δικαστήρια, παρατηρήσεις και εισήγηση για τις ρυθμίσεις που είναι αναγκαίες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που εντοπίζονται, με ειδικότερη επισήμανση των αιτίων ακυρώσεως κανονιστικών ή ατομικών πράξεων.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως και 5 του άρθρου 55 του ν. 2214/1994 (Α' 75) καταργούνται».

8. Το δέκατο εδάφιο του άρθρου 37 του ν. 4389/2016 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για την αποτελεσματική άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, παρέχεται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών και σε εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους αυτών απευθείας πρόσβαση ή πρόσβαση κατόπιν αιτήματος, εφόσον δεν είναι δυνατή η απευθείας πρόσβαση, στα συγκεντρωτικά και αναλυτικά στοιχεία που τηρούνται, σε επίπεδο Α.Φ.Μ. (μικροδεδομένα), στο Σύστημα Διοικητικής Πληροφόρησης της Αρχής (Management Information System – MIS) ή σε οποιοδήποτε άλλο πληροφοριακό σύστημα σε επίπεδο εφαρμογής, μετά από διαδικασία ψευδωνυμοποίησής τους. Η Αρχή είναι υπεύθυνη για την ομαλή λειτουργία, τη συντήρηση, την αναβάθμιση, καθώς και την έγκαιρη και διαρκή ενημέρωση, έως και την τελευταία εργάσιμη μέρα κάθε μήνα με τα δεδομένα του προηγούμενου μήνα, του Συστήματος Διοικητικής Πληροφόρησης της Αρχής (Management Information System - MIS) ή οποιοδήποτε άλλου πληροφοριακού συστήματος, ώστε να διασφαλίζεται η

απρόσκοπτη παροχή των παραπάνω συγκεντρωτικών και αναλυτικών στοιχείων, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων και Διοικητικής Υποστήριξης (Γ.Γ.Π.Σ. και Δ.Υ.). Η παρούσα διάταξη ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2017».

9. Στο άρθρο 40 του ν. 4389/2016 (Α' 94) προστίθεται νέα παράγραφος 7, ως ακολούθως:

«7. Το τμήμα της πάγιας προκαταβολής του Υπουργείου Οικονομικών που αφορά τον ειδικό φορέα 23-180 όπως ισχύει, σύμφωνα με την αρ. Δ.Ο.Δ. Α 4013142 ΕΞ 2016/11.7.16 (Β' 2328) κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, ως προς το ύψος, το είδος και το ποσοστό δαπανών που πληρώνονται σε βάρος του προαναφερθέντος ειδικού φορέα, περιέρχεται στην Α.Α.Δ.Ε. Με απόφαση του Διοικητή της Αρχής καθορίζεται ο υπόλογος διαχειριστής αυτής».

10. Στο άρθρο 41 του ν. 4389/2016 (Α' 94) προστίθεται παράγραφος 12, ως εξής:

«12. Έντυπα που χρησιμοποιούνται από τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων (Γ.Γ.Δ.Ε.) θα χρησιμοποιούνται από 1.1.2017 και από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων αυτών».

Άρθρο 106

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4410/2016

Οι παράγραφοι 3 και 6 του άρθρου 6 του ν. 4410/2016 (Α' 141) αντικαθίστανται ως εξής:

«3. α) Το Συντονιστικό Επιχειρησιακό Κέντρο συγκροτείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων. Το αναγκαίο για τη συγκρότησή του προσωπικό προέρχεται από τις κάτωθι αναφερόμενες υπηρεσίες, και συγκεκριμένα ένας υπάλληλος κατ'αντιστοιχία από: αα) τη Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ε.Φ.Κ. της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων ως Πρόεδρος, ββ) την Ελληνική Αστυνομία, ως Αντιπρόεδρος, γγ) τη Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς, ως Γραμματέας,

δδ) τη Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, ως μέλος,

εε) το Λιμενικό Σώμα, ως μέλος, στστ) την Ειδική Γραμματεία του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, ως μέλος,

ζζ) τη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, ως μέλος.

β) Το προσωπικό του ΣΕΚ συνεπικουρείται στο έργο του από είκοσι (20) επιπλέον υπαλλήλους, οι οποίοι προέρχονται από τις υπηρεσίες που αναφέρονται στην υποπαραγράφο Α' της παρούσας παραγράφου, καθώς και από τις λοιπές υπηρεσίες του Δημοσίου τομέα.

γ) Το προσωπικό των υποπαραγράφων Α' και β', πλην αυτού που προέρχεται από Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς μετακινείται ή αποσπάται, κατά περίπτωση, στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων – Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ε.Φ.Κ. - Διεύθυνση Στρατηγικής Τελωνειακών Ελέγχων και Παραβάσεων. Ειδικότερα η απόσπαση, διενεργείται με κοινή απόφαση του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού και του Γενικού Γραμματέα της Γ.Γ.Δ.Ε., για δύο έτη, κατά πα-

ρέκκλιση των κείμενων διατάξεων, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη γνώμη των οικείων Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Με όμοια πράξη μπορεί να διακόπτεται η εν λόγω απόσπαση.

δ) Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου και κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης το προσωπικό της περίπτωσης γγ' της υποπαραγράφου α', καθώς και αυτό της υποπαραγράφου β' που προέρχεται από την υπηρεσία της περίπτωσης γγ', που έχει αποσπασθεί από άλλους φορείς στη Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, θεωρούνται υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς και υπηρετούν με κοινή απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων και του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς, κατά αποκλειστική απασχόληση, στο ΣΕΚ, για την υλοποίηση του έργου αυτού, χωρίς να επηρεάζεται η απόσπασή τους στη Γενική Γραμματεία για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς. Με όμοια πράξη μπορεί να διακόπτεται η εν λόγω αποκλειστική απασχόληση στο ΣΕΚ.

ε) Η κατά τα ανωτέρω υπηρεσία στο Συντονιστικό Επιχειρησιακό Κέντρο θεωρείται για κάθε συνέπεια, ως κανονική υπηρεσία στο Σώμα Ασφαλείας ή στην Υπηρεσία από την οποία προέρχεται το αποσπώμενο προσωπικό.

στ) Η γραμματειακή υποστήριξη του Συντονιστικού Επιχειρησιακού Κέντρου παρέχεται με μέριμνα της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ε.Φ.Κ».

«6. Κάθε θέμα, αναφορικά με την οργάνωση, τη δομή, τη λειτουργία και τις υποδομές του Σ.Ε.Κ. καθορίζεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Γ.Γ.Δ.Ε».

Άρθρο 107

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 2969/2001

1. Η παρ. 8 της περίπτωσης Ε' του άρθρου 7 του ν. 2969/2001 «Αιθυλική αλκοόλη και αλκοολούχα προϊόντα» (Α' 281) αντικαθίσταται ως εξής:

«8.α) Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παρ. 1α) του άρθρου 39 του ν. 4308/2014 (Α' 251) καθώς και κάθε άλλης διάταξης που ρυθμίζει κατά διάφορο τρόπο την έκδοση λογιστικών στοιχείων και την τήρηση λογιστικών αρχείων, η διάθεση του παραγόμενου έτοιμου προϊόντος απόσταξης από τα δικαιούχα παραγωγής πρόσωπα της παραγράφου 1 της παρούσας περίπτωσης πραγματοποιείται με την έκδοση λογιστικών στοιχείων, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στις σχετικές διατάξεις του ν. 4308/2014. Τα ως άνω αναφερόμενα πρόσωπα, έχουν υποχρέωση τήρησης και ενημέρωσης λογιστικών αρχείων. Για τη διακίνηση του ως άνω προϊόντος απόσταξης, εκδίδεται σχετικό παραστατικό κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 5 του ν. 4308/2014, το οποίο συνοδεύει το προϊόν μέχρι τον τελικό προορισμό του. Δεν απαιτείται έκδοση παραστατικού διακίνησης, εφόσον εκδίδεται άμεσα λογιστικό στοιχείο αξίας».

β) Από τις διατάξεις της υποπαραγράφου α' της παρούσας εξαιρούνται τα δικαιούχα παραγωγής φυσικά πρόσωπα, τα οποία παράγουν το προϊόν αυτό, μέχρι το ανώτατο όριο των 120 κιλών ανά αποστακτική περίοδο και ανά πρόσωπο, αποκλειστικά για κατανάλωση από τα

ίδια, τα μέλη της οικογενείας τους ή τους προσκεκλημένους τους, απαγορευομένης της εμπορίας. Σε περίπτωση διακίνησης του ως άνω προϊόντος από τα πρόσωπα αυτά ή για λογαριασμό τους, αυτό συνοδεύεται από αντίγραφο της άδειας απόσταξης καθώς και του αποδεικτικού είσπραξης των φορολογικών επιβαρύνσεων.

γ) Το εν λόγω προϊόν διατίθεται χύμα, χωρίς οποιασδήποτε μορφής τυποποίηση, σε δοχεία από γυαλί ή και άλλο κατάλληλο υλικό σύμφωνα με τους σχετικούς όρους χρήσης που προβλέπονται στην ισχύουσα ενωσιακή και εθνική νομοθεσία όσον αφορά τη μετανάστευση στα αλκοολούχα ποτά».

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 2969/2001 προστίθεται περίπτωση ζ' ως εξής:

«ζ) Οι μικροί αποσταγματοποιοί (διήμεροι) οι οποίοι διαθέτουν ή διακινούν το προϊόν τους χωρίς τα προβλεπόμενα λογιστικά στοιχεία ή συνοδευτικά παραστατικά, κατά περίπτωση καθώς και οι μικροί αποσταγματοποιοί, οι οποίοι δεν τηρούν λογιστικά αρχεία, κατά παράβαση των διατάξεων των υποπαραγράφων α' και β' της παραγράφου Ε8 του άρθρου 7».

3. Η περίπτωση ιβ' της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 2969/2001 αναριθμείται σε ιγ' και προστίθεται περίπτωση ιβ' ως εξής:

«ιβ) Οι μικροί αποσταγματοποιοί (διήμεροι), οι οποίοι διαθέτουν το προϊόν τους στην κατανάλωση, κατά παράβαση των διατάξεων της υποπαραγράφου β' της παραγράφου Ε8 του άρθρου 7».

4. Η περίπτωση ι' του άρθρου 12 του ν. 2969/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«ι) Όποιοι εμφιαλώνουν και τυποποιούν προϊόν απόσταξης μικρών αποσταγματοποιών (διημέρων) κατά παράβαση των διατάξεων της υποπαραγράφου γ' της παραγράφου Ε8 του άρθρου 7, καθώς και αυτοί που χρησιμοποιούν για την παρασκευή αλκοολούχων ποτών το εν λόγω προϊόν».

5. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου αρχίζει την 1.8.2017.

Άρθρο 108

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4223/2013

Η περίπτωση γ' της παρ. 7 του άρθρου 27 του ν. 4223/2013 (Α' 287), όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 του άρθρου 100 του ν. 4316/2014 (Α' 270), αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου του ειδικού επιστημονικού προσωπικού του ΟΔ-ΔΗΧ που λήγουν εντός του 2016 παρατείνονται αυτοδικαίως από τη λήξη τους μέχρι τις 31.12.2018».

Άρθρο 109

Ρυθμίσεις για τη χορήγηση άδειας καζίνο στο πρώην Διεθνές Αεροδρόμιο του Ελληνικού

1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 2206/1994 (Α' 62) προστίθεται εδάφιο ιβ' ως ακολούθως:

«ιβ'. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών χορηγείται μία (1) άδεια λειτουργίας καζίνο εντός της περιοχής του Μητροπολιτικού Πόλου Ελληνικού – Αγίου Κοσμά, όπως η περιοχή αυτή ορίζεται στην παράγραφο

1 του άρθρου 2 του ν. 4062/2012 (Α' 70). Για τη χορήγηση της άδειας λαμβάνεται υπόψη το Σχέδιο Γενικής Διάταξης, όπως αυτό ορίζεται στην από 14 Νοεμβρίου 2014 Σύμβαση Αγοραπωλησίας Μετοχών μεταξύ του ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΑΕ, της HELLINIKON GLOBAL I SA, της LAMDA DEVELOPMENT ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΚΙΝΗΤΩΝ και του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ, ως εκ τρίτου συμβαλλόμενου, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, η οποία κυρώθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4422/2016 (Α' 181)».

2. Στο τέλος της παρ. 7 του άρθρου 1 του ν. 2206/1994 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Για την χορήγηση άδειας λειτουργίας καζίνο εντός του Μητροπολιτικού Πόλου Ελληνικού – Αγίου Κοσμά διεξάγεται διεθνής πλειοδοτικός διαγωνισμός, με προκήρυξη του Υπουργού Οικονομικών. Με όμοια απόφαση ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες διεξαγωγής του διαγωνισμού, όπως η σύσταση και συγκρότηση Επιτροπής Διαγωνισμού, ο τρόπος και τα κριτήρια αξιολόγησης και άλλες λεπτομέρειες που αφορούν στην εν γένει διαδικασία, το χρονοδιάγραμμα και την κατακράτηση. Η προκήρυξη του διαγωνισμού, και η άδεια περιλαμβάνει πλαίσιο τεχνικών προδιαγραφών για την ανάπτυξη και τη λειτουργία καζίνο, λαμβανόμενων υπ' όψιν του Σχεδίου Γενικής Διάταξης και του χρόνου λειτουργίας του καζίνο.

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 1 του ν. 2206/1994 (Α' 62) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η ακριβής θέση κάθε καζίνο, μέσα στα όρια των ανωτέρω περιοχών, η έγκριση των κτιριακών εγκαταστάσεων, η ημερομηνία έναρξης λειτουργίας τους, καθώς και κάθε άλλο σχετικό με την άδεια λειτουργίας των καζίνο θέμα, ρυθμίζεται ή και τροποποιείται με απόφαση της Ε.Ε.Ε.Π., κατά την κρίση της, εκτός εάν άλλως προβλέπεται στον παρόντα νόμο. Σε περίπτωση μετεγκατάστασης, με την ίδια απόφαση δύνανται να τροποποιούνται, πλέον των ανωτέρω, το ειδικό ετήσιο τέλος της παραγράφου 9 του άρθρου 2 καθώς και τα αντισταθμιστικά οφέλη, τα οποία συμβατικά έχουν αναλάβει να παρέχουν τα καζίνο προ της μετεγκατάστασής τους, λαμβάνοντας υπόψη τυχόν υπεραξία που δημιουργείται για την επιχείρηση καζίνο από τη μετεγκατάσταση αυτή. Οι χορηγούμενες άδειες είναι οριστικές και δεν επιτρέπεται η χορήγηση προσωρινών αδειών ή οποιαδήποτε λειτουργία της επιχείρησης κατά παρέκκλιση από τους όρους που ορίζονται στην άδεια.

Άρθρο 110

Τροποποίηση της παρ. 7 του άρθρου 33 του ν. 3697/2008

Η παρ. 7 του άρθρου 33 του ν. 3697/2008 (Α' 194) καταργείται. Η διάταξη αυτή ισχύει από την 1.11.2016.

Άρθρο 111

Ρυθμίσεις για τη βραχυπρόθεσμη μίσθωση ακινήτων στο πλαίσιο της οικονομίας του διαμοιρασμού

1. Για το σκοπό του παρόντος άρθρου ως ακίνητο νοείται: α) το διαμέρισμα, β) η μονοκατοικία, εξαιρουμένων

των μονοκατοικιών οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ως τέτοιες λόγω της κατάργησης της σύστασης οριζόντιας ιδιοκτησίας, γ) οποιαδήποτε άλλη μορφή οικημάτων.

Ως οικονομία του διαμοιρασμού ορίζεται κάθε μοντέλο όπου κυρίως οι ψηφιακές πλατφόρμες δημιουργούν μια ανοικτή αγορά για την προσωρινή χρήση αγαθών ή υπηρεσιών που συχνά παρέχουν ιδιώτες.

Ως ψηφιακές ή επιγραμματικές πλατφόρμες ορίζονται οι ηλεκτρονικές, διμερείς ή πολυμερείς αγορές όπου δύο ή περισσότερες ομάδες χρηστών επικοινωνούν μέσω διαδικτύου με τη μεσολάβηση του διαχειριστή της πλατφόρμας προκειμένου να διευκολυνθεί μία συναλλαγή μεταξύ τους.

2. Προβλέπεται δυνατότητα βραχυπρόθεσμης μίσθωσης ακινήτου, στο πλαίσιο της οικονομίας του διαμοιρασμού υπό τις ακόλουθες, σωρευτικά, προϋποθέσεις:

α. Ο εκμισθωτής ή υπεκμισθωτής είναι φυσικό πρόσωπο, εγγεγραμμένος στο «Μητρώο Βραχυχρόνιας Μίσθωσης Ακινήτων» που τηρείται στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών. Ο αριθμός εγγραφής στο Μητρώο Βραχυχρόνιας Μίσθωσης Ακινήτων υποχρεωτικά συνοδεύει την ανάρτηση σε ψηφιακές πλατφόρμες, καθώς και σε κάθε μέσο προβολής.

β. Δεν επιτρέπεται η καταχώρηση περισσότερων των δύο (2) ακινήτων ανά Α.Φ.Μ. δικαιούχου εισοδήματος.

γ. Το ακίνητο έχει εμβαδό τουλάχιστον εννέα (9) τετραγωνικών μέτρων και διαθέτει φυσικό φωτισμό, αερισμό και θέρμανση.

δ. Το ακίνητο έχει λάβει όλες τις νόμιμες οικοδομικές άδειες ή έχει διατηρηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3843/2010 (Α' 62) ή έχει υπαχθεί στις ρυθμίσεις του άρθρου 24 του ν. 4014/2011 (Α' 209).

ε. Η μίσθωση εκάστου ακινήτου δεν υπερβαίνει τις ενενήντα (90) ημέρες ανά ημερολογιακό έτος. Για νησιά κάτω των δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων η μίσθωση εκάστου ακινήτου δεν υπερβαίνει τις εξήντα (60) ημέρες ανά ημερολογιακό έτος. Υπέρβαση της διάρκειας του προηγούμενου εδαφίου, των ενενήντα (90) και εξήντα (60) ημερών αντίστοιχα, επιτρέπεται εφόσον το συνολικό εισόδημα του εκμισθωτή ή υπεκμισθωτή, από το σύνολο των ακινήτων που διαθέτει προς εκμίσθωση ή υπεκμίσθωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος περί οικονομίας διαμοιρασμού, δεν ξεπερνά τις δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ κατά το οικείο φορολογικό έτος.

στ. Τα ακίνητα εκμισθώνονται επιπλωμένα, χωρίς την παροχή οιασδήποτε υπηρεσίας πλην της παροχής κλινοσκεπασμάτων.

3. Σε περίπτωση μη τήρησης των προϋποθέσεων των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 2, επιβάλλεται αυτοτελές διοικητικό πρόστιμο ύψους πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ. Το πρόστιμο αυτό επιβάλλεται υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου από τον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση και των αρμοδίων υπηρεσιών του Υπουργείου Τουρισμού, βεβαιώνεται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και εισπράττεται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Από τη διαπίστωση της παράβασης, ο εκμισθωτής ή υπεκμισθωτής της περίπτωσης α' της παραγράφου 2

του παρόντος άρθρου υποχρεούται εντός δεκαπέντε (15) ημερολογιακών ημερών να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες συμμόρφωσης. Σε περίπτωση μη τήρησης εκ νέου των προϋποθέσεων των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 2, εντός του ιδίου φορολογικού έτους από την έκδοση της πράξης επιβολής του προστίμου, το πρόστιμο αυτό επιβάλλεται στο διπλάσιο, και στην περίπτωση κάθε επόμενης ίδιας παράβασης, στο τετραπλάσιο του αρχικώς επιβληθέντος.

Σε περίπτωση μη πλήρωσης των λοιπών προϋποθέσεων της παραγράφου 2 εφαρμόζεται κατά περίπτωση η κείμενη νομοθεσία.

4. Οι μισθώσεις, που δεν πληρούν τους όρους και τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, είναι νόμιμες, μόνον εφόσον αφορούν σε τουριστικά καταλύματα οιασδήποτε λειτουργικής μορφής, εφοδιασμένα με Ειδικό Σήμα Λειτουργίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 4 του ν. 4276/2014 (Α' 155).

5.α. Το εισόδημα που αποκτάται σύμφωνα με την παράγραφο 2 θεωρείται εισόδημα από ακίνητη περιουσία και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 39 και της παρ. 4 του άρθρου 40 του ν. 4172/2013 (Α' 167), όπως ισχύουν.

β. Ο εκμισθωτής ή υπεκμισθωτής του παρόντος άρθρου υποχρεούται στην υποβολή Δήλωσης Πληροφοριακών Στοιχείων Μίσθωσης Ακίνητης Περιουσίας.

6. Η μίσθωση ακινήτου του παρόντος απαλλάσσεται του ΦΠΑ.

7. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, διενεργούνται έλεγχοι από μικτά συνεργεία ελέγχου που αποτελούνται από υπαλλήλους των Υπουργείων Οικονομικών και Τουρισμού.

8. Το Υπουργείο Οικονομικών δύναται να ζητά από κάθε ψηφιακή πλατφόρμα, η οποία δραστηριοποιείται στην οικονομία του διαμοιρασμού, κάθε πληροφορία η οποία είναι απαραίτητη για την ταυτοποίηση του εκμισθωτή ή υπεκμισθωτή.

9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Οικονομικών και Τουρισμού ορίζονται οι όροι συνεργασίας του Ελληνικού Δημοσίου με την εκάστοτε ηλεκτρονική πλατφόρμα, οι ειδικότεροι όροι εφαρμογής των παραγράφων 2α, 2ε, 3, 8 και 9 του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.

10. Οι διατάξεις της παρόντος άρθρου ισχύουν από την 1.2.2017.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΑΛΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

Άρθρο 112 Διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

1. Το άρθρο 4 και το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 5 του β.δ. της 16.3.1923 «Περί κανονισμού των μέτρων υγιεινής και καθαριότητας των σταφιδαποθηκών» (Α' 91) καταργούνται.

2. Το άρθρο 4, καθώς και το δεύτερο και τρίτο εδάφιο του άρθρου 5 του π.δ. της 30.10.1924 «Περί κανονισμού όρων εργασίας εν τοις εργαστηρίοις και αποθήκας σύκων» (Α' 275) καταργούνται.

Άρθρο 113 Τροποποίηση του άρθρου 4 του ν. 1565/1985 (Α' 164)

Η περίπτωση β' της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 1565/1985 (Α' 164), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Οι Βεβαιώσεις Συνδρομής των Νομίμων Προϋποθέσεων για την άσκηση εμπορίας λιπασμάτων τύπου Α' ή τύπου Β', οι οποίες εκδίδονται μετά τη δημοσίευση της παρούσας διάταξης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ισχύουν για πέντε (5) έτη. Οι προϋποθέσεις, βάσει των οποίων η επιχείρηση νομίμως ασκεί εμπορία λιπασμάτων τύπου Α' ή τύπου Β', επανεξετάζονται μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου για επικαιροποίηση του φακέλου του».

Άρθρο 114 Τροποποίηση του ν. 4177/2013 «Κανόνες ρύθμισης της αγοράς προϊόντων και της παροχής υπηρεσιών και άλλες διατάξεις» (Α' 173)

1. Η παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 4177/2013 (Α' 173) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ως τακτικές και ενδιάμεσες εκπαιδευτικές περιόδους, κατά τη διάρκεια των οποίων επιτρέπεται η πώληση εμπορευμάτων ή η παροχή υπηρεσιών με μειωμένες τιμές, ορίζονται οι εξής: α) τακτικές εκπαιδευτικές περιόδους: β) το πρώτο δεκαπενθήμερο του Μαΐου και ββ) το πρώτο δεκαπενθήμερο του Νοεμβρίου. Οι ενδιάμεσες εκπαιδευτικές περιόδους μπορούν να μεταβάλλονται σε κάθε Περιφερειακή Ενότητα με απόφαση του οικείου Αντιπεριφερειάρχη, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη των εμπορικών συλλόγων και των επαγγελματικών οργανώσεων της Περιφερειακής Ενότητας και δημοσιεύεται έως την 1η Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται της εφαρμογής των ενδιάμεσων εκπαιδευτικών περιόδων. Οι κατά το προηγούμενο εδάφιο οριζόμενες εκπαιδευτικές περιόδους διαρκούν συνολικά τριάντα (30) ημέρες ετησίως και περιλαμβάνουν τουλάχιστον δύο Κυριακές. Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται στις πωλήσεις αυτοκινήτων».

2. Η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4177/2013 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Την πρώτη Κυριακή κατά την έναρξη εκάστης τακτικής εκπαιδευτικής περιόδου της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του παρόντος νόμου. Σε περίπτωση που η πρώτη Κυριακή συμπίπτει με επίσημη αργία, η δυνατότητα μετατίθεται την επόμενη Κυριακή».

3. Μετά την περίπτωση δ' της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4177/2013 προστίθεται περίπτωση ε', ως εξής:

«ε) Δύο Κυριακές κατά τη διάρκεια των ενδιάμεσων εκπαιδευτικών περιόδων, που καθορίζονται με απόφαση του

οικείου Αντιπεριφερειάρχη σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του παρόντος. Στις περιφερειακές ενότητες στις οποίες η ως άνω απόφαση δεν έχει εκδοθεί, επιτρέπεται η λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων την πρώτη Κυριακή του Μαΐου και την πρώτη Κυριακή του Νοεμβρίου. Σε περίπτωση που η πρώτη Κυριακή συμπίπτει με επίσημη αργία, η δυνατότητα μετατίθεται την επόμενη Κυριακή».

4. Εντός τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, δύνανται να εκδοθεί η κατά την παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 4177/2013 απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη, με την οποία μεταβάλλονται οι ενδιάμεσες εκπαιδευτικές περιόδους, χωρίς να ισχύει ο χρονικός περιορισμός του δευτέρου εδαφίου της ως άνω παραγράφου.

Άρθρο 115

Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης η' της παρ. 6 του άρθρου 41Γ του ν. 2725/1999 (Α' 121), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«η. Χρόνος έναρξης ισχύος της παραγράφου αυτής ορίζεται η 31η Μαρτίου 2017».

Άρθρο 116

Στο άρθρο 24 του ν. 2725/1999 (Α' 121) προστίθεται παράγραφος 11 ως εξής:

«11. Για την εκλογή εκπροσώπων στην Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (Ε.Ο.Ε.), εφαρμόζονται οι διατάξεις των καταστατικών των οικείων αθλητικών ομοσπονδιών».

Άρθρο 117

1. Η παρ. 1 του άρθρου 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου υπάγονται οι υποθέσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 739, η θέση προσώπου σε ακούσια νοσηλεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου, καθώς και η ανακοπή των άρθρων 787 του παρόντος και 82 ΑΚ. Εξαιρούνται οι υποθέσεις που αφορούν την ιατρικώς υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, οι οποίες υπάγονται στην αρμοδιότητα των Πολυμελών Πρωτοδικείων και εκείνες που από το νόμο υπάγονται στην αρμοδιότητα των Ειρηνοδικείων».

2. Στην αρχή της παρ. 1 του άρθρου 800 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο πρώτο ως εξής:

«Αρμόδιο για την τέλεση της υιοθεσίας είναι κάθε Μονομελές Πρωτοδικείο της Επικράτειας».

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 800 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι συνανέσεις για την υιοθεσία δηλώνονται ενώπιον του δικαστηρίου που τελεί την υιοθεσία σε ιδιαίτερο γραφείο χωρίς δημοσιότητα».

4. Η ισχύς των διατάξεων των ως άνω παραγράφων αρχίζει από 16 Ιανουαρίου 2017.

Άρθρο 118

1. Η παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 2859/2000 (Α' 248) τροποποιείται ως εξής:

«4. Μέχρι 31.12.2017 για τα νησιά των Νομών Έβρου, Λέσβου, Χίου, Σάμου, Δωδεκανήσου πλην της Ρόδου

και της Καρπάθου, οι συντελεστές του φόρου μειώνονται κατά τριάντα τοις εκατό (30%), εφόσον πρόκειται για αγαθά, τα οποία κατά το χρόνο που ο φόρος γίνεται απαιτητός:

α) βρίσκονται στα νησιά αυτά και παραδίδονται από υποκείμενο στο φόρο που είναι εγκαταστημένος στα νησιά αυτά,

β) πωλούνται με προορισμό τα νησιά αυτά από υποκείμενο στο φόρο, εγκαταστημένο σε οποιοδήποτε μέρος του εσωτερικού της χώρας, προς αγοραστή υποκείμενο ή προς μη υποκείμενο στο φόρο νομικό πρόσωπο, εγκαταστημένο στα νησιά αυτά,

γ) αποστέλλονται ή μεταφέρονται προς υποκείμενο στο φόρο ή προς μη υποκείμενο στο φόρο νομικό πρόσωπο που είναι εγκαταστημένο στα νησιά αυτά, στα πλαίσια της ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών,

δ) εισάγονται στα νησιά αυτά.

Η πιο πάνω μείωση των συντελεστών δεν ισχύει για τα καπνοβιομηχανικά προϊόντα και τα μεταφορικά μέσα».

2. Η παρ. 6Α του άρθρου 21 του ν. 2859/2000 καταργείται.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 ισχύουν από 1.1.2017.

Άρθρο 119

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται οι διατάξεις:

α. Της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 7 και της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν.δ. 96/1973 (Α' 172), όπως ισχύουν.

β. Της παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 5607/1932 (Α' 300), όπως ισχύει.

γ. Των παραγράφων 1, 2 και 7 του άρθρου 17 του ν. 5607/1932 (Α' 300), όπως ισχύουν.

δ. Της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 1316/1983 (Α' 3).

2. Στην παρ. 1 του άρθρου 12 του ν.δ. 96/1973 (Α' 172), όπως ισχύει, διαγράφεται η φράση: «εντός των οποίων λειτουργεί φαρμακείον συμφώνως προς το άρθρον 14 παρ. 6 του παρόντος».

3. Η παρ. 1 του άρθρου 14 του ν.δ. 96/1973 (Α' 172), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κάθε προϊόν που τίθεται σε κυκλοφορία σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, υπόκειται σε φαρμακολογικό και υγειονομικό έλεγχο, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις».

4. Η περίπτωση β' της παρ. 6 του άρθρου 19 του ν.δ. 96/1973 (Α' 172), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Οι παραβαίνοντες τις διατάξεις περί χονδρικής ή λιανικής πώλησης. Σε περίπτωση υποτροπής, προκειμένου μεν περί παραγωγών ή αντιπροσώπων ανακαλείται και η άδεια κυκλοφορίας του προϊόντος στο οποίο αφορά η παράβαση, προκειμένου δε περί φαρμακείου ή φαρμακαποθήκης ή άλλου καταστήματος χονδρικής πώλησης φαρμάκων ανακαλείται η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας του φαρμακείου ή η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας ή χονδρικής πώλησης της φαρμακαποθήκης ή του καταστήματος».

5. Η περίπτωση στ' της παρ. 3 του άρθρου 6 της υπουργικής απόφασης Υ1/Γ.Π. 127962/2004 (Β' 395), όπως

προστέθηκε με το άρθρο 2 της υπουργικής απόφασης ΓΠ/οικ. 103499/2013 (Β' 2855), αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) ο αριθμός γνωστοποίησης στον ΕΟΦ με μνεία ότι το προϊόν δεν υπόκειται σε άδεια κυκλοφορίας του ΕΟΦ».

6. Η παρ. 1 του άρθρου 5 της υπουργικής απόφασης Α6/11920/1988 (Β' 1), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η διάθεση δραστικών ουσιών για την παραγωγή φαρμακευτικών προϊόντων επιτρέπεται να γίνεται από όλους τους κατόχους αδειών κυκλοφορίας, παραγωγής και χονδρικής πώλησης φαρμάκων και δραστικών ουσιών».

7. Η παρ. 5 του άρθρου 4 της υπουργικής απόφασης Γ5(α)/88979/2015 (Β' 2577) αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η διαπίστωση της μη τήρησης των όρων των προηγούμενων παραγράφων έχει ως συνέπεια την επιβολή των προβλεπόμενων από το νόμο κυρώσεων».

8. Η παρ. 5 του άρθρου 11 της υπουργικής απόφασης Γ5(α)/88979/2015 (Β' 2577) αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Οι φαρμακοβιομηχανίες, αντιπρόσωποι - εισαγωγείς, φαρμακέμποροι και φαρμακοποιοί υποχρεούνται να παρέχουν, στη Διεύθυνση Φαρμάκων του Υπουργείου Υγείας και στο Τμήμα Τιμολόγησης Φαρμάκων του ΕΟΦ, κάθε σχετική με τα φάρμακα πληροφορία που τους ζητείται».

9. Η περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 3816/2010 (Α' 6), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«3.α. Για την ένταξη κάθε φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος στο θετικό κατάλογο συνταγογραφούμενων φαρμάκων της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου καταβάλλεται, ως τέλος εισόδου, εφάπαξ εισφορά ποσού δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ για κάθε μορφή, περιεκτικότητα και δοσολογία και βαρύνει αποκλειστικά τις φαρμακευτικές εταιρείες ή τους κατόχους άδειας κυκλοφορίας (ΚΑΚ) φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων».

10. Η παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 3816/2010 (Α' 6), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Για την ένταξη κάθε νέου φαρμακευτικού ιδιοσκευάσματος στο θετικό κατάλογο συνταγογραφούμενων φαρμάκων καταβάλλεται, ως τέλος εισόδου, εφάπαξ εισφορά ποσού δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ για κάθε μορφή, περιεκτικότητα και δοσολογία και βαρύνει αποκλειστικά τις φαρμακευτικές εταιρείες ή τους κατόχους άδειας κυκλοφορίας (ΚΑΚ) φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων».

11. Το άρθρο 2 της υπουργικής απόφασης Α6/4171/1987 (Β' 361), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 2

Προϋποθέσεις για την υποβολή αίτησης για χορήγηση άδειας παράλληλης εισαγωγής

Η αίτηση υποβάλλεται μόνο εφόσον ισχύουν σωρευτικά οι παρακάτω προϋποθέσεις: α) Το ιδιοσκεύασμα ή το σκεύασμα εισάγεται από κράτος-μέλος της Ε.Ε. (μπορεί να παρασκευάζεται εκεί ή να εισάγεται από άλλο κράτος-μέλος. β) Έχει νόμιμη άδεια κυκλοφορίας (σύμφωνα με το άρθρο 3 της Οδηγίας 65/65/ΕΟΚ) στο κράτος-μέλος από το οποίο εισάγεται. γ) Έχει νόμιμη άδεια κυκλοφορίας στην Ελλάδα. Δηλαδή, πρέπει το εισαγόμενο φαρμακευ-

τικό ιδιοσκεύασμα: αα) να είναι επαρκώς ομοιοειδές με φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα ή σκεύασμα που κυκλοφορεί στην Ελλάδα και ββ) να μη διαφέρει ως προς το θεραπευτικό αποτέλεσμα από το προϊόν που κυκλοφορεί νόμιμα στην Ελλάδα».

12. Η παρ. 8 του άρθρου 9 του ν. 1965/1991 (Α' 146), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Κατόπιν αιτήσεως ενδιαφερομένων φαρμακευτικών βιομηχανιών ή εργαστηρίων που βρίσκονται σε νόμιμη λειτουργία, επιτρέπεται η συστέγαση αυτών στον ίδιο βιομηχανικό χώρο, υπό την προϋπόθεση ότι καθένα από αυτά θα λειτουργεί αυτοτελώς με δικούς του υπεύθυνους παραγωγούς και ελεγχούς ποιότητας και ότι έχουν εκδοθεί οι απαραίτητες άδειες που προβλέπονται από την υπουργική απόφαση ΔΥΓ 3α/Γ.Π.32221/2013 (Β' 1049), όπως ισχύει, και τις λοιπές συναφείς διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας».

13. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 10 του ν.δ. 96/1973 (Α' 172), σε συνδυασμό με την παρ. 23 του άρθρου 2 και την περίπτωση β' της παρ. 3 του άρθρου 9 της υπουργικής απόφασης ΔΥΓ 3α/Γ.Π.32221/2013 (Β' 1049), όπως ισχύουν, δεν εφαρμόζονται επί των προϊόντων που εμπεριέχουν βιοκτόνα, εφόσον: α) διαθέτουν διαφορετική σύνθεση και φέρουν αντίστοιχη ένδειξη για διαφορετικό σκοπό χρήσης και β) δεν εμπεριέχονται άλλες, πλην των βιοκτόνων, ουσίες ή συνδυασμός ουσιών που θεωρείται φάρμακο.

14. Η περίπτωση δ' της παρ. 2 του άρθρου 14 του π.δ. 84/2001 (Α' 70), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) Η παραβίαση της παρ. 4 του άρθρου 13 του ν. 2071/1992 (Α' 123), όπως ισχύει».

Άρθρο 120

1. Μετά την παρ. 19 του άρθρου 136 του ν. 4251/2014 (Α' 80) προστίθεται παράγραφος 20 ως εξής:

«20. Με απόφαση του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής, δύναται να ανακαθορίζονται οι αρμόδιες αρχές έκδοσης των αδειών διαμονής των πολιτών τρίτων χωρών που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Με την ίδια απόφαση ορίζονται οι λεπτομέρειες, ειδικότερα ζητήματα για την εφαρμογή της, καθώς και ζητήματα που σχετίζονται με την εξέταση των εκκρεμών αιτημάτων».

2. Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 2 της υποπαραγράφου Δ9 του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94) προστίθενται τρία εδάφια, ως ακολούθως:

«Στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος δεν εμπίπτουν επίσης οι πάσης φύσης μετακινήσεις του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής, που δεν υπόκεινται σε περιορισμό ημερών κατ' έτος. Μετακινήσεις εκτός έδρας που έχουν πραγματοποιηθεί το έτος 2016 από τον Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης αρμόδιο για θέματα μεταναστευτικής πολιτικής και τον Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής, καθ' υπέρβαση του ορίου ημερών που τίθεται από τις ανωτέρω διατάξεις, θεωρούνται νόμιμες. Οι δαπάνες για τις μετακινήσεις αυτές δύναται να πληρωθούν σε βάρος των πιστώσεων του τρέχοντος ή και του επόμενου οικονομικού έτους του Υπουργείου Μεταναστευτικής

Πολιτικής, κατά την προβλεπόμενη διαδικασία, τηρουμένων των λοιπών προϋποθέσεων νομιμότητας και κανονικότητας των δαπανών αυτών».

Άρθρο 121

Προστίθεται παράγραφος 10 στο άρθρο 4 του ν. 3270/2004 ως εξής:

«10. Με αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού συνάπτονται δημόσιες συμβάσεις προμηθειών και υπηρεσιών που αφορούν στην υλοποίηση των πάσης φύσεως δράσεων του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού με αντικείμενο την εν γένει τουριστική προβολή της Ελλάδας και του Ελληνικού Τουρισμού στην ημεδαπή ή αλλοδαπή, όπως σε διεθνείς τουριστικές εκθέσεις, καλλιτεχνικές δράσεις, συνέδρια και λοιπές εκδηλώσεις και σε όλα τα μέσα μαζικής επικοινωνίας ιδίως έντυπα, τηλεόραση, διαδικτυο, διαφήμιση σε ψηφιακά μέσα, εξωτερική διαφήμιση, κινητή διαφήμιση.

Για τις συμβάσεις αυτές επιτρέπεται η προσφυγή στη διαδικασία της απευθείας ανάθεσης, σύμφωνα με το άρθρο 118 του ν. 4412/2016 (Α' 147), όταν η εκτιμώμενη αξία της σύμβασης, χωρίς ΦΠΑ, είναι κατώτερη από τα όρια του άρθρου 5 του ν. 4412/2016, για χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας».

Άρθρο 122

Καταβολή φόρου πλοίων πρώτης κατηγορίας του ν. 27/1975 (Α' 77)

1. Η καταβολή της πρώτης δόσης του φόρου και της εισφοράς πλοίων της πρώτης κατηγορίας του ν. 27/1975 (Α' 77) γίνεται μέχρι και τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της οικείας δήλωσης, ανεξάρτητα από την ημερομηνία υποβολής αυτής. Η παραπάνω ρύθμιση ισχύει για όλες τις περιπτώσεις των διατάξεων των άρθρων 14 και 19 του ν. 27/1975. Σε περίπτωση υποβολής δήλωσης φόρου πλοίων της πρώτης κατηγορίας του ν. 27/1975 μετά την 31η Δεκεμβρίου του έτους ύψωσης της ελληνικής σημαίας, η καταβολή του οφειλόμενου φόρου γίνεται μέχρι και τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της δήλωσης, ανεξάρτητα από την ημερομηνία υποβολής αυτής.

2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει για δηλώσεις που υποβάλλονται από 1.1.2017 και αφορούν σε φορολογικές περιόδους από την ημερομηνία αυτή και εφεξής.

Άρθρο 123

Τροποποίηση του άρθρου 128ΣΤ του ν. 2725/1999 (Α' 121)

1. Η παρ. 2 του άρθρου 128ΣΤ του ν. 2725/1999 (Α' 121), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ο.ΚΑ.Ν. συγκροτείται με απόφαση του αρμόδιου για τον Αθλητισμό Υπουργού και αποτελείται από εννέα (9) μέλη. Από αυτά:

α) Τρία (3) μέλη είναι ειδικοί επιστήμονες από το χώρο της ιατρικής ή της φαρμακολογίας ή της τοξικολογίας ή της βιολογίας ή της χημείας ή της βιοχημείας με γνώσεις σε θέματα αντιμετώπισης του ντόπινγκ, ένας εκ των

οποίων επιλέγεται από κατάλογο πέντε (5) τουλάχιστον υποψηφίων, που υποβάλλει το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου.

β) Τρία (3) μέλη είναι νομικοί με εμπειρία σε θέματα αθλητισμού και αντιντόπινγκ.

γ) Ένα (1) μέλος της Ολομέλειας της Ελληνικής Παραολυμπιακής Επιτροπής που υποδεικνύεται εξ αυτής.

δ) Ένα (1) μέλος της Ολομέλειας της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής που υποδεικνύεται εξ αυτής.

ε) Ένα (1) μέλος Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού των Σχολών Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (Σ.Ε.Φ.Α.Α.) που υποδεικνύεται από κατάλογο που υποβάλλουν οι Κοσμήτορες των Σ.Ε.Φ.Α.Α. των Α.Ε.Ι.».

2. Μετά την παρ. 7 του άρθρου 128ΣΤ του ν. 2725/1999 (Α' 121) οι εκ παραδρομής αριθμημένες ως παράγραφοι 2 και 3 αναριθμούνται σε 8 και 9 αντίστοιχα.

3. Η ως άνω αριθμημένη ως παρ. 8 του άρθρου 128ΣΤ του ν. 2725/1999 (Α' 121), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«8. Μέχρι να εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα της προηγούμενης παραγράφου, εξακολουθεί να λειτουργεί το Ε.Σ.ΚΑ.Ν. με τη σύνθεση που προβλέπεται στις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Οι δαπάνες που είχαν αναληφθεί από αυτό, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του, μπορούν να καταβληθούν στους δικαιούχους, κατά παρέκκλιση των προϋποθέσεων και της διαδικασίας που προκύπτουν από τις διατάξεις του δημοσίου λογιστικού, εφόσον, με ειδικά αιτιολογημένη απόφαση του Ε.Σ.ΚΑ.Ν., προκύπτει ότι οι δαπάνες αυτές ήταν άμεσες και επιτακτικές για την αντιμετώπιση των λειτουργικών του αναγκών».

Άρθρο 124

1. Η παρ. 4 του άρθρου 27 του ν. 4172/2013 (Α' 167) αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Ζημίες που προκύπτουν στην αλλοδαπή από την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας μέσω μόνιμης εγκατάστασης δεν δύναται να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό των κερδών του ίδιου φορολογικού έτους ούτε να συμψηφιστούν με μελλοντικά κέρδη, με εξαίρεση τις ζημιές από επιχειρηματική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης που προκύπτουν σε άλλη χώρα ΕΕ/ΕΟΧ, με την οποία η Ελλάδα έχει συνάψει σύμβαση αποφυγής διπλής φορολογίας, βάσει της οποίας τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα δεν απαλλάσσονται».

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται από 1.1.2014.

Άρθρο 125

Χορήγηση αποδεικτικού φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας, καθώς και Πιστοποιητικού Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ Α.Β.Ε.Ε.»

1. Χορηγείται στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ Α.Β.Ε.Ε.», αποδεικτικό φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας για

χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης, ώστε να καταστεί δυνατή η συμμετοχή της σε διαγωνισμούς δημοσίων έργων ή προμηθειών από το δημόσιο τομέα και για την είσπραξη χρημάτων από το Δημόσιο. Εφόσον τα ανωτέρω αποδεικτικά χορηγούνται για την είσπραξη χρημάτων, περιλαμβάνουν τον όρο της παρακράτησης ποσοστού πέντε τοις εκατό (5%) επί του εισπραττόμενου ποσού.

2. Για τη μεταβίβαση του ακινήτου που βρίσκεται στη θέση «Βλύχα» ή «Στενά» ή «Φαρδιά Βλύχα», του Δήμου Ελευσίνας, της Περιφερειακής Ενότητας Δυτικής Αττικής της Περιφέρειας Αττικής, συνολικής έκτασης τετρακοσίων πενήντα μίας χιλιάδων πεντακοσίων ογδόντα εννέα (451.589,00) τετραγωνικών μέτρων, και ανήκει κατά πλήρη κυριότητα στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ Α.Β.Ε.Ε.», χορηγούνται κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης τα πιστοποιητικά της προηγούμενης παραγράφου, υπό τον όρο παρακράτησης υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου ποσοστού επτά τοις εκατό (7%) επί του συμφωνημένου τιμήματος, κατά την καταβολή αυτού. Για τον ίδιο λόγο και για το ίδιο χρονικό διάστημα, χορηγείται στην προαναφερόμενη εταιρεία Πιστοποιητικό της Φορολογικής Διοίκησης, με το οποίο βεβαιώνεται ότι το ανωτέρω ακίνητο περιλαμβάνεται στη δήλωση Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης.

Από το ποσοστό επτά τοις εκατό (7%) του συμφωνημένου τιμήματος, που παρακρατείται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, εξοφλείται κατά προτεραιότητα ο αναλογών, στο αναφερόμενο στο ίδιο εδάφιο ακίνητο, Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (Ε.Ν.Φ.Ι.Α.).

3. Για το ίδιο ως άνω χρονικό διάστημα, πάσης φύσεως επιχορηγήσεις και καταβολές προς την ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ Α.Β.Ε.Ε.» δεν δύνανται να συμψηφιστούν αυτεπαγγέλτως με οφειλές αυτής προς το Δημόσιο, σε Ν.Π.Δ.Δ., σε Ασφαλιστικούς Οργανισμούς και σε Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού.

Άρθρο 126 **Αναστολή μέτρων διοικητικής** **και αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος** **της κινητής και της ακίνητης περιουσίας** **της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία** **«ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ Α.Β.Ε.Ε.»**

1. Από τη δημοσίευση του παρόντος και για το χρονικό διάστημα, για το οποίο χορηγείται αποδεικτικό ενημερότητας στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΜΥΝΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ Α.Β.Ε.Ε.», δυνάμει του άρθρου 1 του παρόντος, αναστέλλονται:

α. οι πάσης φύσεως πράξεις διοικητικής εκτέλεσης κατά τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων και κατά τον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας,

β. οι πάσης φύσεως πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας,

γ. η λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, καθώς και

δ. οι εγγραφές πάσης φύσεως εμπραγμάτων βαρών και εξασφαλίσεων, που επισπεύδονται ή ασκούνται από τους πάσης φύσεως πιστωτές σε βάρος της κινητής και ακίνητης περιουσίας της ως άνω εταιρείας, για οποιαδήποτε αιτία,

ε. οι πράξεις διασφαλιστικών μέτρων της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Α' 170) και του άρθρου 14 του ν. 2523/1997 (Α' 179).

2. Οι εγγραφές πάσης φύσεως εμπραγμάτων βαρών και εξασφαλίσεων σε βάρος της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΕΑΣ Α.Β.Ε.Ε.», επί του, στην παράγραφο 2 του άρθρου 1, αναφερόμενου ακινήτου αποσβέννυνται αυτοδικαίως και εξαλείφονται με πράξη του οικείου Υποθηκοφύλακα ή Προϊσταμένου Κτηματολογικού Γραφείου και οι κατασχέσεις εις χείρας τρίτων από οποιονδήποτε σε βάρος της ανωτέρω εταιρείας αίρονται αυτοδικαίως. Η στο προηγούμενο εδάφιο αναφερόμενη άρση δεν επιφέρει καμία συνέπεια ως προς τη διακοπή της παραγραφής των οφειλών για τις οποίες διενεργήθηκαν οι ανωτέρω πράξεις αναγκαστικής και διοικητικής εκτέλεσης. Ομοίως, αίρονται αυτοδικαίως οι πράξεις διασφαλιστικών μέτρων της παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 4174/2013 (Α' 170) και του άρθρου 14 του ν. 2523/1997 (Α' 179) εις βάρος της ανωτέρω εταιρείας.

Άρθρο 127 **Χορήγηση αποδεικτικού φορολογικής** **και ασφαλιστικής ενημερότητας,** **στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία** **«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Ε.»**

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 4244/2014 (Α' 60) οι λέξεις «μέχρι 31.12.2016» αντικαθίστανται με τις λέξεις «μέχρι 31.12.2017».

2. Στο τρίτο εδάφιο της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΑ.2 της παρ. ΙΑ' του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014 (Α' 85) οι λέξεις «μέχρι 31.12.2016» αντικαθίστανται με τις λέξεις «μέχρι 31.12.2017».

Άρθρο 128

Χορηγείται στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ Μ.Α.Ε.», που τελεί υπό Ειδική Εκκαθάριση, αποδεικτικό φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας για χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής και ειδικής διάταξης, ώστε να καταστεί δυνατή η συμμετοχή της σε διαγωνισμούς δημοσίων έργων ή προμηθειών από το δημόσιο τομέα και για την είσπραξη χρημάτων από το Δημόσιο.

Άρθρο 129 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 2016

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ Β. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Οι Υπουργοί

Εσωτερικών ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ	Οικονομίας και Ανάπτυξης ΔΗΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ
Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ	Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ	Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ΟΥΡΑΝΙΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
Εξωτερικών ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΤΣΙΑΣ	Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ	Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Οικονομικών ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ	Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΛΙΑΡΑΚΗΣ	Υφυπουργός Οικονομικών ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ
Υγείας ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ	Διοικητικής Ανασυγκρότησης ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ	Πολιτισμού και Αθλητισμού ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ
Υφυπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ	Μεταναστευτικής Πολιτικής ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ	Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Τουρισμού ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ		

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 22 Δεκεμβρίου 2016

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ